உ

கடவுள் துணை

VI. C. 2

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது,

இராமநாதபுரம் ஸமஸ்தானம் ம-௱-௱-ஸ்ரீ,

பொன்னுசாமித்தேவரவர்கள்

அநுமதியினுல் முன்பதிப்பித்த பற்பல

பிரதிகளைக்கொண்டும்

இன்னுஞ்சிலபாடல்களும் நூதனமாகச்சேர்த்து,

திருவெண்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு,

திருவொற்றியூர்

இருசப்பமுதலியார்-குமாரர்

பரசுராமமுதலியாரது

பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௧௮௮௪௵.

கடவுள்துணை.

புத்தகவிளம்பரம்

இதனால் சகலமானபேர்களுக்கும் தெரிவிப்பதியாதெனில் சென்னையைச்சார்ந்த சூளை இருங்குன்றம இலட்சுமிநாராயணபுரத்தில் தொட்டிக்கலைகுமாரப்பமுதலியார் வீதியில் ௩௬-வது கதவிலக்கமுள்ள கிரகத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கின்ற பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையில், இதனடியில்கண்டிருக்கப்பட்ட புத்தகங்களல்லாமல், கற்றுணர்ந்தபெரியோர்களால் பிழையறப்பரிசோதித்து அச்சிடப்பட்ட மிகமேலாகிய உபயோகமுள்ள பலவிதவேதாந்தசித்தாந்தகிரந்தங்களும், வயித்தியகிரந்தங்களும், ஜோசியகிரந்தங்களும், மகம்மதமார்க்க கிரந்தங்களும், இன்னும்அனேகவிதமான தமிழ்ப்புத்தகங்களும், விலைசாசமாய் விற்கப்படுமாகையால், வேண்டியவர்கள்மேற்படி அச்சுக்கூடத்தலைவராகிய தி. இ. பரசுராமமுதலியாரிடத்தில் விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமகாபாரதக்கீர்த்தனை காளிகோபவுண்டனகிரயரூபாய்-௩,0

ஸ்ரீமத்கம்பராமாயணவசனம்

பிரமோத்தரகாண்டம் மூலமும்—உரையும் ... ...

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணவசனம்

பதார்த்தகுணவயித்திய அரும்பொருளகராதி ...

பதார்த்தகுணசிந்தாமணி

சதுரகராதி

ஸ்ரீமகாபாகவதம் (ரூ) லெத்தகிராப்படத்துடன்

ஆத்மரட்சாமிர்தமென்னும் வயித்தியசாரசங்கிரகம்

அகஸ்தியர்வைத்தியமென்னும் பஞ்சகாவிய நிகண்டு ... ... } அரா

தக்ஷிணாமூர்த்தி திருமந்திரம்—௩௱

தன்வந்திரி கலைஞானம் ௫௱

சிமிட்டுரத்தினசுருக்கம் ௧௲

அகஸ்தியர் ஆயுள்வேதம ௩௨௱

மேற்படியார் பால்வாகடம ௫௱

தன்வந்திரிவைத்திய சிந்தாமணி ... ௩௨௱

சினேந்திரமாலை

சிதம்பரபுராணம்

விநாடிபஞ்சபட்சி

அராபிக்கதை—௩—பாகம்

நளவீமபாகசாஸ்திரம்

சீறாபுராணம்

ஐந்துபடைப்போர்

அப்பாசுநாடகம

பலவித்துவான்கள் பதம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீமகாபாரதவசனமும், ஸ்ரீமகாபாகவதவசனமும்—ரூ—சித்திரவிசித்திரலெத்தகிராப் திருவுருப் படங்களுடனும், ஸ்காந்தபுராணவசனமும் ஸ்ரீகம்பநாட்டாழ்வார்செய்த கம்பராமாயணக்கவி சப்தகாண்டங்களுடனும், அச்சிட்டுக்கொண்டுவருகிறோமாதலால் வேண்டியவர்களுக்கு கூடியவரையில் விலைசகாயப்படுத்தி கொடுக்கப்படும்.

ஸ்டாம்பு அனுப்பினுலல்லது கடிதம் பதில் அனுப்பப்படமாட்டாது.

ஸ்ரீ லக்ஷ்மீகடாக்ஷ ஸஹாயஸ்து.

ஸ்ரீ மஹாபாரதகீர்த்தனஞ்செய்த

ம-ா-ா-ஸ்ரீ-முத்துராமமுதலியாரவர்கள் தமையனார் குமாரர்

கோ-சபாபதிமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்

கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

தண்ணளிபிறழ்வுறாக்கற்பகநன்னிழலிற் றனியரசுபுரியிந்திரனும், தலைமைசேருயர்ராமநாதபுரசமஸ்தானமாமகேசரென்னும், அண்ணன்மத வேள்பொன்னுசாமிதேவப்ரபலர்அமராமகிலத்தினோர், அகமகிழ்ந்தூட் கொளத்திருமாலெனுந்தில்லையம்பூரரும்புலிகதி, பண்ணவருமுயர்சந்த்ர சேகரக்கவிராஜபண்டிதரெழிற்கச்சியப்; பதிமருவுவித்துவான் கச்சபால யரெனப்பகருமிவ்விருவரைக்கொண், டெண்ணரும்புலவர்புகல் கவிகளா ங்கடலையவரிணையின்மதிமந்திரத்தால்; இனிதிற்கடைந்தமுதமாந்தனிப் பாடலை யெடுத்திங்களித்தனரோ. க

தலைமைபெறுமதிசைவர் சிவஞானதேவர்சுதர் குராமநாதபுரச மஸ்தானமகனுக்குயர்பரம சிவனடிதனக்கு மாநேசர்வழுதி, தானெ ன்னமுத்தமிழ்ப் பைங்கூழ்தழைத்திடச் சந்ததம்பொன்மாரிபெய் தனை னையதனாற்பொன்னுசாமிதேவர்பெயர்கொள்தனுமாரர்புகலவளவில், கலை கருணர் தில்லையம்பூர்ச்சந்த்ரசேகரக்கவிராஜபண்டிதரும்வண், காஞ்சிமா நகர்மேவுமூசிதகவித்துவான் கச்சபாலயருமவர்தம், கருத்தின்படிக்கு ச்செய்குவோமெனவக் கணங்கங்கணங்கட்டியே, கலைகடலிடைப்பல விடங்களிற்சிதறிவெகுகாலமுன்வீழ்ந்திருந்த, அலகிறைற் பொருடனைக்க ண்டெடுத்ததனடிசெலர்க்கதமிவைதாமுமாறு, அவனியில்வழங்குமெண ணறுதனிப்பாடல்களவைக்குநயமுற்றவைகளை, அன்றுசொன்னவர்கரு த்திறகனுவும்வழுவாதனந்தமுறையதிருடபமாய, ஆராய்ந்தொருங்குசே ர்த்தகிலமெல்லாம்புகழவச்சிற்பித்ததைக்கண், டுலகிலிவ்விருவர்தங்கல் வித்திறத்தையோர்ந்துணராதவித்தைதக்கியான், ஒருவனேயென்றெண்ணை விழிவெள்ளைதமுகவ டுனிரகங்குன்றினின்றான், உயர்முனிவனென்ன சானுடைப்புயொரு சாணினுமொடுங்கினு னிவாபுலமைதோர் தாகவேக் தொருசாலருந்திவிழியிமையாவலோடியதமூழ்ந்தனனரோ. உ

சிறப்புப்பாயிரம்-முற்றிற்று.

உ

ஸ்ரீலட்சுமீகடாட்சபஸ்து.

சாத்துகவிகள்.

---*---

இஃது.

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விச்சாலையில் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை
நடாத்தும் இயற்றமிழாசிரியராகிய
திருத்தணிகை
விசாகப்பெருமாளையரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சீர்மலியோர்பெறு திகழ்கடலுடுத்த
பார்தனிலார்தரு பற்பலமொழிகளுள்
பணைருந்தமிழாம் பாற்கடலதனை
சொன்னயப்பொருணயச் சுவைமிகவுணர்ந்து
துங்கமிகுந்திடு சங்கப்புலவர்கள்
வள்ளுவரௌவை வான்காளமேகம்
தெள்ளுபொய்யாமொழி திகழ்கம்பராதியாம்
நாவலரென்னு நன்முகில்பருகி
நவமுறவாங்கத் தொழுங்கியமழையாம்
தண்ணுறுமமுதை மண்ணவர்செவியால்
உண்டுகளிப்பதே யுறுதியென்றோர்ந்து
தென்னாடதனிற் பொலனுறுதொக்கும்
நிலமகள்வதனத் திலகியதிலகமாம்
பலர்புகழிராம நாதநற்பதியினில்
இனிதுவீற்றிருந்து மநுநூல்விதிவழிச்
செங்கோனடாத்துஞ் சங்கேந்துதிருமால்
திரியலர்படங்கல் சற்குணமேரு
அரிவையர்க்குருவ மாகியவங்கசன்
மன்னுறுசவிதனை மாற்றுமருந்து
சென்னியின்மதிபுனை சிற்பரனடிதொழூஉம்
சிவஞானதேவன் செய்தவப்பயனே
புன்பிணையுருக்கொடுப் போந்தெனத்தோன்றிய
பொன்னுசாமி யெனும் பூபாலன்
தன்மனமுவந்து தயங்குறவெழுதா
வெழுத்திற்பொறித்தே யீந்திடுகென்ன
அரியதவத்தரு பெரியோர்களும்வாழ்
பொன்னிகழ்சென்னை புரிதனில்
மன்னுதில்லையம்பூ ரென்னும்பதிவாழ்
வாகுறுசந்திர சேகரனென்னும்
புவிராசர்புகழ் கவிராஜபண்டிதனால்

பழுத்திடும்வருக்கையின் செழித்தகனியினை
வான்கவிகவ்வுபு உமந்திக்கிந்து
தாளுடாடிர்க்குந் தண்டலையுடுத்த
மணலியம்பதிவாழ் மாண்புறுநல்லோன்
குணநிதிநறுமலர்க் குவளைத்தாரான்
பெரியதம்பியா முரியபெயரினன்
வழூஉக்களைவித்து வாகுறுமச்சிற்
கெழூஉவுறப்பதித்துக் கிளர்வித்தனனரோ.

இஃது.

காஞ்சிபுரம்-பச்சையப்பமுதலியாரவர்கள் கல்விச்சாலையில்
தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய
வித்வான்-காஞ்சீபுரம்
சபாபதிமுதலியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை—ஆசிரியப்பா.

திங்கள்சேர்செஞ்சடைத் தேவனிமய
மங்கைமணாளன் மதுரைப்பெருமான்
இறையெனமேவி யியற்றமிழாய்ந்த
பொறைமிகுசங்கப் புலவரேயாதி
யாண்டுளபுலவரு மினிதின்முன்னரே
பூண்டுளவாமெலாம் பொற்புடனினிவரும்
நற்றமிழ் வல்லோர் நாமுமதன்வளம்
தெற்றெனவுரைக்குதுஞ் சிறிதெனத்தத்தம்
நாப்புடைபெயரா வண்ணநலந்திகழ்
கோப்புடைக்கவியாற் கூறியதாகி
அன்னவர்பின்வரு மறிஞர்களதையோர்ந்
தென்னெனப்புகழ்ந்து மித்தமிழ்நாட்டினை
ஒல்லும்வகையா லுரைத்துமென்னிலோ
சொல்லியசொல்லுஞ் சுகமாகுதுமென
எண்ணிப்பெண்ணி யேக்கங்கொண்டப்
புண்ணியசங்கப் புலவர்புகன்ற
செய்யுட்களைவையுஞ் செவ்விதினோதி
உய்வதேயபானென வுவப்புறூஉம்பாண்டிநன்
னாட்டிலவிராம நாதர்தங்கமலத்
தாட்டலைகொண்டு தகவுடனேத்தி
அவமெலாமகற்ற வருளமுதுண்ணுஞ்
சிவஞானதேவர் செய்தவக்கடலிடைத்
தோற்றியசெம்மணி தூயகுணமணி
நாற்கவிப்புலவர் நாடும்புகழ்மணி
அந்தணர்சிவபிரா னடியவரெவர்க்கும்
வந்துளவளமெலாம் வழங்கவுண்மகிழ்ந்தாங்
கியாதொருபொருளு மில்லையென்றுதருள்

சேதுபதியெனுஞ் செல்வன்செங்கோல்
கோடாவகைநிறீஇக் குடிகள்பலரும்
வாடாவகையான் மகிழ்ந்துபுரந்தே
அறத்தாறிதென் றறிந்தாள்றமைந்தசொற்
றிறத்தாறறியுந் தேர்ச்சிநன்னூலொடு
மதிநுட்பமுமுள மாண்பமைவள்ளல்
அதிநுட்பமியாவையு மகற்றுமாண்டகை
தன்பெயர்தனாற் றனபதியெனவெனை
மண்புவியோர்கள் மதித்திடவாய்ந்த
பொன்னுசாமிப் புலவர்சிகாமணி
றன்னுற்சாகமொடு தொகுத்தியற்றுக
என்றுரைசெய்ய வியற்றமிழ்க்கடலைக்
குன்றுடைமுனியெனக் குடியாதுகுடித்துக்
களிப்புறுகின்ற கவிராசபண்டிதன்
தனிப்புறுசெஞ்சடைச் சங்கரன்பதமலர்
அல்லும்பகலு மன்புடனேத்தும்
தில்லையம்பூர்ச் செந்நாப்புலவன்
சந்திரசேகர தகுபெயரறிஞன்
புந்தியினுய்ந்த பொருள்புணர்தனிப்
பாடற்றிரட்டெனும் பாத்திரட்டதனை
நீடக்கருங்கொலா னிகழ்விதிடாது
பாருள்வாழ்வோர் பண்டுகண்டிலாச்
சீருள்வரியாற்றிகழப்பதித்தனன்
கனிதமிலாவளங் காட்டுவிளங்கும்
மனைவிநன்னகர்வாழ் மகிபதிகனவிலும்
சிவனடிமறவாச் சிந்தையன்சான்றோர்
தவவிலாக்கேள்வித் தகைசாலறிஞன்
பெரியதம்பிப் பெயரினன்
உரியவுலக முவப்புறற்பொருட்டே.

இஃது.

சென்னைத் துரைத்தனக்கல்விசசங்கத்தில் தமிழ்ப்புலவராகிய
அஷ்டாவதானம்
வீராசாமிசெட்டியாரவர்களாலியற்றப்பட்டது.

நேரிசை—ஆசிரியப்பா.

திருமலிகூடற் பெருநகர்வைகிய
புலம்புரிபுலவராம்வலம்புரிச்சங்கமும்
காளமேகமாநீள்கரிமருப்பும்
வள்ளுவரென்னுந் தெள்ளுநற்கதலியும்
சீருயவௌவையாரெனுஞ்சாலியும்
ஒட்டக்கூத்தராம்வட்டவாரிசமும்

சாத்துகவிகள்.

புகழேந்தியென்னுந் திகழேந்து திகிரியும்
உம்பர்வியந்திடுங் கம்பராகன்னலும்
அழிவறுபொய்யா மொழியெனும்பூகமும்
தேசுறுசிவப்பிர காசராமதியமும்
மாசிவஞான தேசிகப்புயலும்
ஏனைப்புலவராம வாணிறவிப்பியும்
அற்புதமாகப் பற்பலவகையாத்
தாங்காங்குதவிய பாங்காகிய தனிப்
பாடலென்னும் பீடுறுபல்வகைச்
சந்தங்கெழீஇ இந்துநன்மணியின்
ஒக்கமுதலைப் பொற்சப்பிரனைபோல்
வடுத்தவிர்ந்திடவாய்ந் தெடுத்துவிருத்தகச்
சேர்த்தொருவடமாக் கோத்துநிரல்பட
இப்புவியோர்க ளியார்பூண்செய்தச்
செப்பமாகத் திரட்டியச்சிடுகென்
றாசறுவினை செய்பூந்தாரான்
இரவலர்க்கற்பகம் வரகுணமேரு
மருமலர்க்கசனி கருணைவாரிதி
டல்வளமோங்குஞ் செல்வப்புவிமகள்
இலகுமுகத்திற் றிலகமெனக்கிளர்
மேதகுராம நாதபுரம்வாழ்
சிவஞானதேவன் றவமோருருவாய்
வருதவத்தரித்த மைந்தனிலத்திடை
அருங்கலையனைத்து மொருங்கினிதுணர்ந்தோன்
தென்னவன்போற்றரிற் றன்னையனாய்பவனை
பொன்னுசாமி யென்னும்புரந்தான்
நன்மையாகச்சொன்ன சொன்மேற்கொளீஇ
அழகுறைப்பொன்னி சூழ்புனனாட்டினின்
மல்லல்பழனத் தில்லையம்பூர்வரும்
இந்திரதருநிகர் சந்திரசேகரகவி
ராசபண்டிதனு லாசுறத்திற்றிருத்தித்
தேமலர்ச்சோலையுந் தாமரைவாவியும
மன்னியமணவி யென்னுமாநகரோன்
சால்புறுநிறை சைவசிகாமணி
பாவியென்னுஞ் சீலமார்நதியினன்
சிவஞானநல்லொளிசேர் குவளைமாலையான்
விரிபுகழ்நிலவிய பெரியதம்பி
யெனப்பெயர்மருவிய வனப்புறுகுணநிதி
கவிஞர்குழாங்கண்டு வகையின்வியக்கப்
பற்பலஇசையும் பரவப்
பொற்புடன்பதித்துப் புலப்படுத்தினனே.

சென்னைக்கல்விச் சங்கத்துமதறசா ஈ ஆஜம் என்னும் பாடசாலையில்
தமிழ்ப்புலமைநடாத்தும்-கூவம்.
க-சிதம்பரமுதலியாரவர்களா லியற்றப்பட்டது
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லையம்பூரணமதியிற்றபுத்தாய்ந்துண்மை
தொடர்பெருந்தோர்திருக்கடவுட்பலகைச்சங்கத்
தொலைவில்புகழ்க்கவிஞர்முதற்றமிழ்மேதக்க
சுருதிமொழித்தலைவர்பண்டுதொகுத்தசேர்ந்த
செல்லையம்பூருகத்தினியசுவைபாலிக்குஞ்
செழுங்கனியமெனப்பயத்தற்கியநூலென்றிச்
சிலதிமித்தத்துணற்றுபலகவிதைச்செம்பொன்
றிகைமறைச்சங்குறைவுளிகாண்பெரியதாகத்
தில்லையம்பூர்ச்சந்திரசேகரப்பேர்வாய்ந்த
தெளிதருநாவலனெனுமஞ்சணங்கண்கொண்டு
தெரிந்தெடுத்தச்சினிற்பதிப்பித்தெவர்க்குங்கல்விச்
சிறுமைகெடக்களித்தலக்குந்திறந்தந்தானற்
றொல்லையம்பூர்சடிலனையுண்ணெகிழ்ந்துபோற்றுந்
தூயமையும்வாய்மையுமுடையான்ராமநாதச்
சொன்மருவுபுரன்பொன்னுசாமிமாறன்
சொல்மணவிப்பதிப்பெரியநம்பிவேலே.

இஃது-தமிழ்ப்புலவராகிய கூடலூர்
இருசப்பஉபாத்தியாயரவர்களாலியற்றப்பட்டது.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

நற்கவிஞராங்கம்பர்காளமேகம்நவில்பொய்யாமொழியௌவையர்துணைத்த, பொற்கவியைத்திரட்டியச்சிற்பதிக்கவென்னைப்பொன்னுசாமித்தேவன்பொறையான்மிகுமேதோன், சிற்குணன்றாள்பணியனைபன்சொல்லைச்சந்திரசேகரனுங்கவிராசன்திருத்திநல்க, எற்குலவுபெரியதாமிமணவிவாசன்இருஞ்சிலைமேலெழுதுதுபமோ லியற்றினனே.

தனிப்பாடல்களைத்திரட்டிக்கொடுத்த திருக்காட்டுப்பள்ளி
இராமசாமிமுதலியாரவர்கள்சிறப்பு.
கழிநெடிலடி-ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்கொண்டமணிமாடமேனிலையின்முகிலுலவச்சிறப்பின்மேவுந், திருக்காட்டுப்பள்ளியெனுமெழிலூரன்செங்குவளைச்செழும்பூந்தாமன், கார்கொண்டவேங்கடநன்மலையானேர்பாலிருநிதியுடையோன்கன்னன், கடலுலகம்புகழ்ந்திடுநல்வேளாடர்மரபுதித்தோன்கருதுமேலோன், வார்கொண்டமுலைமாதாயுடனூருமெழின்மாரன்மதிக்குஞ்சீலன், வாய்மைமெபறிராமசாமிக்குரிசிலோனைம்பான்வருடங்காரும், ஏர்கொண்டவன்பினொடுபொருள்செலவிட்டருளுசெய்யுளிதினிற்றேடி, எழுதிவைத்துபல்பாடுபிரதியொன்றுதந்துபுகழிங்குற்றனே.

சாத்துகவிகள்-முற்றுப்பெற்றன.

கணபதிதுணை.

வித்வசிரோமணியாகிய

காளமேகப்புலவர்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

—()—

காப்பு.

வெண்பா.

ஏரானைக் காவி லுறை யென்னானைக் கன்றளித்த
போரானைக் கன்றுதனைப் போற்றினால் - வாராது
புத்திவரும் பத்திவரும் புத்திரவுற் பத்திவரும்
சத்திவருஞ் சித்திவருந் தான்.

—()—

வெள்ளைக்கலையுடுத்து வெள்ளைப்பணிபூண்டு
வெள்ளைக்கமலத்தே வீற்றிருப்பாள் - வெள்ளை
அரியாசனத்தி லரசரோ டென்னைச்
சரியாசனம்வைத்த தாய்.

(சிலேடைகள்)

ஆமணக்குக்கும் - யானைக்கும்.

முத்திருக்குங் கொம்பசைக்கு மூரித்தண்டேந்திவரும்
கொத்திருக்குங் கீழே குலைசாய்க்கும் - எத்திசைக்கும்
தேமணக்குஞ் சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
ஆமணக்கு மால்யானை யாம்.

வைக்கோலுக்கும் யானைக்கும்.

வாரிக்களத்தடிக்கும் வந்தபின்புகோட்டைபுகும்
போரிற்சிறந்து பொலிவாகும் - சீருற்ற
செக்கோலமேனித் திருமலைராயன்வரையில்
வைக்கோலுமால்யானை யாம்.

பாம்புக்கும் - வாழைப்பழத்துக்கும்.

நஞ்சிருக்குந் தோலுரிக்கு நாதர்முடிமேலிருக்கும்
வெஞ்சினத்திற்பற்பட்டான் மீளாது - விஞ்சுமலர்த்

காளமேகப்புலவர்பாடி!!

தேம்பாயுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பாகும்வாழைப் பழம்.

பாம்புக்கும் எள்ளுக்கும்.

ஆடிக்குடத்தடையு மாடும்போதேயிரையும்
மூடித்திறக்கின் முகங்காட்டும்—ஓடிமண்ணிற்
பற்றின்பரபரெனும் பாரிற்பிண்ணாக்குமுண்டாம்
உற்றிடுபாம்பெள்ளெனவே யோது.

பிண்ணாக்கு பிள்ளைநாக்கு

பாம்புக்கும்-எலுமிச்சம் பழத்துக்கும்.

பெரியவிடமேசேரும் பித்தர்முடியேறும்
அரியுண்ணுமுப்புமே லாடும்-எரிகுணமாம்
தேமொழியுஞ்சோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பெலுமிச்சம் பழம்.

(அரி—காற்று அரிபடல்)

முகுந்தனுக்கும்-முருகக்கடவு

வலைளியாயுந்திட்டான் மாசுணப் பாய்படுத்திட்டான்
சோலைமாமயிலுடைத்தகத்தோன் ருதலால்—வலம்வர
அகந்தகனிக்கைவாழு எவர் என்றுமெங்கு
முகுந்தனுமேயாகும் முருகன்

சந்திரனுக்கு மலைக்கும்.

நிலாயவிரா தத்தலா எல்லாவனமடிநக
லிபோதலாவு தலாற் சென்று-தலையேல
உதிரத்தாவரா வயர்மாமலையை
மதிசகுநிகராக வழுத்து.

நாய்க்குந் தேங்காய்க்கும்.

ஓடிருக்குமதனுள்வாய் வெளுத்திருக்கும்
நாடுங்குலைதனக்கு நாணாது—சேடியே
தீங்கானதில்லைத் திருமலைராயன்வரையில்
தேங்காயுநாயுமெனச் செப்பு.

ம்னைக்கும்—பேனுக்கும்.

மனைவீரிலேபிறக்கு பற்றலையிலேமேயும்
பின்னீச்சிற்குத்தும் பெருமையால்—சொன்னேன்கேளா
தேனுந்துசோலைத் திருமலைராயன்வரையில்
பாம்பேனுஞ் சரியாமே.

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

பனைமரத்துக்கும்-வேசைக்கும்.

கட்டித்தழுவுதலாற் காலேசவேறுதலால்
எட்டிப்பன்னாடை பிடித்தலால்—முட்டப்போய்
ஆசைவாய்க்கள்ளை யருந்துதலாற்பனையும்
வேசையெனலாமே விரைந்து.

வெற்றிலைக்கும் வேசைக்கும்.

கொள்ளுகையாணீரிற் குளிக்கையான்மேலேறிக்
கிள்ளுகையாற்கட்டுகையால்-தெள்ளுநுனிச்
சேற்றலைவென்ற த[illegible]லோரடன்வசமையில
வெற்றிலையுமேவசை யாமே.

கண்ணாடிக்கும் அரசனுக்கும்.

பாவருக[illegible] செய் தியளை நத் தமவ்வவாய்ப்
[illegible]வளையா[illegible] [illegible]தலைல-மேமையும.
[illegible] மேயறிர [illegible]நதால
[illegible]

கூந்தியாருக்கும்—குரங்குக்கும்.

[illegible] வைகமை [illegible] மேவுதலால்
[illegible]வெரி[illegible]து செய்[illegible]லால்—நாட்ட முடன்
கா[illegible] [illegible] தலா[illegible] [illegible]லால்
[illegible]யாத[illegible] [illegible]. ([illegible])

[illegible]க்கும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]வலையபில
[illegible]யாமே. ([illegible])

[illegible]ப்பாதிக்கும்-குதிரைக்கும்.

கட்டியடிக்கையாலு லாண்மாறிப்பாய்கையால
வெட்டிமறிக்கையால் மேன்மையால்—முட்டப்போய்
[illegible]மடிக்கையால் வண்ணப்பாதியுடன்
[illegible]பரியாகுமே,

கதவுக்கும்-ஆட்டுக்கும்.

மெய்யுட்கிடைமறிக்குஞ் சேர்பலகையிட்டுமுட்டும்
ஐயமறவேபெற்றா ளடர்க்குமே-தையமிலே

தேடிப்புகழ்சேர் திருமலைராயன்வரையில்
ஆடுங்கசவு நிகராம். ௰௭

குதிரைக்கும் ஆட்டுக்கும்.

கொம்பிலே பூநுனியினின்றுலாற் கொண்டசுண்மேல்வெட்டுதலால்
அம்புவியினனைடைய தாதலால்—உம்பர்களும்
தேடிநற் சீர்சேர் திருமலைராயன்வரையில
ஆடுங்குதிரையு நேராம். ௰௮

துப்பாக்கிக்கும்-நீலச்சுருளுக்கும்.

ஆணியணையுமுபா லாலுகுள்[illegible]
சோணைக[illegible]டலால்-நீளிருந்தி
செப்பாக்கு[illegible]வாய [illegible] திருமலைராயன்வரையில்
துப்பாக்கியுநீலச் சுருள் ௰௯

[illegible]க்கும்-[illegible]யெழுதிலைக்கும்,

நீரிலைவா [illegible]பசசையாறிருவாய்
[illegible]—சாருமறுப
[illegible]
[illegible] (பணிவகை-பஞ்சாமிர்தம்-தந்நிரோகம்) ௨௰

[illegible]க்கும்-[illegible]ம்.

[illegible]
[illegible]யுமொருபக்கமாகிற[illegible]—யடியுடைய
[illegible]
[illegible] (நகரதிமாய) ௨௧

[illegible]க்கும்-[illegible]பத்துக்கும்.

[illegible]
[illegible]—உலகிய
[illegible]
மாடமுமொன்றேயறாயி. ௨௨

கண்டங்கத்தரிக்கும்-பெண்குறிக்கும்.

இட்டிட்டொருகுதலா லின்பவெள்ளைதோன்றுதலால்
மட்டிட்டெருடி மறைக்கையால்-முட்டத்
தொருண்டோர்கள்போற்றுந் திருமலைராயனசீர்க்
கண்டகமுய பெண்குறியுங் காண்

ஆகாதிருசசிற் றம்பலவாணன்
தாருபமேகேசசிகமே பாதே

வசிதப்பாதே வசிசம்பாதே
வசிதப்பாதே வனே. உ௪

இந்திரா திலகநுதல் ராமராமாவனசக்
கொங்கோதகளபமுலை கோவிந்தா சந்ததமும்
வேணோவிணைவிழிகள் வேங்கடவா நல்லையிரு
ம்லோகாஞ்ஞா யனு. உ௫

ஒன்றிரண்டுமூன்றுநான் கைந்தாறேழெட்டு
ஒன்பதுபத்துப் பதினொன்று பன்னி
ரண்டுபதின்மூன்றுபதி னான்குபதினைந்துபதி
னாறுபதினேழ் பதினெட்டு. உ௬

டு-டு-வரப்பாடியது;

ஏ, கா, மா, வீ, தோ, வரைப்பன் டு, டு, டு, டு, டு,
காகாகூடநகை நகர்க்கதிபர்-வாசாய்
எடுப்பாகடமிவை ரோறுவாரணபாகருக்
கொடுப்பாரணிவர் குழைக்கு. உ௭

எடுப்பா-டு, நடைமிவை-காடு, ஏறுவர்-மாடு, அன்பாக்குக்கொடுப் பார்-வீடு, குழைதனிவா-தோடு.

கூடத்திலேகங்கை-யடங்குமெனப்பாடியது.

விண்ணுக்கடங்காமல் வெற்புக்கடங்காமல்
மண்ணுக்கடங்காமல் வந்தாலும்-பெண்ணை
இடத்தேவைத்த விறைவர்சடாம
குடத்திலேகங்கையடங்கும். உ௮

பச்சைவடம் பாகுசேலைசோமன் என்று பாடியது.

மாயனுயிரைப்பறத்தும் மாமலராள்சொல்லதுவும்
ஆயகுருந்திற்கோண டேறியதும்-தூய
இடப்பாகனசென்னியினமேலேறியதும் பச்சை
வடப்பாகுசேலை சோமன். உ௯

மாயனுயிரைப்பறத்து-பச்சைவடம், மாமலராள்சொல்-பாகு, குருந்திற்கொ ண்டேறியது சேலை, பரமசிவன் சிரசினமேலேறியது-சோமனை, பச்சைவ டம-ஆலிலை.

கின்னரிவாசிக்குங் கிளியெனப்பாடியது.

ஆ ரிந்த னறு மங்காளிலேழுவா
பா [illegible] ன்றும் பாண்மையினால்-கூடலிலே

நன்னரிவாசிக்கு நடைப்பயிற்றினனென்றும்
இன்னரிவாசிக்குங் கிளி. ௧௰

பொன்னுவளையிலைகாய் பூவென்றுபாடியது.

உடுத்ததுவுமேய்க்கததுவு மும்பாகோன்றன்னால்
எடுத்ததுவும்பள்ளிகொண்டிருப்ப-படுத்ததுவும்
அந்நாளெறிந்ததுவு மணிந்ததுவும்
பொன், னு, வளை, யிலை, காய், பூ. ௧௧

தோய்ந்தான்மேய்ந்தா னடையாச் சந்திரன்மேன்மேலோர்
சாய்ந்தாளெறிந்தானை சாப்பிட்டாளை—ஆய்ந்துசொலும்
மன்னுவைகதில்வரு [illegible]தானே
பொன்னுவளையிலை கா[illegible]. ௧௨

செங்[illegible]பூங்கொ[illegible]பாடியது.

வாதமணைக்[illegible]
ஆதிகித்தாடகொண[illegible]
காளகொண்டளந்ததுவு[illegible]
கேலசெழுகைபூகிாக[illegible]. ௧௩

ஆனைமேற்போதல்—சொகபரு — மாயன்பயின்[illegible]
வரு—கியப; சான்கொண்டளந்தது—கு (சு-பூமி)

[illegible]பாடியது.

அரையின்முடியி லணி[illegible]
தெரிவையிடத்தபாகநான் சேனை[illegible]
மாணர்விபுரி[illegible]
ஆறை, நா, [illegible]

கோ-கேருசில, [illegible]
புகேசென மருவியது.

[illegible]பாடியது.

வாரணங்கனெட்டு மகரோருவங்கடலுட
தாமணியுமெல்லாரு சவிதந்தவால—[illegible]
டணடாயிடைசுசி [illegible]
புண்ணவாயிலிசெயாயத்த போது. ௧௫

கடுங்காற்றுமழைகாட்டும் கடுநட்புப் பகைகாட்டுமெனப் பாடியது.

நீரோபிறவா நெறிகாட்டியாமெமக்கு
நீரோசமுசை நிலைபெட்டீர்-நீரேயிவ்
விக்கனமேனசெய்தீர் விடுங்கடுங்காற்று மழைகாட்
டுங்கடுநட்புப்பகை காட்டும். ௧

விநாயகர்—முருகர்-பரமசிவனுக்குச் சிலேடை.

சென்னிமுகமாறுளதாற் சேர்கரமுன்னாலுகையால்
இன்னிலத்திற்கோடென் றிருக்கையால்-மன்னுகுளக்
கண்ணாறுநலானுங் கணபதியுஞ்செவ்வேளும்
எண்ணாணுநேராவரே. ௧

(நாலுகை—தொங்குங்கை, குளம்-வெல்லம்-நெற்றி)

மும்மூர்த்திகளின் உணவுமுதலியன.

சிறுவனேடபாறு செந்நெற்கடுகு
மற்றிகிரிகண்டுமணிநாம்—பெறியாவம்
வெண்ணெறு புள்ளன்னம் வேதனானமாலுக்குக்
கற்றுழம் வேசாறி. (கல்—மலை, காழம்—அழமானநீர்) ௧

இராசியை அடைசொல்லில்லாமற்பாடியது.

பகருங்கான்மேடமிடபம் திருணங்கர்க்க
டகமாசிமகரகன்னிதுலாம் விருச்சிகத்
தநுமகரங்கும்பமீனம்பன்னிரண்டும்
வரையறுமிராசி வளர். ௧

தைமாசி பங்குனியாமென்றுபாடியது.

பாணர்க்குச்சொல்லுவதும் பைம்புனலைமூடுவதும்
தானுயரிக்கதுவுஞ் சக்கரத்தோரான்—வானோரும்
எம்மானையேத்துவது மீசனிடத்துஞ்சிரத்தும்
தைமாசிபங்குனி மாதம். ௨

பாணர்க்குச் சொல்லுவது—தை, பைம்புனலைமூடுவது—மாசு, தானுயரித்தது—இபம், சக்கரத்தேரானுண்-கு, எம்மானையேத்துவது—உனி, ஈனிடத்தது-மாது, சிரத்து—அம், உன்னி உனியென்றாயிற்று.

ஞானசபைகனகசபைசிற் றம்பலம்பே
ராலவந்தக்கூடந் திருமூலட் டானம்பே
ரம்பலம்பஞ்சாவரண நாற்கோபுரம்பொற்
கம் பமண்டபஞ்சிவ கங்கை.

சங்குதீர்த்தந்திருச் சாளரவாயிலவீர
சிங்காசனந்திருவந்திக் காப்பு—பங்குனிமா
தத்திருநாட்டாத்தந் திருவிருத்தன்கோயில்
உத்தரபாகந்திருவா ரூர். ௪௨

அப்பாகுமரகோட்டக் கிணைசெவிலிமேட்
டுப்பாகற்காய்ப்பருத்திக் குழிநீர்—செப்புவா
சற்காற்றுக்கம்பக் கடிபிறைவங்கருமா
றிப்பாயசச்சலியார்க்கு மினிது. ௪௩

பாதிவெண்பாவிலே யவதாரஞ்சொன்னது,

மெச்சுபுகழ்வேங்கடவா வெண்பாவிற்பாதியிலே
இச்சையிலாச்சென்ம மெடுக்கவா—மச்சாகூர்
மாகோலாசிங்காவா மாராமாராமாரா
மாகோபாலாமாவா வாய் ௪௪

திருக்குடந்தையாதி கும்பேசா செந்தா
மரைக்குளம் பங்கை மங்கை—விரிகரையின்
ஞாயிறுகோட்டங்கா சோணமங்கைநாதியார்
சாரங்கபாணி யவை. ௪௫

மன்னனெறிபூத்து மலுக்கென்றுமுடித்தது.

மன்னுதிருவண்ணா மலைசம்பந்தாண்டாக்கு
பன்னுஞ்சமயம் பலவாய்த்தேன்-மின்னின்
இளைத்தவிடைபாகர் வனக்குறும்பியறி
வளைத்திழுத்தார் குட்டா மலுக்கு. ௪௬

சோகாமா ஏவா தாவென்றுபாடியது.

சோ, கா, மா, ஏ, வா, தா, சொல்லினையீனைக்கூட்டியுண்மை
பாகாரத்தில்லைப் பாமேசர்—வாகாய
துரித்தாரெரித்தார் தரித்தாருதைத்தார்
உரித்தாக்கணைபடைத்தா ரோர்க்கு. ௪௭

சோமன் காமனை மாமன் ஏமன் வாமன் தாமன் மாயனை

கொட்டைப்பாக்கென்றெடுத்துக் களிப்பாக்கென்றுமுடித்தது.

கொட்டைப்பாக்குக்கொருகண் கூடையைப்பார்க்கும்மடியில
பெட்டைப்பாக்குமபாகம் பெண்பாக்கும்—முட்டநெஞ்சே
ஆரணனு நாரணனு மாதிமறையுந்தேடிய
காரணனைக்கண்டுகளிப் பாக்கு. ௪௮

பார்க்குமென்பது-பாக்குமெனமருவியது.

செருப்பென்றெடுத்து விளக்குமாறென்றுமுடித்தது.

செருப்புக்குவீரர்களைச் சென்றுழக்கும்வேலன்
பொருப்புக்குநாயகனைப் புல்ல—மருப்புக்குத்
தண்டேன்பொழிந்ததிருத் தாமரைமேல்வீற்றிருக்கும்
வண்டேவிளக்குமாறே. (விளக்குமாறுவிளக்கும்வழி) ௪௯

கரியென்றெடுத்து உமியென்றுமுடித்தது.

கரியதனைவேயுத்த கையாவனையேந்
தரியமற்குமெட்டா தவையா-பரிவாக
அண்டரெல்லாங்கூடி யமுதங்கடைந்தபொழு
துண்டநெஞ்சையிங்கே யுமி. ௫௰

கரிக்காய்பொரித்தாள் கன்னிக்காயைத்தீர்த்தாள்
பரிக்காயைப்பச்சடியாய் பண்ணாள்-உருக்கமுள்ள
அப்பக்காய்நெய்துவட்ட லாக்கினாளத்தைமகள்
உப்புக்காண்சீசீ யுமி. ௫௧

கூகிக்கெட்டேழுங் குலைந்துநடுநடுங்கிப்
பூகிக்கொப்பாகவென்றே போய்விடுமே—ஆதி
நாக்காட்டகவரியை நச்சரபமாகிச்
சுருக்காயடினஞ் சுணி. ௫௨

சிந்துபூத்தென்றுபாடியது.

அப்பூநந்தெசஞ்சடைமே லாபுலியைப்பார்த்துப்பார்க்
கெதபோ நுஞெரிந்துப்பூத் தென்னவே—மூப்போதும்
வாலங்காட்டாநிற்கும் வாயங்காக்காநிற்கும்
ஆலங்காட்டான் பூனைா. ௫௩

பாற்கடலிற்செந்தாளெழும்பப்பாடியது.

சுத்தபாற்கடலினடுவினிற்றாளிதோன்றியவதிசயமதுகேள், மத்தகக் கரியையுரித்தவன்மீதுமதன்பொருதருந்திடுமாற்றம், வித்தகக்கமலைசெவியுறக்கேட்டாள் விழுந்துநொந்தயர்ந்தழுதேங்கிக், கைத்தலமலரான்மாரபுறப்புடைத்தா ளெழுந்ததுகலவையின்செந்தாள். ௫௪

தடக்கடலிற்பள்ளிகொள்வோ மதனைநற்சங்கரனார்
அடற்புலிக்குட்டிக் களித்தனராமதுகேட்டுநெஞ்சில்
நடுக்கமவந்துற்றதுகை காலெழாதனினைத்தியென்னை
இடிக்கடிபாரையச் சுருட்டியேகடியம்பலத்தே.

செற்றலரைவென்ற திருமலைராயன்கரத்தில்
வெற்றிபுரியும்வாளே வீரவாள்—மற்றையவாள்
போவாள்வருவாள் புகுவாள்புறப்படுவாள்
ஆவாளிவளாவா ளாம். ௫௬

தெருமுட்டப்பாளை சிதறிவளர்பூகத்
கருமுட்டச்செவ்வாளை தாவும்—திருமுட்டத்
தூரிலேகண்டே னொருபுதுமைபன்றிக்கு
மாரிலேகொம்பானவாறு. ௫௭

நூலாநாலாயிரநா னூற்றுநாற்பத்தொன் பான்
பாலாநானூற்றுநாற்பத்தொன்பான்—மேலாநாற்
பத்தொன்பான்சங்க மறுபத்துநாலாட லுகக்கும்
சித்தன்மதுரையிற சொக்கன். ௫௮

இம்மென்னுமுன்னே யெழுநூறுமெண்ணூறும்
அம்மென்றாலாயிரம்பாட்டாகாதோ—சும்மா
இருந்தாலிருந்தே னெழுந்தேனேயாயின்
பெருங்காளமேகம் பிளாய். ௫௯

குரங்கனைவில்வீழ்ந்து வெறிகொண்டுதேள்கொட்டக்
காஞ்செறியப்பாம்பலவன கவ்வ—விரைந்துபோய்
பற்றவேகள்ளுண்டு பசைமிளகைக்கடித்தால
எத்தனைபார்சேட்டைக் கிடம். ௬௰

நீறாய்நெற்றி நெருப்பாவாயங்கமிரு
கூறாய்மேனி கொளுந்துவாய்—மாறாக
நட்டமாவாய்சோறு நஞ்சாவாய்நாயேனை
இட்டமாய்க்காப்பா யினி. ௬௧

சுருக்கவிழ்ந்தமுன்குடுமிச் சோழியாசோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்தவாயா புலையா—திருக்குடந்தைக்
கோட்டானேநாயே குரங்கேயுனையொருத்தி
போட்டாளேவேலையற்றுப் போய். ௬௨

பெருமாளுநல்ல பெருமாளவர்தந்
திருநாளுநல்ல திருநாள்—பெருமாள்
இருக்கிடத்திற்கம்மா யிராமையினாலேயோ
பருந்தெடுத்துப்போகிறதே பார். ௬௩

வாலெங்கேநீண்டவயிறெங்கேமுன்னிரண்டு
காலெங்கேயுட்குழிந்த கண்ணெங்கே-சாலப்
புவிராடர்போற்றும் புலவீர்காணீவிர்
கவிராயரென்றிருந்தக்கால். ௨௪

நச்சரவம்பூண்டதில்லை நாதரேதேவரீர்
பிச்சையெடுத்துண்ணப்புறப்பட்டும்-உச்சிதமாங்
காளமேன்குஞ்சரமேன் கார்க்கடல்போற்றான்முழங்கும்
மேளமேன்ராசாங்கமேன். ௨௫

கத்துகடல்சூழ்நாகைக் காத்தான்றன்சத்திரத்தில்
அத்தமிக்கும்போதிலரிசிவரும்—குத்தி
உலையிலிடவூரடங்கு மோரகப்பையன்னம்
இலையிலிடவெள்ளியெழும். ௨௬

இஃது—துதியும்—வசையும்.

மாயனார்போற்று மதுராபுரிச்சொக்க
நாயனார்பித்தேறி னாரென்றே—நேயமாங்
கன்னன்மொழியங்கயற்கட்காரிகையாளையோ
அன்னமிராகாமலிருந் தாள். ௨௭

எட்டொருமாவெண்காணிமீதேயிருந்தகலை
பட்டொருமாநான்மாவிற்பாய்ந்ததே—சிட்டர்தொழுந்
தேவாதிதேவன் றிருவொற்றியூருடையான்
மாவேறிவீதிவரக்கண்டு ௨௮

மூப்பான்மழுவும் முராரிதிருச்சக்கரமும்
பார்ப்பான்கதையும்பறிபோச்சே-மாப்பார்
வலிமிகுத்தமும்மதத்து வாரணத்தையையோ
எலியிழுத்துப்போகின்ற தென். ௨௯

முக்காலுக்கேகாமுன் முன்னரையில்வீழாமுன்
அக்காலரைக்கால்கண் டஞ்சாமுன்—விக்கி
இருமாமுன்மாகாணிக் கேகாமுன்கச்சி
ஒருமாவின்கீழரையின் றோது. ௩௰

வண்ணங்கரியனென்று வாய்வேதநாறியென்றுங்
கண்ணனிவனென்றுங் கருதாமன்-மண்ணை
அடிப்பதுமத்தாலே யளந்தானையாய்ச்சி
அடிப்பதுமத்தாலே யழ. ௩௧

காலனையுங்காமனையுங் காட்டுசிறுத்தொண்டர்தரு
பாலனையுங்கொன்ற பழிபோமோ—சீலமுட
னோட்டிலேவீற்றிருந்த நாதரேநீர்திருச்செங்
காட்டிலேவீற்றிருந்தக் கால். எ௨

பூனைக்கியாறுகால் புள்ளினத்துக்கொன்பதுகால்
ஆனைக்குக்காலதினேழானதே—மானேகேள்
முண்டகத்தின்மீது முழுநீலம்பூத்ததுண்டு
கண்டதுண்டுகேட்டதில்லை காண். எ௩

அப்பனிரந்துண்ணி யாத்தாண்மலைநீலி
ஒப்பரியமாமனுறிதிருடி—சப்பைக்கால்
அண்ணான்பெருவயிற னாறுமுகத்தானுக்கிங்
கெண்ணும்பெருமை யிவை. எ௪

கூத்தாள்விழிகணைடுங் கூர்வேலாங்கூத்தாள்தன்
மூத்தாள்விழிகண்முழுநீலம் மூத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிக ளரவிந்தமாத்தாள்தன்
ஆத்தாள்விழிகளிரண் டப்பு. எ௫

என்னைக்கொடுத்தா லிரக்கமுனக்குண்டோ
வண்ணக்கமலமுகவல்லியே—தன்னுமதக்
காட்டானைக்கேட்டுமலைக் காரிகையேநீயந்தக்
கோட்டானைத்தானே கொடு. எ௬

முன்னேகடிவாள மூன்றுபேர்தொட்டிழுக்கப்
பின்னேயிருந்திரண்டுபேர்தள்ள—எந்நேரம்
வேதம்போம்வாயான் விகடராமன்குதிரை
மாதம்போங்காதவழி. எ௭

ஆறும்பதினாறு மாமூரில்வேங்கட்டன்
ஏறும்பரிமாவே யேற்றமா—வேறுமா
எந்தமாசும்மா வெறுமாகனிகிளற
வந்தமாசந்தமா மா. எ௮

ஆடாரோபின்னியவ ரன்பரெலாம்பார்த்திருக்க
நீடாரூர்வீதியிலே நின்றுதான்—தோடாரும்
மெய்க்கோபரிமளங்கள் வீசுந்தியாகேசர்
கைக்கேபணமிருந்தக் கால். எ௯

வள்ளலெனும்பெரிய மாயூரநாதருக்கு
வெள்ளிமலைபொன்மலையு மேயிருக்கத்—தெள்ளுமையாள்
அஞ்சலஞ்சலென்றுதின மண்டையிலேதானிருக்க
நஞ்சுதனையேனருந்தினார். ௮௰

நல்லதொரு புதுமை நாட்டிற்கண்டேனதனைச்
சொல்லவோ சொல்லவா சொல்லவா—தொல்லை
மதுரைவிக்கினேசுரனை மாதுமையாள்பெற்றாள்
குதிரைவிற்கவந்தவனைக் கூடி. ௮௧

வெள்ளையானையேறும் விமலரடிபணியும்
பிள்ளையார்வாழும் பெருந்தெருவில்—வள்ளை
இலைக்கறிவிற்பாண்மருங்கு விற்றுவிடுமென்று
முலைஞ்சவிப்பாரிலையே முன். ௮௨

சட்டியிலேபாதியந்தச் சட்டுவத்திலேபாதி
இட்டகைத்திற்பாதி யிட்டிருக்கத்—திட்டமுடன்
ஆடிவந்தசோணேச னன்றழைத்தபோதுபிள்ளை
ஓடிவந்ததெவ்வா றுரை. ௮௩

நேற்றிராவந்தொருவ னித்திரையிற்கைபிடித்தான்
வேற்றாரொன்று விடாயென்றேன்-ஆற்றியே
கஞ்சிகுடியென்றான் களித்தின்றுபோவென்றேன்
வாஞ்சியபே சென்றான் மறைந்து. ௮௪

கண்டீரோபெண்காள் கடம்பவனத்தீசனார்
பெண்டீரமைச்சுமந்த பித்தனார்—எண்டிசைக்கும்
மிக்கானதங்கைக்கு மேலேநெருப்பையிட்டார்
அக்காளையேறினா ராம். ௮௫

மாட்டுக்கோன்றங்கை மதுரைவிட்டுத்தில்லைநகர்
ஆட்டுக்கோனுக்குப்பெண் டாயினாள்-கேட்டிலையோ
குட்டிமறிக்கவொரு கோட்டானையும்பெற்றாள்
கட்டிமணிச்சிற்றிடைச்சி காண் ௮௬

காட்டுக்குளாட்டுக்கு நாலுகாலையாநின்
ஆட்டுக்கிரண்டுகாலானாலும்-நட்டமுள்ள
சாமேவுதில்லைச் சிவனையிவ்வாட்டைவிட்டுப்
போமோசெல்லாயப்புலி ௮௭

தாண்டியொருத்தி தலையின்மேலேறுவளோ
பூண்டசெருப்பாலொருவன்போடானோ—மீண்டொருவன்
வையானோவின்முறிய மாட்டானோதென்புலியூர்
ஐயாநீயேழையானால ௮௮

கொங்குலவுந்தென்றிலைக் கோவிந்தக்கோனிருக்கக்
கங்குல்பகலண்டர்பலர் காததிருக்கச் செங்கையிலே
ஓடெடுத்தவம்பலவா வோரகுடிலையுடபுகுந்தே
ஆடெடுத்ததெநதவுபாயம். ௮௯

ஆடுந்தியாகரே யாட்டமென்றாலுமகரு
விடுஞ்சமுசார மேவிட்டுத—கூடிச
செறுக்கிவிளையாடச் சிறுவரிரணடாசசே
இறக்குமுமொற்றியாசசே. ௯௦

திங்கணுதலார் திருமணைய போலேகிறிப்
பொங்குகடலுப்பைப புகட்டியே—கங்களிட
ஆச்சாளுக்கூறுகா யாகாமலாருக்காக்
காய்ச்சாய்வடுகமாங காய. ௯௧

அம்பேர்துங்கையா னவன்பதியிலே ம்மாவைக்
கொம்பேர்திதந்தைபணி கொண்டதோ—அனபா
அரிந்தமகவை யமுதுக்களையென்
றிருந்தவன்றன்செங்காட்டிலே ௯௨

அம்பேர்துறைகையான்—அகத்தியன், கொம்பேர்துதந்தை - பரமசிவன்
ம்மா கால்-(கால்—காற்று)

முற்றாதகாஞ்சியினு முலையினும்பாலையினுங்
கற்றான்பின்சென்ற கருணைமால—பெற்றான்றன்
ஆலைப்பதிகதா ரளகத்தியாட்கயரோ
வேலைப்பதித்தா விழி. ௯௩

கஞ்சமுகமுங் களிறாணையின்கொமபும்
அஞ்சுமுலைகாலுமூலை யானதுவும—மிஞசுபுகழ்
பெற்றான்றனமாலை பிறாககளித்ததுங்குதலை
கற்றான்பிறந்தபின்பு காண். ௯௪

தங்கைபிறக்திறவாத் தன்மையினுற்றன்மாமன்
வந்துபிறந்திறக்கும் வண்மையினால்—முநதொருநாள்

விணிக்குவேளை யெரித்தான்மகன்மாடன்
காணிக்குவந்திருந்தான் காண். ௬௫

தாதிதூதோதீது தத்தைதூதோதாது
தூதிதூதொத்ததித் தாதே—தாதொத்த
துத்திதத்தாதேதீ தித்திதேதுதொத்தீது
தித்தித்ததோதித் திதி. ௬௬

முந்நான்கிலொன்றுடையான் முந்நான்கிலொன்றெடுத்து
முந்நான்கிலொன்றின்மேன் மோதினான்—முந்நான்கில்
ஒன்றறிந்தாலாகுமோ ஓமடமயிலே
அன்றணைந்தான் வாராவிட்டால். ௬௭

ஆரூரிலேயே யயனுந்திருமாலும்
காணாடிமுடிமுன் காண்பதற்கு—மேனாள்
இரவுதிருவாரூரி லெந்தைபிரான்சென்ற
பரவைதிருவாயிற் படி. ௬௮

சங்கரற்குமாறுதலை சண்முகர்க்குமாறுதலை
ஐங்கரற்குமாறுதலை யானதே—சங்கைப்
பிடித்தோர்க்குமாறுதலை பித்தாநின்பாதம்
படித்தோர்க்குமாறுதலை பார். ௬௯

வாதக்காலாந்தமக்கு மைத்துனர்க்குநீரிழிவாம்
போதப்பெருவயிறும் புத்திரனுக்—கோதக்கேள்
வந்தவினைதீர்க்க வகையறியாவேளூரர்
எந்தவினைதீர்த்தாரிவர். ௭௰

சீரங்கத்தாருந் திருவானைக்காவாரும்
போராங்கமாகப் பொருவதேன்—ஓரங்கள
வேண்டாமிதென்ன விபரந்தெரியாதோ
ஆண்டானுநாதனு மானால். ௭௧

உத்திரத்துக்கோர்நாளு ரோகணிக்குப்பத்தாநாள்
சித்திரைக்குநேரே சிறந்தநாள்—எத்திசையும்
காராரும்பூஞ்சோலைக் கன்னபுரம்வாழ்சவரி
நாராயணன்பிறந்தநாள்

சிரித்துப்புரமெரித்தான் சிந்துரத்தைப்பற்றி
உரித்துதிரம்பாயவுடுத்தான்—வருத்தமுடன்

காளமேகப்புலவர்பாடிய

வாடுமடியாருடனே வானவருந்தானவரும்
ஓடுபயந்தீர்த்தருஞ் சுண்ணி. ௭௩

ஆலங்குடியானை யாலாலமுண்டானை
ஆலங்குடியானென் றார்சொன்னார்-ஆலங்
குடியானையாயிற் குவல்யத்தோரெல்லாம்
மடியாரோ மண்மிதிலே. ௭௪

காவலனெங்கள் கனவைப்பாகுசோமேசன்
பாவலிகங்கை மணிவாரி-ஆவனவென்
றப்புளங்கைதோய்ச்க வதில்வாரியமுத்தைக்
கொப்புளமென்றாறுங் குரங்கு. ௭௫

பொன்னஞ்சடையரகம் புல்லுக்கும்பூப் புணற்கும்
தன்னெஞ்சுவகையுத் தாவுமே—அன்னங்கள்
செய்க்கமலத்துற்றலவுந் தில்லைநடராசன்
கைக்கமலத்துற்றமானகன்று ௭௬

எய்த்ததனங்களிரண்டு மிருபாகற்காய்
வாய்ந்தவிடைசெக்குலக்கை மாத்திரமே—தோய்ந்தகுழல்
முக்கலச்சிக்கும்பிச்சு பூதேவியாள்கமலை
குக்கலுச்சிக்குங்கலைச் சிக்கு. ௭௭

நஞ்சுகுடிகொண்டகண்ண நாலுந்தெரிந்துமதன்
இஞ்சிகுடி-தன்னிலும்வந் தெய்வானோ—விஞ்சு
முலைச்சிகரத்தாலமுதகதி முதகமிட்டுசற்றே
கலைகசிகரத்தாலணைத்துக் கால் ௭௮

தித்தானுங்கண்ணிலே தித்தானுங்கையிலே
தித்தானுமுன்றன் சிரிப்பிலே—தித்தானுன்
மெய்யளாமபுள்ளிருக்கும் வேளுராவுன்னையிந்தத்
தையலாளெப்படிச்சேர்ந்தாள். ௭௯

வெண்ணெய்திருடியுண்ட வேணியானொருக்கக்
கண்ணனமேல்லைத்தகளவேதா—பெண்ணொத
திலையிரசுமாதான்மால சாப்பததிலேறி
அலையிற்றுயினாரு னான்.

எட்டிகுளத்தி லிருந்தசாக்குவிற்கும்
குட்டிசெட்டி-தன்மகளைக் கொண்டுபோய்—கெட்டுதற்கே

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

ஆயிரம்யானை யொருமுறா றுகூன்பகடு
பாயும்பகட்டெண்பத் தைந்தது. ௱௰௧

தண்டாக்கூர்மாசனங்காள் சற்குணரென்றிருந்தேன்
பண்டப்குறையவிற்ற பாவிகாள்-பெண்டுகளைச்
சேடிபுண்ணாவிட்டா தெருக்கடெருக்கடோறும்
ஆடிமுதலானி வரைகளும். ௱௰௨

நாராயணனைநராயண னென்றேகம்பன்
ஓராமற்சொன்னவுறுதியால்—நேராக
வாரென்றால்வாரென்பேன் வாளென்றால்வள்ளென்பேன்
நாரென்றுனாரென்பேன் நான். ௱௰௩

வாழ்க்கதிருநாகை வாகானதேவடியாள்
பாழ்ந்தகுரலெடுத்துப் பாடினாள்—நேற்றுக்
கழுதைகெட்டவண்ணான் கண்டேன்கண்டேனென்று
பழுதையெடுத்தோடிவந்தான் பார். ௱௰௪

காலையிலும்வேலை கடையக்கயிறாகும்
மாலையிலும்பூமுடிக்க வாழுமே—சோலைசெறி
செய்யிலாம்பயிலுஞ் செங்குருத்திமாநகர்வாழ்
பொய்யிலாமெய்யரிடும் பூண். ௱௰௫

மண்டலத்திலுளோரும் வயித்தியராய்த்தாமிருந்தும்
கண்டவினைதீர்க்கின்றார் கண்டீரோ—தொண்டர்
விருந்தைப்பார்த்துண்டருளும் வேளூரென்றோதர்
மருந்தைப்பார்த்தாற்சுத்த மண். ௱௰௬

கூடல்புனைவாயல் குற்றாலமாப்பணூர்
ஏடகநெல்வேலி யிராமேசம்—ஆடானை
தென்பரங்குன்றஞ்சுழியில் தென்றிருப்புத்தூர்காசி
வன்கொடுங்குன்றம்பூ வணம். ௱௰௭

பண்புளாருக்கோர்பறவை பாவத்திற்கோரிலக்கம்
நண்பிலரைக்கண்டக்காற்காலி—திண்புவியை
ஆள்வார்மதுரையழகியசொக்கர்க்காவம்
நீள்வாகனநன் னிலம். ௱௰௮

சதுராங்கர்சங்கத் தழகர்செங்கைச்சங்கை
அதரமிசைவைத்திலரேயாயின்-முதலை

வருங்குளத்தின்முண்டகக்கை வைப்பானேயென்று
பொருங்களத்தினூறறுவர்முன் போய். ௱௰௯

கண்டக்காற்கிட்டுங் கயிலாயங்கைக்கொண்டுட்
கொண்டக்கான்மோட்சங்கொடுக்குமே—கொண்டைத்தூர்
தண்டைக்காலம்மை சமைத்ததுவைத்தபூசணிக்காய்
அண்டர்க்குமீசருக்கு மாம். ௱௨௰

போலநிறமானார்க்குப் பூணாரமானாரை
வெல்வனைத்தெய்தா வியல்பாயோ-சாலப்
பழிக்கஞ்சுந்தென்மதுரைப் பாவையிருநான்கு
விழிக்கஞ்சன்சோமனலை வேந்து. ௱௨௧

கண்ணொளிருங்கறியுங் காட்டுசிறுத்தொண்டன்பிற்
பண்ணுசிறுவன்கறியும்பற்றாதோ—தண்ணேறு
மட்டுறுஞ்சோலை மருதீசரேபன்றிக்
குட்டியையேன்தீத்தீர் குறித்து. ௱௨௨

மாடுதின்பான்பார்ப்பான் மறையோதுவான்குயவன்
கூடிமிகமண்பிசைவான் கொல்லனே-தேடி
இரும்படிப்பான்செக்கானெண்ணெய்விற்பான்வண்ணான்
பரும்புடைவைதப்பும் பறை. ௱௨௩

ஆயனுக்குக்கண்மூன்று மாதிசிவனுக்கிருகண்
மாயனுக்குச்செங்கையிலே மான்மழுவாம்—நேயமுடன்
சங்காற்குச்சங்காழிதான்மாலுக்காலமாய்
மங்கையிடத்தாற்காகு மண். ௱௨௪

கண்ணபுரக்கோயிற் கதவடைத்துத்தாழ்போட்டார்
மண்ணையுண்டாவெண்ணெயுண்ட மாயனார்—எண்ணும்
சிரக்கப்பரையேந்திச் செங்காட்டிவீசர்
இரக்கப்புறப்பட்டா ரென்று. ௱௨௫

கொன்றைமலர்தரித்தான் கோபாலன்கோலெடுத்து
நின்றுகுழலூதினனீள்சடையோன்-பொன்றிகழும்
அக்கணிந்தான்மாய னரவணையிற்கண்வளர்ந்தான்
சிக்கலிலேவாழுஞ் சிவன். ௱௨௬

திருக்காடாவணியுந் தென்கமலையீசர்
இருக்காடாதென்செய்திடுவார்—பொருந்த

ஒருகாலேயல்லவே யொண்டொடிக்காவன்
றிருகாலுஞ்சந்துபோ னால். ௱௨௭

சந்துபோதல்—தூதுபோதல்—உண்டையிலகல்.

உள்ளங்கால்வெள்ளெலும்பு தோன்றவொருசோடி
வெள்ளாங்காலந்திரிந்து விட்டோமே—உள்ளபடி
அழூர்முதலியமார்கோனிலிருக்கப்
போழூரளியாமற் போய். ௱௨௮

கம்மாளனைக் கண்டக்கனைநோக்கு நீத்தார
செம்மானைத் தூரத்தே நிறுவினசை—அம்மானே
வாணியனும் பொன்னாடை வழங்கும்வெள்ளாளனுமே
சேணியனுமன்றே தெரிந்து. ௱௨௯

கம்மாளன்—சாலத்தையுடையவன், அங்கைத்தீயன்— அழற்கண்ணையுடையாகந்தன், செம்மான்-(சங்கம்) வெண்பட்டாடையவை, வாணியன்— பிரமன், பொன்னாடை— அழகையுடைய இலக்குமி, வெள்ளாளன்— பாற்கடலையுடையான், சேணியன்—இந்திரன்.

பாராளக் குந்தா குடைமாலையும் வையாபுரிக்கோனடிக்குந்
பாரகவிசையாரைந்த இராகமுதே—மாலை நல்ல
சண்டைக்காகி நக்குந் தையலையாராவே
கண்ட தியாகராசன் கழல். ௱௩௰

காலாற்படியளக்குங் கன்னிடக்கூடுமிக்குந்
சேலாக்கிடமாக்க சிங்குமாய்—பாலருக்கு
ஆழியப்பிள்ளையிரு மைவர்க்குத் தாதாரும்
வீழியப்பவேறும் விடை. ௱௩௧

(கடம்—ஆமை.)

கடம்பவனச்சொக்கருக்குக் கண்ணன்றான்சேவிப்ப
இடம்பெரியகண்ணொன்றை யீந்தான்—உடம்பதனிற்
சொம்பாதியாளுஞ் சுமக்கவெருதானான்
அம்பானுஞ்சேவியுமானான். ௱௩௨

கன்னபுரமாலே கடவுளிலுநீயதிகம்
உன்னிலுமோயானதிக மொன்னுகேள்—முன்னமே
உன்பிறப்போபத்தா முயர்சிவனுக்கொன்றுமிலை
என்பிறப்பெண்ணத் தொலையாது ௱௩௩

ஆனைகுதிரை தரு மன்னைகளைக்கொன்றகரி
சேனைமன்னரைக்காயுதன் றீயவனை—பூசையுடன்

கூட்டியமுதிட்டான் குருக்களமாபதியான்
வீட்டிலுண்டுவந்தேன் விருந்து.

அன்னவயல்சூழ்ந்திருக்கு மாரூராநெஞ்சத்தில்
இன்னமயலா யிருப்பதா—முன்னமொரு
தொண்டன்மகனைக்கொன்றுஞ் சோழன்மகனைக்கொன்றுஞ்
சண்டன்மகனைக்கொன்றுந் தான். ௱௩௫

வாலிமடிந்ததுவும்வல்லரக்கர்பட்டதுவுங்
கோலமுடிமன்னர் குறைந்ததுவுஞ்—சால
மதியுடைய நூற்றொருவர் மாண்டதுவுமையோ
சதிவிரதத்தால்வந்த தாழ்வு. ௱௩௬

கோளிருக்குமூர் கோள்சரவுகற்றவூர்
காளைகளாய்நின்று கதறுமூர்—நாளையே
விண்மாரியற்று வெளுத்துமிகக்கறுத்து
மண்மாரிபெய்கவிந்த வூர். ௱௩௭

கம்பத்தானைக்கடையிற் கட்டினான்காற்சாய
அம்பைத்தாவித்தான்சா லானதே—வம்புசெறி
பூவைகாள்கிளிகாள்பூங்குயில்காளென்றில்காண்
பாவையாளாண்ட பதி. ௱௩௮

கம்பத்தான்—இராவணனை, கடையிற்கட்டினான்—வாலி, அம்பைத்தாவித்தான்கால்—அரிதாள்.

சாரங்கபாணியாருஞ் சக்கரத்தார்கஞ்சனைமுன்
ஓரங்கங்கொய்தவுகிர் வாளர்—பாரெங்கும்
ஏத்திடுமைபாக ரினிதாயிருவருமைபா
காத்திடவெப்போதுங் காண். ௱௩௯

சாரங்கம்- மான், வில், கஞ்சன்- பிரமன், கம்சன், உமைபாகர்- சிவன், மைபாகர்- மால்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விண்ணீரும்வற்றிப் புவிநீரும்வற்றிவிரும்பியழக்
தண்ணீரும்வற்றிப் புலவோர்தவிக்கின்றகாலத்திலே
உண்ணீருண்ணீரென் றுபசாரஞ்சொல்லியுபசரித்துத்
தண்ணீருஞ்சோறுந்தருவான்றிருப்பனந்தாட்பட்டனே ௱௪௰

விள்ளப்புதுமையொன் றுண்டாலவாயினின் மேவுதென்னம்
பிள்ளைக்கொருகுலை மூன்றேகுரும்பைபிடித்ததிலே

கொள்ளிக்கணன்றிட்டியாலோர்குரும்பைகுறிதமிர்தம்
உள்ளிற்பொதிந்தவிளநீர்கச்சுறைந்ததுவே ௱௪௧

ஆட்டுக்கிசைந்தவ ரம்பலவாணரவர்க்கெதிரே
நீட்டிற்றுமால்வட பாலினிற்காலென்னீதிநிலையேல்
சூட்டுற்றமுப்புரஞ் செற்றவர்தம்மைச்சுமந்தலுத்த
மாட்டுக்கென்றோவிடங்காளிட்டவசொல்வழக்கில்லையே ௱௪௨

பாரூரறியப்பசிக்குழன்றீர்பற்றிப்பார்க்குமிடத்
தோரூருமில்லையிருக்கவென்றாலுமுள்ளோருமொற்றி
பேரூறியத்தியாகரென்றேபெரும் பேரும்பெற்றீர்
ஆரூரிலேயிருப்பீரினிப்போய்விடுமம்பலத்தே ௱௪௩

வாணியன்பாடவண்ணான்கமக்கவடுகன்செட்டி
சேணியன்போற்றக்கடற்பள்ளிமுனைறூழக்கீங்கரும்பைக்
கோணியன்வாழ்ந்தகக்கருமானறுகிறலைக்கொண்டணிந்த
வேணியனைவன்றட்டான்புறப்பட்டவேடிக்கையே ௱௪௪

வாணியன்- பிரமன், வண்ணான்-நந்தி, வடுகன்- வைரவன், செட்டி-முருகன், சேணியன்- இந்திரன், கடற்பள்ளி- மாயன், கரும்பைகோணியன- மதன், கருமானறுகில்- யானைததோல, தட்டான்-காண்டற்கரியபரமசிவன்.

கழியும்பிழைபொறுநட்டள்ளிநன்னூலங்கடலினூண்டு
வழியும்பொதியவரையினிற்கால்கொண்டு வண்களிவந்து
மொழியும்புலவர்மனந்தேடிடிந்து முழங்கிமின்னிப்
பொழியும்படிகருக்கவிகாளமேகம் புறப்பட்டதே ௱௪௫

வில்லாலடிக்கச்செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப்பிரம்பாலடிக்க விக்காசினியில்
அல்லார்பொழிற்றில்லையம்பலவாணற்கோரன்னைபிதா
இல்லாததாழ்வல்லவோ விங்ஙனேயெளிதானதுவே ௱௪௬

பாங்குபெறுந்திருவைந்நூற்றிரட்டிப்பணவிடையில்
தாங்குமதிலொருமாவேற்றமுண்டுசுரர்முனிவர்
ஆங்கவரசெப்பிறகடங்காதுலகமனைத்தும்பெறும்
ஓங்குமாங்கத்திருப்பெட்டகத்துளொருமணியே ௱௪௭

சத்தாதியைந்தையுஞ்சாங்காததெய்வந்தனிமறையும்
கத்தாவெனுந்தெய்வமம்பலத்தேகண்டுகண்களிரு

பத்தானவன்னரங்கன் பொய்ச்சேவியைக்கொல்லப்பார்த்தழுத
பித்தானவன்றனையோ தெய்வமாகப்பிதற்றுவதே ௱௪௮

திரண்டிமையோர்தொழச் சென்னரங்கேசர்முன் செங்கைகளா
றிரண்டுடையோனுமெதிர்சென்றதாலெதிர்த்தாசமைக்கண்
டருணெடுமைவாய்ச்செத் தேரூர்பவனைகொளனைவெருண்டு
புரண்டொருபுற்றைக்கடந்தொருபுற்றிற்புகுந்ததுவே ௱௪௯

மாக்கைக்கிரங்குக்குருகுர்ளைாசகாவா [illegible] ர்ஞெந
தாக்கசசரபங்குமுந [illegible] வ்வா [illegible]
ஆகவிப் [illegible] ந்த [illegible] சாலேயிலை [illegible]
காக்கைக்கொருகொக [illegible] ௱௫௰

தென்னெருக்கு [illegible]
என்னெருக்குடன் [illegible]
பொன்னெருக்குமொன்னை [illegible] குமா [illegible] செய
மின்னெருக்குமகைகை [illegible] ௱௫௧

கரியொன்றுபொ [illegible]
எரியொன்றுசெலவன [illegible]
சொரிகின்ற [illegible]
கரியொன்றுசெ [illegible] ௱௫௨

கரி—கணபதி. (பொன்னை-சாவி) [illegible] — பொருசசாவி, கரியொன்றுசெலவன், [illegible] (விஷ்ணு [illegible]) மாயுரமென்பதி—மயிலை, [illegible] உமை, சோறு — [illegible] கரி-சமபு-சொந்தக்கனை—நகை.

இருந்தாரைகேள்வனைபோக குமாரனையெயபூபுனல [illegible]
திருந்தாரைவனியை முனமுடித்தோனசெயயவேழப்பண்டு
தருந்தாதைதாயகன சுந்தரனறு தனசமரிலன்று
பொருந்தாபுரத்திடட்டீயபோனமதியமபுறபபட்டதே ௱௫௩

தாரைகேள்வன்-சுக்கிரீவன், வாலி—திருந்தார்— ஆக்கியாலே, பகைவா, வனி—பதகிரம, ஓராககன—முடித்தல—தரித்தல, கொலலை, வேளமுருகன. மதன்—சுந்தரன் தூதன்—சுந்தரப்புத்தூதன, சுந்தரனுகிய இராமனுக்குத்தூதன்.

ஆராயுமுத்தமிழாறறாரிற்சோமியழகுகண்டு
நாராயணனெடுமாலிருண்மறைநான்முகனும்

ஓராயிரமட லூர்ந்தான் விண்மாரனுருவழிந்தான்
போனவானவர்கோனுங் கண்ணாயிரம்பெற்றனனே ௯௪

ஓராயிரமடல்-தாமரைமலர்.

பறவாத தும்பி பருகாத வெங்கரிபண் புரண்டிட
இறவாத [illegible] பருகாத [illegible] பாகங்கபிந்தநாறல்
[illegible] பூசாச்சுவ [illegible] நெடுஞ்கனையிற்
பிறவாதவா [illegible] பலவுஞ்சூழிக்கை [illegible] பெற்றனனே ௯௫

கப்பமதகடகளிற்றன் றிலைவாழும்
கணபதிதன் பெருவயிறறைநகண்டுவாடி
உம்பரொளா [illegible] விழித்திருநதாரயிலவேற்செங்கை
உடையவறுமுகவனுங்கண்ணீராறுணை
பா [illegible] ப்புசுடா [illegible] கண்ணைனுமேநஞ்சுண்டாகமால
[illegible] டைந்தாலுமைபுமுட [illegible] தியாரருள்
[illegible] புளியைப்படைநகுடுதலமமே [illegible] யெ [illegible]
றபனு மன்னபிறங்காமலைநின்றனே ௯௬

ப [illegible] மணங்கமழுகின்றகயிற்றுற்றுப்பெருமானே [illegible] பழிமாரகேள்
[illegible] யெனறுஷிவ [illegible] வனாபதிஞறுநாழிகைக்குமேலாயிற்றென்
[illegible] முறித்ததுவன்றிகப [illegible] யானையங்கூடசகவசா [illegible] செய்தாய்
[illegible] யினியார்சுமப்பாரெந்த [illegible] கோயிலுசந்தானே ௯௭

வீமனைவலிகுக்கு [illegible] யக்கீர்த்திவெள்ளப [illegible]
[illegible] யெயேழுர் [illegible] மேலாகப்புகுந்தான்சங்கபாணி (வேறிச்
[illegible] ர்த்துநின்றுர [illegible] சிவனாகயிலைப் பொருப்பி
[illegible] கண்டாலாமுஞ்சோதித்தானே [illegible]

[illegible] மதுரகவிராயர்.

[illegible] முலைமேனை [illegible]
[illegible] தென்றலாயிரம் [illegible] சென்ன
வெள்ளக்கவி [illegible] தினனுடைய
கள்ளக்கவிக்கடைக்கட்டு. ௯௯

தெய்வப்புலமை.

ஔவையார்.

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு.

மதுரமொழிநல் லுமையாள் சிறுவன்மலரடியை
முதிரநினையவல்லார்க்கரிதோ முகிலபோன் முழங்கி

அதிரவருகின்றயானையுந்தேருமதன்பின்சென்ற
குதிரையுங்காதங்கிழவியுங்காதங்குலமன்னனே

விரகரிருவர் புகழ்ந்திடவேவேண்டும்
விரனிறையமோதிரங்கள் வேண்டு—அரையதனிற்
பஞ்சேனும்பட்டேனும் வேண்டுமவர்கவிதை
நஞ்சேனுமவேம்பேனு நன்று. ௨

வான்குருவியின்கூடுவல்லரக்குத்தொல்கறையான்
தேன்சிலம்பியாவர்க்குஞ் செய்யரிதால்—யாம்பெரிதும்
வல்லோமேயென்று வலிமைசொலவேண்டாங்காண்
எல்லார்க்குமொவ்வொன் றெளிது. ௩

இவ்வளவுகண்ணுடை யா ளிவ்வளவுசிற்றிடையாள்
இவ்வளவுபோனறவிளமுலையாள்—இவ்வளவா
நைந்தவுடலானமேலுமையமதனறன்
ஐந்துகணையால் வாடினாள். ௪

ஐயமிடுமின்னறநெறியைக்கைப்பிடிமின்
இவ்வளவேனுமன்ன மிடுமின்—தெய்வம்
ஒருவனேயென்று முணரவல்லீரேல்
அருவினைகளோர்ந்து மறும. ௫

அற்றதலைபோக வறாததலைநான்கினையும்
பற்றித்திருகிப் பறியேனோ—வற்றும்
வாமனையானுக்கிந்த மானைவகுத்திட்ட
பிரமனையான்காணப் பெறின். ௬

காணாமல்வேணதெல்லாங் கத்தலாங்கற்றோர்முன்
கோணாமல்வாய்திறக்கக் கூடாதே-நாணாமற்
பேச்சுப்பேச்சென்னும் பெரும்பூனைவந்தக்கால்
கீச்சுக்கீச்சென்னுங் கிளி. ௭

சித்திரமுங்கைப்பழக்கஞ் செந்தமிழுநாப்பழக்கம்
வைத்ததொருகல்வி மனப்பழக்கம்—நித்தம்
நடையுநடைப்பழக்க நட்புந்தயையுங்
கொடையும்பிறவிக் குணம். ௮

காதந்தனில்விளைத்த தோகைகளிர்ந்
விரதந்தனில்விளைத்தமேனி—விரதம்

கொடுத்திளைத்த தாதா கொடுஞ்சமரிற்பட்ட
வடுத்துளைத்தகல் லபிராமம். ௯

நம்பனடியவர்க்குநல்காத்திரவியங்கள்
பம்புக்காம்பேய்க்காம் பரத்தையர்க்காம்—வம்புக்காம்
கொள்ளைக்காங்கள்ளுக்காங் கோவுக்காஞ்சாவுக்காங்
கள்ளர்க்காந்தீக்காகுங் காண். ௰

எட்டேகாலட்சணமே யெமனேறும்பரியே
மட்டில்பெரியம்மை வாகனமே-முட்டமேற்
கூரையில்லாவீடே குலராமன்றூதுவனே
ஆரையடாசொன்னா யது. ௧௧

வெய்தாய்நறவிதாய் வேண்டாயுந்தின்பதாய்
செய்தானளாவி நிறம்பசந்த—பொய்யா
அடகென்றுசொல்லு மமுதத்தைபிட்டாள்
கடகஞ்செறிந்த கையாள். ௧௨

விருத்தம்.

இலக்கணக்கவிஞர்சொ லின்பந்தேடுவர்
மலக்குசொற்றேடுவர் வஞ்சனாளர்கள்
நிலத்துறுங்கமலத்தைநீளும்வண்டதி
றலக்குறைகமலத்தைச் சாருந்தன்மைபோல் ௧௩

தண்ணீருங்காவிரியே தார்வேந்தன்சோழனே
மண்ணாவதுஞ்சோழ மண்டலமே-பெண்ணாவாள்
அம்பொற்சிலம்பி யரவிந்தத்தாளணியுஞ்
செம்பொற்சிலம்பே சிலம்பு. ௧௪

கூரியவாளாற் குறைத்திட்டகூன்பலா
ஓரிதழாய்க்கன்றா யுயர்மரமாய்ச்—சீரியதோர்
பண்டுபோற்கொட்டையாய் வண்காயாத்தின்பழமாய்ப்
வண்டுபோனிற்க பலா. ௧௫

கூழைப்பலாத்தழைக்கப் பாடக்குறமகளும்
மூழைக்குழக்குத்திளைதந்தாள்—சோழாகேள்
உப்புக்கும் பாடிப் புளிக்குமொருகவிதை
ஒப்பிக்குமென்ற னுளம். ௧௬

நிட்டூரமாக நிதிதேடுமன்னவனும்
இட்டதனைமெச்சா திரப்போனும்—முட்டவே

கூசினிலையில்லாக் குலக்கொடியுங்கூசிய
வேசியுங்கெட்டு விடும். ௧௭

காணக்கண்கூசுதே கையெடுக்கநாணுதே
மாணொக்கவாய்திறக்க மாட்டாதே—வீணுக்கென்
என்பெல்லாம்பற்றியெரிகின்றதையையோ
அன்பில்லானிட்ட வமுது. ௧௮

இருந்துமுகந்திருத்தி யீரோடுபேன்வாங்கி
விருந்துவந்ததென்று விளம்ப—வருந்திமிக
ஆடினாள்பாடினா ளாடிப்பழமுறத்தால்
சாடினாளோடினான் றான். ௧௯

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையுண்டானா
லெத்தாலுங்கூடி யிருக்கலாம்-சற்றேனு
மேறுமாறாக விருப்பளேயாமாயிற்
கூறாமற்சந்நியாசங் கொள். ௨௰

காநொந்தேனொந்தேன் கடுகிவழிநடந்தேன்
யானைவந்ததால மெளிதன்று—கூனன்
கருந்தேனுங்கண்ணுந்த காவிரிசூழ்நாடா
இருந்தேனுக்கெங்கே யிடம். ௨௧

பாரிபறித்த பறியும்பறையனார்க்
காரிகொடுத்த களைக்கட்டுஞ்—சேரமான்
வாராயெனவழைத்த வாய்மையுமிம்மூன்றும்
நீலச்சிற்றாடைக்கு நேர். ௨௨

ஒருகொம்பிருசெவியும்மதத்தால்வாய்க்
கரியுரிவைக்கங்காளன் காளாய்—பரிவுடனே
கண்ணாலவோலை கடிதெழுதவாராயேல்
தண்ணாண்மைதீர்ப்பன் சபித்து. ௨௩

சொலர்கோன்சேரன் செழும்பூந்திருக்கோவல்
ஊரனுந்தான்வருக வுட்காதே—பாரிமகள்
அங்கவையைக்கொள்ள வாசன்மணமிசைந்தான்
சங்கவையையுங்கூடத் தான். ௨௪

புகார்மன்னன்பொன்னிப் புனலுடன்சோழன்
ககாதென்றுதானஞ் சிறந்து—நகாதே

கடிதின்வருகக் கடிக்கோவலூர்க்கு
விடியப்பதினெட்டா நாள். ௨௫

வையைத்துறைவன் மதுராபுரித்தென்னன்
செய்யத்தகாதொன்று தேம்பாதே—தையலர்க்கு
வேண்டுவனகொண்டு விடியவீரொன்பானாள்
ஈண்டுவருக விசைந்து. ௨௬

கருணையாலிந்த கடலுலகங்காக்கும்
வருணனைமாமலையன் கோவல்—திருமணத்து
முன்மாரிபெய்யு முதுவாரியையாற்றிப்
பொன்மாரியாகப் பொழி. ௨௭

முத்தெறியும்பெண்ணைமுதுநீரதுகவித்துத்
தக்கியநெய்பா றலைப்பெய்து—குத்திச்
செருமலைசெய்வீகன் றிருக்கோவலூர்க்கு
வருமளவுங்கொண்டோடி வா. ௨௮

பொன்மாரிபெய்யுமூர்பூம்பருக்கியாடையாம்
அந்நாளையவரிசி யாகுமூர்—எந்நாளும்
தேங்குபுகழேபடைத்த சேதிமாநாடதனில்
ஓங்குநதிருக்கோவலூர். ௨௯

சொல்லாமலேபெரியர் சொல்லிச்சிறியர்செய்வர்
சொல்லியுஞ்செய்யார் கயவரே—நல்ல
குலாமலைவேற்கண்ணாய் கூறுவமைநாடிற்
பலாமாவைப்பாதிரியைப் பார். ௩௰

கலித்தாழிசை-அல்லது—அந்தத்தடிநீண்டிசையாமையின்
ஐந்தடிக்கலித்துறையென்னலுமாம்.

திங்கட்குடையுடைச்சேரனுஞ்சோழனும்பாண்டியனும்
மங்கைக்கருகில்வந்துநின்றாமணப்பந்தரிலே
சங்கொக்கவெண்குருத்தீன்றுபச்சோலைசலசலத்து
நுங்குக்கண்முற்றியடிக்கண்கறுத்துநுனிசிவந்து
பங்குக்குமூன்றுபழந்தரவேண்டும்பனந்துண்டமே ௩௧

ஆபன்பதியிலான்பதிவந்துற்றனக
மாயனுனாதக்கருவியானுலும்—ஆயபணிக்
குன்றுபோல்வீறு குவிபூலையாடன்னுடனீ
இன்றுபோலென்று மிரு. ௩௨

சிறப்பார்மணிமவுலிச் சேரமான்றன்னைச்
புறப்பாடியான்கேட்கப் பொன்னொடொன்–றீந்தான்
இரப்பவரென்பெறினுங் கொள்வர்கொடுப்பவர்
தாமறிவார்தன்கொடையின்சீர்

நூற்றுப்பத்தாயிரம்பொன்பெறினு நூற்சீலை
நாற்றிங்களுக்கு ணைந்துவிடும்–மாற்றலரைப்
பொன்றப்பொருதடக்கைப் போர்வேற்களங்கா
என்றுங்கிழியாதென் பாட்டு. ௫௪

வரகரிசிச்சோறும் வழுதுணங்காய்வாட்டும்
முரமுரெனவேபுளித்தமோரும்–திரமுடனே
புள்ளேளூர்ப்பூதன் புகழ்ந்துபரிந்திட்டசோ
றெல்லாவுலகும் பெறும். ௫௫

ஏசியிடலினிடாமையேநன்றெதிரிற்
பேசுமனையாளிற் பேய்நன்று–நேசமிலா
வங்கணத்தினன்று வலியபகைவாழ்வில்லாச்
சங்கடத்திற்சாவதே நன்று. ௫௬

கரியாய்ப்பரியாகிக் காரெருமைதானாய்
எருதாய்முழப்புடைவையாகித்-திரிதிரியாய்த்
தேரைக்காலபெற்றுமிகத் தேய்ந்துகாலோய்ந்ததே
கோரைக்காலாள்வான் கொடை. ௫௭

பாடல்பெறுனே பலர்மெச்சவாழானே
நாடறிநன்மணங்கொண்டானே-சேடன்
இவன்வாழும்வாழ்க்கை யிருங்கடல்சூழ்பாரிற்
கவிழ்ந்தெனமலர்ந்தென்ன காண். ௫௮

காலையிலொன்றுவர் கடும்பகலிலொன்றுவர்
மாலையிலொன்றுவர் மனிதரெலாஞ்–சாலவே
முல்லையைப்போல முகமுமகமும்மலர்ந்த
நல்லானைக்கண்டறியோ நாம். ௫௯

கற்றதுகைம்மணளவுகல்லா துலகளவென்
றுற்றகலைமடந்தை யோதுகிறாள் மெத்த
வெறும்பந்தயங்கூற வேண்டாபுலவீர்
எறும்புந்தன்கையா லெண்சாண். ௬௰

நாலெனிலோ சோல்சாயு நத்தமரே வெஞ்சமராங்
கோலெனிலோ வங்கே குடிசாயு—நாலாவான
மந்திரியுமாவான் வழிக்குத்துணையாவான்
அந்தவரசே யரசு. ௪௧

செம்மான்காத்தனருள் சேயெநெடியோனை
அம்மானெனப்பெற்றநாள்வேலா இமமான்
கரும்பிறைக்கும வெண்பிறைக்கும கண்ணம்பிறைக்கும்
அரும்பிறைக்குங் கூந்தலினை. ௪௨

மதியாதார் முற்றம் மதித்தொருகாற் சென்று மிதியாமை கோடிபெறும், உண்ணீருண்ணீரென்றுபசரியாதம்பனையி லுண்ணாமை கோடிபெறும், கோடி கொடுத்தாங் குடிப்பிறந்தார்தம்மோடு கூடுதல் கோடிபெறும், கோடானுகோடிகொடுப்பினுந் தன்னுடைநாக் கோடாமைகோடிபெறும். ௪௩

வாதக்கோனாளையென்றான் வையக்கோன்பின்னையென்றான்
ஏதக்கோன்யாதொன்று மில்லையென்றான்-ஓதக்கேள்
வாதக்கோன்சொல்லதிலும் வையக்கோன்சொல்லதிலும்
ஏதக்கோன்சொல்லே யினிது. ௪௪

சுற்றுங்கருங்குளவி சூழ்ந்தகுழியபபேய்
சுற்றுஞ்சுடுகாட்டுடிக்கரையின்—புறத்தில
வளர்ந்தமடற்பனைகளுள் வைத்ததேனொக்கும்
தளர்ந்தோர்க்கொன்றீயார் தனம். ௪௫

ஆர்த்தசபை நூற்றொருவ ராயிரத்தொன்றாம்புலவர்
வார்த்தைபதினாயிரத்தொருவர் பூத்தமலர்த்
தண்டாமரைத்திருவே தாதாகோடிக்கொருவர்
உண்டாயினுண்டென் றறு. ௪௬

கண்டாலீவது தாளாண்மை தண்டி
அடுத்தக்காலீவது வண்மை—அடுத்தடுத்துப்
பின்சென்றாலீவது காற்கூலி பின்சென்றும்
ஈயாதெனர்ச் சொல்லது. ௪௭

உள்ளவழகிருக்க ஊராபொதவிருக்கத்
தள்ளிவழக்கதனைத் தான்பேசி-எள்ளளவும்
கைக்கூலிதான்வாங்கு காலறுவா ரவையகினையும்
எச்சமறுமென்றுலகு. ௪௮

வழக்குடையா னிற்ப வலியானைக் கூடி
வழக்கை யழிவழக்குச் செய்தோன்-வழக்கிழந்தோன்
சுற்றமுந் தானுந் தொடர்ந்தழுத கண்ணீரால்
எச்சமறு மென்றறு. ௪௯

வெண்பா விருகாலிற் கல்லானை வெள்ளோலை
கண்பார்க்கக் கையா லெழுதானைப்-பெண்பாவி
பெற்றாளே பெற்றாள் பிறர்நகைக்கப் பெற்றாளே
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று. ௫௰

கருங்குளவி சூரைத்தூ றீச்சங்கனி போல்
வருந்தினர்க் கொன்றீயா தான் வாழ்க்கை-அரும்பகலே
இச்சித் திருந்தபொருள் தாயத்தார் கொள்வாரே
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று. ௫௧

வானமுளதால் மழையுளதால் மண்ணுலகிற்
றானமுளதால் தயையுளதால்-ஆனபொழு
தெய்த்தோமிளைத் தோமென் றேமாந் திருப்போமை
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று. ௫௨

எண்ணாயிரத் தாண்டு நீரிற் கிடந்தாலும்
உண்ணீரம் பற்றாக் கிடையேபோற்-பெண்ணாவாய
பொற்றொடி மாதர் புணர்முலைமேற் சாராரை
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று. ௫௩

கருங்காலிக் கட்டைக்கு நாணாக் கோடாலி
இருங்கதலித் தண்டுக்கு நாணும்-பெருங்கானிற்
காரொருமை மேய்க்கின்ற காளைக்கு நான்றோற்ற
வீரவுக்குஞ் சாதென் கண். ௫௪

கொடியது.

கொடியது கேட்கி னெடியவெவ் வேலோய்
கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது
அதனினுங் கொடிது இளமையில் வறுமை
அதனினுங் கொடிது ஆற்றொணாக் கொடுநோய்
அதனினுங் கொடிது அன்பிலாப் பெண்டிர்
அதனினுங் கொடிது
இன்புற வவர்கையி லுண்பது தானே ௫௫

தனிப்பாடற்றிரட்டு

இனியது.

இனியதுகேட்கிற் றனிநெடுவேலோய்
இனிதினிது ஏகாந்தமினிது
அதனினுமினிது ஆதியைத்தொழுதல்
அதனினுமினிது அறிவினர்ச்சேர்தல்
அதனினுமினிது அறிவுள்ளாரைக்
கனவினுநனவினுங் காண்பதுதானே. ௩௪

பெரியது.

பெரியதுகேட்கி னெரிதவழ்வேலோய்
பெரிதுபெரிது புவனம்பெரிது
புவனமோநான் முகன்படைப்பு
நான்முகன்கரியமா லுந்திவந்தோன்
கரியமாலோ வலைகடற்றுயின்றோன்
அலைகடல்குறுமுனி கையிலடக்கம்
குறுமுனியோ கலசத்திற்பிறந்தோன்
கலசமோ புவியிற்சிறுமண்
புவியோஅரவினுக்கொருதலைப்பாரம்
அரவோவுமையவள் சிறுவிரன்மோதிரம்
உமையோஇறைவர் பாகத்தொடுக்கம்
இறைவரோதொண்ட ருள்ளத்தொடுக்கம்
தொண்டர்தம்பெருமை சொல்லவும்பெரிதே. ௩௫

அரியது.

அரியதுகேட்கின் வரிவடிவேலோய்
அரிதரிது மானுட ராதலரிது
மானுடராயினுங் கூன்குருடுசெவிடு
பேடுநீங்கிப் பிறத்தலரிது
பேடுநீங்கிப் பிறந்தகாலையும்
ஞானமுங்கல்வியு நயத்தலரிது
ஞானமுங்கல்வியு நயந்தகாலையும்
தானமுந்தவமுந் தான்செயலரிது
தானமுந்தவமுந் தான்செய்வராயின்
வானவர்நாடு வழிதிறந்திடுமே. ௩௬

மாடில்லான்வாழ்வு மதியில்லான்வாணிபம்
ஞூடில்லான்செங்கோ லடாத்துவது - கூடும்

குருவில்லா வித்தை குணமில்லாப் பெண்டு
விருந்தில்லான் வீடும் விழல். ௮௯

நேசனைக்காணா விடத்தே நெஞ்சார வேதுதித்தல்
ஆசானை யெவ்விடத்து மப்படியே - வாச
மனையாளைப் பஞ்சணையின் மைந்தர்தமை நெஞ்சில்
வினையாளை வேலை முடிவில். ௯௰

ஆலைப்பலாவாக்க லாமோ வருஞ்சுணங்கன்
வாலை நிமிர்க்க வசமாமோ - நீலநிறக்
காக்கைதனைப் பேசுவிக்க லாமோ கருணையிலா
மூர்க்கனைச் சீராக்க லாமோ. ௯௧

நிழலருமை வெய்யிலிலே நின்றறிமின் ஈசன்
கழலருமை வெவ்வினையிற் காணமின் - பழகுதமிழ்ச்
சொல்லருமை நாலிரண்டிற் சோமன் கொடையருமை
புல்லரிடத்தே யறியின் போம். ௯௨

காசினியிற் பிள்ளைக் கவிக்கம் புலிபுலியாம்
பேசுமுலாவிற் பெருங்கம்பை புலி - ஆசு
வல்லவர் தவண்ணம் புலியாம் தெறலைப்
புலவர்க்கு வெண்பாப் புலி. ௯௩

ஈதலறந் தீவினைவிட் டீட்டல் பொருளென்றுங்
காதலிருவர் கருத்தொருமித் - தாதரவு
பட்டதே யின்பம் பரனை நினைந்திம்மூன்றும்
விட்டதே பேரின்ப வீடு. ௯௪

தாயோ டறுசுவைபோந் தந்தையொடு கல்விபோம்
சேயோடு தான்பெற்ற செல்வம்போம் - ஆயவாழ்
வுற்றாருடன்போ முடற்பிறப்பாற் றோள்வலிபோம்
பொற்றாலியோ டெவையும் போம். ௯௫

போந்தவுதாரனுக்குப் பொன்றுரும்பு சூரனுக்குச்
சேர்ந்தமரணஞ் சிறுதுரும்பு - ஆய்ந்த
அறிவோர்க்கு நாரி யருந்துரும்பு பாயிலைத்
துறவிக்கு வேந்தன் றுரும்பு. ௯௬

மேற்பார்க்க மைந்தருண் மூவா வெருதாம் விளங்குகங்கை
நீர்ப்பாய்ச்சலு நன்னிலமு முண்டாகிப் பின்னிட்டத்திற்

பாற்பாக்கியவதிசீங்காதிருந்தாம்பலிக்குழன்றீர்
ஏற்பார்க்கிடாமலன்றோபெருங்கோவிலிறையவனே ௬௭

அகவல்.

மூவர்கோவையு மூவிளங்கோவையும்
பாடியவென்றனை யறுவைவாயால
கனையுப்பாடுக வென்றானைபெண்ணாம்
பாடுதுயாங்க ளிறுபடுசெங்களம்
கண்ணிற்காணீர் வெளிறுபடுகல்யாம்
விருப்பமாய்க்கேளீர்
இலவயசிய ரிளபுலியல்லீர்
புலவாவாய்சசொற் புமைபலுக்கிரங்கிலீர்
உடைருண்ணீர் கோபர்கொளளீர்
ஓவாககானத் தயயமாபபோலத்
தாவக்கனிபிற றேனறினீரே. ௬௮

கல்வியுடையீர் கருங்கானகத்திடையே
செல்வியிலையுதிர்ந்த நிற்பதனை-வல்லாய்கேள்
வெல்லாவழக்கை விலைவாங்கிவெல்விக்கும்
வல்லாளகறமபோன் மாண்டு. ௬௯

வண்டமிழைத்தேர்ந்த வழுதிசவியாணைத்
தண்டபொருக்க முறைகேட்கேள்-அண்டி
நெருக்குண்டேனறள்ளுண்டே னீளபசியினாலே
சுருக்குண்டேன் சோறுண்டிலேன். ௭௰

அகச் செய்யுள்—௨௨௯.

ஔவையார்முதலியவெழுவரும்பாடியது.

ஔவையார்.

இட்டமுடனென்றலையி லின்னபடியென்றெழுதி
விட்டசிவனுஞ்செத்து விட்டானோ—முட்டமுட்டப்
பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கன்றாய்
நெஞ்சமேயஞ்சாதே நீ.

உப்பை.

அத்திமுதலெறும்பீறனவுயிரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்-முற்றவே

ஔவையார்பாடிய

கற்பித்தான் போனானோ காக்கக் கடனிலையோ
வற்பிறோயன்றோ யான. ௫

அதிகமான்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்குங் கல்லிறுட்டேரைக்கும்
விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்யன்—உருப்பெறவே
யூட்டி வளர்க்காதோ வோ கெடுவாய னையேகேள்
வாட்டமுனக்கேன் மகிழ். ௬

உறுவை.

சண்டைப்பைக்குள்ளுயிர் தன்றுபருக்கக்காணாருக்கோர்
அண்டத்துயிராயிழைப்ப தச்சரியம்—மண்டி
அலைகிறவன்றோ யானுடையவன்மை
நிலைகண்டேயிருந்து நில். ௭

கபிலர்.

கண்ணுறையாக்காட்டும் கருங்கற்றவளைக்கும்
உண்ணும்படியறிந்தூட்டுமேவா—நண்ணும்
நமக்குப்படியளப்பா னரியோபாகா
தமக்குத்தொழிலென்ன தான. ௮

வளளியமை.

அன்னைவயிற்றி லருத்திவளர்த்தவனன்ன
இன்னும்வளர்க்காதோ வென்றுமே—மன்னவன்று
சூடுபெருமான் சுடுகாட்டினின்றுவினை
யூடுபெருமானவன். ௯

வேழமுடைத்து மலைநாடுமேதக்க
சோழவளநாடு சோறுடைத்து—பூழியர்கோன்
தென்னாடுமுத்துடைத்து தெண்ணீர்வயற்றொண்டை
நன்னாடுசான்றோ ருடைத்து. ௰

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அவ்வவ்வமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு

———()———

எவ்வுயிருங்காக்கவொருவீசனுண்டோவில்லையோ
அவ்வுயிரில்யானொருவ னல்லனோ—வவ்வி

அருகுவது கொண்டிங் கலைவதேனண்ணே
வருகுவது தானே வரும். ௮

பூவிலயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாவியளந்தோனுந் தாமிருக்க—நாவில்
இழைநக்கி நூனெருடு மேழையறிவேனோ
குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து. ௯

ஐயரென் றுரைத்தீர நாயேற் கடுக்குமோ வருளிலேனைப்
பொய்யொடுகளவுமற்றுப் புலனைகளையொடு நசுக்கொண்டு
உய்யவேபுலன்களைந்து முப்பாவெளி புளாங்கி
செய்யவெம்மதியும்போல விரவுவரையராவர். ௰

ஞானவானென்று சொன்னீர் நாதவிந்துங் கடந்து
கானலையன்னை பூதங்கடந்து வெளிபரமானதந்
தானுமெய்யிரண்டுந் தவிர்ந்து தன்வசமுங் கெட்டு
மோனநியகடந்தே யப்பான முடிந்தவா ஞானியாவார் ௧௧

சாதியிலே தொண்ணூற் றறுவர் பாரும் சாதி
சம்பந்தப்படிஜை முண்ணூருஞ் சமயமாகும்
நீதியிலேசிவனுடைய பதினாறாகும்
அவைமேலாக நிலைமையாகும்
ஆதியிலே யெழுபோ தறுபதாகும்
அந்தந்த நிறம்போயடைவோம் பேருர்தன்னிற்
சோதியிலே பாரு சோதி சட்டமாகுஞ்
சொல்லுதற்குப்போவதற்குந் தகுகல்லமதாமே ௧௨

சாத்தவுஞ் செம்பீர்த்தந்தலும் நீர்நீக்கிள்ள
அந்தவுஞ் செபத்தையறிவீரோ—வந்தவுர்
முப்பாழு மப்பாழுய முடிவிலொருத்தனியமாய்
அப்பாலுமப்பாலெனறறி. ௧௩

நில்லுநிலையென்று சொன்னீர் நேசபாசங்களைந்தும்
புலனறிவோடுவாயகப் புலைகொலைகளவுமற்று
சொல்லுதற்கரிய ஞானச் சுழுமுனைமுடியினமீதில்
எல்லையுங்கடந்தேயப்பா லேகமானவர்கணிற்பார் ௧௪

இருமிருமென்று சொன்னீரேற்குமோ வேழையேற்குத
தருபொருளுணர்ந்துனைவசமயமுமனைத்து நீங்கி

மருட்டுருவினையுநீங்கி மாசிலாவுண்மைஞானம்
பொருந்தினிருப்பாரைப் பொருந்தவரிப்பாதாமே. ௧௫

போமெனவுரைத்திரெனவைப் பொறியொடுபுலன்களைந்தும்
ஆமெனுமவிச்சையோடு மங்கனமிதத்துக்கொண்டே
ஏமமுஞ்சாமமற்றே யிரவொடுபகலுமற்றுச்
சோமனாபதியைவிட்டுத் தூரகவாபோவானே. ௧௬

அடிசிறக்கினியானே யனைபுடையானே
படிசொற்றவைராசபாவாய—அடிவருடிப்
பின்னாங்கு முன்னொழுகப் பேதையேபோதியோ
என்னாங்குமெனக்கண்ணீர். ௧௭

ஆகச்செய்யுள் உச ௩௪.

மகாகவியாகியகம்பர்

அவ்வவ்வயங்களிற்கூறியதனிப்பாடற்றிரட்டு

கடல்கிழக்குத்தெற்குக் கரைபுரளும்வெள்ளாறு
குடதிசையிற்கோட்டைக் கரையாம்—வடதிசையில்
ஏணாட்டுப்பண்ணை யிருபத்துநாற்காதம்
சோணாட்டுக்கெல்லையெனச்சொல் ௧

வெள்ளாறதுவடக்கா மேற்குப்பெருவழியாம்
தெள்ளார்புனற்கன்னி தெற்காகும் உள்ளார
ஆண்டகடல்கிழக்கா மைம்பத்தறுகாதம்
பாண்டிநாட்டெல்லைப் பதி. ௨

வடக்குத்திசைபழனி வான்கீழ்தென்காசி
குடக்குத்திசைகோழிக் கோடாம்-கடற்கரையின்
ஓரமேதெற்காகு முள்ளெண்பதின்காதம்
சேரநாட்டெல்லையெனச் செப்பு. ௩

மேற்குப்பவளமலை வேங்கடநேர்வடக்காம்
ஆர்க்குமவரி யணிகிழக்கு—பார்க்குள்ளுயர்
தெற்குப்பினாகி திகழிருபதின்காதம்
நற்றொண்டைநாடெனவே நாட்டு. ௪

ஆழியான்பள்ளிபணையே யவன்கடைந்த
வாழிவரையின் மணிதாம்பே-பூழியான்
பூணைபுரமெரித்த பொற்சிலையிறபூட்டுகின்ற
நாணையகல நட. ௫

மங்கையொருபங்கர் மணிமார்பினாரமே
பொங்குகடல்கடைந்த பொற்கயிறே-திங்களையும்
சிறிபதன்மேலூர்ந்த தெய்வத்திருநாணே
வறியபண்டே யிறங்கு. ௬

பாரைச்சுமக்கப் படைவாயே பார்கயக்கண்ணான்
வீரனிடந்துழுந்த மெலணையே-ராமதிச்
செஞ்சடையானாபூறுக் திருவாபரணமே
நஞ்சடையாய்த்தூர நட. ௭

சிரமபார்க்கானீசனையன் றேவிக்கைப்பார்த்தான்
காமபாக நானெசநமலக் கண்ணனை—உரநசேர்
மலைவெய்த்தகின்புக்கது வண்ணநனைசிராமனை
கலைவெளுத்தோதிகைக் கனைமு. ௮

ஆரார்தலையணங்கா ராராதானைநொட்டார்
ஆராதானிசதகதி சொல்லாயா ரென்று
தென்புலிப்புமே ஞசிவனருளாசேரப்பட்டத்
தம்புகாணவாசலிலேதான். ௯

கொற்கையான்மாறன் குசேர பொருநான்
பொறசயானைகைதே போரக்கு—நற்கபல
மனறகேவா மலிவா பானைசகக
தெனறலேயென்வந்தாய் செப்பு. ௰

போரசாதேவி மார் பொற்றமதலையர்தம்
மார்பகலங்கண்டு மகிழ்வரே—போர்புரிய
வல்லானகளங்கன் வாணனறிருநாமம்
எல்லாமெழுதலா மென்று. ௧௧

உலக்குரியபண்ட முவந்திரக்கச்சென்றால்
கொலைக்குரியவேழங் கொடுத்தான்—றலைக்குரிய
வாணாகோனுறை மகதேவனுக்கிந்தப்
பாணனேனென்ன பகை. ௧௨

கம்பர் பாடியவை

வாணன்பெயரெழுதா மார்புண்டோமாதகர்கோன்
வாணன்புகழுரையாவாயுண்டோ-வாணன்
கொடிதாங்கிநில்லாத கொம்புண்டோவுண்டோ
அடிதாங்கிநில்லா வரசு. ௧௩

உமையவளுநீயு மொருங்கொப்பேயொப்பே
உமையவளுக்குண்டங் கோளுனம-உமையவடன்
பாகந்தோய்ந்தாண்டான் பலிக்குழன்றான்பாண்டியநின்
ஆகந்தோய்ந்தாண்டா னரசு. ௧௪

மோட்டெருமைவாவிபுக முட்டுவராற்கன்றென்று
வீட்டளவும்பால்சொரியும் வெண்ணெயே-நாட்டில்
அடையாநெடுங்கதவு மஞ்சலென்றசொல்லும்
உடையான்சடையப்ப னூர். ௧௫

வெற்றிபுனைதாதகிக்கும் வேம்புக்கும்பெண்ணைக்கும்
சுற்றும்பெருநிழலாய்த் தோன்றுமே-சற்றோ
திறந்தாங்குந்தாங்குநே செகமுழுதுந்தாங்கும்
அறந்தாங்குந்தொண்ட வரசு. ௧௬

கந்தமலர்ப்பிரமன் கன்னிமடவார்நகெல்லாம்
அந்தவினநீரைமுலை யாக்கினான்-சுந்தரநேசர்
கோற்றமிதுவலவிக்குத் தோபனைமுலையாக்கினான்
வற்றமிதிலையார்தா னியம்பு. ௧௭

இருந்தவளைப்போனவளை பெண்ணையவளைப்
பொருந்தவளைபறித்துப் போனான்-பெருந்தவளை
பூத்ததத்தத்தேன்சொரியும் பொன்னிவளநாடன்
மாத்தத்தன்வீதியில் வந்து. ௧௮

ஆழியானாழி யயனெழுத்தாணியென்பார்
கோழியான்குன்றெறிய வேலென்பான்-பூழியான்
அங்கைமெழுகென்பா னருள்பெரியமாவண்டூர்ச்
சிங்கனுலைக்களத்திற் சென்று. ௧௯

குடகர்குணகட லென்பர்குடகுக்
கிடகர்வடகடலென்பர்-வடகடலோர்
தென்கடலென்பர் திருந்துதாரச்சுதனின்
மூன்கடைநின்றாக்குமுரசு. ௨௰

தினைவிளைத்தார்முற்றந் தினையுணங்குஞ்செந்நெ
றனைவிளைத்தார்முற்றமது தானுங்-கனைய
முரசுணங்கச்சங்குணங்கு மூரித்தேர்த்தானை
அரசுணங்குமச்சுதன் முற்றம். ௨௧

குறையுளாரெங்கிரார் கூர்வேலிராம
விறையாறுதிங்க ளிருந்தான-முறைமையால்
ஆலிக்குந்தார்மார்ப வச்சுதாவந்நாளில்
வாலிகிளையான் கடை. ௨௨

அரசனகளங்க னச்சுதன்முற்றத்
தரசரவதரித்த வந்நாள்-முரசதிரக்
கொட்டிவிடுமோசையினுங் கோவேந்தர்காற்றளையை
வெட்டிவிடுமோசை மிகும். ௨௩

தளையவிழ்நாண்மாலைத் தாயரோயானி
களையினுமென்கண்டிறந்து காட்டேன்-வளைகொடுபோம்
வன்கண்ணன்மாவிசயன் மால்யானைதன்மேனிமவர்
தென்கண்புகுந்தா னினி. ௨௪

பாண்டியனைப்போமாற்றிப் பாணர்க்கரசளித்த
வாண்டகையென்றுனை யறியேனே-பூணெழுந்த
கார்மாற்றுஞ்செங்கைக் கடகரியாறுவுனது
போர்மாற்றுவதோ பேசு. ௨௫

வாட்டானைத்தென்னவர்கோன் மாகதற்குத்தோற்றசெய்தி
கேட்டானைத்தீங்குரனுடைய கேட்டதற்பி-னூட்டம
பொருந்தாயிரவிழியான் பொன்முடியைச்சாய்த்தங்
கிருந்தானிங்கென்றுகு மென்று. ௨௬

பாணன்மதுரைப் பதியாளவைத்தபிரான்
வாணர்புகழ்வரு மேகம்பர்-வாணன்
கரும்போதகமேனின் கால்பணிவேன்மீண்டு
வரும்போதகமே வரின். ௨௭

படுபெருந்துஞ்சூர்ப்பேயும் பன்மிருகஞ்செந்நாய்
கொடுகெழுகுமித்தனையுங்கூடி-வடிவுடைய
கோமான்களப்பாளன் கொள்யானைபோமாறு
போமாறுபோமாறு போம். ௨௮

எல்சிவிகையென்கவிகை யென்னுவசமென்கவசு
மென்பரியீதெனகரியீதென்பரோ-மன்கவன
மாவேந்தன்வாணன் வரிசைபரிசுபெற்ற
பாவேந்தரைவேந்தர் பார்த்து. ௨௯

சேற்றுக்கமலவயற் றென்றுறைவாணனையான்
சோற்றுக்கரிசிதரச் சொல்லக்கால்-வேற்றுக்
களிக்குமாளைகுதந்தான கற்றவாகருச்செய்பொன்
அளிக்குமாறெவ்வா றவனை. ௩௰

தேருருளைப்புரவிவாரணத்தொகுதி திறைகொணர்ந்தவருமன்னரின்
தேசமேதனதுநாமமேதுபுகல் செங்கையாழ்தடவுபாணர்கேள்
வாருமொக்கருகுதிநீருநபு மகிழ்வறுறைநகாகாவலன்
வாணபூபதிமகிழ்ந்தளிக்கவெகு வரிசைபெற்றுவருபுலவன்யான்
நீருமிப்பரிசுபெற்றுமீளவர வேகுமேகுமவன்முன்றிலாய்
நித்திலச்சிகரமாடமாளிகை நெருங்குகோபுரமருங்கெலாம்
ஆருநிற்குமுயர்வேம்புநிற்கும்வளர்பனையுநிற்குமதனருகிலே
அரசுநிற்குமரசைச்சுமந்தசிலவத்திநிற்குமடையாளமே ௩௧

அலங்கலணிமார்ப றுறையர்கோன்வாணன்
விலங்குகொடுவருக வென்றான்-இலங்கிழையீர்
சேரர்க்கோசோழர்க்கோ தென்பாண்டிநாடாளும்
வீரர்க்கோயார்க்கோ விலங்கு. ௩௨

பாப்போதகூலமொருதம்பியாளப்பனிமதியக்
காப்போனொருதம்பி பின்வரத்தானுந்துணைவியுடன்
வாப்போனமைந்தற்குத தாதைபொறாதுயிர்மாய்ந்தனனெஞ்
சாப்போவெனக்கிங்கினியாருவமையுரைப்பதற்கே ௩௩

கண்டாயோபாவேந்தா கானகத்துக்கள்ளியின்கீழ்
வெண்டாழைபூத்து விளக்கெரிய-பெண்டாவி
பூட்டுதற்குமுன்னமொரு புத்திரனைப்பெறறெடுத்தாள்
காட்டிற்கழுகோட்டுங் கை. ௩௪

கன்னிக்கலசமுலையாடன்காமக்குரோதபஞ்சத்தில்
என்னுக்கெழுதிக்கொடுத்தேனென்றியம்பக்கேளாயிகல்வேந்தே
பின்னுக்கெழுதியிடைக்கெழுதிவேண்டும்பொருட்குமெழுதியருட்

பாண்டியன்பாடியது.

போற்றினும் போற்றுவர் பொருள்கொடாவிடிற்
றூற்றினுந் தூற்றுவர் சொன்னசொற்களை
மாற்றினு மாற்றுவர் வன்கணாளர்கள்
கூற்றினும் பாவலர் கொடியராவரே ௩௬

மன்னவனு நீயோ வளநாடு முன்னதோ
உன்னையறிந் தோதமிழை யோதினேன்—என்னை
விரைந்தேற்றுக் கொள்ளாத வேந்துண்டோ வுண்டோ
குரங்கேற்றுக் கொள்ளாத கொம்பு ௩௭

அனைத்தையிலும் பைய மகன்றதோ வல்லவென்று
குலமெறுத்த நீயிருந்திக் கொண்டாயோ—என்றும்
அடைந்தாரைக் காத்த மகளுக்கா னுங்கா
நடந்தாயோ காலாற் படி. ௩௮

காதமிருபத்து நான்கொழியக் காசினியை
ஓதக்கடல்கொண் டொளித்ததோ—மேதினியிற்
கொல்லிமலைத் தேன்சொரியுங் கொற்றவா நீமுனிந்தால்
இல்லையோ வெங்கட் கிடம். ௩௯

நீசெலாஞ் சேற்றுநாற்று நிலவெலாங் கல்லுமுள்ளும்
ஊசெலாம் பட்டிதொட்டி யுண்பதோ கம்பஞ்சோறு
பேசெயும் பாம்புமனிதரும் பேய்களு நாயும்பேயும்
காதலாங் கொங்கு நாட்டைக் கனவிலு நினைக்கொணாதே ௪௰

குடிமையும் பண்ணையுங் கூடப் பூனைக்கின்ற கொல்லைக்கம்பை
நடியின்டியுழுதியத் தின்னைவல்லோரிந் தநீணிலத்திற்
முடியுமண்டியப் பயகளை மொட்டைமாலையு நாற்கண்டு
கடியுண்டிற்பாளொகள தத்தனைபேர்களுக்கல்லவே ௪௧

செட்டிமக்கள் வாசல்வழி செல்லோமே செக்காரப்
பொட்டிமக்கள் வாசல்வழிப் போகோமே—முட்டப்புகும்
பார்ப்பா ரகத்தையெட்டிப் பாரோமே யெக்காளுங்
காப்பாரே வேளாளர் காண். ௪௨

மேழிபிடிக்குங்கை வேல்வேந்தர் நோக்குங்கை
ஆழிதரித்தே யருளுங்கை சூழ்வினையை
நீக்குங்கையென்று நிலைக்குங்கை நீடூழி
காக்குங்கை காராளர் கை. ௪௩

மற்கொண்டதிண்புயத்தான் மாநகர்விட்டிங்குவந்து
சொற்கொண்டபாவின் சுவையறிவாரிங்கில்லையே
விற்கொண்டவாணுதலாள் வேலிசருங்கூலி
நெற்கொண்டுபோமளவு நில்லாய்நெடுஞ்சுவரே ௯௪

விருத்தம்.

தேரையார்செவ்விளநீருண்ணுப்பழிசுமப்பர்
காரியார்தாமறிவார் காமவனைநத்தாமை
கோரைவாய்ப்பொன்சொரியுங்கொலைவிமலைநன்று—
ஊரைவாய்மூட வுலைமூடிதானில்லையே ௯௫

மட்டுப்படாக்கொங்கை மானார்கலவிமயக்கத்திலே
கட்டுப்பட்டாயென்னகாதல்பெற்றாய்மதன்கையம்பினாற்
பட்டுப்பட்டாயினுக்தேறுவையேயென்றுபார்த்திருந்தேன்
வெட்டுப்பட்டாய்மகனே தலைநாளின்விதிப்படியே ௯௬

வில்லம்புசொல்லம்பு மேதினியிலிரண்டுண்டு
விசுலம்பிற்சொலம்பே மேலதிகம்-வில்லம்பு
பட்டதடாவென்மார்பிற் பாண்டியாநின்குலத்தைச்
சுட்டதடாவென்வாயிற் சொல். ௯௭

கரைக்குவடக்கிருக்குங் காளிகாளமைக்
கரைத்துவழிசார்ந்தத தொட்டப்பேய-உரைத்தம
மறைக்கவழியறியாத வன்பேயின்கையைக்
குறைக்குமாங்கூன்கத்தி கொண்டு. ௯௮

காலப்புயனிகர்காராளர்தம்மைக்கடலுடுத்த
தாலக்குலமங்கைபெற்றதனாற் சதாகாலமுமாக
கோலதிருமுகத்தாலே முகந்தனன்கூடலிலே
சூலக்கரப்படையான்றலைமீதுசுமந்தனனே ௯௯

கல்லங்காடுதனில்விளையாக்கடுகெல்லத்திற்றான்முளையா
அல்லனிருந்தகருங்கூந்த லணங்குக்கணங்குபோலாவாள்
செல்லன்றேவிமினைகடோறுந் தேடித்திருந்துங்காணுத
நெல்லஞ்சோறேகம்பஞ்சோறதினைசுமந்துதிரிவாயே ௱

கம்பர்கற்றுச்சொல்லி.

மாவுறங்கினபுள்ளுறங்கின வண்டுறங்கினதண்டலைக்
காவுறங்கினவெண்கண்மானிருகண்ணுறங்கிலளையகோ
கோவுறங்குகடைத்தலைக்குல தீபவள்ளைகுதட்டிவாய்
ஆவுறங்குபசாசஞ்சலமஞ்சலென்னவடக்குமே ௱௧

அம்பிகாபதியும் கம்பரும்பாடியது.

இட்டடிநோவ வெடுத்தடிகொப்பளிக்க
வட்டில்சுமந்து மருங்கசையக்—கொட்டிக்
கிழங்கோகிழங்கென்று கூறுவாணாவில்
வழங்கோசைவையம் பெறும். ௫௨

அம்பிகாபதி.

சற்றேபருத்ததனமேகுலுங்கத்தரளவடந்
துற்றேயசையக்குழையூசலாடத் துவர்கொள்செவ்வாய்
நற்றேனொழுகநடனசிங்காரநடையழகின்
பொற்றேரிருக்கத்தலையலங்காரப்புறப்பட்டதே ௫௩

வெங்கானில்வந்து வெடிவான் முழங்கிவெகுண்டெழுந்தென்
அங்காப்பேரகங்கவருங்களிறேபணிரணியனைப்
பங்கப்படவாங்கின்டேயநிரம்பநருக்க
சிங்கப்பெருங்குதுகாண்செய்யவாயென்றன்சிந்தையிலே ௫௪

விரமுண்டோமதன்கையம்பினுள்வெந்து விழுகைக்கு
நேரமுண்டோவங்கே நேர்பட்டகாலையினைஞ்சைவிடப்
பேரமுண்டோசொலவொண்ணாதகாமப்பெருநெருப்புக்
கீரமுண்டோவையமீனேயென்பாவமினிச்சொல்வதே ௫௫

உருகியுடக்குங்கியுள்ளீரற்பற்றி
காய்ந்தகனியாலேதனை செய்யேனே—வரியாவ
கருகிச்செத்தேயாய்ந்த நளினவிழிப்பெண்பெருமாள்
வெருகிஷேசிவிட்ட வெருப்பு. ௫௬

வாணன்புகழ்ந்தகெல்லை வாழ்ந்துவோர்நாவெல்லை
வாணன்புகுந்தவெல்லை மணவெல்லை—வாணன்
படைக்கெல்லைதிக்கெல்லை பைந்தமிழ்நேர்வாணன்
கொடைக்கெல்லையேற்பவர்தங் கோள். ௫௭

சில்லாதபல்லும்பறிபட்டகூந்தலுநீண்டகரிப்
பொல்லாவழுக்குப்புடைவையுமாய்வெகு பூச்சியம்போய்ச்
செல்லாப்பணத்துக்குத் தேடுறுமற்றுத்தியங்கியோனையும்
இல்லாதபாவிதனக்கார்துணைபொன் னிரட்டினமே ௫௮

வாசமலர்மடந்தைபோல்வார்மருதவனத்
தீசனடியாரெழுபதின்மர்—நேசத்

நாவலர்மேனிநிடுவர்கை நீண்டிலங்கையாளும்
பூவலர்மேனிநிடுவார் பொருள். ருகூ

இடைக்காடர் பாடிய வசைமுறி.

ஆற்றங்கரையினரங்கிருக்குமாமரத்திற்
காக்கையிருந்து கஃகஃகெனச்—சாக்கைதனை
ஐயங்கோவில்லாமல் இசசிசெனவெய்தான்
வையைக்கோனாரின் மகன். சுய

ஏகம்பவாணன் மனைவி.

சேனைதழைப்பாக்கிச் செங்குருதி நீரேற்றி
ஆனைமிதித்த தவளானேற் செய்—மானபரன்
பாவேந்தர் போற்றும் பரிதி நட்டான் செம்பியன்
மூவேந்தர் தங்கள் முடி. சுக

கம்பர்வீட்டு வெள்ளாட்டி.

நெறபடி விளைசமுனி புனைகுழுநெடும் விலாமுகசான்
சறபடி பனைசோ ப யபொ சஙசணகுனா கணைவன்
விறப வானு தனை மனைவிமினமிணிமிணிமிணிமி
சொறபடிமேலேசெயுமமலோ தாநதுமிதுரிதுரிதி சுஉ

வட்டமதிபோலிருக்கும் வன்னிகொடி சாயுய
கொடுவொனைகயினின ஆக நக பா—சட்ட மல்
ஆரகா வென னுமே மயபலசோமாறி
ஒருநாளவிடமேடலி ஆலை. சுங

தென்னவா மன்னவா செங்கிலிமாறு பதுறை
மன்னவா பாணடி யபாயா—தானுநே
சருப புகரூ ககாளிதக தய்ப தமிழ்நாடா
கரும்புக்கு வேயமிலே கண். சுச

மாப்பைக்தார்க்கல்முத்து வண்ணக்தாரங்கல் வெஞ்சி
வேப்பந்தார்சகாசை கொண்டு விட்டாவே—பூபனைபருயா
சோநதிருக்குநெலவேலிச செவிமாறு கமிழை
ஆயநதிருக்குமயிர யாறு. சுரு

வேம்பாகிலுமினியசொல்லுக்குப்பூந்த
வேம்பாகிலுமுதவ வேண்டாமோ—மீன்பாயும்
வேலையிலேவேலைவைத்த மீனவாநின்புயத்து
மாலையிலேமாலைவைத்தாண் மான். சுசு

இலகுபுகழாறை யேகம்பவாணன்
அலகைவருமவருமென் றஞ்சி—உலகறிய
வானவர்கோன்சென்னிமிசை வண்கைவளையெறிந்து
மீனவர்கோன்கைவிடான் வேம்பு. ௬௭

பாண்டியன்மனைவி.

வேண்டியபோதின்பம் விருப்புடன்கைப்பவரைத்
தீண்டியகையாலென்னைத்தீண்டாதே—பாண்டியா
முலைகைதிபா முகம்பார்த்தகலின்று
சொல்லக்கடவதெல்லாஞ்சொல் ௬௮

கலையான்முலைமுடிக் கன்வலைக்குள்ளாரும்
விலைமாதர் காய வரவிட்டாரோ—விலைபாக
தொங்கையிலேகோர்த்த குறைதீர்த்தருப்பசிவ
கங்கையிலே நீராடுவர். ௬௯

ஆக—செய்யுள்—கூ௱ரு.

இலக்கணக்கவிகளாகிய
ஒட்டக்கூத்தரும் புகழேந்திப்புலவரும்
அவ்வவசமயங்களிற்கூறிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கலைவாணி நீயெனி னிதுபோ லுனக்கனிலகரைத்
தலையகைகாப்ப யுயர்வாகவோ வாற்றைச் சூழ்தநீயபோயன்றே
சிலைவாணுதலி யெரிமெய்யயாகக் கொள்ளு முயர்ப் பெருமாற்றன்
தலையாமிவ்வாடெந்தமென்செவ்வருந்த நுயர்பெற்றீசையைச்செய்வாயே

நிலைகந்தாருலகினுங்குயிராவருக்கு மானமதைநிலைக்கத்தந்தார்
கலைகந்தாரவனிகளுக்குகசிவனைந்தெசாநிடவென்றேசைகயிற்றங்தார்
விலைதந்தார்தமிழினுக்குச்செங்குந்தரென்கவிக்கேகவிலையாகத்தான்
தலைதந்தாரெனக்கருமொட்டக் கூத்தனெனப்பெயரினையுந்தான்தந்தாரே

பதத்துக்கொண்டனதிக்குப் பதறிபபோயலையப்
பைம்பொற்றாரைகசிந்தப் பகரண்டதநிலைபீள்
மதத்துக்கொண்டுமதிக்குந் திரையாழிநெடுமால்
வடிவாகிப்புவிகைக்கொண் டருண்மாறுபாறு
முத்துப்பந்தரினிற்குங் குருநாக்குஞ்சினவேள
முருகற்கும்பொதியைக்கோ முனிவற்குஞ்சடிலக்

கோத்தற்கும்பதுமக் கோத்தயனுக்குமலதிக்
கூறைத்தண்டமிழுக் கேன்கொடியுங்காளமுமே ௩

இன்றல்லோகம்ப னிறந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேற்குநாள்—இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநூல்வாங்கு நாள். ௪

இன்றல்லோகம்ப னெழுந்தநாளென்கவிதை
இன்றல்லோராசசபைக் கேறுநாள்—இன்றல்லோ
பூமடந்தைவாழப் புவிமடந்தைவீற்றிருக்க
நாமடந்தைநாண்பூட்டு நாள். ௫

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாங்குயிலாள்வில்லி தன்னைப்பிறைக்காமபவாரிதியால்
ஓங்கியபூமலணையொன்றிலும்பர்மதியாற்
தீங்குறுமோநன்னெறில்குன்றுமோகொப்புசீகெடுமோ
காங்கெயமேலசொல்ல களங்கனைகம்பைக்காவலனே ௬

காண்டகண்டதசோனிக் கஞ்சியமான்கருங்கங்குலிலே
இரண்டவெள்ளத்திறப் பிணமீதுசென்றனள்சேர்ந்தவனை
ஆண்டவின்பக்கொடு மீளக்காய்ப்பறவைகொளுவால்
குண்டயனைதிறைந்தனள்காணக்குலோத்துங்கனே ௭

கோரத்துக்கொப்போ கனவட்டமம்மானை
கூறுவதுங்காவிரிக்கு வைகையோவம்மானை
ஆருக்குவேப்புநிகராகுமோவம்மானை
ஆதித்தனுக்குநிக ராமோபுலியோவம்மானை
வீரகருள்வீரனொரு மீனவனோவம்மானை
வெற்றிப்புலிக்கொடிக்கு மீனக்கொடியோவம்மானை
உறந்தைக்குறைந்தைநிகர் கொற்கையோவம்மானை
ஒக்குமோசோணாட்டுக்குப் பாண்டியநாடம்மானை ௮

புகழேந்தி.

திருநெடுமால்வகாரஞ் சிறுபுலியோவம்மானை
சிவன்முடியிலேறுவதுஞ் செங்கதிரோவம்மானை
ஒருமுனிவனேரியிலோ வுரைதெளிந்ததம்மானை
ஒப்பரியதிருவிளையாட்டுறந்தையிலோவம்மானை
* கரையெதிரேடேறியது காவிரியோவம்மானை
கடிப்பகைக்குத்தாதகியங் கண்ணியோவம்மானை

பரவைவிட்டிந்தருஞ்சோழன் பதந்தனிலோவம்மானை
பாண்டியனார்பராக்கிரமம் பகரெளிதோவம்மானை ௯

ஒட்டக்கூத்தனும் சோழராசனும்பாடியது.

ஆடுங்கடைமணிநாவசையாமலகிலமெங்கும்
நீடுங்குடையைத்தரித்த பிரானென்றுநீணிலத்தில்
பாடுபுலவர்புகழொட்டக் கூத்தன்பதாம்புயத்தைச்
சூடுங்குலோத்துங்கசோழனென்றேயெனைச்சொல்லுவரே ௰

ஒட்டக்கூத்தன்.

இன்னங்கலிங்கத்திகல் வேந்தருண்டென்றோ
தென்னன்றமிழ்நாட்டைச் சீறியோ-சென்னி
அகளங்காவுன்ற னயிராவதத்தின்
நிகளங்கால்விட்ட நினைவு. ௰௧

புகழேந்தி.

தென்னவன்றென்னர் பெருமான்றிறன்மதுரை
மன்னவன்கோக்களிற்றின்வல்லிகரும்-பொன்னிநா
டாளிக்கும்வேந்தபயகுலன்மகளிர்
தாலிக்குமொன்றேதளை. ௰௨

புகழேந்தி.

சத்தம்பயிலும்புலவோர்கதலித்தண்டோட்டம்பகும்
பித்தனிவனென்பரென்னைக் கண்டார்பெருந்துப்பணைத்துந்
தங்கம்பிறகிடப்பார்வேந்தர் தங்கடடபகுட
சத்தம்பசத்தங்காண்கங்குல்யானைச்சயதுங்கனே ௰௩

ஒட்டக்கூத்தன்.

மானிற்குமோவிந்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்செத்த
கானிற்குமோவிவ்வெரியுந்தணன்முன்கனைகடலின்
மீனிற்குமோவிந்தவெங்கண் சுறாமுனம்வீசுபனி
தானிற்குமோவிக்கதிரவன்றோற்றத்திற்றார்மன்னனே ௰௪

புகழேந்தி.

மானவனானந்தவாளரிவேங்கைமுன்வற்றிச்சேத்த
கானவனானவ்வெரியுந்தணன்முன்கனைகடலின்
மீனவனானந்தவெங்கண் சுறாமுனம்வீசுபனி
தானவனானக்கதிரவன்றோற்றநற்றார்மன்னனே ௰௫

ஒட்டக்கூத்தன்.

காய்நெயினியுணவேண்டுவதிலைநனிமலாக
தேனேகபாடகநிறந்திடுமெய திறல் விழிமோ
வானேறணையவிரவிருளைகிப் பணவாடுமலகாற
ஞானந்தியகருநீணனைம்பெழுகிய தாமரைமய ௪௬

புகழேந்தி.

இவைபொனறிரண்டுவெகுசெய்ய நுண்ணிடை வள்ளை
குழையொனறிரண்டினைப்பிணைநசேர்கொண்டுகோபமாமி
மழையொனறிரண்டினை மாறு மணனினவாயிருங்காற
பிழையொனறிரண்டுபொருமோருழிபிறபிறகவமே ௪௭

ஒட்டக்கூத்தன்.

வெள்ளநதடங்காசசிவயானைமேவிசமுனையிலேறி
துள்ளிமுசலிசகிப்பிதூரமைமுதுனிபோடிருமருள் சோறுடை
கள்ளகருமமோருமறந்த கணடாவணடாவோயாமா
பிள்ளைமதிகளைடமபேதைபெரியமதியுமிருந்தாயோ ௪அ

ஔவையார்

ஒட்டாரொருபதிகெட்டாய

புகழேந்தி.

பங்கப்பழனததுழுமுழவாபல்லினகளியையபறிகுமெனறு
சங்கிட்டெறியகுராங்களுநீ தனைகொணடெறிபுநதமிழநாடா
கொஙகைசசமாபதியளிகக கோவேராஜகுலதிலகா
வெஙகடபிறைககுநகருபபிளறுநகும பெலிநதபிறைகருயனிழிவேலே

ஒட்டக்கூத்தன்.

புளளிருக்குக்கார்பார்பன் பூம்புகாரவாழ்களிமேம்
சுள்ளிருக்குகைவியுணடு சோரவிலேய—உளளபடி
சொலலவாவாவீதுமோபதையைபூககரிநத
தல்லவாமபாரதப. (வாலி— அரவகொடியையுடையதுரிபோதனன்) ()

என்றுபெறுவெங்யா னிசன்றிருமுடிமேல
செனறுனியாடினைறதிபமேனறும
செருப்புகருத்தோல்வாஙகுஞ செனனியகளங்கன்
பொருப்புகருததோலபபுயம. (தோல—யானை) உக

வேளாளன்.

கோக்கணமென்னர்குரைகடற்புக்கிலர்கோககப்
பூககண்டுகொடியுபபூவாதொழிந்திலபுமுழுதும

காக்கின்றா ரன்னகவியொட்டக்கூத்தனின்கட்டுரையாம்
பாக்கொண்டொளிப்பாகளோ தமிழ்பாடியபாவலரே உஉ

கருமான்

செல்லன்புதல்வன் திருவேங்கடவன் செந்தக்குருவாங்
கொல்லனைக்கவிபைக்குறைசொல்லுவோரைக்குறடுகொண்டு
பல்லைப்பிடுங்கிப்ப நந்தட்டமாட்டிப்பகைவாழனே
அலலுமபகலுமடிபபேன்சவிபிருப்பாணிகொண்டே. உ௩

அம்பட்டன்.

விண்பட்டகொக்கெனவெள்ளும்யலூறின்விரலித்து
புண்பட்டநெஞ்சொடுமிங்குநின்றாய்பொட்டையாய்புலவா
கண்பொட்டையாயினுமம்பட்டனைக்கவிவாணர்முன்னே
பண்பட்டசெந்தமிழ்நீடுக்கிட்டபாடினனே உ௪

குயவன்.

போனேமுகசசிழ முமமந்கழுமொர
யானேமுனவந தெதிரதவனொடா
கனேயுங்குடமுந குன்றெடடியும
பானேயுபவனேயுங்குசப டையவொன். உ௫

தச்சன்.

சொன்னாருநக்கவியாவருநசொல்லுமா சொறசுனபசேர
இன்னசந தசாவிபேதென்றபோதிதெதிரதவனை
வஞ்சனசந்தங்கெட வாளையகிழிந்திந்தவாச்சியினா
அன்னந்தனகளி ரிகவிபாடனைக்கடாவுவனே, உ௬

தட்டான்.

தூக்கிவட ... செங்கோலபான்செழுத்தமையிற்
பாருதியெபாட டக்கூத்தபட்டனோனைபபனைநசவிபின்
பிருத்வெடடதட்டிவிட்டகையோடுமூருககெகுந்திப்
புகுதவொட ஒதததட்டி மேலுறுகாவண்ணமபோசெய்வனே உ௭

ஒட்டக்கூத்தனும் புகழேந்தியும்.

வென்றிவளவன் விறல்வேந்தர்தம்பிரான்
என்றுபுதுக்கிடான்கவசம்—துன்றும்
வெறியார்தொடைகமழு மீனவாகோன்கைவேல்
எறியானபுறங்கொடுக்கி னென்று. உ௮

பழியும்புகழுமெவர்க்குமுண்டாமிந்தப்பாரிலுனக்
கழியுஞ்சிலையுங்கயலுமென்றாலகளங்கனுங்கா

பொழியும்பொழுதெங்கள் பெண்சக்ரவர்த்திமுகத்திரண்டு
விழியும்புருவமுமாகியந்தோவுந்நவெலகின்றதே. ௨௯

திக்குலெட்டுக்கயத்துக்கமுற்றுந்திடுக்கிட்டவற
மைக்கடற்குட்சரந்தைக்கவிட்டோர்கிடமாமதுர
இக்குமுறிக்கணுசசற்றுவிட்டுத்தெறித்திட்டமுத்தைக்
கொக்குமொக்கிவிழுங்கிக்கக்குமச்சோலைக்குறுங்குடியே. ௩௰

ஆகச்செய்யுள் ௩௨௫·

கவிவீரராகவமுதலியார்

தேன்பொழிந்தவாயான் றிருவேங்கடத்துடனே
என்பிறந்தாள்கண்ணனுக் கினியானே—வான்சிறந்த
சீதேவியா நடனே செய்யதிருப்பாற்கடலில்
மூதேவியென்பிறந்தாண் முன். ௧

இம்பர்வானெல்லை யிராமனையேபாடி.
யென்கொணர்ந்தாய்பாணனீயென்றாள்பாணி
வம்பதாங்களபமென்றேன்பூசுமென்றாள்
மாதங்கமென்றேன்யாம் வாழ்ந்தேமென்றாள்
பம்புசீர்வேழமென்றேன்றின்னுமென்றாள்
பகடென்றேனுழுமென்றாள்பழனந்தன்னைக்
கம்பமாவென்றேனற்களியாமென்றாள்
கைம்மாவென்றேன்சுமக்கலங்கினாளே. ௨

இல்லெனுஞ்சொல்லறியாதசீகையில்வாழ் தாணனைப்போல் யாழ்ப்பாணன்யான், பலவிரிததிருந்தகால் வெண்சோறும்பழந்நூசுடபலியாமற், கொல்லநின்னந்தேதனது நால்வாயைப்பரிசென்று கொடுதானையாகருள், தொல்லையெனதொருவாய்க்குநால்வாயக்கு மிரையெங்கே தரப்புவேனே. ௩

முன்னாளிருவர்க்குமியாக்கையொன்றாகமுயங்கினையால்
பின்னாட்பிரியன்விரிவையென்றாயினம்பேசலுறுமே
இந்நாட்கொழுநன்மனையென்றாயினமின்னமுமோர்
இன்னாளிலெப்படியோவையநீயின்றுசெப்புகவே ௪

வாழுமிலங்கைக்கோ மாணில்லைமாணில்லை
ஏழுமராமரமோ விங்கில்லை—ஆழி

அலையடைத்தசெங்கை யபிராமாவின்று
இலையெடுத்தவாறெமக்குச் செப்பு. ௫

செஞ்சடையின்மைந்தனையுந் தென்னிலங்கைவேந்தனையும்
பஞ்சவரிற்பார்த்தனையும் பாராதே-விஞ்ச
விரதமேபூண்டிருக்க மேதினியையாண்ட
பரதனையும்ராமனையும் பார். ௬

வடவைக்கனலைப்பிழிந்துகொண்டுமற்றுமொருகால்வடித்தெடுத்து
வாடைத்துருத்திவைத்தூதிமறுகக்காய்ச்சிக்குழம்புசெய்து
[illegible]டவிக்கயவர்தமைப்பாடிப்பரிசுபெறுமற்றிரும்பிவரும்
புலவர்மனம்போனெருப்பைப் புழுகென்றிறைத்தாற் பொறுப்பாளோ
அடவிக்கதலிப்பசுங்குருத்தை நச்சுக்குழலென்றஞ்சியஞ்சி
அஞ்சொற்கிளிகள்பஞ்சரம்விட்டகலாநிற்குமகளங்கா
திடமுக்கடவாரணமுகைத்ததேவேதேவசிங்கமே
திக்குவிசயஞ்செலுத்திவருசெங்கோனடாத்துமெங்கோனே.

மாதரணிமென்முலைதோய்மாராசிதம்பரநூ
மாதரணிசார்மகிழ் மாவசன—மாதர்
மறைவிடத்தோம்பொன் மடவார்பழிசுமநெஞ்ச
மறைவிடத்தேங்குந்துணைப்பெண்வா

சொல்லுமல்லும்பகலுஞ் சோறுகிடைக்கும்
கல்லுமுருகக் கனிந்தாற்றும்—புல்லியனை
விண்ணலக்குயர்த்தி வேள்சிதம்பரக்குமுறை
பெண்ணலக்கங்கொண்டிருந்தன் பேர்.

வந்தனக்கமென்பூ மணந்தோய்ந்துபாயப்பா
வந்தனம்விம்மிச்சோர்ந்தாள் வாகோடி—வந்தனங்கல்
அன்னமனங்கொள்ளாம லாள்சிதம்பரக்குமுறை
அன்னைமனங்கொண்டியவே யாங்கு.

மாவாரிமுத்தவெண்பன் மாதுமயலைத்தணிசேர்
மாவாரிமுத்தளித்த வைபோகா—மாவுச்
சிதம்பரவையாநீ திக்குளுயர்பூமா
சிதம்பரவையாநீதிக்கு.

பங்கஜமேன்மேவியசெள பாக்கியசுபமாணளித்த
அங்கஜவேள்வெங்கணையா லாவிநொந்த·ளங்களிட
மாமாஞ்சிதம்பரவு மாதினையாள்கோடிநமல்
காரஞ்சிதம்பரயோ கா.

இன்னங்கலைமகள்கைமீதிறபுத்தகமேந்தியந்தப்
பொன்னம்பலந்தனிறபுகவிருந்தாளென்னபுண்ணியமோ
கன்னன்களந்தைக்கவிவீரராகவன்கச்சியிலே
தன்னெஞ்சமேடெனக்கற்றுணருமுத்தமிழையுமே. ௧௩

முன்னாட்டுத்தவமுனியுஞ்சேடனும்வான்மீகனும்முன்னில்லைமம்
மென்னாட்டுமேலாயிடைகளும்பாரிடைகளும்புறநிடைக்குஞ் சென்றுசேர்ந்தார
இராடம்புவெருணகெதிரிலேயேகவிவீரராகவனே
பொன்னாடைப்பவுருடனவாத செய்யப்போயினையேபுகலுவாயே ௧௪

கோளாமேவேந்தலக்கிவிருசப்புதுமையுண்டோவெனமொழிந்தகுமுறுகேள
ராளைவாந்தனமகமோ ருகசாறபுடையபாஞ்சாலியனைத்தவிமன
யாளரிபோலருகிருககமலயமொறபிமிருந்துவாசமாமறைசை
ராளவாசலைதிறந்துவவைறந்த மூலையூஜ பூவிருமே ௧௫

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௬

[illegible]
[illegible]
[illegible]
பருகஉடபபழுவனுயமிலிந்திறதுமபெருவயிறே. ௧௭

கட்டுசசே றனைபபறங்கொடுத்தபோதுபாடியது

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௮

கடைவாகசன்-அரங்கேதவல்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௯

சோனையுங்காத்தருகலானையுங்காத்துக்கூபோடபகைதன
தானையுங்காததடைக்கானையுங்காததடைத்தகவி
மானையுங்காததனுமானையுங்காததாமடுவிலவிழுய
ஆனையுங்காத்தவனேயெனைக்காப்பதரிதல்லவே ௨௰

பொய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தால் வெற்றியாமவருக்குப் பொய்யா காது, மெய்யருக்குப்பொய்யுரைத்தாற் றெய்பிறைபோற்றவர்குறையு மிடியுண்டாகும், தாய்தந்தையர்க்குப்பொய்யுரைத்தால்வறுமைப்பிணி தொலையாவென்றும், உய்யவருடேசிகர்க்குப் பொய்யுரைத்தா னரகமது வுண்மைதானே. ௨௧

ஆகச்செய்யுள்-௩௬௬.

படிக்காசுத்தம்பிரான்.

அடகெடுவாய்பலதொழிலுமிருக்கக்கல்வி
யதிகமென்றேகற்றுவிட்டோமறிவில்லாமல்
திடமுளமோகனமாடக்கழைக்கூத்தாடச்
செப்பிடுவித்தைகளாடத்தெரிந்தோமில்லைத்
தட்டுமுலைவேசையராகப்பிறந்தோமில்லைச்
சனியானதமிழைவிட்டுத்தையலார்தம்
இடமிருந்துகுற்றேவல்செய்தோமில்லை
என்னசென்மமெடுத்துலகிலிரக்கின்றோமே ௧

பெற்றுளொருபிள்ளையென்மனையாட்டியப் பிள்ளைக்குப்பால்
பற்றுதுகஞ்சிகுடிக்கத்தாமல்லைபாலிரக்கச்
சிறுருளுமிலையிவவெல்லாவருத்தமுந்தீரவொரு
கற்றுதரவல்லையாவலைமோகர்காளத்தியே ௨

வழிமேல்விழிவைத்துவாடாமலென்மனையாளுமற்றோர்
பழியாமற்புள்ளையுமபாலென்றழாமறபசிரோ னுஞ்சொல
மொழியாமலென்னைவரவிட்டபாவிமுசிததுசசதை
கழியாமலாவளித்தாய்வல்லமாககாகாளத்தியே. ௩

சீதக்காதிபேரில்,

ஓர்தட்டிலேபொன்னு மோர்தட்டிலேநெல்லுமொக்கவிற்குங்
கார்தட்டியபஞ்சகாலத்திலேதங்கள்காரியப்பேர்
ஆர்தட்டினுந்தட்டுவ ராமலேயன்னதானத்துக்கு
மார்தட்டியதுரைமாலசீதக்காதிவரோதயனே ௪

தேசிக்குவந்தகவிராசராதங்கட்குநித்தநித்தம்
பூசிக்குநிலைகைபபொருளொனறுமேமாற்றபபுல்லர்பொருள்
வேசிக்குஞ்சசதுகடபபாக்குயவேசிக்கும்வேலைசெய்யுந
தாசிக்குமாகுங்கண்டாய்சீதக்காதியாதியே

ஈயாதபுல்லரிருந்தென்னபோயென்னவெட்டிமரம்
காயாதிருந்தென்னகாய்த்துப்பலனென்னகைபரப்பிப்
போயாசகமென்றுரைப்போர்க்குச்சொர்ப்பொன்பிடிபிடியா
ஓயாமலீபவன்வேள்சீதக்காதியொருவனுமே ௬

காய்ந்துசிவந்ததுசூரியகாந்திகல்வியிலே
தோய்ந்துசிவந்ததுமின்னார்நெடுங்கண்கடொல்பலநூல்
ஆய்ந்துசிவந்ததுபாவாணர்நெஞ்சமனுதினமும்
ஈந்துசிவந்ததுமால்சீதக்காதியிருகரமே ௭

தேட்டாளன்காயற்றுறைச்சீதக்காதிசிறந்தவர்ம
நாட்டான்புகழ்க்கம்பநாட்டிவைத்தான்றமிழ்நாவலரை
ஓட்டாண்டியாக்கியவாகடம்வாயிலொருபிடிமண்
போட்டானவனுமொளித்தான்சமாதிக்குழிபுகுந்தே ௮

வேல்கொடுத்தாய்திருச்செந்தூரர்க்கம்பியின்மீதுறைக்கக்
கால்கொடுத்தாய்நின்மணவாளனுக்குநக்கவுணியர்க்குப்
பால்கொடுத்தாய்மதவேளைக்குழைவாய்பயப்படச்செங்
கோல்கொடுத்தாயன்னையேயெனக்கேதுங்கொடுத்திலையே ௯

பொல்லாதழுக்காசகருக்கெத்தனைநான்புத்திபோதிக்கினும்
நல்லார்கருண்டானருளெம்மருபோதநிரியிற்
சல்லாப்புடைவைகுளிர்தாங்குமோநடுச்சந்தையினிற்
செல்லாப்பணஞ்செல்லுமோதில்லைவாழுஞ்சிதம்பரனே ௰

மூவேந்தருமற்றுச்சங்கமும்போய்ப்பதின்மூன்றொடிரு
கோவேந்தருமற்றுமற்றொருவேந்தன்குடையுமற்றுப்
பாவேந்தர்காற்றிலிலவம்பஞ்சாகப்பறக்கையிலே
தேவேந்திரதருவொத்தாய்ரகுநாதசெயதுங்கனே ௧௧

முன்னைப்பின்னைக்கினைமுலையூட்டிமையிட்டுமூக்குச்சிக்கிக்
கன்னமுங்கிள்ளியநாளல்லவேயென்னைக்காப்பதற்கே
அன்னமுமன்னநெய்யும்போயிருபெண்கொண்டவாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுந்தின்னவன்றோசெந்தூரிலிருப்பவனே ௧௨

முற்கரையப்பாலேறவிட்டாட்கொண்முதல்வருள்ளக்
கற்கரைக்கும்படிபோதிக்குங்கருணைக்கடலைச்
சிற்பரைக்குட்டியையெங்கெங்குதிக்குஞ்செங்கரும்பின்
சர்க்கரைக்கட்டியைக்கண்டேனசெந்தூரனுந்தானத்திலே ௧௩

தனிப்பாடற்றிரட்டு

சின்னஞ்சிறுபிள்ளை செங்கோட்டுப்பிள்ளை சிவந்தபிள்ளை
பொன்னன்மணிப்பிள்ளை பூலோகமெங்கும் புகழும்பிள்ளை
சொன்னெஞ்சுழல்கின்றருணைவென்ற சாக்கேசர்பிள்ளை
வன்னக்கிளிப்பிள்ளை செந்திற்குறத்திக்குமாப்பிள்ளையே. கச

நாட்டிற்சிறந்த திருமலையாதுங்கநாகரிகா
காட்டில்வனத்திற்றிரிந்துழலாமற் கலைத்தமிழ்தேர்
பாட்டிற்சிறந்த படிக்காசனென்றொரு நற்கிளியைக்
கூட்டிலடைத்து வைத்தாயிரைதாவென்று கூப்பிடுதே கரு

விண்ணுக்கும் மண்ணுக்கும்போய் விளங்குதே வேந்தனென்னு
கண்ணுக்கினிய துரைசீதக்காதி கமலநிகர்
தண்ணுக்கிசைந்த வதனசந்த்ரோதயசாமி பிந்த
மண்ணுக்குள்ளே யொளிந்தான் புலவோர் முகம்வாடியதே கசு

மறந்தாகிலு மரைக்காசுங்கொடாமடமாந்தர் மண்மேல்
இறந்தாவதென்ன இருந்தாவதென்ன இறந்து விண்போய்ச்
சிறந்தாளுங்காயற்றுரைசீதக்காதி திருப்பிவந்து
பிறந்தாலொழியப் புலவோர்தமக்குப் பிழைப்பில்லையே கஎ

என்னைநாகன்று முத்தனைக்குளிக்குமிறையனையனைக்குமேயன்று
மன்னனைக்கனறிப் பின்னனைக்குதவாவன்புளாய்வருந்திவாடுவனே
முன்னனைக்கொன்று பின்னனைப்புரந்து முதுபனையவன்பிதாவுருமற்
கன்னனைக்கொன்று விசயனைப்புரந்த கவுத்துவாரகாயபதியனே. கஅ

கலடிக்குழுளியிரண்டுகாதடிச்சுவடிப்பதெனக்கவிதைகெட்டு
பல்லடிக்கில்பொடிபடப்பரையடிக்குமெநஞ்சர்தமைப்பாடுவேனோ
வில்லடிக்குமாறிரப்படிக்குப கல்லடிக்குப விருப்பிநின்றுபெய்யனின்ற
பெல்லடிக்குக்கடவளையிறபேரடிக்கலையடிக்குஞ்செகதிலானே. ககூ

முட்டுதற்கோயின்னைப்பாண்டியனிங்கில்லை
குரும்பியளவாக்காதைக்குடைந்து தோண்டி
எட்டினமட்டறுப்பதற்கோவில்லியிலலை
இரண்டொன்றாமுடிந்து தலையிறங்கப்போட்டு
வெட்டுதற்கோ கவியொட்டக்கூத்தனில்லை
விளையாடாக்கவிதைகளை விரைந்துபாடித்
தெட்டுதற்கோ வறிவில்லாத்துரைகளுண்டு
தேசமெங்கும் புலவரெனத்திரியலாமே. உய

சவ்வாதுபுலவர்பாடிய

சீதக்காதியின்பேரில்தாசிபாடியது.

தினங்கொடுக்குங்கொடையோனே
தென்காயற்பதிடானேசீதக்காதி
இனங்கொடுத்தவுடைமையல்ல
தாய்கொடுத்தவுடைமையல்லவெளியாளானை
மனங்கொடுத்துமிதழ்கொடுத்துமபிமானந்
தனைக்கொடுத்துமருவிரண்டு
தனங்கொடுத்தவுடைமையெல்லாம்கள்ளர்கையிற்
பறிகொடுத்துத்தவிக்கின்றேனே ௨௧

ஆகச்செய்யுள்-௫௮௱.

சவ்வாதுபுலவர்.

கிளையானன்சேதுபதிரகுநாயகன்கிஞ்சுகவாய
இளையாகலவியிடத்துநாய்மீசவெடுத்ததுமென்றும்
வளையாதபொன்முடிசறமேறவளையுமகுடமன்னர்
தளையாடியனகையிற்காளாஞ்சியேந்துஞ்சமயத்துமே ௧

பானுகிரணம்பார்க்கும்பங்கேருகநிலவு
தானும்வரப்பார்க்குஞ் சகோரங்கள்—வானமரும்
மையைப்பார்க்குமமயில்கண் மாவிசயானந்தரங்கன்
கையைப்பார்க்கும்புலவோர் கண். ௨

பாலையிலான்பின்னங்காற் பஞ்சுளியென்றேசுளிப்பாள்
பாலையிலாள்பின்னென்படுவாளோ-சோலையிலே
ஆடுமயிற்பிரம்பூரானந்தரங்கதுரை
நாடுதனிலெனனிவமினறாள். ௩

பஞ்சு—உளியென்றுகோபிப்பாள்.

அலையான்கவடுபடாறுருடங்காயான்
இலையென்பதோராறு மிலலை—கலைதேர்ந்த
சாலைமுதநாக்கிருஷ்ணனருள் சற்குணசிந்தாமணியைச்
சோலையென்றுசொன்னவரார்சொல். ௪

செல்லப்பன்கச்சியிலேசேர்ந்ததற்பினுமணிகள்
நல்லதருமேகநவநிதியந்—சொல்லவே

முட்டின்றியொன்றிரண்டு மூன்றுநான்கைந்தாறேழ்
எட்டொன்பான்பத்தான வே. ௯

கச்சிசெலவப்பனேரனறினபின், அவரேறுமேசோத்து ஆ-ஒன்று இரண்டாயின, மணி-மூன்று-நான்காயின, கரு-ஐந்து-ஆறாயின, மேகம்-ஏழு-எட்டாயின; நிதியம்-ஒன்பது-பத்தாயின.

ஆக செய்யுள் ௧௪௨.

காளமேகம்.

நெல்லைச்சொன்னூபாணர்க்கைக் கைம்மாவையீந்தநீடும்
வெல்லச்சொன்னாவலர்க்கியுங்குழந்தைவிசயனைபாற்
செல்லச்சொன்னாளைனையிப்போதென்மையலைத்தீர்க்கிடென்று
சொல்லச்சொன்னாள்தமின்றாள்பன்றாண்மலர்ச்சோலையிலே. ௧

பழுத்தான்மாத்திறபறவைப்போலநற்பாவலர்க்குக்
கொழுதநான்வழங்குங்குழந்தைவென்கொங்கைக்கூறுகிறாள்
அழுகதாதவேளையிலவெகாமிபன்னீர்மதியுமாழுமேசேர்
கொழுத்தானமதனுங்கொழுதநான்பருவக்குறிப்பறிந்தே ௨

பொன்றாமருமதநணபூமயபாவைவேலைபூமன்றன்
மனைறுகுழந்தைக்குருநாதநீதலைகோதையரே
பணறாண்மலர்க்குழறபின்றெளிநாளுமபரிந்தனைய
நன்றாளிநாள்வசசொன்றாண்மிகறுவைபணநாவொன்னவே. ௩

மாகடமைழக்காண்பூப்பாவைவேலைபாண்மைநந்தமின்றோ
மோகன்குழந்தைக்குருநாதன்வெற்பினிற்போழுவைநதுப்
பாகமொழிக்குழன்மாதேவிரித்துப்பட்டமெமேராதும
நாகமறைதநுகருழணமக்கிதனைமெல்லவே. ௪

போதந்தைதபேயுமயிலைக்குழந்தைக்குப்போமதஞ்செய்
வேதந்தையுங்குறிதைகதையுந்தனக்கின்னாரின்றே
போதந்தநயுநறுமயிலைத்தையுமமயணமுட்டுமெனறல்
வாதந்தையுந்தரியாதந்தையுஞ்சொல்லிவாதந்தையே. ௫

வண்டாரங்கைசையபின்மாலையின்வேலைபண்மைமந்தனிற்
கொண்டமனகிளையைவளர்க்கான்குழந்தைக்குவட்டின்றிற்போ
பண்டாரவகைசயினன்பால்கொண்டுபோய்ப்பங்கனைநணியிணக்
கண்டாரகைப்பகிழிய நாலெண்ணபர்வக்கருதியவே.

பாண்டியன்பாடிய

பாம்பன்—அரவாபரணன்—குளத்தினடுக்கன்—செந்நிற்கறையாகிய அக்கினி—தாங்கி—அவன்வாகனமாகிய—ஆடு.

வணக்கொந்தளவஞ்சிபூஞ்சோலைத்தஞ்சிவளருமிரு
துணக்குன்றுசெய்யுந்தொழிலசொல்லவோ தமியேனைக்கண்டாற்
கணக்கும்புளகிக்கும்பரிகரும்பூரிக்குங்கண்கறுக்குஞ்
இணக்குந்தனக்குமெனக்குமுண்டாக்குந்தினஞ்சண்டையே. ௭

ஆக செய்யுள் ௩௯௯.

பாண்டியன் கலித்துறை.

சராசரமப்புவைரியெனமாதுசரீரமெல்லாம்
பொராசரதுக்கிவள்பொருட்டேபசும்போற்கிரண
சாரசதிப்பகிரீடவிபாடகதுடித்தடக்கைப்
பராசராவணராஜபராக்கிரமபாண்டியனே. ௧

காளைமுகிறகுலமெல்லாம்விளங்குகுடிந்திட்டநீ
வேளையுமப்படிச்செய்திலையேவினைநெலவயலில்
வாளைகுதித்துவளர்பூங்கமுகின்மடலொடியப்
பாளைமுறிக்குந்துறைவா பராக்ரமபாண்டியனே. ௨

ஆக்குங்குளிருநிலவுயர்கோனின்னலங்கல்பெறு
வார்க்குங்குமமுலையாட்கனலாகும்வடக்குந்தெற்கும
மேற்குங்கிழக்குமொருவெளுப்பாய்நின்றனிண்ணையெட்டிப்
பார்க்கும்புகழுக்கிறைவா பராக்கிரமபாண்டியனே. ௩

கூரம்பொறுத்தவிழியாள்கதலிக்குருத்திலிட்ட
ஈரம்பொறுக்கவருந்திலளேயிந்திரனிட்டசெம்பொன்
ஆரம்பொறுத்தபுயந்திலாயிரநாவுக
பாரம்பொறுத்தபுயலேபராக்கிரமபாண்டியனே ௪

வெறிக்குங்குமக்கொங்கைமீதேயிளம்பிறைவெளிலொ
எறிக்குமபொழுதுவந்தாயிலேயேயிலங்காபுரியைக்
குறிக்கின்றராவணன்பொன்முடிபத்தாற்குரங்கைவிட்டுப்
பறிக்கிறைசணபகமாறுபராக்கிரமபாண்டியனே.

கரும்பேய்க்குமவாட்கண்ணிபங்காளர்கண்கொண்டுகட்டுவிட்ட
பெரும்பேய்க்குவேப்பிலைக்காப்புதவாய்பிணர்போபகுயகோல

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

கரும்பேய்க்கு மென்முலையாரமுதூட்டி யடர்த்துக்கொல்ல
வரும்பேய்க்கு வாணுதவுங் குலசேகரமன்னவனே.

பூணித்தலத்துப் புயல்வீரமாறன் புகல்கவிக்கு
நாணிப் புலவர்செல்லாதென் செய்வாரிந்த நானிலத்தில்
ஆணிக்கனகமணந் தரிற்பூமணம் யார்கொள்ளுவார்
மாணிக்கந் தித்திக்கிலென்றுகுமற்ற மதுரங்களே

எண்ணீர்மை நூலுக்ககத்தியனே யிவனென்பதெல்லாம்
வெண்ணீர்மையன்றி விரகல்லவே யிவ்வியனுலகிற்
பண்ணீர்மை தேரும் பராக்கிரமமாறன் பதங்கழுவுந்
தண்ணீர் குடித்தல்லவோ கும்பயோனி தமிழ்கற்றதே.

காப்பு வனம்புக்க தோளாட்கு நின்றன் கழுத்திலிட்ட
வேப்பந்தனக்கும் விதியில்லையோ வெகுண்டார்க்கியர்கள்
தாப்பிணடிக்கவு ரமேலோடிக்கட்ட தடைப்பட்டுச்சீப்
பாப்பிணடிக்கின்ற மாலே பராக்கிரமபாண்டியனே.

கடந்தூங்கு வேழப்பிடர்க்கேவ சக்கண்டு கண்கண் முத்து
வடந்தூங்கு வாடுங்கிளிக்கென் செய்வென்மணிவாய் திறக்க
விடந்தூங்கு பாமபின்படத்தின் மிசை திமிதித்தியெனப்
படந்தூங்க வாடும் புயலே பராக்கிரமபாண்டியனே.

சடைப்பழுக்குங் கிழட்டுக்குருகீர்த்தலை சாய்த்து நின்று
முடைப்பழுக்குங் கைதைத் தருநுணையிற்றெங் குழப்புடைக்காய்
முடம்பழுக்குங் கொற்கையாங் குலசேகரன் கூடலிலென்
உடம்பழுக்கு மசிறையம்பழிகாரருணர்த்திலரோ.

பொன்றொடியிலாக் கொடைச்சண்பகமாறவரோதயன்
வெற்றிக்கிரண்டெண்டடங்கா தகாரியமேருகிரிச்
சுற்றிலுங்கிரத்தியடங்கா துன்னுடைத் தோடமுலாக்
கற்றைக்குழலிக்குமாலடங்காது கைகண்டதே.

விருத்தம்.

ஏறுவாருமுதல பண்டிளங்களிக்க வுயாவான் முகடுகிழித்தெழுந்து
மருவார் பருவின்மரங்கொணர்ந்த மதுரைவடி வேலதீரா
அரவார்வேணியின் கண்ணியர்க்கு இயிறைவிக்கருளென்று
இரவா திருக்கநீயளித்தறிவகா திருந்தாயிதுகாளே

இரட்டையர்.

சேரநாடு புகழ்கா சிவனேயல்லாளியப்பா
நாகள் பசித்திருக்கை ஞாயமோ—போங்காணும்.

பாண்டியன்பாடிய

கூடோன்றாக கொட்டோசையல்லாமற்
சோறு கண்டறியார் சொல். ௬௪

மூடர்முன் னேபாடன் மொழிந்தாலறிவரோ
ஆடெடுத்த தென்புலியூரம்பலவா—ஆடகப்பொற்
செந்திருவைப் போலணங்கைச் சிங்காரித் தென்னபயன்
அந்தகனே நாயகனா னால். ௬௫

வேயிறைமுத்தர் தலைவெட்டினானேயிடையன்
தாயின்றமேனி தயங்கவே-பேயாகேள்
எத்தனைநாளென்றே யிடறுவான்பாற்குடத்தை
அத்தனையும்வெண்டயிருக்கு. ௬௬

மாகைகாட் டுவோரோனொண்மகளை மருமகன்பாற்
போகவிட வைப்பமபுணர்ந்தானே—ஆங்காறும
நாககண் ... ஊடறவின்பமறறவா
சொறகேட்ட வின்பரு செவிககு. ௬௭

குன்றுங்குழியுங் குறுகிவழிநடப்ப
தென்றுமுடிவுமகமெங்கோவே—ஒன்றுங்
கொடாதானைக் கோவென்றுங் காவென்றுங் கூறில்
இடாதோ நமக்கிவ் விடி. ௬௮

காளமேகப்புலவரும் இரட்டையரும்.

காமொன்றுமாகுதிருக்குக்குச்சாபங்கற்கடம
பானைக்காமமனைடிக கடபாணமேம—தானுபே
சீராருமேவுஞ்சிவனேநீயெப்படிபோ
கோரபுரமெரித்த தோ. ௬௯

ஆசுகவியாலகிலவுலகெங்கும
வீசுபுகழ்க்காளமேகமே—பூசுரா
விண்கொண்டசெந்தணலாய்வேகுதேயையையோ
மண்டினைநுபானைமென்ற வாய். ௭௰

கட்டளைக்கலித்துறை.

புசுதனமான தமிழ்ப்புலவீர்கதப்புன்குரைகு
மாமரம்விட்டி ஒருவந்தகெதன்றேவைகேட்டிலையோ
தாதலம்வென்றதமிழ்மாணையுந்தன்தம்பியையும்
இராகவனென்றுமிலக்குவனென்றுமிருந்ததுவே.

ஆக செய்யுள்—௭௰௧.

ஒப்பிலாமணிப்புலவர் பாடிய - அகவல்.

ஆடெரிபடர்ந்தகோடுயிரடுப்பில்
ஆம்பிபூப்பத்தேம்பசியுழல
இல்லிதூர்ந்தபொல்லாவறுமுலை
சுவைதொறுஞ்சுவைதொறுப் பால்காணமற்
குழவிதாய்முகநோக்க
மனைவியென்முகநோக்கயானும்
நின்முகநோக்கிவந்தனன்குமணா. ௧

குமணராஜன்.

அந்தநாள்வந்திலையருங்கவிப்புலவோய்
இந்தநாள்வந்துநீநொந்தெனையடைந்தாய்
தலைதனைக்கொடுபோய்த்தம்பிகைக்கொடுத்துன்
விலைதனையீட்டுன்வெறுமைநோய்களையே. ௨

மாந்தையிலேவாழுமகுடத்தியாகியுனக்
கேந்துதழும்போவிரணமுளதே—வேந்தர்
முடித்தழும்புங்காலிலே முத்தமிழோர்க்கீயும்
படித்தழும்புங்கையிலே பார்.

வெம்புழைகாலைவெதும்புவிழுஞ்சிரம்
செயபொன்கோடிவிலையெனசெந்திருநான்
உடபாணடுமுலகிலுந்தேடினும்
கயபிரோமெமசகியாவருரியே ௩

ஆறுபெருக்கற்றருந்திடர்தான்பட்டாலும்
ஊறுமுண்மையாதோஉலகாற்றத்-தேற
வறிமையேயானுமென்கவியையாற்றச்
சிறுமையேயாரிகுமணா செப்பு.

விலைவளையாதேடீசைமுறுக்கிச்சினத்து
முலைமைப்பைபொன்மேனமோதாதே—தில்லடா
வந்தாரடாமுறுக்காவந்துகடப்பந்தாரைத்
தந்தாரடாயவைதா.

செகதிற்குமாரர்திருவழகைக்கண்டவுடன்
மகதிதுமாரவைநகைக்கிறுன்-அந்திக்கு

முன்னமேசென்றெனதுமோகமெலாஞ்சொல்லிவந்தால்
அன்னமேகும்பிடுவேன் யான். ௭

தங்கடனமிருக்கத் தார்வேந்தரெல்லோரும்
எங்கடனைத்தாக்கேயிச்சிப்பார்—எங்கடனம்
கச்சிருக்கும்பாலிருக்குங்காமபாணங்கள்பட்டு
பிச்சிருக்கும்வேண்டாம் பிளாய். ௮

இடுவோர்சிறிதிங்கிரப்போர்பெரிது
கெடுவாய்கமனேகெடுவாய்—படுபாவி
கூவகதுகாரணனைக்கொன்றாயேகற்பகப்பூங்
காவெட்டலாமோ கரிகரு. ௯

கையூருங்கண்ணார்மயங்கப்பொருகரும்பு
கையூருங்காமாவுன்கண்ணுனை—வையூர்
வளவனைபிஞன்பிரிந்தவாறுனக்குச்சொன்ன
உளவனையிஞனென் றுரை. (வளவன்—நயினன்) ௰

ஆழிவாய்ச்சத்தமடங்காதேயான்வளர்த்த
கோழிவாய்மண்கூறுகொண்டதோ—ஊழி
திரண்டதோகங்குறின்காணுந்தேரும்
உருண்டதோபாதாளத்துள். ௰௧

அரவங்கரந்ததோவச்சுடரமிற்றுப்
புரவிக்கயிறறுபட்டுப்போச்சோ—இரவிதான்
செத்தானோவில்லையோதீவினையோராங்கியெனச்
செத்தால்விடியுமிரா. ௰௨

முலைபுன்கழுதுபுளைபாகம்புங்கினை
கலையுமைவிளையுநகரன்றான்—மலையில
கொடுபனிபாணிலிவநருசெவிமணிமோனைசக்
கொடுபாப்பிடிபுனைகொள்ளா னிவன். ௰௩

பாலன்புடியன்றாரானேன்பசலைமுலைபாலானேன்
ஆன்றுணைகயிலேந்தியதொனறுனேனே—வேண்டியபோ
துள்ளமனைத்தேறுனேனேறோமதலைபூத்தபின்
புள்பாவனைத்தேறுனேனுனக்கு. ௰௪

முட்டத்துப்பன்றி முளரித்திருப்பதத்தைக்
கிட்டத்துப்பன்றிக் கிடந்தேனே—தொட்டு

மருங்கிலேசங்கெடுத்தமாவேயெனக்கு
வருங்கிலேசங்கெடுக்கவா. ௰௫

பாதர்க்கிதங்கவிவாணர்க்குச்சாலவணக்கங்குரு
நாதர்க்குநீதியோடாசாரனையிணையந்தவர்க்குக்
கோதற்றவாசகம்பொய்யகருப்பொய்ம்மைசாருக்குக்கோளறிவி
லாதர்க்கிட்டிப்பறிவுடையோர்செய்யுமாண்மைகளே. ௰௬

குழற்காரைவிந்தங்கூம்பக்குமுதமுகைபவிழ்ப்ப
நிழற்கான்மதியமன்றேநின்றிருச்குளநீயவன்றன்
அழற்கால்விசடைமீதேயிருந்துமவ்வந்திவண்ணன்
கழற்காலவணங்குதியோவணங்காமுடிக்கைதவனே. ௰௭

பாட்டாளனைதவண்டுபாடுஞ்செழுநற்சண்பகவல்லிதன்
றாட்டாமணாளைத்தொழுதேனினிப்பெண்றலையிலவிதி
தீட்டானசுருமுகிலபோலேவருபஞ்சசசேட்டெருமை
மாட்டாளினிவசமாட்டான்வந்தாலும்வணங்குவனே. ௰௮

பேராவாரமகளகோமானுமேகதிநிதினம்பணிந்து
பூமாலைநிதியாதனைசபாபதிபொன்னடிக்குப்
பாமாலைசாத்தினேனென்றவாறுமிகப்பாடுபட்ட
ஏமாவுநானும்விரியப்பாலைவிடப்போவினியெய்துநற்கே. ௰௯

தடங்கொண்டகல்விலவின்பெயலெனப்பூட்டித்தமதுரத்தில்
வடங்கொளைச்சாதிவிடங்கொண்டுபாத்துமணிகளரும
பங்கொண்டபாய்பிறழுகிப்பினைபலைப்பானவதன்னை
இடங்கொள் பொருந்தியாம்பராபுற்றிலிடங்கொண்டதே. ௨௰

விடங்காட்டிதனைடக்கரைகரைத்தோடிசபைபெயயினைப்புற்
றிடங்காட்டியால்லெயாருபுறங்காட்டிவலைமேட்டுமைத
தடங்காட்டிபபொழிலார்த்தியாகாதமதுபொறாருட்
படங்காட்டியாடிநின்றுநடகேருபாம்பினியெனகமே. ௨௧

புரந்தனையாப்பத்துகதூரனை யினைப்போகியையுரப்
புரந்தனைசாதித்தினையாசபட்டப்பாலைமசைவாழ்
புரந்தனைமாணாத்திருவொற்றியூரினைப்பொன்மணிகளோ
புரந்தனைக்கண்டனனகாணேனுமிகுமாபுரந்தனையே. ௨௨

வெண்பா.

நாலையபுவியமனிகேசா ஞானதனுக்கெட்டாதான்
மடையபுடைக விடாவடைவலவி

ஒப்பிலாமணிப்புலவர்பாடிய

இடையாளேமூன்றுலக மேழுளந்தோன்மைந்தன்
குடையானதன்றேகொடிது. (அப்புலியணிந்தோனுள்ஆகினை) ()
எட்டாநாள்—அத்தம்—கை—வில்—புநவம்—அம்பு—கண்.
வாழ்நிலைசேர்பொன்னுலகம்வன்களுக்தைக்கோபுரத்தின்
ஏழ்நிலைமேலேறிடினு மேறலாம்—பாழ்மனமே
அன்புன்னைக்காட்ட வானறிவதேயருமை
தென்புன்னைக்காட்டனடி சேர். ௨௪

சஞ்சிகுடியானேகம்பஞ்சோறுண்ணுளே
வெஞ்சினங்கொண்டும விரும்பாளே-நெஞ்சதனில்
அஞ்சுதலையாவாருக காறுதலையாவாளே
கஞ்சமுகமாட்டி காண். ௨௫

சீதாறவிக்கபுயன்றென்னவன்றன்றின்பிலம்பிற
போதாலங்கனைறுமு போர்செய்வோர்—கோதும்
கொடியிடையாரசமாற் குணமாமோவிக்கத்
குடியிடையாரொண்டாயர். ௨௬

போதாற்போர்செய்வான்-மன்மதன்-கண்ணுற்போர்செய்வான் பாரி
வன் இவர்கள் கொடிமீனம்—இடபம்—இவற்றிடையிலயர் — ...
ஆடு.

அப்பிலேகோயார்நிட்ட டேறுதகடுக்கமாமதைத
...பிறையணைமயதா தப்பாதோ-இப்புவி...
இதகலியகம்போருளென் னை ...
...விருக்கச்செய.

ஆக செய்யுள் ...

... ஐ திருச்சயாம்பிரம்.

...ரியாக்காலெப்புரைத்தநவநிதியாக...
...பொனறுபரியாகநரியைக்கூடிப்
பூபப... வொருனைநடிபுற்றிரல்போல...
...புலவனை...லைபு...ல்யாகனை...
காப்பதநற்சுபவகையறிய...டவுமாட்...
கவட்டு...ருந...ற்கா...
அ...தனைப்பிடித்தசைத்தபேயகருமகுரு...
அப...ட...ழுலவ...

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்.

ஐயநின்சென்னியிலிசை யுறைகின்றமடமங்கை யாரென்னவுமையினவவும் — அன்னதொருநடமங்கை யன்றுவெண்டிரைகொழித்தெழுகொழுந்தலைப்புனலெனக், கையபொளிரானனங்கரியவிழிசாதவாய்த்தோயதகிலுண்மேரிவெனச்— சொல்லருங்கமலமர்சாவிமலர்கொடிவள்ளி தூயசெங்குமுதமென்னைப், பொயபொனிநீனைசுதுநற கொங்கைகயுங்கூந்தலும்புனலினிடையுண்டோவெனப்- புரபுசந்தைசவலமெதனவேமறுக்குப்புகன்றிடுதிங்காவெண்ந, கையலைவோவென்ன நாணுறுவணங்கியென்றன்பிழைபொறுத்திடெனறே- சங்கரனுரைத்திடததிருவுளமகிழ்ந்த சிவசங்கரியுமைகாக்கவே. ௨

மானவனிட்டதிலேனைங்கரன்வந்தான ஊயவென்செவியைமிகவும்- அறுமுகனெங்கிளிருமென்றேசினுங்கிட வுடற்கன்வேலவனைநோக்கி, விரைவுடனவனையேபணையென்ன சென்னியிலிலங்குகண்ணொண்ணிறுனென-வெம்பிடிய பிள்ளையைப்பார்த்துநீயப்படிவிகடமேன்செய்தாயென, மருவுமென்கைநீளமழலைகாவென்ன மயிலவனைக்கநிற்க-மலையாயனுதவவருமுமையவளைநோக்கிநின்மைந்தரைப்பா ரெனக்கருகரிய கடலாடையுலகுபலவுண்டங்கருப்பமாய்ப்பெற்றகன்னி- கணபதியையருகழைத்துசமகிழ்வுகொண்டனை கனிடபுடனுமைக்காக்கவே.

அம்பிகையான்றன்னைநோக்கி புன்னைமாணமரவமெனவுமையையமோக்கி- அரியரவசயனகுதையரவுருவமானதனை யறியாதிராசெறிதமென்ன, நம்பினென்கைப்பிரசந்தானுமாண்டு நீயெனநானறிகனறிவேனெனளைவயுறுமபொயபுகன்றீரென பாரதடைததேகாரியமென, வெம்பியொருவன்பிரயபாலடிக்காவென்ன விளங்கிழையொருதகிதாம்பால்—விசினதுசொல்லென்னவென்றுபிரமனெண்கணமிகுகற்பைநீக்கினையெனப், பம்புகற்பினிலோ நிரட்டிப்புநீங்கினது பதுமனிகேளெனப்- பரமருடனிவ்வாறு விளையாடுபசசைப்பசுங்கொடி யுமைகாக்கவே ௪

அசசுதனளிப்பானிலமுமதுவேயென்வித்தையருளுவன் பலபத்திரன்— அலமுதவுவன்சமன்பகடுவணந்தமக்காளதோ சேருமுண்டே, முச்சிரவயற்படையினைகொழுவதாக்குவோ மொய்ப்புடனிழுத்திறுக்க- முந்தியவடக்கயிறுமுடனமைந்தமதன்பர்முனைபோயிருதுகொள்வோம், இச்சையுடனமதினியதனையருகியகந்த னினிமையொடுமொடுமேய்ப்பேன் - இனி

யுழுதுபயிரிசெனன்றுநன்றிதைவிட்டிசந்துண்பதினமெனவே பஞ்சமுமே
மாதுமையுரைத்திடுப்புத்தியைக்கைக்கொண்டுசெத்திலிருந்து—காரியமென
க்கருதிமெத்தக்களித்திடுங்கண்ணுதலுமைகாக்கவே. ௫

கவுரிகமலாயாளிரக்தசோறிதுவென்சபையிலடண்சண்டையெனைக் கா
ளேயொன்றேயசற்கெனமோடுமேய்த்தசதைக்கட்டிடவுமாருமோகேலை, சிவ
னொருவர்தாதென்னவர்தூதுசென்றகதைசெப்பிலொருபாதம்பகை–சே
ரொடுதிருடினைவெனைக்கட்டுண்டசெய்திநாமறிவோமென, சவையினை
டயாடினைமென்னவவ்வாடலையறியாதோவென —ஆலமதையுண்டா
னென்னையெண்ணுண்டவதியையறியோமோவென, விலமொடுமலை
மகளுமலர்மகளுமிவ்வாறுவிளையாடுபிகர்நகிலையா— மேவிவருபுதுமைத்தி
ரளத்திருடன்மேன்மேலுமிகவாழியே ௬

திறையவுளதோ வெளிதோகொளுவோர்
பிறையைமுடிக்கணிந்த பெம்மான்—உறையும்
திருக்காட்டுப்பள்ளி திரியாவாய் நீயிந்
திருக்காட்டுப்பள்ளி யெமக்கு. ௭

அடுத்துவருந்தொண்டனுக்கா லந்தகனைக் குமைத்த
அடாக்குதிவுளுசக்திபமேயாளுல்—மடுத்ததொரு
மாங்கனிக்காவென்னை மடிபிடிக்கமாட்டாய்
சாகைகனிக்காதிரதன்வசத் தானை. ௮

குடக்கோடுவானெயிறு கொண்டார்க்குக்கோமுன்
குடக்கோடுமுன்னமணிவார்க்கு—வடக்கோடு
தேருடையான்றெவ்வுக்குத் திலைதோன்மேலவளைவ
யுருடையானெனனுமூளக்கு ௯

விருத்தம்.

செய்கொண்டாருங்கமலச் செம்மலுடனேயாமை
பாய்கொண்டானும்பணியும் பட்டீசனாதனைத்
தேய்கொண்டானும்கொலா றுருவயதாயவளும்
பேய்கொண்டாளுமடெண்கொளவைகொளவளாசதே ௰

நிட்டையிலேயிருந்துமனைத்துறவடைந்த பெரியோர்களிமலன்றுனைச்
இடையிலேதொடுத்துமுத்திபெறுமளவும்பெரியசுகங்கிடைகருணைகாய;
கட்டையிலேமதியங்கிச ஆறுவாருக்குமனைப்பேரின்ருபமித்தாலி, கட்
டையிலேதொடுத்துநடுக்கட்டையிலேவைத்துபடுமடுதவலேதானே ம

திருந்துபதிலக்கணைவந்திணைக்கோவைவிருத்தவிரிச்செல்வற்கோது ம், பெருந்தகைமையுடையம்பாம்விடுமோலேனெங்களூர்ப் பிடாரிகான்க. இரும்புவியுளொருமுருங்கைக்கொப் பொடியாமற்காத்திங்கிருக்குநீகம், மு ருங்கைதன்னைவேரோடுங்களைந்தனையென்றானக்குமுறைநன்றோ. ௰௨

இவர்பிதா.

கயல்வாய்த்தகண்ணியுலகின்றவல்லிடங்காவுனது
செயலளாயத்தவம்பாக்குமல்லாதவர்க்குஞ்சிரிப்பல்லவோ
இயல்வாய்த்தவெங்கைக்கோன்வாய்த்தனரிப்பொய்றெனக்கு
வயல்வாய்த்ததுமிளைவாய்த்தனமைந்தர்கள்வாய்த்ததுமே ௰௩

முன்னமொருதரிப்புலவன்றனையுண்டுகொண்ட அனைமுதிர்ச்சியாலே, தன் னிடமிலமுதுமுறைதகமையாமுன்னினைக்கவர்ந்துதடங்காளத்தி ப ன்னகாறுண்டாமெனத்தாபகத்தின் வலிதிரமண்ணின்மீதே, என்னுடன் வந்தவரிநதவினைநருனைப்பிரகாசனென்னுங்கோவே ௰௪

நாரிவெண்பனைநாரிவெனறுரைத்திடுநகையால்
மானுயானதுவலிநதுபோய்புகுந்ததுவென்றாற்
[illegible]தாருநவிபக்நாரினை கண்டால்
[illegible]பவென்பதும்புதிதோ ௰௫

[illegible]யலாப்பனைவனைமாராய்ந்தரிசவிதை
[illegible]தோன்றியயான்—முன்லை
[illegible]
[illegible]காலை.

கேலயகவாபிரள.

ஆண்டகளுடைனொன்வாய் விகைசயின்றியாளிலுமதிகமென் றே, பூண்டவுலகதனிராமோர்புகலைவதுகேட்டிருந்து பெண்ணுதுடை தாமே, காண்டருகளையணிமேல்விளங்கருணைப்பிரகாசக்காளாய்நீதா ன், பாண்டமனெவன்றறிந்திருந்து முபிபுகழ்தேன்யானுமிகு வன்னென கேமினை. ௰௬

எநதி முத்தபுலா.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

நீயுநின்மனைவியுந் தென்றிசைக்குமரியாடி
வடதிசைக்கேகுவீராயின்
எம்மூர்ச்சத்திமுற்றத்து வாவியுட்டங்கி
நனைசுவர்க்கூரைக்கனைகுரற்பல்லி
பாடுபார்த்திருக்குமெம்மனைவியைக்கண்டு
எங்கோன்மாறனவழுதிகூடலில்
ஆடையின்றிவாடையின்மெலிந்து
கையதுகொண்டுமெய்யதுபொத்திக்
காலதுகொண்டுமேலதுதழீஇப்
பேழையுளிருக்கும்பாம்பெனவுயிர்க்கும்
ஏழையாளனைக்கண்டனெமெனுமே. ௰௮

வெறும்புற்கையுமரிதாங்கிளைக்கோருமென்வீட்டில்வரும்
எறும்புக்குமாற்பதமில்லைமுன்னாளென்னிருங்கவியாம்
குறும்பலாவீசர்குடியரசிலேசென்றுகூடியபின்
தெறும்புகர்க்கொலையானைகளுங்கொள்ளாமற்றெவுட்டியதே ௰௯

வரதுங்கபாண்டியன்.

அஞ்சவென்றகரத்தலமுங்கண்ணுமுக்கண்ணு
மரைக்கிசைந்தபுலியுடையுமப்புனைசெஞ்சடையுஞ்
சங்கப்பலகைச்சேவடியுமணிக்குழலுஞ்சிலம்புங்
கருணைபொழிதிருமுகமுங்கண்சொரூபமூன்றும்
நஞ்சையுண்டமணிமிடறுமுந்நாலுமார்பு
நலந்திகழ்வெண்ணீறணிந்தவொளியுமாடைமருங்குமம்
பஞ்சடிச்சிற்றிடையுமையாளொருபாகமாக்கும்
பால்வண்ணனுளத்திருக்கப்பயமுண்டோவெமக்கே. ௨௰

அவமனி.

ஆக்கையெனும்புழுக்குரம்பைபணைந்தணையாப்பொருளை
யாதொன்றினையப்பராபரத்துக்கப்புறமாமறிவை
நீக்கமறவுயிர்முளைக்குமிடமறவெங்கெங்கு
நிறைந்துநின்றமுழுமுதலைநினைவிலெழுகடலைப்
பாக்கியங்களசெயத்தனைத்தந்தவகக்குறைகண்முடிக்கும்
பழவடியார்தமக்குத்தவும்பசுந்துணைக்கற்பகத்தை
வாக்குமனவிகற்பகத்தாளவுபடாவொன்றை
மாசற்றவெறும்வெளியைமனவெளியிலடைப்பாம். ௨௧

ஆக-செய்யுள்-௨௧.

பலபட்டடைச்சொக்கநாதப்புலவர்.

நின்றபடியளக்குநீலக்கொடிகளிரண்
டென்றுமுளவாங்குடந்தையிச்சூரருக் கொன்றுக்
குறைந்தகுறையீங்காரொன்றநனுகவென்றே
வரைந்தகுறையறியாரவர். ௧

எடுத்ததசனனங்கடொறு மீன்றெடுத்ததாய்மார்
கொடுத்தமுலைப்பாலனைத்துங்கூட்டில்-அடுத்தமணிப்
பைந்நாகணைதுயின்மால்பாலாழியுஞ்சிறிதா
மன்னுசிதம்பரதேவா. ௨

முக்கண்ணனென்றாரை முன்னோர்மொழிந்திடுவர்
அக்கண்ணற்குள்ளதரைக்கண்ணே-மிக்க
உமையாள்கண்ணொன்றரைமற்றான்வேடன்கண்ணொன்
றமையுமிதனறிவென்றறி. ௩

பாணியின்மேலுள்ளிமான்பாகத்தேநடைச்சைமான்
வேணிதனின்மேலேபோவெள்ளைமான் - காணுமலர்ச்
செம்மானுமலையுந்திருமறைக்காடுசம்பர
எம்மானுக்கெங்கே யிடம். ௪

கட்டளைக்கலித்துறை.

வான்பணிந்தாலவனென்பேர்புனைந்துமலரயன்
தான்பணிந்தாலவன்றன்றலையேசொல்லுந்தாமணிபுன்
பான்பணிந்தாலவன்கண்ணேபறித்துப்பரிந்துரைக்கும்
நான்பணிந்தாலெனக்கார்சொல்லுவார்சொக்கநாயகனே. ௧

மெய்க்கேபணியும்பணியேயென்பேமுடிமேற்றிடந்த
கொக்கேவெண்கூன்பிறையேபாம்பேர்ந்தகொடும்புலியே
அக்கேயுமக்குக்கிடைத்தவுபாயங்களாவெமக்குஞ்
சொக்கேசர்பாதத்தைக்கிட்டுமுபாயந்தைச்சொல்லுங்களே ௨

தாண்டித்திரியும்விடையேறியோடன்றுசாங்கப்பிச்சை
வேண்டிக்கலியுககாலந்தள்ளாமல்விரும்பிச்சொக்கா
ஆண்டித்தொழிலைவிட்டையோமதுரைக்காசிருந்து
பாண்டித்துரைத்தனஞ்செய்தேபிரம்படிபட்டனரே.

ஆகத்திலேயொருபாதியென்னம்மைக்களித்தவுடன்
பாகத்திலேயொன்றுகொண்டாயவண்மற்றைப்பாதியுமுன்
றேகத்திற்பாதியுஞ்சோக்காலிருவருண்டேசிவனே
வேகத்திராமலிருப்பாய்களத்தையும்பெண்ணென்றுகமே ௪

துணையானகாரிபுளியையெல்லாம்பெருந்தொகலைவடிக்
கணையானதுபுளியைவெடுத்தன்றுன்கைச்சிலைகள்
இணையாகினதுபுளியிணைத்தாங்குமென்றுவினிபான்
பணையார்களத்தைப்பதியாசெயலையெனபன்றுவதே ௫

மூன்றோக்கூப்பிட்டோடிவந்தானைமுனிமகார
பொனறுனையேற்பிறப்பானைப்பூழிபண்ணைக்கருணைத்
தின்றானையொன்றுகலோனைக்கிட்டானைநிருபதுரை
மன்றானையிற்பவர்நகரானையானைபத்தமே ௬

காக்கின்றொருநயத்தாகரவெண்கிதைநிழற்குங்
குமகலைக்காதைபாகத்தாகமொகாசனையபாளிமொகிசகோளரவிற்
சினைச்சுப்பிறையைபாளிசாலகற்சநிருமபிரிபா
மூபச்சுருககைலையாபபொகசணைமையப்புபிரிப்பாறுமே ௭

ஆனையுரித்தாமைசனையோர்சிட்டபுயுமபட்டு
மானமழிக்கங்கிரதேசகிசாரதுகைரசொக்கா
ஞானமிகப்பொருனையுறைதெலைஎசொககாயியாள்
பானைபிடித்தமுதாதக்கநிறுவைதபாகியமே ௮

அப்புக்குப்பத்தினை மெல்லணைபீதுன்னைநகிருந்து
நீமுதத்காவென்றமாசொச்கயவேனையிரிதகச
வேய்முதனோடென்றமார்னலைமெலைசாமையப்பான்றுவ
வாய்முதஞ்சிகதிரிமோமெயமியடிவண்ணையே ௯

குதியானமனையுதைத்தாளங்காலினிற்கூணிபா
மகியாகத்தேய்த்தவ்விகையேகரணமாமுடிபத்தாக
நதிபான்மிதித்துமுயலகன்மேனிதுங்கணிணு
மிதியாகின்றுகுளங்கேசொக்கேசர்தம்மெல்லடிக்கே ௰

மண்ணென்றமண்டலமெல்லாப்பரக்கும்வெழுகிசற்றுந்
தணென்றகென்சக்கரிததில்லேனசனுவேடனைச்சில்
உண்ணென்றபோதுண்டவர்சொக்காபதியுடலப்பைபசு
பெண்ணென்றிபருதகாமெனப்பாலுயிரபடுகொனை ௱௧

இன்றிருக்க வேண்டி லெவ்வா றிருக்குமோ வெழில்சேர் பளிங்கைக்
குன்றொரு கருங்கோபுர மொக்குமக் குன்றகம் போல்
அன்றொருக்க வேண்டுமென்னல் வினைதீவினையா மிரண்டும்
என்றொருக்குமோ வினிநமதென் களக்காட னையாள் பெறவே ௰௬

மாதாப் படியுண்டு மெய்சிவந் தாண்சுழல் வைத்திசைத்துச்
சேதாப் பழங்கனிவாய் சிவந்தானெசப் பார்த்திருவின்
ஆதாரந் தனக்கை நகத்தாஞ் சிவந்தானவர் தூதுசென்று
பாதாம்புயஞ் சிவந்தான் சிவந்தானமலைப் பல்லவனே ௰௭

பாடுங் கவிழ்க்குச் சிவந்தெழுந் தான்மல்லைப் பல்லவர்கோன்
காடுஞ் செடியுந் திரியா திரட்டைக் கடுங்கன செய்து
போடும் பொழுதென்ன பூட்டகமா வற்பப் புல்லரைக் கொண்
டாடும் பொழுதிருக் கனைத்திலே நின்றடிக் கின்றதே ௰௮

காலேறண்டனிட்ட கனங்குழலாளை யனைத்தணைய
தேன்றுண்டவாய்ச்சுவை பற்றதென் கூடலைவாழ் சிறுமெட்டன் பிள்ளையை
யாவெறண்டனிட்ட பொழுதேயிய மனோர்குடி
வந்தெறண்டனிட்ட வின்னப்பமென நின்றோலெய ழுதுவனே ௰௯

மறைநூறு மொருவரைக் கண்டதுண்டோ சத்தியவாசகராய்
உறைநோ ரழந்து வெண்ணெய்ப் பிறந்தாயக் கொருநீராடி பொய்கள்
சொறநேரு நூற்றாண்மை மலசாட்சியென்று சொன்னேன் றுமலைலாவ
கற்றோர்கள் வம்பினகள செய்மின்கள் பொக்மினகளத்தையிலே ௨௰

அண்டத்தமரருமாயனும் வேதனும் பதைபதைத்துப்
பண்டெக்கதனை கலங்கிச் செய்தனரோ மணப்பந்தலிலே
ஆண்டப்பிறையணி சொக்கநாதன் தாலிகட்டி நின்று
கண்டத்தை நீட்டிட னையே கூடல்வாழ் கயற்கண்ணியே ௨௧

அறப்பின்றதாயென் றுனைப்பணித்தாலென் னவசியெல்லாம்
பொற்பின்ற சூட்சுமபோம் குறிக்காற் குழற்கூட லிலவாழ்
கற்பின்ற கட்டிக்கரும்பே யுனக்கும் மேன்பூசைநான்
வெற்பின்றவாசனையோ குளவாறு விளப்பெருக்கே ௨௨

பேயல்லவோ வொருவேளைவரந் தந்து பேசிடுங்கல்
லாயல்லவோ நின்மனமெக் கட்டியானது பரும்புகந்தமன்
நீயல்லவோ மதுரேசபரைப் புறவணி பொற்குருத்
தாயல்லவோ பிள்ளைநாயலைவதோ சிவசாம்பவியே ௨௩

பண்டோதரியமறைபாடுங்கூடற்பசுங்கிளியைக்
கண்டோதினேனென்கவலையெல்லாமினிக்காலன்றீண்டு
மூண்டோதிவந்திடும்போதம்மைக்கோயின்முனைநேதிரியும்
குண்டோதரன்கண்டுகொண்டாற்றுடைதட்டிக்கொள்ளுவனே உ௪

செகத்தாயெனவந்தாசெள்ளமுதேதென்கைலையெனு
நகத்தாற்பணியுங்கயற்கணம்மேநின்னையனைக்கிறைவ
மிகத்தான்கருநிறங்கொண்டமையாலும்விராங்குதிரு
முகத்தாமரைக்கொருவண்டானதுமுத்துமூக்குத்தியே உ௫

செகமதின்மிக்கமதுரையின்மாணிக்கஞ்செட்டியதாய்
முகமதிரதகினமவிற்றசொக்கேசனைமேவியன்பாச்
சுகமதிதநெஞ்சேயாள்சயமாகண்ணிநின்சுந்தரமா
முகமதியினம்சாமணிபோமுத்துமூக்குத்தியே உ௬

பொன்னேனடலையத்துசனைபாராவின்றெறிகத
மின்னேயுனதுவதனத்தையேவெண்மதியமெனத்
தன்னேயசுதாவொருதாரகையானதுசான்விரும்பி
முன்னேகிடந்தினமபாகின்றதோமுத்துமூக்குத்தியே உ௭

வடிகொண்டசெந்தமிழ்க்கூடலில்வாழ்பராசக்கர்வந்திரும
பிடிகொண்டபிட்டுக்குமண்ணேசுமந்துபெருப்கரக
கொடிகொண்டவெற்றித்துரைப்பாண்டியன்கைக்கொடுபிரம்பால்
அடிகொண்டபோதிலடியாரவாபொன்னடிகொண்டதே உ௮

அக்குவடம்புனைபானந்தவெள்ளசசைபாஙகயற்கண்
பக்கத்திருந்தபவளாசலத்தைப்பழுபொருளை
முக்கட்கனியைக்கடம்பாடவிக்கண்முளைத்தெழுந்த
சொக்கனைக்கண்டாலன்றித்தீராதுநெஞ்சிற்றுயரங்களே உ௯

பொன்போலுங்கூடற்பிராட்டியைச்சேவிக்கப்போம்பொழுதில்
என்பாலவரவுமெதிர்நின்றுபேசவுமென்றலைமேல
தன்பாதஞ்சூட்டவுங்கேட்டதெல்லாந்தந்தருளவுமே
அன்பாகவந்திடுவாள்கலிகாலமென்றறுநகுவளே ௩௰

உரையேனுன்பேரையுணரேனின்சீரையுனக்கருதிக்
கரையேனெவ்வாறுகடப்பேன்வினையைக்கடற்கருணை
வரையேயருட்பெருவாரிதியேமதுராபுரிக்குத்
துரையேயழகியசொக்கேசமீழுந்தகந்தமே ௩௧

மூக்கட்பராபரனைச்சொக்கப்பிரானெனுமுன்னவனே
டொக்கச்சிவந்தகயற்கண்ணிமாறிப்புறநடிக்க
செகச்சிவந்தபொற்றாமரைப்பாதந்தெரிசனைக்கே
பக்கத்தடுக்கவொசொர்க்கத்தினைப்பெட்டிப்பார்ப்பவரே. ௧௨

மட்டார்குழலங்கயற்கண்ணம்மையிர்மட்டென்றுதொகைக்
கெட்டாவளத்துத்தியாகனைப்பாற்சொலைமேயசவிக்க
ஒட்டாநீசெய்யவொகாதுபாருன்னடிமைகளை
நட்டாற்றிற்கைவிட்டிடாதேபழிவருநாணிற்குமே. ௧௩

விரித்தான்சடையைமகாமேருவாசுகிவிலையிட்டுச்
சிரித்தான்புரத்தைச்செரித்தான்பரகுருதேசிகன்முன்
உரித்தான்கரியையுமித்தான்பகிரண்டத்துள்ளுலகும்
பரித்தானமதுரைதனிற்சுந்தரபாண்டியனே. ௧௪

மைக்காறகுழற்பெண்மடவாரைத்தென்னவன்மாமகளை
அக்காளைபோன்பணிலாதத்தாளைமாறங்கையானவளைக்
திக்காதொழுங்கயற்கண்ணனையோர்தினஞ்சேவைசெய்தால்
எக்காலமுமவர்சொர்க்காதிபோகத்திருப்பவரே. ௧௫

வண்டிட்டகூந்தலும்வாரிட்டகொங்கையுமரைகளுஞ்சற்
கண்டிட்டசோலையுங்கயற்கண்ணிபாகமுங்கைதொழுந்தன்
தண்டிட்டடிக்குமறலிவந்தாற்சனனையிட்டுகைத்த
துண்டிட்டுவாசிறுபிள்ளாயெனறாருக்கனுப்புவனே. ௧௬

பொன்னேபொருந்தும்புகமேபொலிகமென்பூந்திருவே
தன்னேசிறந்தசெந்தேனேதிருந்தருட்சின்மயமே
அன்னேயமுதேயருளேயமாககநம்பொருளே
மின்னேவியன்கூடமதுராபுரியினம்மையே. ௧௭

கேட்டதுமில்லைகொடுப்பாருமில்லைசிரத்தழகில்
பூட்டேருமில்லையிதெல்லாமெம்பாவிலைபூரணமாங்
கேட்டேனதற்குப்பிறிதில்லையோவினிக்கேட்கவுநான்
மாட்டேனுன்மேற்பழிபோட்டேன்மதுரையமேனன்மணியே. ௧௮

உள்ளக்கவலையெலாம்விள்ளும்போதுமுனதுமனம்
எள்ளத்தனையிரங்காதிருக்காயெனியேனினிமேல
தள்ளப்புறத்தினிலென்றுமபோவதுதானிலைப்பொன்
வள்ளத்தமுதன்னுங்கிள்ளாய்கடம்பவனவல்லியே. ௧௯

எப்படியெப்படிச்சொன்னலுமானிரங்கேனெனவே
அப்படியப்படியிருக்கின்றவர்செயலதை
இப்படியிப்படியென்றுரைத்துமெனக்கேசெரிக்
செப்படிசெய்படியம்மாமதுரைச்சிவானந்தியே. ௪௰

செப்பாச்சிறுவனைத்தொழுவாயிரக்கன் றுயன்செகல் துயர்போக்கேன்
தப்பகதவறுக்தொழுதாலுஞ்சொக்காதடப்புயந்தாக
சொப்பபத்திரண்டகொங்காயுனையபவமென்றுயொன்று
முப்பத்திரண்டுகணவேண்டுங்கண்டாயெனமுகத்திறுக்கே. ௪௧

அடியார்காத்தமாதரேசமேயப்பைக்கள்ளிபசேற்
கொடியானடிசேத்திறங்கற்றமனமேறகிழக்கோதையிவள்
அடியாளென்றேசட்டபிடடைபெல்லாமள்ளியள்ளித்தின்று
வடியாதுயிரைக்கைத்துவிட்டாவள்வலைவினையே. ௪௨

காஞ்சொன்னகண்டவர்நாளொன்றிற்சகலியரோவர்சள்
உரஞ்சொன்னகோவைநிருத்தகெயிர்வாயுமவைசகே
பாஞ்சொற்கேவிரையப்பாமுக்கேமனிவைபதுரைமாம்
தாஞ்சொன்னதாயென்றுவாய்விழமசையாக்கரியே. ௪௩

மருபாதிமால்கொளமறந்தொருபாதியுமையவள்கொண்
டிருபாதியானுமிறக்கார்புராரியிருக்கயோர
பெருபாதிதிரிபயிலறவாவிரணப்பாவிக்கதிர்க்கப
கருவானபொருகொடையுலகைபோடென்னைத்தந்தனனே. ௪௪

பாலினைப்பழித்தல்.

அரும்பாலமுதம்பூமணநூசொற்பொருளாரபுயமிர
கரும்பாலஞ்சுவையெனநூபெண்டீனயுமபோமோதசாதலைப்
பெருபாபினல்லனங்கங்காசகத்தைபபார்பபதுபோல
சுருபாபபுலவர்பமறுலெசகசெனதுதோணறிலையே. ௪௫

அருபாக்கியகொங்கையாலகசியவுங்களப்பமனசை
இருபாக்கியென்மெனூசைப்பிதநனைபாக்கியவவெநதிசையைக்
குருபாக்கியென்னையுபவேபாக்கியிவ்வண்ணங்கண்டிலையே
பெரும்பாக்கியமல்லவோமகளேயுனைப்பெற்றதுவே. ௪௬

கலவிமேற்பிரிதல்.

தின்றேற்குமாமதிகாயவெங்காமவெரிகொளுநதப்
புண்ணுக்குமாமொழிமாதங்கமாயபஞ்சபூதியம்போம்
கண்ணேற்றமுக்குச்செவியாகசைகாற்றகடத்திலகுமு
பெண்ணூடுதுவாரமைப்போலோவாருக்கப்பிரியவரே. ௪௭

உனையின்றிப்பாவஞ்செய்தகுற்றமொன்றில்லையுனைப்பிரிந்தால்
வனக்குன்றிலேறிவிழுவதியேன்வன்மைசேர்பயிலே
எனக்கென்றுவட்டமிட்டண்ணாந்துவிம்மியிருக்குமுன்றன்
தனக்குன்றின்மேறிவிழுவேனின்னல்குற்றமாகத்திலே. ௪௮

கண்ணார்புரிட்டகள்ளாள்காட்டமோதிரன்சூட்டமலர்க்
கண்ணுரைககூட்டவிரனன்கிருக்கக்கதிர்க்கம்பிபோல்
எண்ணருநடிவிராற்கேதாமுலோபருக்கேதுகண்டாய்
கண்ணார்நுதலண்ணலசெய்வணிகாசெந்தில்காத்தவனே. ௪௯

நீணம்போதக்கள்ளிப்பெரும்பூதம்போலப்பின்னேற்றுசெத்த
பிணம்போலகிடந்துபுரவர்காண்பிறர்க்கிட்டிவைத்த
பணம்போலனைபுவிமேவகமுண்டாகுமப்பந்தைகள்வங்
கணம்போலுமப்பாதுங்கழுப்பாடுன்மாவைவிறசாவலனே. ௫௰

மனைக்குங்கடைசிலைதொட்டாணைக்கனிருவிசுப்பில்
நீனைகருந்திங்கட்குடையெடுத்தான்றென்றற்றேருகைத்தான்
காளைக்குநகண்பணிகஸ்தூரியிகறகடிப்பன்கலை
மாலைவக்குபானைகருப்பூவைக்குமபோதுவடுவைக்குமே. ௫௧

பொன்னருக்காசர்பணிமாயோங்காந்தைப்பொருப்பில்வரும்
பிராணுமுசககடனஞ்சாயல்போற்பெறவேண்டியன்றே
லரடகமலமாகடன்மேருவணிமயிலும்
தனுவயனிசபாசனவேலைத்தாங்கியதே. ௫௨

அண்டைக்கிராநக்கினைக்கூத்தாடிப்பித்தனைக்குண்டுணியைக்
கண்டக்கரப்பிள்ளைபிள்ளைத்தின்னிபைக்காணாயன்
மண்டைக்கார்ந்தனைக்கண்ணப்பனெச்சிலைவாரியுண்ட
பண்டைப்பனையனைப்போதேவனெனாறுபகருவதே. ௫௩

அத்தங்கரும்பன்னிபாசாங்குசத்திகண்ணம்படைச்சி
நைந்தாய்விடசிருநதிக்குமாயிகவில்லவச்சி
சந்தப்புமுக்கசப்பாய்பணேயோனுக்குத்தங்கச்சியாம்
இந்தப்பாசசிவையபோசிவகாமியென்றேத்துவதே ௫௪

நிலமேழளக்கநெடுமால்பணியுநிமலர்பொன்னம்
பலமேயுநிலைப்பதிநடாரயர்பனிவரையில்
கலமேதிபிங்கலமேசங்கமோகற்கயலினமே
சலமேசலஞ்சலமேயென்றுநீருமெஞ்சஞ்சலமே ௫௫

வொட்டகயம் பிடி யெனக் குறைசெறுமிப் பூவையுமா
தாடக்கமுற்குராமதி [illegible] கள்ளா
மூட்டகசவுட்கவெம்பணைமொறையமுடிபீடிங்குங்
கொட்டகளிப்புறணைக்கே வலைலமாநாககாளைசிலையே. ௫௬

கவியாகுமாதினைப்பெறறோனைப்புலவனைக்றெறானைப்பம
செவிபாரக்கேட்டநாகணைவானைசசோச்சனைசெந்தமிழ்க்கு
தனிபாவருணமையறிவானைப்பதியவனறுணிலமேபல
புவியாகுமணஞ்சுகுளைபயாமநதப்பூங்கொடிக்கே. ௫௭

சோதவேடன்செருப்பாலடிக்கவந்திணைடவுந்கண
ணீர்வாயுமிழ்வுமசிட்டபோட்டவுநீணடினைத்
தாராலடிக்கவுநசணணிதழுப்பவுநசாய்தமாசள
ஆராகிலுமிலலையோதிருசகாளத்தியப்பனுக்கே ௫௮

ஒட்டாகவொட்டியுங்காறபொனணிவாமபொனனுப்பரமசாய்த
தெட்டாதிரானைபணிசெய்பாதிரானசெப்பொனபெருவினைக்
கட்டாகசக்ட்டிககடுகளவார்நிறைநாட்டவலல
தட்டானுககஞ்சியலலோவளர்ந்தானசிவனசாப்பரதைதயே. ௫௯

நாட்டிப்புநசொககனமோகனககாரநகிரிபரகம
பாராட்டநாணிணிபாளலைவேபககமனைகுழவி
கோராட்டவுளசங்கிறபாலபிளளை [illegible] சட்விபநேசன்
சோட்டபையிட்டபோமோவெனசருளாமை புவியே. ௬௰

விருத்தம்.

பட் [illegible] தென்களநசைபாடிக்காசனுரைசகதப்பறவனைநசவெட்
டைப், பட்டாலேகுறநதாருமுயுமபடியனிதுமபரிந்வெட்டைத்,
தொட்டானுடனைமணககருநசொனனுறுபவாபமணககுநதுப்பசேறறல
தட்டானுந்தமிழ்ப்பயிராயவிளைந்திடுமேபாட்டிளிடிநளினைந்தானே. ௬௧

வெண்பா.

ஆலெங்கேயங்கே யருமபறவையாறறுமிடம
மாலெங்கேயங்கே மலாமடநதை—சோலைருசொ
செங்கேசனைமணககுரு செங்குளைநையூரனெங்கே
ஆங்கேயிரவலரெல்லாம். ௬௨

வைாசசுடிசேமா வுலசந்தினைசகடிசேமா
ஆமசகடிசேயா வதியனே—சேசே

பொருப்புவட்டமானமுலைப் பூவையரேயிந்த
நெருப்புவட்டமான நிலா. ௬௩

நற்றோணவிதி நண்ணும்வல்லைக்காளத்தி
நற்றோதய கணிக்கும் கையேகை—மற்றோர்கை
வேற்கைப்பகைமுகை வேட்டைப்புகைநகை
காந்தையபுகை விழுகை. ௬௪

போசனேபோர்புலப் பூமுழுதும்பொன்மாரி
வீசவாயங்கநலோவிகேதனும்—பேசுமென்மேல்
பட்டகிலெயென்வறுமை பாசகுடையாகி
முட்டகண்ணதிடுதலால. ௬௫

சாலையாளிநதங் கமுநீருடன்சலங்கால்
மாலையாளிந்த மயககாதேச—பாலை
பழிக்கின்றமொழியீர் பாண்டியனூருனை
அழிக்கின்றதனேவது. ௬௬

பாண்டியனூர்—கூடல்—அது—புணர்ச்சி.

ஆக-செய்யுள்—௬௬.

பொய்யாமொழிப்புலவர்.

பையாசவாரிபுர மாகாளிபபமையே
ஆபாயபனவிணிவரையிற்-காயாத
கரிமைபாகநின்னுமசானிணதேனறு
குதிரைபாளக்கொண்டுபோ. ௧

இவருபாதகியாயர்.

பொதியிலைகத்தியனைப் பொய்யாமொழியாய்ச்
சிலைக்கிளப்புலவர் சிகாமணியாய்-நதிசேருந்
செயங்கொண்டநாட்டத்துறையூரனெனத்தில
தயகாட்டங்கொண்டிருப்பாய் தான். ௨

அகவல்.

வாழிசோழவேன் வாய்மொழிகேண்மோ
ஊழிநிலவெயிறி மாளிகையினவயிற்
கடிவளக்கணவன் கவின்பெறுசேக்கை
எனறப்பணைவி வெடிதுதுயிலகொளச்

செல்லக்கிடமின்மைகண்டுந்தருமகனைச்
சொல்லியநண்பனை றனிச்செப்பவனோ
நானுமேருவ னற்றுணையவாக்கே.

வெண்பா.

அன்றுநீசெல்லக் கிடமென்றாயாயினுமையோ
டின்றுநீவானுலக மேறினைய—மன்றலகமழ்
மாலைக்குயவேலவிழியார் மாரனைகண்டியிர்
நினைக்காசெல்லக் கிடம்.

பூவேந்தர்முன்போற் புரப்பாரிலையெனினும்
பாவேந்தருண்டென்னும் பான்மையால்—கோவேந்தன்
மாறனறிய மதுராபுரித்தமிழோர்
வீறணையேசற்றே மித. ௫

உங்களிலேயானொருவ னொவ்வுவனோவவ்வேனோ
திங்கட்குலனறியச் செப்புங்கள்—சங்கத்தீர்
பாடுகின்றமுத்தமிழ்க்கென் பைந்தமிழுமொக்குமோ
ஏடெழுதாமேழுவீ ரின்று. ௬

பொன்போலுங்களனிப் பொற்பரற்குங்கானிலே
என்போலச்செலவிற் றெத்தனைபோ—மின்போலும்
மானார்மென்முட்டைக்கு மாறாமெலவலபோங்
கானமேவனபுடைசத்துக் காடு. ௭

முருகக்கடவுள்.

விருந்தனுமியார்த்த தேவேயனறுயயிரின்
மருந்தாரகடுவரைசேர்த்தேங்கி—செழுமகொண்டல
பெய்யாவானாரிற் பெய்யுமோ புருகசொறுமோ
பொய்யாமொழிப்புலவர் போல. ௮

ஔவையார்.

ஐம்பொருளுநாற்பொருளு முப்பொருளுமெய்த்தமைந்த
செம்பொருளாமெய்ம்மறையுஞ் செம்பொருளோ—தண்குருகூர்ச்
சேய்மொழியமென்பா ரிவ்வுலகில்
தாயமொழியமென்பேன் றனைக்கு. ௯

சேய்மொழியோ தாய்மொழியோ செப்பிரண்டுமொன்றே
வாய்மொழியையாரு மறையென்பா—வாய்மொழிபோல
ஆய்மொழிகள்சால வுளவெனினுமம்மொழியுந்
தாய்மொழியமென்பேன் றனைக்கு.

மதுரைச்சொக்கநாதர்.

கொங்குதேர்வாழ்க்கையஞ்சிறைத்தும்பி
காமஞ்செப்பாதுகண்டதுமொழிமோ
பயிலியதுகெழீஇயநட்பின்
மயிலியற்
செறியெயிற்றரிவைகூந்தலின்
நறியவுமுளவோநீயறியும்பூவே. ௰௧

அகவல்.

மதிமலிபுரிசைமாடக்கூடற்
பதிமிசைநிலவும்பானிறவரிச்சிற
கன்னம்பயில்பொழிலாலவாயின்
மன்னியசிவன்யான்மொழிதருமாற்றம்
பருவக்கொண்மூப்படியெனப்பாவலர்க்
கொருமையினுரிமையினுதவியொளிதிகழ்
குருமாமணிதிகழ் குலவியகுடைக்கீழ்ச்
செருமாவுகைக்குஞ்சேரலன்காண்க
பண்பாலியாழ்பயில்பாணபத்திரன்
தன்போலென்பாலன்பன்றன்பால
காண்பதுகருதிப்போந்தனன்
மாண்பொருள்கொடுத்துவரவிடுப்பதுவே. ௰௨

அங்கம்வளர்க்கவரிவாளினெய்தடவிப்
பங்கப்படவிரண்டுகால்பரப்பிச்—சங்கதனைக்
கீர்கீரெனவறுக்குநக்கீரனோவென்கவியைப்
பாரிற்பழுதென்பவன். ௰௩

நக்கீரர்.

சங்கறுப்பதெங்கள்குலஞ் சங்கரர்க்கங்கேதுகுலம்
பங்கமுறச்சொன்னாற்பழுதாமோ—சங்கை
அரிந்துண்டுவாழ்வோமரனாரைப்போல
இரந்துண்டுவாழ்வோமோ யினி. ௰௪

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

கடியுண்டநெடுவாளைகராவிற்றப்பிக்
கயத்துக்குளடங்காமல்விசும்பிற்பாய
அடியுண்டவியாதெங்கிடைபழுத்தாழ்பூகம்
அலையுண்டுகுலைசிதறுமாவிநாட

பொய்யாமொழிப்புலவர்பாடிய

படியுண்டபெருமானைப்பரிந்துபாடிப்
பதம்பெற்றபெருமானைத்தமியேன்பெற்ற
கொடியொன்றுநின்பவனிக்கெதிரேசென்று
கும்பிட்டாளுயிரொன்றுங்கொடுவந்தாளோ.

திருமங்கையாழ்வார்.

வருக்கைநறுங்கனிசிதறிச் செந்தேன்பொங்கி
மடுக்கரையிற்குளக்கரையின்மருங்கோடப்
பெருக்கெடுத்துவண்டோலஞ்செய்புநாழிப்
பிள்ளையார்சம்பந்தபெருமான்சீர்
அருட்குலவுமயிலைதனிலனலாலெந்த
அங்கத்தைப்பூம்பாவையாக்கினோமென்
திருக்குமதுதக்கவனறிவாயெந்த
விளையுமோபெண்ணுக்க விடுதானே ௰

சேயக்குருகையோ செய்யதிருப்பாற்கடலோ
காமப்பராங்குசனோ நாரணனோ-தாமம்
துளவோவகுளமோ தோளிரண்டோநான்கோ
உளவோபெருமானுக்கு. ௰௪

சங்கத்தார் அகவல.

காலைஞாயிறு கடுங்கதிர்பாயப்
சோலையுங்குளனும் செடிபடச்சுவறித்
தந்தைதாய்தங்கண் முகம்பாராமல்
வெந்தசாகமும் வெவ்வேறுநாடிக்
குணமுடனுறுநங் கொடுத்துறவாண்ட
உணவணமசனரி கண்பாராமற்
பழுத்தவுடலம் பசையறவற்றி
விழித்தவிழியெலாம் வேறறதுவிழியா. ௰௮

அறவுரையன்றி மறவுரைபெருகி
உறவறமொழிந்த ஓதிராசத்தில்
தாயிலார்க்குத் தாயேயாகியும்
தந்தையிலார்க்குத் தந்தையேயாகியும்
இந்தமாநிலத் திடுக்கண்டீர
வந்துதோன்றிய மாநிதிக்கிழவன்
நீலநேரி நெடுமாலனும்
ஆலஞ்சொலியி னென்றசடையன்

பிறக்கும்பிரா கேடிக்கிணையான்
பிறபொருள் வைப்பான்
மறந்தும்போகாத வாய்மையுங்குன்றான்
இறந்துபோகாச் செம்மையுங்காத்தான்
வருந்தல்வேண்டாம வழுதி
இருந்தனை பிருந்தன யிடாகொடுத்தனனே ௰௯

திருமழிசையார்

கணிகண்ணன்போவென்றாகாமருபூங்கச்சி
மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டா—துணிவுடனே
செந்நாப்புலவனியான்செல்கின்றேன் நீயுமுன்றன்
பைந்நாகப்பாயைச்சுருட்டிக்கொள் ௨௰

ஆக செய்யுள் ௨௰.

சொக்கநாதப்புலவர்

சரித்திரம்.

சொக்கநாதப்புலவரென்பவர் பாண்டிநாட்டைச்சேர்ந்தவரென்று, சொக்கநாதப்புலவர் தொண்டைநாட்டிற்குரியவரே, ஆகையாலென்று சொல்லியவைத்தானுமுன்னையன்பரே, சொக்கநாதப்புலவரின் கீர்த்தியினால்வெளிப்படுவனவே பேசுவோமே.

பிள்ளைவயதினிற்கல்விகற்றோம் பின்பு
பெரியநாவாகனமும்பெற்றோம் பூமி
உள்ளளவுங்கீர்த்தியிலே நிறுத்திக்கொண்டோம்
ஒருகுறையுமிலையினியுரைப்பக்கேண்மோ
தெள்ளியசெந்தமிழ்ப்பாதத்தைத்தெரிசித்தோம்பின்
சேற்கருங்கட்டளவகைத்தெய்வயானை
வள்ளியுமாசிவப்பனையுந்துதித்தோமெங்கள்
மாளையவணர்கருப்பவுன்னைவாழ்த்தினோமே. ௨

எட்டப்பனம்மையப்பன்மருந்திருவேங்கடராமனெழிற்சோமன், வல்லக்கொண்டமனுடனே மாதைவெங்கடேசனைப்போல் வரிசைதந்தான்,

௰௨.

செல்லத்தம்பெருட னேமாவையில்வாழ்கறுப்பன்னன்றெருவிதிக்கே, ப
ல்லக்குத்தான்சுமந்தானதுமக்கோராயிரம்பொன்பரிசுதானே ௩

பெய்யிலேயொருபாதியுமைக்களிக்கசெககாட்டினியமைனே, மையி
லேதோய்ந்தவிழிச்சந்தனமான் றலைகசரியையவளமாபாவி, நெய்யிலேதான்
சமைத்துக்கொடுத்திருந்துப்படைத்திருந்துநீதானின்று, கையிலேபழு
வேடுத்தாற்பொய்யாமோ பிள்ளைசொன்றகளவுதானே ௪

அப்பனையுமாசுதத்தின்சொழுந்தனையுமொன்றாகத்தாலங்குமெய்யா
செப்பரியபுலியதனைத்தரிக்குமுக்காபதியிறசிவனேநீதான், அப்பனைய
வவிழுங்கிவொருபிள்ளையாகின்றாய் நமலேயோவின்னுங், கப்பனையுங்கை
மாய்ப்பறப்பட்டாய்கல்லதிருக்காட்சிதானே ௫

அடிபட்டவர்கல்லாலுமெறிபட்டமரத்தனைக்குமாளாய்க்கய, படிபட்டு
போதாமலுமைப்பட்டெரியடியும்படவொருண்டோ, முடிபட்டசடைய
டயிர்க்கழுக்குன்றீர் முதற்கோணன்முடக்கோகோ, விடிபட்டுப்பொறு
திருந்தீர்சிவசிவாவுமைத்தெய்வமென்னலாமே ௬

செல்லாரும்பொழில்புடைசூழ் புலியூராபல்லாணதேவாவும்மைக்,க
லாலும்வில்லாலுநெருப்பாலுமெய்யாலுங்கடிக்தாரே, கல்லாமல்
வரென்றெண்ணியருள்கதந்தன்னவிசதச்சியொன்றாக சொலையன்ம
ல்வி… நதவனைக்காய்ந்தசென்னைசொலுமியே ௭

கலலாலேயிடமருவுந்தியாகையாவுமதிடநதின்யாயக்காலேறுப், க
லேயெறிந்தியாசகுருசெருப்படியாலுதைததோக்குக கடிந்துபோர
விளைசெய்யகதோக்குமகொடுத்தியோயலொல்லுமல்ஷ்ம்சாற, என்ன
வசெயமென்றயிருபொருக்கியாதேனுமேகலே ௮

பண்காமுநதமிழ்ப்புலவிரினைததேரேடியிளஞ்சேரும் பரிசேபோல
தன்கவியைதநடந்தாழ்காவிரிகாட்டொருபுதமைசாற்றக்கேளீர, க
கணகமயானமேலவெவ்ன்காடைவிறநிருககக்கண்டோமநத, வெண்
டைபிடபபுறநதேபச்சையன்னகலந்திருக்கும்விதங்கண்டோமே. ௯

இக்கிரன்கலையா யென்மருக்கிருந்தா னக்கினியுதாம்விட்டகலான்?
செனனைக நதாளையெனக்காருதி திருவலந்தென்னை யென்செய்தான்?

அந்தமாம்வநணைவிருசுகண்விட்டகலாமைகத்தினின்மக்களும்யாவும், லமதாகுமமுகிலைக்கொள்வோம்பாசெதிரெமக்குளாநூலகிற், சந்தகப் வரிசையைபபெற்றுத்தரித்திராசனைவணங்கித், தலைசெயுமெய்மை செய்சற்றோதிச்சாறுவோபையையுதவும், மந்தப்புயதநாலாப்பைய யன் மகிழ்வொடுவிலையிலாவன்றேன், வாக்கிறைமருபோராக்கிறுனவ மாசிலீசானபூபதியே

வண்டுகிண்டியதொங்கலோதி குணக்கொழுந்திமணியோ
மன்னுநூபுரமோபயோதர மூருவாணவாகனிகையோ
அண்டர்பூபதிவனிதையோமுக மமுதவாயிதழ்பவளமோ
அரிவையாயுதமோபிறந்திடமன்னமெனவுலாவுவீ
கொண்டல்கண்டுமுதாரமந்நவ ருதநோகனகானனை
குகதிபலவ்வாயமேரு நுனைதிபையையன்வரையிடமேல்
தண்டவென நிறைவேவனிகசிலை நவெணையடைபுகலாவிடின்
தாரமோவதிபாரமோவொரு சோனுகொருதொங்கலே

(குணக்கொழுந்திமணிவுட-திசாற்று—கொண்டல்—மேகம்—(நதிதுடு ட—மிலைபு-மல்ல செங்கை) (வானவர்கணிகை—அரம்பை-வானூர்தொடை அண்டர்பூபதிவனிதை—சசி—இந்திராணி-முகம) அமயி—வண்டு-தேன் இதழ் அரிவையாயுதம்—பூமி- திருப்பாற்கடல் (தண்டவெணநிறைசுழு- கைக சிகாமா அதிசேடன்—வாசுகி—வா—ர கி-நன்றுணி டன்) (சோலைதொங்கல்— மா) (டமேருமேவெனன்பது-குருந்து)

எ யியதுரு டை யசநகதை நாகர்காகணஞாசுத நுனிவீறல்
தம் பிறமிசாபகமு பாடிய துகதோமுறைத வா பனிலை
வாதந ஜுகநாளமு மைம வணைசுமுநமா டிலை தனையமனா நவராயின்
பதர முனமானிடனாவிதிவிடுமோவாவைாயப்பதியுளானே.

கட்டியக்கவிக்குறை.

கட்டளைகாணமுதலெத்தலைராய வியமாபபொருநுமை
செரடடாதிசெகாட்டபாம நமேமலாகமைமைசொலைச்செசாவி
தட்டாமகட்டிநாமால்லக்குகளேகாமடை யெயாடிதவெதநிதக
கட்டாமப்பைமயலரிமயபுநளினைசசணைணினமேன

பண்டைய யணடனை யோதுமெபாமனைப்பணிவனைகனே
கண்டனைத்தண்டனைசெய்யுமுதகணடனைத்தனைடவ
தண்டனையண்டனைசொருசதிதுமமபமாமதுநபமா
வண்டனைக்கண்டனைபாயி னைநசமதகியணடினைப்ப

அளைபடிமாமறையோரேழுமெய் தவன்றூ தாகவி
உளைபடுவாரிதிபொன்மேகடந்தசொளிராசாள
வளைபடுவொளிமணவைமன்கூ கதன்வகுத்தகவி
தளைபடுகோனுடனேகடமைமழையுந்தாண்டினதே ௪௫

ஆங்காகராதலமெலகுமோருநிர்கத்துய்சதகா
சிங்காதராகாந்தாணறிமேதனலகசசேலை வந்த
செங்காதராரின்புகழ்கேட்டசைபயன்கிடமென்றே
வெங்காதராபக்குசசெய்காணிலமாவேந்தனே ௪௬

புரைவடமலைப்பாவிநட்சயம் பூண்டுகொண்டு
பூரைவடமலையபபாலுருசெல்ல பூரநகருசெயசேரய
சிரசைவடமலையப பமபினவைசதகதிருநகண்வரா
இரசைவடமலையபபாவிபபாருக்கோரிந்திரனே ௪௭

சோதிச்சவரிவிசிக்கோபாணிலைதுயருழல
கோதிசவரி முடிகசரிபாலகொண்டகோலமென்றே
நீதிசவரிபெருமாளென்றேறிணைநாநகப
போதிசவரிவட்காரோவறிகிலனாப்பூமகொடியே ௪௮

சொல்லுசகினியகழகத்தன்றுரேயமைசசோலைவென்றால
அல்லமிரைப்புப்பிழைத தவிட்ட புமபாபுராதியரமேல
கிலலைகசனிதகையயபாடடாசனேநததேவியீனகனிமு
பல்லைதறிறநதவிட்டுரித்துவோ உபடைடகதொழிலே ௪௯

தயிலையிலேவிட்டதாண்டையிலேதெவவா குழையிலே
பயிலையிலேவிருட்பாதியி பசுமடானைதனை
அயிலையிலேவைபாரரைாயிலேசமாசா தணைதாவ
மயிலையிலேவைாசிசயமவேலையயியிலே ௫௰

பொசாசியமகுநாதாாகவைபுபூரெய
வாதாாசசொகாகைகதுமதுவைாலிககுவாயததா
மாதாாநதசெறறமேலவிடுததாலெவையைகையாயுக
காதாமணிவகாதாசிவகிரி சாலமேயமனை ௫௧

காடடிட்டபிசிரசுமிககிசசைபடடுகலையபசுகளைமேன
மாபிட்டுமாநதமயிமேலசேனமலையாளசினைக
கூப்பிட்டுசினறுதனிமொாருமேனகைசெகாயபாரமிவிப
தூப்பட்டகணணிசசயமாக்கிறுஞ்மைபமுயல்வைாணாமே ௫௨

உம்பரைவாழ்வித்த கஞ்சங்கண்டோமெண்புரமெரித்த
அம்பரையேற்றிய சூலங்கண்டோமருளங்குறையில்
கம்பலைபாகமுங்கண்டோமவர் திருநாமஞ்சொல்லை
வம்பரையுகைக்கணிறைகண்டோம் வெண்காடனைவாழ்த்துங்கனே உ௩

மாடேறு நாதனுமதியேறு சென்னியுமாமலரோன்
ஓடேறுகையு முடைபாதமேந்திடவோங்கியதேற
கூடேறுசங்கநெசொரிமுத்தை முடையேயாம்றேகமலக்
காடேறுமணங்கிறைகாலனைக்குமுகழுங்குன்றமே உ௪

நெருப்புருவாக்கசிவைப்புள்ளமேனியர்நீள்சடைப்
பொருப்பகத்துறிசதாப்புமெரிகுதராகிடம்போர்க்களிற்றின்
மருப்புடைத்தண்முகத்தமலர் நறைமுகத்தியரிக்கண்மதத்தம்
கருப்பகண்முகத்தமதிக்குலங்காட்டும்கழுகுன்றமே உ௫

ஆலங்கிடக்குமணத்தார்கொருகன்றியாப்பிலிட்ட
கோலங்கிடக்குங்கிடக்குநகைகண்டார்துறைபாசத்துணை
சீலங்கிடக்குமணத்தார்கொருகன்றிசெய்யபிலவெகு
காலங்கிடச்சூறுகண்டாய்வலரிநாசேசதிலைகாத்தவனே உ௬

வெண்பா.

போருக்குவாய்பரியும் விளைவுக்குநீபுறஞ்சேல
வாளொருக்குங்கண்மடவார் வாய்க்கு நாருநும
நந்தபாரினையே வசாதகைவிட்ட சாலே
நந்தபாரினையேவணாதுவார் உ௭

கொராபவிசயரு தேனுமலர்க்கமுரார்
நந்தாயுகினையே யாயிருக்க—வந்தத்தான்
கசசவி மேம்பரடை கண்டாகடைசோறும
பாசையிறந்தடைதென்ற பேசு. உ௮

அந்திக்காவந்துமய மொறுவாரனையிடு
வந்திக்காவந்து வழங்குணாபா—நந்திகார்
கஞ்சிகளாத்திக்கா காதலினைப்பாகனைக்
கசுதிக்காராகுமுகார் காணா. உ௯

இருப்பாமென்றலு நிராதுபாமனையிக்
கருப்பாமெனறலுங் கசக்குட—விருப்பாசநு
காசனைமுகனைக கடலுடைக்கூழ்கோவளமவாழ
மாசனைமுகனை மறந்து ௩௰

சொக்கநாதப்புலவர்பாடிய

பாரவிளநீர்சுமக்கப் பண்டேபொறுத்தவிடை
ஆரவடஞ்சுமக்க வாற்றுமோ-நேரே
புடைகனத்தகொங்கையின்மேற் பூங்களபஞ்சாத்தி
இடைகனத்தைவைத்தவா ரின்று ௯௧

வெங்காயஞ்சுக்கானால் வெந்தயத்தாலாவதென்ன
இங்கார்சுமந்திருப்பா ரிச்சரக்கை-மங்காத
சீரகத்தைத் தந்தீரேற் றேடேன்பெருங்காயம்
ஏரகத்துச்செட்டியா ரே ௯௨

என்னெஞ்சகலொரு மென்றா ரிதக்கலனுமையாள
பொன்னஞ்சாணம பொருதெனறோ-முன்னுள
இடத்தாளேயபரிமினமே றேறநாதக்காடா
இடத்தாளேயஞ்சாதே யின்று ௯௩

முன்னேயிரண்டுமுலை முற்றியபின்னானுமுலை
எந்நேரவெண்மைசலை கெட கிமுலை-ஏதநானும
பைங்காகருநுபு நதுனைப பாணுயினாாசனுககிடி
கென்னுகபெனனு டனி ௯௪

கஙகைபொாகநதியைய கா ட நுவாசு லஸ ய
பொங்குமணி பொருச தமோ சனாயு
குழைபவாவா... குருநா ... ண்காவே
பழையவாமெலணை பயண ௯௫

நகைபயணபடைகெகன்றுலாதீ சப வில
அகைபாசலேறிற யானதே-சேதை
வலைநெகிழப்பாதி மறைத்தேவெல்லை ...த
உளநெகிழப்பாதி யுடைந்து ௯௬

உன்னை பிருவொன்றாரு பொனமைதெடைபதின்றறிந்தேன்
மனறுபு ... நகா பணைவா ... னுடைய
பொன்னுகதசெநனையாதம போகக்கசசிலனங்கண்
டென்னுகந்தபெரிதையால ௯௭

ஒருவர்க்கிடமாயுகந் திருந்தபாயல
இருவாக்கிடமாய செனறு-பருவனைக
கண்டொட்டவினநுடபிக கைாடஞ்சரிகாலன
தனனு புதுபுதுமை தான ௯௮

அம்பலவாணனொருகாலாடு நாளைக்கோ
உம்பரெலாங்கண்டதெனக் கொப்பாமோ—சர்ப்பமே
வெற்றிப்பதஞ்சலிக்கும் வெப்புலிக்குந் தித்தியென
ஒற்றிப்பதஞ்சலிக்குமூர். ௫௯

மாதாவுடல்சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங்கைசலித்து விட்டானே—நாதா
இருப்பையிலேவாழ்சிவனேயின்னமோரன்னை
கருப்பையிலேவாராமற்கா. ௬௰

இந்தளைடிபாரதியைத்தென்றனையூர்மானை
சந்திரகமாகச்சசையைத்தானோ—அந்தவயன்
பாரதிராமன்வரைவிற்பைங்கொடியிர்கொங்கையிவள்
நீரதிராகண்டையினீர். ௬௧

காளத்திகண்டதுதேகாளத்திநெற்றியிலே
காளத்தியுன்றன்கரத்திலே—காளத்தி
அங்கமெங்குமவ்வழலையாற்றினாள் ஞானப்பூங்
கங்கையெனுமப்பெண்ணொருத்திகண்டு. ௬௨

மேவிநடனேனெரிடியும்விடியாது
சேரவைமணிமாரன்கூடாநாள்—தேவர்
இரண்டாதரிக்கின்ற தென்னரங்கமாலே
இரண்டாதுபோலவிரா. ௬௩

ஆக செய்யுள்-௬௩.

அம்மானை.

சிதம்பரபூர்வாழுஞ் சிவனார்தம்பிள்ளையார்
மெத்தப்பெருவயிறு வீங்கினார்காணம்மானை
மெத்தப்பெருவயிறு வீங்கினரேயாமாயின்
இத்தரையின்மீதவருக் கேச்சலவோவம்மானை
இரவுபகல்குட்டி யணிக்கிக்கேச்சுண்டோவம்மானை.

விருப்பாரும்பூஞ்சோலைமேவுதிருவரங்கர்
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வர்காணம்மானை
திருப்பாற்கடலுடைய செல்வரேயாமாயின்

இசப்பார்க்குப்பெண்கொடுத்ததென்னையதியம்மானை
எகுறல்லோமண்ணுமடிருந்தனாகாணம்மானை. ௪

ஆதாரமாகுடந்தையாதிருமபேசகாறோ
கோதாமெனமானை சொனமெறிதராமமமானை
சோதாமெனையதனைகொணறெறிசராமாயினை
மாதாபிதாககளபழிவாஙசாரோவமமானை
வாஙகுசறகுமுனவாயினமணைவிபூநராயபமானை ௫

தொலைஞகிலைமேலோருஞ சொனமாஙகனியொனறு
நலலெதொருகாஞசிநகரிலுணடோவமமானை
நலலெதொருகாஞசி நகரிலுணடேயாமாயின
எலலாககுநதானேயினிககுமோவமமானை
இனிககுநதிருககுமெபாருவேனை மெயிநதிருககுமம்மானை. ௬

மடடிவாககுநதலுமையாணமணமெபுக
கடடிமாவெனறுளது கசசியிலேயமமானை
கடடிமாவெனறுளது கசசியிலேயாமாயின
இடடமாநறகனிகாயிலலையோவமமானை
இலலைமறகலலுமெறிவாரோவமமானை. ௭

கலைவினைகிழ்நதசகுஙகாளதிநாதருககும
பொலலாசசிலநதிபுகுநததுவசாமமானை
பொலலாசசிலநதிபுகுநததுவெயாமாயின
வலலொனறுபணணிககண வாராரோவமமானை
வநதலேலாபணடுவெடுபடடதமமானை ௮

ஆரததடவயலசூழமாதைவாழபுழகா
நாரொததமேனிசபுமொ [illegible] ததமமானை
நாரொததமேனிசபுமொததமாயின
மராககஙகாநதியாணிருபாமேதனமமானை
மாயபெருமெருபபுககிலலையேயமமானை. ௯

மாசிலாதென்னிரணைசைமாககசசாயமெங்ஙா
வேசியாபாறறாதுசொலவிமீண்டனாகாணமமானை
வேசியர்பாறறாதுசொலவிமீணடனரேயாமாயின
வீசமுமேவெழ்ககமலாக்கிலலையேயமமானை
இலலாமறறுமலாமமேன்வந்ததமமானை. ௰

அம்மானை.

கண்டொருபெண்பாதியுடல் கைக்கொண்ட தாயாயின்
உண்டவிடமெல்லாம் இராமேதாவயமானை
ஊருமென்றேபுணர்ந்து முலையாக்குளமமானை. [illegible]

தேவாதிதேவன் திருவெவிர்சேணியணைவல
தவாபபெருநெசெல்வ முறைவனசாவயமானை
[illegible] பெருஞ்செல்வ புறாவை [illegible] யாயின்
பூவாருயாவலிபாற போலதேனையமானை
[illegible] தைசே [illegible] யமானை [illegible]

விளங்கிருடிசசடுகெ [illegible] சாரு
செவ்வகனரு [illegible] யமானை
செவ்வகனருக [illegible] யாயின்
[illegible] மானை
[illegible] யமானை [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] யாயின்
[illegible] மானை
[illegible] மானை [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] மானை
[illegible]
[illegible]
[illegible] யமானை [illegible]

[illegible]
பெண்ணெனவோசையுடை [illegible] காணையமானை
பெண் [illegible] கடமைக்கு நிதந்தோயாமாயினை
கண் [illegible] நதந்தருக [illegible] நாதந்தோவமானை
[illegible] சுருதப்புகாயமயமானை. [illegible]

தெண்டிரைசூழ் தில்லைச் சிவகாமிநாயகர்க்குக்
கண்டமொன்றேயானைக் கருமம்பதுகாணம்மானை
கண்டமொன்றேயானைக் கருமம்பதுவேயாமாயின்
அண்டர்பிரானுலகனி லாடாதோவம்மானை
ஆடிப்புலியூ ரமர்ந்தகண் காணம்மானை. உஉ

விருத்தசடைத்தில்லை மேவுமருமைப்பாகர்க்கு
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமலைமேலம்மானை
வருத்தமிகுமொருகால் வாதமேயாமாயின்
பெருந்தகடனை நாறு [illegible] பெறுமோவம்மானை
பிறைதத்தல்லோ [illegible] பெருந்தமம்மானை. உங

[illegible] மேவுமொருவயிற் [illegible]
பரிந்துவினை [illegible] யம்மானை
பரிந்துவினை [illegible] மாமாயின்
[illegible] வம்மானை
வாயிலேமணம் [illegible] வாகுவாகாணம்மானை. உச

[illegible]
[illegible] மம்மானை
[illegible] மாயின்
[illegible] யம்மானை
[illegible] புமம்மானை. உரு

[illegible]
[illegible] துணிந்தகாரணமம்மானை
[illegible] துணிந்த [illegible] மாயின்
[illegible] மம்மானை
[illegible] காணம்மானை. உசா

[illegible] வந்தமையுங் [illegible] புருகந்த
[illegible] துக [illegible] தாணமம்மானை
[illegible] த்துந [illegible] தானுமாயின்
கா [illegible] கண்டதுண்டோவம்மானை
[illegible] பதம்மானை. உஎ

[illegible] சடைமுடியார் கசிந்[illegible]
[illegible] கண்ணொன்று நெருப்புத்துகாணம்மானை
[illegible] கண்ணொன்று நெருப்புத்துவேயாமாயின்

அம்மானை.

பற்றிசசடையிற் படாதோவம்மானை
படருமென்றேகங்கை பதிவிருந்தாளம்மானை. ௨௮

செம்பொன் மலைவள்ளியலை சோவிருண்டிருக்கச்
கம்பா விருமபுவதுங் கஞ்சிகாணம்மானை
கமபர்விருமபுவ தூங கஞ்சியேயாமாயின்
அம்புவியெல்லாமளக்க மன்னவெருமேகோமம்மானை
அன்னதிருக்கமலை யாறறி ... யம்மானை ௨௯

நான்பசுவாகி யேயமெறுருகன்றுள
வீகபுசமுரளரதினா விதிவெந்தாரம்மானை
வீசுபுயமுரளதினை விறிகைநாராயாமாயின்
காசாவுடையாரு ... சுறவாசேரவம்மானை
கன்றைபுரிதுடாவி கறகருமேயோ ... ம்மானை ௩௰

சுற்றியூரா ... கியாக வொருபெண ... ளை
உறமாரிசபு ... யம்மானை ... காட்டம்மானை
உறமா ... சதரியம்மானா ... ரோசி ... ராயாயின்
குறறமுளரேடாவனமாயேமு ... மம்மானை
சோமேடோமகிபவாகை ... டைழு ... ராயம்மானை. ௩௧

ஆசாரவ ... ணைழுருந்த வாசைய ... மையாரை
கைசகொண ... டித்தகன்னை ... காவியாகாரம்மானை
கைகொண ... கைசன ... ராயாயின்
செ ... துணை ... தோ ... யம்மானை
தோடழு ... பாமனை ... கடவெடா ... யம்மானை

ஆரவாரமொ ... யணையுடனெரா ...
பொருக ... பெண்கொணடாரம்மானை
பெருக ... பெண்கொண்டாரம்மானை
சாநுபுடைவையெலாந் தடபினசேவம்மானை
தப்பிருரதா நவணத தாபுடைவையம்மானை. ௩௩

திருப்பாதிருப்பாலியூர் செவ்வாசிலக்கொழுந்தா
கருப்பா ஞ்சிலையானைக் காயநதனோகாணம்மானை
கருப்பாஞ்சிலையானைக் காயநதனேயாமாயின்
ஒருதரிசகிருவ ருடனகலபேணம்மானை
கலவாசோகன்னிவனங் காவலகொண்டாலம்மானை ௩௪

மன்றுடையா மேகங்கண் மாசிலாமணியார்
நன்றான புல்லைக்கு நாயகர்காணம்மானை
நன்றுடைய புல்லைக்கு நாயகரே யாமாயின்
குன்றுபுறபெண்ணைக்கே கொண்டனர்காணம்மானை
கொண்டபெண்ணேநலை கொடியிடைச்சியம்மானை. ௯௫

சுந்தரனுஞ்சோமதென்குடந்தை சோமநாதப்பெருமான்
கந்தரிடமாமிதனைக் கைப்பிடித்தாரம்மானை
கந்தரிடமாமிதனைக் கைப்பிடித்தாராமாயின்
இந்தவுலகுதனுங் கேற்குமோவம்மானை
ஏக்குமென்றேகையினிமையு வேந்தினர்காணம்மானை. ௯௬

அட்டதிக்கெண்கன்னிவனத் தாரப்பரைக்குடலில்
இட்டகறுத்தேநசரை யேரவிட்டாரம்மானை
இட்டசுறுத்தேநகரை யேரவிட்டாராமாயின்
விட்டகறுத்தானின பிதக்குமோவம்மானை
பிதவாதோமுனைவனந்து விலைகொனைலம்மானை. ௯௭

தண்ணார்பிறைத்தரிய தாரானவள்சமைக்க
வெருவிடக்குயந்து மீண்டதுகாணம்மானை
வெருவிடக்குயந்து மீண்டதுவேயாமாயின்
மைந்தன்றுயர்மணத்தகரோவாம்மானை
மாதையானவல்ல பந்தால மணத்தது காணம்மானை. ௯௮

நாவெண்ணப் பறைஞ்சிருக்கு நற்சாபங்கற்சாபம்
பாணையாயடிமைறயாயமயானையம்மானை
பாணராமடிமையறைபாணையேயாமாயின்
சேரநூபுமெரித்த சேவகமேதம்மானை
சேயகதைச்சோலைச் சிரிப்பலவோவம்மானை. ௯௯

பொன்றிருந்தித் திருந்தருகும் பூப்புகழ்க்கண்ணில்வளர்
தந்திமுகணைப்பெருவயிரை சப்பாணியம்மானை
தந்திமுகணைப்பெருவயிரை சப்பாணியாமாயின்
இந்தயாழ்புக்கிளைவேங்கேவம்மானை
வைறம்மேவிச்சனிாக்கவுறைறணமம்மானை. ௱

தென்னாடுபுகழ்படைத்த திருமுட்டத்தெம்பெருமாள்
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாரம்மானை
உள்ளநிலமெல்லா முழுதுண்டாராமாயின்

அம்மானை.

கள்ளனிவனென்றுசொல்லிக் கட்டுவதேனம்மானை
கட்டாரோபோரிற் கதிர்மறைத்தாலம்மானை. ௪௧

அடுத்ததிருக்காவிரிக்கு முனியாங்கசெப்போதும்
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட டெழுந்திராரம்மானை
எடுத்ததிருக்கோயிலைவிட டெழுந்திராராமாயின்
படுக்கையிலேவிழுந்திண்டிப் பட்டனரோவம்மானை
பட்டனரென்றாலோ பருநகைந்தக்கம்மானை. ௪௨

மட்டுறாநீசோலை மதுராபுரிசொக்கா
பிட்டுக்குமண்சுமந்த காரணமம்மானை
பிட்டுக்குமண்சுமந்த பித்தரேயாமாயின்
ஓட்டத்தொழில்வருக குளரோதாவம்மானை
உள்ளன்பிலாதவரு சொக்கட்டாகனமம்மானை. ௪௩

நீண்மதில்சூழ்மாமலை ... கடுகுறோ
சேணுயர்கதிதந்த தியாகராசனம்மானை
சேணுயர்கதிதந்த தியாகரேயாமாயின்
காணரவொண்டைகொடிதான ... கோலவம்மானை
கையாறுசொன்னகொடுமைக் கட்டுவாகாரணமம்மானை. ௪௪

அம்புலியுமென்று மணிகொன்றைச் ... தந்தே
வெம்புலியொன்னொருநாடு ரேகாகாராமம்மானை
வெம்புலியொன்னொருநாளு மேயுமேயாமாயின்
அம்பலத்தைநத்தானிட்ட டனரோதாவம்மானை
ஆட்டையிடுமேவஞ்சை யகற்றியோவம்மானை ௪௫

புட்படியுகாமனைத்தோர் பூனையவேங்கடாசலவேள்
மட்படியிலவாழும ... வம்மானை
மட்படியிலவாழும ... யாமாயின்
கடபடுநாதோய்திரக் கான்பாரேதேவம்மானை
காண்பானிவனுங் கடைமநூதாலம்மானை. ௪௬

செல்லார்வலஞ்சுழியிற் செயகழுநீர்ப்பிள்ளையார்
எல்லார்க்குமல்ல வரம்வர்காணம்மானை
எல்லார்க்குநல்லவா மீவரேயாமாயின்
தொல்லுலகிலுள்ளோர் துகியாரோவம்மானை
துகிக்கையர்தமக்குச் சொந்தமனதேவம்மானை. ௪௭

தெங்குபுகழ்த்தென்மயிலைச் சிங்காரவேன்முருகர்
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தா ரம்மானை
வேங்கைவனத்திலன்று வேட்டைவந்தா ராமாயிவ்
பாங்காகவேடுவன்மான் பற்றினரோ வம்மானை
பற்றினரோ மான்கன்றைப் பாரறிய வம்மானை. ௪௮

டைவாழுகுழவரும் வாழ்மயிலின் வாகனனார்
விடைமானை யாட்கொண்ட வேடன்மகனம்மானை
விடைமானை யாட்கொண்ட வேடன்மகனாமாயின்
அடைவான வள்ளியறியானோ வம்மானை
அம்மான்மகளறிந்தா லச்சமுண்டோ வம்மானை. ௪௯

திரிசிராப்பள்ளியான் செட்டிமகட்காவேடம்
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானா ரம்மானை
தரிச்சுமருத்துவஞ்செய் தாயானா ராமாயின்
மருத்தெண்ணெய்ச் சிக்கின் மணையிலையோ வம்மானை
மட்டுவார்குழலிருந்தாள் மனைமரிதோ வம்மானை. ௫௰

நாகைத்திருச்சப்பு நாதர்க்கிருப்பிடத்தில்
ஓகைஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்த தம்மானை
ஓகைஞ்சலம்பெருகி யூற்றெடுத்ததாமாயின்
காடுமொருசிலந்தி நண்ணினதோ வம்மானை
நைவதிகொருசிலந்தி நண்ணினதுண்டம்மானை. ௫௧

எண்ணரியகாஞ்சியில்வா ழேகாம்பரநாதர்
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமம்மானை
அண்ணறிருமேனியெங்கு மாகாசமாமாயின்
வண்ணமுலைமார்பின் வடுப்படுமோ வம்மானை
மாவடியில்வாழ்பவர்க்கு வடுவரிதோ வம்மானை. ௫௨

பூங்கொன்றைநாதன் புகழ்கச்சியேகம்பன்
செங்கண்ணின்மீதுறைந்த செல்வன்காணம்மானை
செங்கண்ணின்மீதுறைந்த செல்வனேயாமாயின்
மாங்கண்ணின்கீழிருக்க வந்ததேனம்மானை
வந்தல்லோ விவ்வாறு வடுப்பட்டதம்மானை. ௫௩

சேற்றூன்மடையடைக்குஞ் சேவகனார் கூடலிலே
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினார் காணம்மானை
வேற்றாளாய்மண்சுமக்க வேண்டினனேயாமாயின்

அம்மானை.

மாற்றாணடித்தவடுவிலையோவம்மானை
மாவடியிலொழ்பவர்க்கு வடுவரிதோவம்மானை. ௫௪

எட்டுத்திக்குள்ளோரு மிறைஞ்சுமெங்கள்சொக்கலிங்கம்
இட்டுகின்றவேகசந்த கிராகிகாணமம்மானை
இட்டுகின்றவேகசந்த கிராகியேயாமாயின்
கொட்டிமகவான்பல்காற் குழறுவதேனம்மானை
குழறுவனோ சாற்குக் கோளிழைத்தாலம்மானை. ௫௫

பதமலர்சாற்சகடுதைக்க பாலவடமலையர்
அதிருணகதுமெண்மே லாசைகொண்டாரம்மானை
அதிகுணகதுமெண்மே லாசைகொண்டாராமாயின்
விதுமுகநதுமலர்மனை விட்டனரோவம்மானை
விடுவாரோமாலானை மேகினிசதுரம்மானை. ௫௬

பணஞ்சலியாமறநினமு மாறமற்றணையார்
தினமநினைமாவருகு தின்றுவருவாரம்மானை
தினமநினையமவருகும் தின்றுவருவாராமாயின்
கணங்கொண்டுபெயினைக் காறேதோவம்மானை
கண்டதுகாணுமறியிலே கணமெறிசயம்மானை. ௫௭

தண்டாமலைத்தடஞ்சூழ் தண்டலைபாரொபொழுதாம்
உண்டாரிளங்கிளை மாவடுவும்மானை
உண்டாரிளங்கிளை மாவடுமாமாயின்
பண்டோதான்றனது பழக் முன்றோவம்மானை
பழக்கமில்லைததாயானோ புலகமேதாமம்மானை

பொன்னேனுமாயர் புரந்தேர்தி நகரங்கள்
எங்கேமுப்பாசியி லேகிடமாமம்மானை
எங்கேமுமாபாசியி லேகிடமாமாமாயின்
எனைத்தலைக்குவிட பேறுதோவம்மானை
ஏறுமோசெங்கருடனேறுநலம்மானை. ௫௮

எந்தவுலகுர்பரவு மெங்கள்சொக்கலிங்கேசர்
சந்ததமும்பொன்மன்றிற் றாணடிப்பராமம்மானை
சந்ததமும்பொனமன்றிற் றாணடிபபாராமாயின்
அந்தவெள்ளிமன்றதனி லாடினதேனம்மானை
ஆடினார்காண்மாற்றதிகமென்றேயம்மானை. ௬௰

தேயமிகுமாயல்வளர் நீலகண்டேச்சுரனார்
ஆயுமவர்க்கெல்லாமருண்மேகமம்மானை
ஆயுமவர்க்கெல்லா மருண்மேகமாமாயின்
சாயமுழுதுங்கறுக்காதோவம்மானை
கண்டமட்டுந்தானகறுப்புகாட்டினதேயம்மானை ௬௧

மந்தமதிசூடிமயிலைவிருபாட்சீசுவரர்
சுத்தவடிவெல்லாஞ்சுடர்வடிவேயம்மானை
சுத்தவடிவெல்லாஞ்சுடர்வடிவேயாமாயின்
பத்தகத்திற்றிங்கள்வயங்குமோவம்மானை
வயங்குமிருகண்ணாய்மருவுதலாலம்மானை. ௬௨

காமருநற்கண்டர் கயிலாயநாயகனோ
பாரறியக்கையிற்பணம்படைத்தாரம்மானை
பாரறியக்கையிற்பணம்படைத்தாராமாயின்
ஊர்தோறும்பிச்சைக்குழல்வதேனம்மானை
உழலாரோபகைநாளிக்கொப்பித்தாலம்மானை. ௬௩

பைரவனாகுறிதிருப்பட்டீச்சுரநாதர்
கையாலங்கங்கைதனைத்தரித்தாரம்மானை
கையாலங்கங்கைதனைத்தரித்தாராமாயின்
மெய்யிற்குளிர்வாதமேவாதோவம்மானை
மேவுமோவன்னிகையிலேயிருந்ததாலம்மானை. ௬௪

தூணைப்பிளந்தமழகிக்கயன்வருந்த
மானத்தனம்வளர்த்துவாய்த்தத்தாரம்மானை
மானத்தனம்வளர்த்துவாய்த்ததேயாமாயின்
மனத்தனின்வட்டப்பாடிருக்கின்றதம்மானை
இடைகுறைந்தால்வட்டப்பாடில்லையாவம்மானை ௬௫

போனபோருசிறப்பின்னையார்வேப்பாயில
சீரகவாழ்குருசிவன்மைந்தனம்மானை
சீரகவாழ்குருசிவன்மைந்தனாமாயின்
கூனைகொம்பொடிந்தகுறம்பேனம்மானை
ஒடிந்ததலைபோராதழுமுண்டாச்சுதம்மானை. ௬௬

அடையாபுசற்பேராசிரணைநாக்கன்முன்னோன்
பேனைநூல்கொளளபட்டப்பிரமங்கணம்மானை

அம்மானை.

பெண்டுகொள்ளமாட்டாப்பிரமமேயாமாயின்
கண்டவரெல்லாங்குட்டக் கணக்குண்டோவம்மானை
குட்டுவார்தங்கள்குறைதீரவம்மானை. ௬௭

பொல்லாதபாவமெல்லாம் போக்குதிருப்போரூரில்
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையம்மானை
வல்லானிடத்திலுண்டோவாழானையாமாயின்
நல்லாள்குறத்திநடுங்காளோவம்மானை
நடுங்காமற்றானிருவர் நடுவிருந்தானம்மானை. ௬௮

மண்டலமெல்லாம்புகழு மாபோரூர்வேலவனார்
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமானைக்காணம்மானை
பெண்டிரண்டுகொண்ட பெருமானேயாமாயின்
சண்டையிடாரோவவர் சக்களமாரம்மானை
இட்டமேபோரூரென்றேற்பட்டதம்மானை. ௬௯

பேசுபுகழ்ப்போரூரர் பேதைக்குறச்சிறுபெண்
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாரம்மானை
ஓசைதனைக்கேட்டுவனத்தோடிவந்தாராமாயின்
ஆசையாய்ப்பெற்றதவளைமானம்மானை
அம்மான்மகளென்றேயறிந்துகொண்டாரம்மானை ௭௰

வீசுபுகழ்ப்போரூரில்வேலவர்முன்செய்தமணம்
காசுபணநோக்கக்கலியாணமம்மானை
காசுபணநோக்கக்கலியாணமாமாயின்
பேசரியவிந்திரனேன் பெண்கொடுத்தானம்மானை
கொடுத்தானேசூரன் குடிகெடுக்கவம்மானை. ௭௧

நாடிவந்தபேர்க்கெல்லா நலங்கொடுக்கும்போரூரர்
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாரம்மானை
பாடிகிரிநாதருக்குப்பண்பட்டாராமாயின்
ஆடினவரின்னமுவந்தாடாரோவம்மானை
ஆடுவார்பாடவறியார்காணம்மானை. ௭௨

துள்ளியமயிலேறுந்துரைவேலன்போரூரில்
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாரம்மானை
வள்ளுவர்தங்கச்சிதனை வைத்திருந்தாராமாயின்
கொள்ளுங்குலங்கலக்கக்கூடுமோவம்மானை
கூடினசாதேடினதுங்கோடியுண்டேயம்மானை. ௭௩

நம்பர்திருநாகைநாகலிங்கநாயகனார்
அம்பொன்மலைவிட்டா வமர்ந்தனர்காணம்மானை
அம்பொன்மலைவிட்டா வமர்ந்தனரேயாமாயின்
அம்பலத்தினின்றுகூத்தாடுவதேனம்மானை
ஆடையணிபணிக்கா வாடினர்காணம்மானை. ௭௪

கற்றுணர்ந்தார்போற்றுங் கழுக்குன்றத்திச்சுரனார்
உற்றமனைக்காலாலுதைத்தனர்காணம்மானை
உற்றமனைக்காலாலுதைத்தனரேயாமாயின்
பற்றியதோர்கால்வலியும் பட்டதோவம்மானை
பாடுமுயலகன்வலியும் பட்டதுகாணம்மானை. ௭௫

ஆப்பார்வயல்சூழணி விரிஞ்சைவாழரனார்
இப்பாரிலவணிகனுயிரிரட்சித்தாரம்மானை
இப்பாரிலவணிகனுயிரிரட்சித்தாராமாயின்
தப்பாதெவர்க்குஞ்சகாயரோவம்மானை
சதாகாலமாக்கசகாயர்காணம்மானை. ௭௬

நாடுதிருக்கோவலையூர்நாதர்தினமுமறைக
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளர்காணம்மானை
காடுதனிற்றிரியுங்கள்ளரேயாமாயின்
பாடெடுக்கவோடெடுக்க மாட்டுவரோவம்மானை
மாட்டாரோவம்புலியை வைத்திருந்தாலம்மானை. ௭௭

சங்கரனாராபரணசயனனாசந்ததமும
மங்கையுடன்கோவலலூர்மகிழ்ந்திருந்தாரம்மானை
மங்கையுடன்கோவலலூர் மகிழ்ந்திருந்தாராமாயின்
கங்கைசீர்ச்சென்னியின்மேற்கட்டுவதேனம்மானை
கட்டிறலலோவவாதேகங் காய்ந்ததுகாணம்மானை. ௭௮

மன்றுறையம்படைவாழ்சந்திரசேகரனார்
என்னுறுமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாரம்மானை
என்னுறுமெண்ணினவெல்லாமுடிப்பாராமாயின்
இன்னுமவிவாகமவாககேணிலையம்மானை
இருப்பிடமில்லார்க்குப்பெண்ணெவர்கொடுப்பாரம்மானை. ௭௯

அத்தர்நெடுவாயிலருணசலேச்சுரனார்
சுத்தமிகுமடப்பெண்கொண்ட சுந்தரன்காணம்மானை

அம்மானை.

சுத்தமிகும்பெண்கொண்ட சுந்தரனேயாமாயின்
எய்த்துடம்புபாதியா யிளைத்ததென்னவம்மானை
இசையினளங்காணு திளைத்ததுகாணம்மானை. ௮௰

விருணகோடைநகர் வேங்கியப்பர்க்கெப்பொழுதும்
நீராடுஞ்செஞ்சடைமேனிமொற்றமம்மானை
நீராடுஞ்செஞ்சடைமேனிமொற்றமமாமாயின்
கூருநமேனிகுளிராதோவம்மானை
கோடைக்குமுன்னே குளிருமோவம்மானை. ௮௧

ஆரூரில்வாழ்கின்ற வாதிவிடங்கப்பெருமாள்
போரூர்வாதப் பிணிக்காளனம்மானை
போரூர்வாதப் பிணிக்காளனுமாயின்
ஆராபிணிக்குமருந்தருந்தினரோவம்மானை
அருந்தத்திற்பிணியாறுமோவாழிநெஞ்சாலம்மானை ௮௨

வெள்ளெருக்கம்பூச்சூடும வேதபுரிநாதர
வள்ளல்மார்க்கெல்லாம வாத்திகளம்மானை
வள்ளல்மார்க்கெல்லாம வாத்திகளேயாமாயின்
பிள்ளைகையிலுமேதேசம பெற்றதென்னவம்மானை
பெற்றாலுமபின்னைற்பிழைபொறுத்தாரம்மானை. ௮௩

காலனையுங்காமனையுங் காட்டிசிறுத்ததொண்டனிட
பாலனையுங்கொன்றபழிகாரனம்மானை
பாலனையுங்கொன்றபழிகாரனுமாயின்
சாலவுயர்ந்தோர்முடியைச் சாய்ந்தாரோவம்மானை
சாய்த்தவரெல்லாம் பெரியசைவர்காணம்மானை, ௮௪

நத்துலவுதென்பயிலை நாதர்திருவாலீசா
சித்தசனையுற்றெரித்த சேவகர்காணம்மானை
சித்தசனையுற்றெரித்த சேவகரேயாமாயின்
அத்தலைதீக்கொண்டதெவ ராற்றினர்காணம்மானை
ஆறுதலைபுள்ளார்க்கரிதலையேயம்மானை. ௮௫

மன்னுவெள்ளியம்பலமுமாசறுபொன்னம்பலமும்
என்னுடையவீசற்கிவையிரண்டுண்டாம்மானை
என்னுடையவீசற்கிவையிரண்டுண்டாமாயின்
இன்னுமிருப்பம்பலமொன்றிலையோவம்மானை
இருப்பம்பலமடியாரிதயங்காணம்மானை. ௮௬

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

காஞ்சிபுரம்—வித்வான்.

கச்சபாலஐயரவர்கள்பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

கந்தித்தாளையடுத்தணிகங்கினங்காண் றவித்திலக்கச்சிட்டுக்கைகளாக, பந்தித்தாளைமருட்டுமுலைச்சியைப் பாரையாவுன்றன்பாதத்திலேவந்து, வந்தித்தாளையினிக்கைவிடாமலே பஞ்சமீதிலிருத்திமகிழ்ச்சியாய்ச், சந்தித்தாளையமேனினைஞ்சித்திர சகாமேவும்விநாயகதூயனே. ௮௭

விருத்தம்.

திருக்கோலம்பாரதத்தை மருவவசழ்ந்துங்காணுந் சிவனுக்கேற்பப், பெருக்கோலம்பாரதத்தை யகற்றெனமாமேனமதவேள் பிறங்கதுதூண்டும், மருக்கோலபாரதத்தை மருவுமுணவையுமாற்ற மருவியுன்னைத், தெருக்கோலம்பாரதத்தைப் பொருவவைததான்விநாயகனுஞ்சீர்மையோனே.

அஞ்சனத்தையணிவிழிமான் மயிலைவிநாயகனுமை மேலாசையாலே, மஞ்சனத்தையுமவிடுத்தா ளுஞ்சமைத்துத்தருமினிய நலத்தநீராள், மிஞ்சனத்தையுமெவறுத்தா ளவன்குவளைத்தாரினையே வேண்டுகின்றாள், கஞ்சனத்தையாலிவ்வா றலையவமைத்தானெனில்யாங் கருதலென்னே. ()

எத்தவனைக்காநகவெலாங் கண்மயிலைவிநாயகவே ளினிதியெல்லாம்
புத்தவனைக்காசதவளைப் பொடித்தவனைப்புனைந்தவளைப்போற்றுமன்பன்
நீத்தவனைச்செவிமடவார் பலகோடி சிலகோடி நேர்ந்தமாதர்
கோத்தவளைகமடவா ணிதுதெரியாதாசைகொண்ட கொள்கையேதே. ()

இத்திக்கத்திரிபுர விபுனைபுலவோருமங் களிக்கநதியாகமெங்குஞ்
சத்திக்கத்திரிபவிலா தனிக்குமவிநாயகமுகிலே தகைசேர்காது
குத்திக்கத்திரிபகல செவிபுனையாக்குழன்முடியாக் கோதையின்பஞ்
சித்திக்கத்திரிதவிறுற் பயனிலைசறறேமணந்தாள் சீர்மையோனே. ௬௧

ஆக-செய்யுள்-௬௮௭.

நமச்சிவாயப்புலவர்பாடிய

விருத்தம்.

அவிசெட்டிவங்குசுரர்க் கிறைநிகராய்வளமருவு மமைரென்றே
அவிசெட்டிமாம்போல வளர்திருப்பேர்தமைப்பாடோந்தணிகற்கின்

கனிசெட்டிதிருவடியைப் புகழ்வணிகனிசையுடனற் கவிஞர்தஞ்சைச்
செவிசெட்டிபாலடைந்தா னைமதுகுறைவிடவோடுஞ் சேர்கண்மானே. ௧

பாக்குபர்பனிக்குமேடை கொல்லையாமாருதக் கருத்தியாகீடும், பகர்நிலாக்கநறைபதடியாமுடிய படரிநடகுழாங்குடைகரியா, ஓங்கியசெக்கருள்ளிபிங்கனா வுயாப நமபணிகொடிமபுகையா, உருவிலியென்னுங் கொல்லனென்பொன்னை யுருக்குமாறென்கொலோவுரையாய்த், தூங்கியவிழியுந் தாப்புடைக்கயிறுந் தூயபுறுகாயமியற்குழலும, கவருடைததுனுங் கவருடைக்கழிபுந் தொறுவியருறிபடுகுடமும், தாங்கியகைய்யு மெய்யுமாய்நின்று நனைனிபெய்யமாமுகிலே, தாணடவராயபாண்டவாதூதா தாழ்விலசிரகோவலாதிபனே. ௨

மெய்யாரபபுலிகாணப பொதுவிலாட்டை
மிகவெடுத்திருமையார் கொருபங்கேநீ
பையாரப்பணமெடுத்தி னையாசிதாம
பாரியககத்தை மானைநீ
செய்யாரத்தடம்புடைசூழ் கருதைவாழுந்
திருக்காளத்தீசுரரேதேவர்தாம
கையாரமழுவெடுத்துககாட்டு மானும
களவும்மைகண்டோநான் காணப்பேனே. ௩

மான்பிடித்திரமுயன்றிதித்தி ரெவருமகாண
மனறுதனிலாடும்பரமனக்தவரு
வன்பெருத்தயானையமகொன முரித்திபபால
உரபபானதலைக்கறிக்கு முனந்தோயா
மீனபொதிந்தவிழிபடவாடகொருபங்கிரீ
மேலானவேடனைச்சினந்திமேயகொண்டா
கான்பொதிந்தகானதனினாதாவுடைமக
கழுக்கள்வந்துசுற்றுவதுங் காணதாமே. ௪

பருப்பதங்களொவ்வொருதூண பாவுக்கலவளையாத பாரமேரு, சுரிப்படக்காப்போதிகைநீ செய்தபணிவிடையையென்ன சொலவேனையா, தருப்பொலியுங்காதலமுத திருளப்பசாமிநின் றுய்யாலுன்னைத், கருமபணிமுனதிருப்பணிதமென் றருப்பணிஞ்ஞன்மருபபொலியுமகமலத தோனே. ௫

சேதுபதிகாத்தமுத்துராமலிங்கதுரைராசியங்கமந்திரி
மாதுபதிமுத்திருளப்பனொடியவரிசேங்கைவளராக்கமெ
கோதறுபாமரங்காடுசெருணிநாமுப்பமைத்தக்கோலயானைமற்றோர்
மோதுபெருபபுலிக்காடுகலவியான்களுந்திரிந்தாலமோசந்தானே. ௬

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஞானாசவாரும்புகழ்க்குடந்தாபுரிநாதனெங்கோன்
காலப்பப்பவெண்ணாணகண்மலைச்சாத்தகருந்திலுன்னி
சீலைகத்வமைமடியானென்றியாரருந்தெரியவிட்ட
சூலக்குறிப்பலவோராமயாசெனச்சொல்லியதே. ௭

விபந்தநிசாசரனைமென்றுசந்திரனுமவெஞ்சனிக்குப
பயந்தவனைமென்றுபானுவும்வந்துபணியச்செயப்பான்
பயந்தருசெல்வக்கழுநாசலமைந்தனைப்புவைத்துச
செயந்தந்ததாணமரியாதவரென்னத்திரிந்தனரே. ௮

பொருங்கோட்டுவரிசிலைத்திறத்துணைகெட்டபூரியரைத்
தருங்கோட்டுங்கொம்பென்றுரைத்தேனபயனவருந்தண்டமிழ்நீர்
வருங்கோட்டுத்திங்கண்முடிக்கூத்தாதில்லைவனத்தில்வளர்
ஒருங்கோட்டுக்கற்பகமென்னாதருந்தனனையுற்றவர்க்கே. ௯

வெறிவிலக்கல்.

வண்டுறைகோதையிடைப்பரிதாபமிநதநாவிலைக்
கண்டுபடாதவிநாமமோசுகம்விடுமாதவினால
பண்டுபெருகினாபோலிந்தவேளையிறபாயசத்தைக்
கொண்டுவாநீதிறந்தேற்றமயிற்றந்திடுங்கோதையரே. ௰

படைத்தாயமேவுகண்ணிதனையொப்பாவாகப்பாவைபொங்கி
உடைக்காலைடைத்தற்குப்பமுனைட்டாநறையுறநிமிழ்ந்த
தொண்டைத்தாமமொலியாறுஞமுடிகட்டிச்சுமந்துகயந்த
தடைத்தாலைப்படச்சொந்தசேயிந்தவையையாறலலவே. ௰க

வழேழுமாங்கத்துடனிருந்தவொளிர்யமபுகின்றிற
பாரேழுமையுறறிமொனிடேசொக்கர்பண்பறியீர்
ஆழேழுலகத்துக்கப்பாலிருந்தவடிகளும்பா
வாழேழுந்துக்கப்பாலிருந்தமணிமுடியே ௨

காவொன்றுங்கையூதலந்தன்னைமசெலவாரன்கனிந்தம்மை
மாவென்றழைத்திடடமோதாமேவணமையாணதமிழ்ப

நமச்சிவாயப்புலவர்பாடிய

பாவொன்றுஞ்சற்றுமறியாதபுல்லர்தம்பக்கலிற்போய்த்
தாவென்றுகையெடுத்தேற்காயலிட்டதடையிதுவே. ௰௩

தடக்கும்பகிம்புரிக்கொம்பாசலப்பெருந்தந்திபட
நடக்குந்துரங்கத்துரைசீதக்காதிநன்னாட்டினல
வடக்குங்குமக்கொங்கைமின்னேயவன்றெருவாயிலே
கிடக்குங்கவியும்பராசரதகிரீடமுமே. ௰௪

பூமாதிருந்தென்னபுவிமாதிருந்தென்னபூதலத்தில்
நாமாதிருந்தென்னநாமிருந்தென்னநன்றாவலர்க்குக்
கோமானழகர்மால்சீதக்காதிகொடைமிகுந்த
சீமானிறந்திட்டபோதேபுலமையுஞ்செத்ததுவே. ௰௫

மாகத்தைத்தாம்புகழான்பணைவேந்தர்மகுடம்பொடி
ஆகத்தத்தும்பரியான்சீதக்காதியணிமலரின்
ஏகத்தத்தும்பியிசைபாடுமார்பனிலெண்மகட்கோர்
மோகத்தத்தண்டனென்றுசொன்னாரிலைமுன்மொழிந்தவரே. ௰௬

மைப்போதகமும்வளநாடுஞ்செந்தமிழ்வாணர்க்கருள்
கைப்போதகமனையான்சீதக்காதிகைக்காதிருந்த
அப்போதறிந்திலமிப்பார்ப்பணதனருமையெல்லாம்
இப்போதறிந்தனமியாதலோபரிடத்திற்சென்றே. ௰௭

கிட்டாதுபெண்குடியார்க்கங்கணவன்கிழவனல்ல
பட்டாணிச்சேவகனல்லும்பகலுமப்பாற்பிசக
ஒட்டான்பொய்யலமலைபேலிருககுழமக்குமிவள்
எட்டாதகொம்பிற்கனிகாண்பாவகுணற்றிருப்பவனே. ௰௮

மஞ்சுமஞ்சங்கைப்பாராசசேகரமனனன்வெற்பின்
பஞ்சுபஞ்சும்பதப்பாவைநல்வீரபடைவேள்பகழி
அஞ்சுமஞ்சுங்கயலஞ்சுமஞ்சங்கடலஞ்சுமஞ்சும்
நஞ்சுமஞ்சும்வெற்றிவேலோவுனாதுநயனங்களே. ௰௯

வெண்பா.

பாரார்சொல்லாரார்பறவைக்குலங்கடம்மிற்
சீராருங்கிள்ளைமுதற்செப்பலால்-ஓரா
இரம்பையாணர்தாங்கனின்பாங்களன்பண்
பிரம்பையாணந்தாங்கண்போர். ௨௰

பஞ்சயமுபேரிகளேம்-பாவையர்கையும்மணியும்
தங்கவளைசூழுந் தரிகைபோ-திங்களுக்கு
செந்திலகத்தாள்புனிதன செவ்வண்கடறகரைசேர்
செந்திலகத்தாள்புனிதன் சேப்பு.

சொல்வாரார்வள்ளியுடன் றேய்ந்தருண்முத்தையனுக்கு
வல்லாரார்பாவேனையன் மைமயறவை-வில்வாய்ந்த
செள்ளிருக்கும்வேறெர் சிறுகாலுண்பானுமினை
புள்ளிருக்கும்வேளூர் புகுந்து.

கேடொடுசெதுக்கோதகுதக்கதை கோப்பாண்டி மன்னன்வழு
வேலெடுத்தசோத்நாதநிலவிட டிலகே-சாலபெத்த
பூபாலனனும் போமோபுராதனைத்தற
கோபாலனைக் குறை.

கட்டளைக்கலிப்பா.

விதுவயப்பதியோனைப்பேரிகவிகைபெறும் மதன்விவ்லிவ
டேற்றினை, மதுவயம்பதிவேங்கமோடெய்துதலையாத்தைகவக்கவே
றுள்ளேனோ, குதுவயப்பதிமையாமுகழ்பெறுஙதுமனன்கன்னன்கொடை
களைமாற்றிய, புதுவயம்பதிவேங்கடராயன்பாற்புலிவ்வேளையிரென்றம்
மைப்பூவையே. உ

ஆக செய்யுள்—எா௰௨.

சுப்பிரமணியப்புலவர்.

வாரிட்டுவிம்மிப்புடைத்திறுகி யிளகிமணிமார்பிட மெலாங்கவர்ந்து
வட்டமிட்டடியிட்டு நாறுநகருநாணமேல வளர்ந்தபூரித்துமுத்து, மாலை
யிட்டிருமாந்துபட்டவர்தலையானை மத்தகக்கோதடெதிர்த்து; வாதிட்டுப
ல்லிகைப்பூச்செண்டினைக்கினம் வாட்டப்படுத்திவரையைப், போரிட்டு
மைந்தாகண் மனஞ்சூறையிட்டுமேற் புளகிதவாசராசகப், புதுற்செட
பினைதோழமைகொண்டுபொன்னினைப்பொடியாவராவிம்திற், பெட்டு
ட்டதென்னவேசேமர்ப டர்ந்துசெமம்பாற சரிகைவேலையிட்டுப், புனைத்
ருாவிகைகையை யிறுக்கிக்கிழிகதுப்புறப்பட்டுவாசனைப்பூர், தாரிட்டுவ
ரப்பளபளப்பாகியுயர் தங்கக்கிணத்தையொத்துச்; சகதனம்புநுடு
துரிகாப்பூராஜவ்வாதுகுங்குமமணிந்து, சந்தாகாவிசேலைவள்வாட்டு
குட்டதுமபியண்ணுசிடையினிற், தாங்காதெனக்கனதேந்திமன்
னிஞ்சலாமிட்டுநிற்கயுந்தான், சிரிட்டுகின்றுதன்புலேயணங்கமேழ்நீ

டபூண்மலைகளுன்றன், திருமார்பிலணையவோருசிமேலேதவஞ்செய்கின்ற தொகுமென்னுஞ், சிறுரோமரேகையாள்வந்தாள்பாரக்கென்றுசேவித்து நிற்பாரையார், திகழ்வடுகநாததுரைமெச்சுப்ரதாணிசிவ சுப்பிரமண்ணிய சேனை. ௧

நையாண்டிப்புலவர்.

விருத்தம்.

பிறகம்பத்தடியாலுமடியுண்டான்விண்ணவரைவேலைகொள்ளும்
றகம்பத்தடியாலுந்தூக்கவசையாலுரோநாதன்கோயில்
பொற்கம்பத்தடியினின்றுவன்மீகத்தானையுன்னிப்போற்றினோர்க்கு
சொர்க்கம்பத்தடியப்பான்மோட்சம்பத்தடியாகத்தோற்றுந்தானே ௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

செங்கைவரிச்சிலைதங்கபதைச்சம்புத்திவுதன்னில்
எங்குவைத்தானுமப்பள்ளிகொண்டான்றமிழ்ச்சிவனென்றே
திங்களிரவிதினஞ்சுற்றிக்காக்கத்திரைசருட்டுங்
கங்கைக்குமுத்தரிததே யொளித்தானுமைகாதலனே ௨

மேலாடையின்றிச்சமைபுகுந்தாலிந்தமேதினியோர்
நூலாயிரப்படித்தாலுமெண்ணார் நாவல்பாற்கடலோ
மாலானவரணிபொன்னாடைகண்டுமகிழாக்கந்தே
ஆலாலமீந்ததுதோலாடைசுற்றுமரன்றனக்கே. ௩

ள்ளிகொண்டான்மயிலேறிக்கொண்டான்மதிபோலுமலை
வள்ளிகொண்டான்விடையேறிக்கொண்டான்விண்ணவர்க்கமுதம்
ள்ளிகொண்டானபுள்ளிலேறிக்கொண்டான்சுபசோபனமுஞ்சேர்
ள்ளிகொண்டான்புகழேறிக்கொண்டானென்றுபார்க்கமெவன்றே ௪

வெல்லீசு.

செந்தமிழ்ச்செல்வனுமோராயிரந்தலைச்சேடனும்யாழ்
சுந்தரத்தோடிசைவல்லோனும்யாவருந்தோத்திரஞ்செய்
கந்தலைச்சொல்லுங்கவிராமசந்த்ரனைக்கண்டுவெட்கி
யந்தரவெற்பிழிபாதாளந்தேடியடங்கினரே. ௫

இராமசந்த்ரகவிராயர்.

வணக்கம்வருஞ்சிலநோய்குமாகண்ட
வலிப்பிவருஞ்சிலநோய்வலியச்செய்யச்

கனக்குவருஞ்சிலநேரம்வேட்டைநாய்போற்
கடிக்கவருஞ்சிலநேரங்கயவர்க்கெல்லாம்
இணக்கம்வரும் படித்தமிழைப்பாடிப்பாடி
எத்தனைநாடிரிந்துதிரிந்துழல்வேனையா
குணக்கடலேயருட்கடலேயசுராசன
குரைகடலைவென்றடாங்குன்றுளானே ௧

மாசற்றிடுதிருமேனியின்மறுவுற்றதுபோல
மாரப்பயலகணைதைத்திடவந்தெய்தனனோ
காசத்தனைபுண்ணானதுதுட்டத்தனையளவாய்க்
கைநயத்தனையானன்மகன்மெய்யெத்தனைநோவோ
வாசற்படிகடவாதவன்மனதெப்படியானன்
மதனன்சிலைகரியாதவனாமாவெப்படியானன்
ஆசைப்படுவாரோபுருடரின்மேன்மடவார்கள்
அருணாசலராயா தமிழறியும்பெருமானே. ௨

புல்லுக்கட்டும்விறகுஞ்சுமந்தபோ பூர்வகாலத்துப்புண்யவசத்தினால், நெல்லுக்கட்டும்பணக்கட்டுங்கண்டபினக்கோலக்கல்லிற் கடுக்கனும்போடுவார், சொல்லுக்கட்டும்புலவரைக்கண்டக்காற்றிப்பாய்பாய்ந்தொருத்தனையடைத்தெதிர, மல்லுக்கட்டுமடையரைப்பாடவோமலையசராலில்வாழ்பெரியமையே. ௩

வெள்ளெள்ளாக்கட்டியுஞ்சீனியுமுட்டலாம்
விக்கநகொள்ளவுரைகெண்செய்யவொபோரு
பெண்ணைக்கட்டிக்கொடுத்திடலாம்பிள்ளை
பெருவதற்குப்பட்டன்படுவார்களோ
பண்ணைக்கட்டியமென்மொழியாளுக்கமை
படுக்கைவிட்டிவ்வந்தாளேயவடனைக்
கண்ணைக்கட்டியகோயாமலேன்விட்டார்
கழனிசூழுமபழனிமலைவேலரே. ௪

எ நிலேவறியவாகநடினியகவிப்புலவருகுமிக்கியநதப்
போதுமேலதனைகொடுகுந்தனைசைநகாகருவுபபழுபனைற்குக்
கோதிலேவிட்டதுழலுமபலரிடத்திறசெனறுதமிழ்கூறுவண்ணன்
காதிலேயொட்டியுடுத்ததாடையின்மேதக்கடுக்கன்றனிட்டானே ௫

வம்பிறைக்குங்கடம்பிறைக்கும்பெரும்பிறைக்குநிகராகவளர்க்கவே றறைக், கொம்பிறைக்குந்தனத்தியர்க்கடனைத்தகாசோனைப்பொன்னைறு லதார்; அம்பிறைக்குர்விழிப்பவை யாயர்சூழகொள்ளவூலையவிற

௯௩, செம்பிறைக்கும்வெண்பிறைக்குங் கரும்பிறைக்குமொருத்தனிக் கென்னசெய்வாளே.

மூக்கிலேயொளிதிருந்தான்முக்கண்சாமி
  முதியகடறபோயபடிசகானமுகுந்தசாமி
தாங்கமலப்பொகுட்டினைசகாணையிலேநாற்சாமி
  தடவரையிலுழன்றுநின்றான்றகப்பன்சாமி
வாங்கியுண்ணவழிகாதகாசவபிரமசாமி
  வணைநக்கிலைக்குதவலராயநமோசாமி
ஓங்கியசீயமயிலேயிறவொரனரபசாமி
  உதவுயவேவசைடசாமிருக்கடவேலே

வஞ்சகசக்திலொன்றானைச் சூகிச்சை மிகுதிரண்டானைவணங்காருள்ளே, அஞ்சாணைமூன்றானைமணைமெழுநாவொயானைப்பகுத்துஇ, தஞ்சவினைக்கஞ்சானைசெனனியணியாறானைத்துசனெழானைச், செஞ்சேண்மறைக்கெட்டானைப்பாங்கிரிவாய்ச்சமபகத்தைச்சிந்தைசெய்வாம். ௯௪

மூன்றுவெண்பா.

சலவேதோசமகந்தாருணந்தாமே
சலேதாறைபுங்கவன்மால காரூபடபுலவுஜைட்ய
கனகராகோணசாமதியகதோடர
சங்கராசோணசலா. ௯௫

சீலங்குமாடகூடவீதிவீறுதிலையான்
  திருவிக்குமாரபனைகடிருமலைக்குமுன்புபோய
நீயிருந்துமாலைகேளுமவன்மறுத்துரைக்கிலென்
  னெஞ்சசொல்லுமார்த்தையாகநீங்கள்சொல்லுமவண்டுகாள
வாரியொனறுபாயிரண்டுமாலைமூனறுநாலுவேல
  மதியனைந்துகன்குளாறுமாரேழுவடைமெட்
டாரமொனபதன்றிலபதசடங்காறுமமொருகுமால
  அதநனைகெலாயிலக்கெணுவியொனறுகாணுமே ௯௬

ஓரானைவனத்தேதிருவெண்ணவனியுடரிபு
  உறைபிம்பெருமான்விசியலாவுபாவணிகக்கே
நோகநிடபமேனைவளைபறிபோனதுகேட்பேன்
  நில்லென்றுகடுத்தால்வகைசொல்லென்றுமறிப்பேன்
போரானையைவிட்டான்முலையானையைவிடுவேன்
  பொழியம்புதொடுத்தாலிருவிழியம்புதொடுப்பேன்

சோராவழக்கிட்டால் வகைவாரா வழக்கிடுவேன்
தொல்லைக்கலை கொண்டே வகைவல்ல பெருவேனே. ௰௭

அடல்கொண்டெழு குலப்படையாளரும் பெருமாளும்
ஐயம்புகரென்றேறப் பாக்கதகவாசலில் வந்தார்
கடிதும்படசென்றோ பலிகொண்டே பெதிர்நின்றேன்
கைவந்தனமென்றுரிது கைவந்தனமென்றேன்
மடவன்னமதென்றுரிது மடவன்னமதென்றேன்
வல்லேலாதனமென்றுரிது வல்லேலாதனமென்றேன்
கொடிவந்தனமென்றுரிது கொடிவந்தனமென்றேன்
கொள்ளாபலிசொல்லாரவர் கோட்டாடறியேனே. ௰௮

வீமனுக்கு மைந்தனோர் வேதனைச்ம் வேதனோர் தனைக் கனைசனுக்கு, காமனுக்கு மைந்தனோர் வீமன்தம்பி கந்தனுக்கு மாமனோர் காமன்றனே, மாமனுக்கு மூன்றமையன் றந்தை நாலவன்னைப கத்திலிர் முறைமைவழங்களமே, ராமனுக்குச் சிதைந்ததனையாகவேண்டுமே ராவணனுக்குத் தகப்பன் ராமன்றனே. ௰௯

(வீமன்-கருடனுக்கு இறைவனாகிய-திருமால்) (வேதன்-மூங்கல்-மைந்தன் சிவன்) (காமன்-கற்பகத்துக்கு ஈசனாகிய-இந்திரன்) (வீமன் தம்பி-அருச்சுனன்) (கந்தனுக்கு மாமன்-காமன்-இந்திரன்) (மாமன் குதிரைக்கிறையவனாகிய நளன்-தமயன்-தருமன்-தந்தை-இயமன்) (இராமன் இராவணைக்கசனாகிய சந்திரன்) (இராவணன் இருந்திறமுடைய மன்மதன்.)

வெண்பிள்ளைப் பிறைநோக்குங் கருப்பிள்ளைக் குரும்பார்க்கும் கோதாவேனூர், மண்பிள்ளை திரந்தரற்றுங் கிளிப்பிள்ளை மொழிபயிற்று மடவார்க்கெல்லாம் கண்பிள்ளை சிறுபிள்ளை யெனக்ககவொரு பிள்ளை பெளியோன்பெற்ற, பெண்பிள்ளை பருகுறியராம வெரியபிள்ளைக் காவெடுத்துப் பேசுவாரோ. ௨௰

விறகு சதிக்கக் கறிகறுக்கவெண் சோற்றுப்புக்கடகுவைக்கப்
பிறகுபிளவுமிடைத்த கொதென்றுளாறு சப்பிளந்துகொள்ளப்
பமகுபறலிகன்றேற கொறியப்பட கமாயிருந்த பாக்குவெட்டி.
இறகுமுளைத்துப் போவதுண்டோ வெடுசதிராயிற்கொடுப்பீரோ ௨௧

கட்டளைக்கலித்துறை.

இசைவலனேயுனக்கில்லாக மென்னவிதயமென்ன
பரவுணவேதுசுவையற்றதென்ன சொற்பான்மையென்ன

தாவுரைசெய்திடவென்றுனதற்கொன்றுஞ்சாற்றிலன்யான்
வாதிருவேங்கடநாதாவென்றேனபொன்வழங்கினனே உ௨

இல்லாதென்ன-திரு-இசாமென்ன—வேங்-உணவேது-கடன்- சுவை
யற்றதென்ன—நா—சொற்பான்மையென்ன—தா-இதுதிறம்போந்தபொருள் தி
ருவேங்கடநாதாவென்பதாம்.

விருத்தம்.

கல்லாதவொருவனைநான்கற்றாயென்றேன்
காடெறியுமறவனைநாடாள்வாயென்றேன்
பொல்லாதவொருவனைநானல்லையென்றேன்
போர்முகத்தையறியானைப்புலியேறென்றேன்
மல்லாருபுயமென்றேன்சூம்பற்றோளை
வழங்காதகையனைநான்வள்ளலென்றேன்
இல்லாதுசொன்னேனுக்கில்லையென்றான்
யானுமென்றன்குற்றத்தாலேகின்றேனே உ௩

ஆவினமழைபொழியவில்லம்வீழ
அகத்தடியாள்மெய்நோவவடிமைசாவ
மாவீரம்போகுதென்றுவிதைகொண்டோட
வழியிலேகடன்காரர்மறித்துக்கொள்ளச்
சாவோலைகொண்டொருவனெதிரேசெல்லத்
தள்ளவொணாவிருந்துவரச்சர்ப்பந்தீண்டக்
கோவேந்தருழுதுண்டகடமைகேட்கக்
குருக்களோதட்சணைகள்கொடுவென்றாரே.

கல்லைத்தான்மணலைத்தான்காய்ச்சித்தான்குடிக்கத்தான் கற்பித்தா
னா, இல்லைத்தானபொன்னைத்தா னெனக்குத்தானகொடுத்துத்தாரட்சித்
தானா; அல்லைத்தானசொல்லித்தானாரைத்தானோவத்தானையோவெங்கும்,
பல்லைத்தான்றிறக்கத்தானபதுமத்தானபுவியிற்றான்பண்ணினானே உ௫

வஞ்சரைப்பாண்டத்தலைக்காசிற்புண்ணும்
வாசமுறுமுட்டிடைத்தலையிற்புண்ணுஞ்
செஞ்சொல்லைநினைந்துருகுநெஞ்சிற்புண்ணுந்
திருமென்றேசங்கரனைப்பாறசோனேசனப்பா
கொஞ்சமலைப்பிரப்படியின்புண்ணும்வேடன்
கொடுங்காலாலுதைத்தபுண்ணுங்கோபமாகப்
பஞ்சவரிலொருவனம்பிலடித்தபுண்ணும்
பாரென்றேகாட்டினன்றோப்பபுனற்றோ.

கள்ளி: நேன்முள்வேலிகழுதைக்கேன்கடிவாளங்கறுப்பில்லாத, உள்ளிக்கேன்பரிமளங்களுளர்நிலத்துக்கேன்னைதகளோடிக்துப்போடும், கள்ளிக்கேன்கோடாலிதுடைப்பத்திற்கேன்கவசஞ்சும்மாபோகும்; பள்ளிக்கேனதிவீரமழவாங்கூபனெனும்பட்டந்தானே. ௨௭

கயக்காவிநாறுங்குழற்பிற்பிரசண்டா
காரார்கொடைசசெங்ணையாரோதன்மைந்தா
இயக்காநின்மார்பிற்செழுர்புனையந்தார்
இப்போதுநீதல்கிசென்பேனைகமார்பில்
சயக்காமவேளாப்புதையாதுமூத்துக்
தாமஞ்சுடர்சந்தனப்பூகிறைனும்
செயககாதுவேயோசெவிக்கும்பொறுக்கும்
நீயென்னமீளாதுதிங்கட்கொழுந்தே. ௨௮

சொன்னமன்னமாடைநந்தான் விதியில்வெற்றிலைபாடிந்துச்சுருளுந்தந்தான், கன்னலின்மோதிரநந்தான்சரப்பணிதந்தானிரட்டைக்கடுக்கன்றந்தான், செந்நெல்விளையுநந்கானபோதந்தானமலையில்வாழ்சிவந்தனுங்கட், கென்னதந்தானென்றவர்கட்கெதந்தனையுந்தாந்தந்தானியம்பத்தானே.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

அத்திரமேவளைவையபிராகிபொனநிற
கனைமந்தெபாமூன்றினிடையாங்காந்தால்
மெத்தரநிக்குந்துனைவருகடைந்தெனிந்த
விதனமநற்றிமற்றையெழுநதோராரில்
பரதுடையானைத்கடிநதெபெண்ணுச்செய்தா
பரிவினுகாவோனிருகாள்பணிந்துபோற்றும்
சித்தசனைதெளியசிங்கன்றவத்திற்றோன்றுஞ்
சிதாராமப்ரபலதியாகவானே.

அத்திரம்—பகழி—வேளவலயம்—கடல்-இராசிகன்னி- இவற்றினடுவேழுத்துககடன். மற்றையவெழுத்து-பழி-கல்—கனி-பழியால் இராவணனைக்கொன்று கல்லைப்பெண்ணாகச்செய்துசவரியின்கனியைத்தின்றவன்—திருமால. ௨௯

கல்லாலயமாந்தேவருமாங்கழுதைகசடாபொதிசுமக்கும்
கடாவோவுழுதுபயிரிடற்காங்கட்டம்பன்றிக்கிரையாகும்
புல்லேறிசர்வாகனமாம்பொதியுஞ்சுமக்கும்பிணமெனிலோ

பூசிமுடித்தமறையோர்க்குப்பொருளையீந்துபுகழெய்தும்
மலைக்குட்டிச்சுவரெனினோமாடுமுறைஞ்சுமறைவாசு
மதியாத்துடைப்பத்தானெனினோமாடகூடந்தனைவிளக்கும்
அல்லாதுழுத்தன்றனக்கிணையாயானையுரைப்பேன்புவியிலே
அவனைக்குறித்துத்தாகூழ்யிடத்தவனுக்கவனேசரிதானே ௯௰

வீரவெண்டையப்ப்ராசாபர்தியாகராசர்கபிலைசூழ்
வீதிகண்டுபவனிகண்டுவிருதுநகண்டுபெருந்தியாய்ந்
தூரநிறைபூவைகளெடுத்துநின்றகிளைமோகாள்
துன்பமேயலாதுபாவிசுசமறிந்ததிலையால்
மாரனம்புபட்டசாயமாறுதில்லையிரவெலாம
மங்கைமார்தொடுத்தசண்டைமாறுதிலையென்செய்வேன்
ஆரிருந்துமுகவியிலையென்றனுசையொழியுமோ
அதுவுமிலைவிதியைநோக்குமாவதிலைகாணுமே ௯௧

சத்தபங்கி.

திமிரமறுகபுலாதிகளேதருசேடரிதாய்மாறுஞ்
சொன்னமகாமால்வசமேமதமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவேகூறுங்
குருபரகோலாகலனேவிதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமேதேறுங்
கவிமகள்சோவேடுவனேபுதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமராபிரானருள்குஞ்சரிதோள்புண்டாடவனேமீறும்
மாகரவேலாயுதனேமுதுமறையறுமுகமுருகோனே. ௯௨

திமிரமறுகபுலாதிகளேதரு—சேடரிதாய்
மாறுஞ்சொன்னமகாமால்வசமே—மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்—கூடெனவே
கூறுங்குருபரகோலாகலனே-விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
நமதுவிநாயகசேவசகோதர-நாடொறுமே
தேறுங்கவிமகள்சோவேடுவனே—புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா
அமராபிரானருள்குஞ்சரிதோள்புணா- ஆடவனே
மீறும்மாகரவேலாயுதனே-முதுமறைஅறுமுகமுருகோனே ()

நவபங்கி.

அரிமருகாகருணாலயனேதிடவாரணனேபோதன்
வரியுமையோர்சூழ்புனிதர்புவெடாயிலமாபொற்காசனே

கரிமுகனையசகோதரனேபடிகாரணனேநல்கு
கதிபுறவேவானவனேநலமிகுகயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனேவடிகூர்முதேயோதுங்
குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனேகோதின்
மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலையலைக்குகனே ௩௩

அரிமருகாகருணையனே	திட	ஆரணனே
போதன்னரியிமையோர்குழுபுனிதாபுலவடர்		அயிலர்பொற்கரனே
கரிமுகனையசகோதரனே	படி	காரணனே
நாதங்கதிபுறவேவானவனேநலமிகு		கயிலையனற்குருவே
குரவலர்நீபமணிப்புயனே	வடி	கூர்முதே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேஉலகருள்		குயிலுதவுத்தமனே
மரகதமாமயில்வாகனனே	கொடி	வாரணனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவிய		மயிலையலைக்குகனே.

சதுரபங்கியின்பிரிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

திமிரமறுதபுளதிகனேதநதேடரிதாய
குமரசிகாமணியேகனிவாயருள்கூடெனவே
நமதுவிநாயகதேவசகோதரநாடொறுமே
அமரர்பிரானருள்சஞ்சரிதோள்புனராடவனே ௧

பொரசகம்.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சொன்மகாமல்வசமே
கூடெனவேகூறுங்குருபரகோலாகலனே
நாடொறுமேதேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே
ஆடவனேமீறுமகாவேலாயுதனே ௨

கலிவிருத்தம்.

மாறுஞ்சென்மமகாமால்வசமே, கூறுங்குருபரகோலாகலனே
தேறுங்கவிமகள்சேர்வேடுவனே, மீறுமகாவேலாயுதனே

சிந்தடிவஞ்சிவிருத்தம்.

மதமுறுசிறுமையின்மதியாலே, விதியொடுகுறுகியமிடிதீராய்
புதுமணநறுமலர்புனைமார்பா; முதுமறையறுமுககுருகோனே.

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

சிறுமையின்மதியாலே, குறுகியமிடிதீராய்
நறுமலர்புனைமார்பா, அறுமுககுருகோனே

வெண்பா.

தேடரிதாய்மாறுஞ்சென்மகாயால்வசிம
காடொறுமிமிதறுஙளிமகள்சேர்—வேடுவசோ
ஆடவனைம்முமாகரவேலாயுதனே
கூடனைவேகூறுங்குரு. ௮

நவபங்கியின்பிரிவு.

அரிமருகாகருணையனே, கரிமுகனேயசகோதரனே
குரவலர்சீபமணிப்புயனே, மரகதமாமயில்வாகனனே ௧

புலவடராயிலமர்பொற்பரனே, நலமிகுகயிலைமலைக்குருவே
உலகருள்குயிலுதவுத்தமனே, குலவியமயிலைமலைக்குகனே ௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

அரிமருகாகருணையனேஇகழாரணனே
கரிமுகனையசகோதரனேபடிகாரணனே
குரவலர்சீபமணிப்புயனேவடிகூரமுதே
மரகதமாமயில்வாகனனேகொடிவாரணனே ௩

கொச்சகம்.

ஆரணனேபோதனரியிமையோர்சூழ்புனிதா
காரணனேநாதங்கதியுறவேவானவனே
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா. ௪

சந்தவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதாபுலவடராயிலமர்பொற்பரனே
நாதங்கதியுறவேவானவனே நலமிகுகயிலையனற்குருவே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனேயுலகருள்குயிலுதவுத்தமனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமராகுலவியமயிலையலைக்குகனே ௫

கலிவிருத்தம்.

போதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிதா
நாதங்கதியுறவேவானவனே
ஓதுங்குருமணிசேர்மார்பினனே
கோதின்மதியகமேவாழ்குமரா ௬

குறளடிவஞ்சிவிருத்தம்.

அயிலமர்பொற்பரனே கயிலையனற்குருவே
குயிலுதவுத்தமனே மயிலைமலைக்குகனே ௭

நீடவாரணனே டடிகாரணனே
வடிகூரமுதே கொடிவாரணனே

வெண்பா.

ஆரணனேபோதன்னரியிமையோர்சூழ்புனிகா
கூரமுதேயோதுங்குருமணிசேர்—மார்பினனே
வாரணனேகோதின்மதியகமேவாழ்குமரா
காரணனேநாதங் கதி ஆக கூய. ௬

ஆக செய்யுள்—௭௰௨.

மதுரகவிராயர்.

வெண்பா.

அங்கவரைமார்பா அரங்கபூபதியே
இங்கோர்புதுமை யியம்பக்கேள்—பங்கையக்கை
ஆயிழைக்குநான்குநாதலைந்துகுழையாறுமூலை
மாயவிழியேழாமதி. ௧

அந்திவெடிமுல்லையரும்பெடுத்துநான்வந்தேன்
விந்தையதாநாயகற்குமெல்லியலே—சுந்தரஞ்சேர்
செண்டுகட்டவேண்டுந்திருவிளக்கிலேதிரியைக்
கொண்டுவந்துபோடடுக்கொளுத்து ௨

இந்திரமாமண்டபங்கடென்றல்வருசாளரங்கள்
பத்தியுளவும்பளிககறைநள—இத்தலைவிட்
டிக்குச்சிலையாணிருப்பிடமெனறாசொன்று
ரிக்குசசிலைபாணுக்கின்று ௩

நீளத்திருக்குழன்றாய்நீங்காநிழல்போல
காலைக்கிருப்பாயோநற்குரவே-காளத்தி
நின்றைக்கேசென்றக்காணீயெங்கோனெங்கே
இன்றைக்கேசற்றேயிரு. ௪

விருத்தம்.

உலங்கொண்டமணிப்புயனேபிரம்பூசனைந்தாங்கா வுன்பாற்செல்ல
வலங்கொண்டகருடனையாமிடங்கொண்டோமெழினையான் வலத்தே
ண்டோம், பொலங்கொண்டழுணிமாடமிமிசையிற்புபறவழுப்புது

ன்னுங், தலங்கொண்டோநினதுநகைமுகங்கண்டோமினிவேண்டுந்தனங்
கண்டோமே ௫

இராமகவிராயர்.

கார்படைத்தகாதலைத்தான்றுரைதிருவேங்கடமளித்தகன்றுவெங்கும
பேர்படைத்தவானந்தரங்கமகிபாலநின்பிரமபூரநாட்டி
னேரிழைக்குளிழிபொழுமுலைப்பாலுசாரைத்தமொழிநான்கு
பாரிடத்திலிப்புதுமைகண்டுவந்தேனிக்கண்பயனைப்பயந்திடாயே ௬

சொக்குப்பறக்கும்புறுபாக்குதங்குநலிப்பறக்குங்குயிற்பார்க்கும்
நக்குப்பொருக்கிகளும்பறப்பாநானேனப்பாப்பேனோதிபனே
திக்குவிசயஞ்செலுத்தியபாசெகங்கோனடாதுதுமரங்காரின
பக்கமிருக்கவொருநாளும்பறவேன்பறவேன்பறவேன்பறவேனே ௭

மூவொன்பதென்பதிலோநாளிலைமோய்வனத்திற்
றூவுந்துளிர்ருநதாணிலை-நேரா
வரிளபாசநடையிலைவாரிறுநவிமுமம
மூலைப்பாளையான்முயங்குதற்கு. ௮

சென்னபுரிவருதுசிவனுயினைனை
அன்னமதுகாணுதவனுகி—மன்னுசிரங்
கைகொண்டனைச்சோமன்கட்டிசசனைடமுழுதங்
மெய்க்கொண்டீரணிதுமே. ௯

தனம்பொன்பணம்படைத்தசம்பரியாப்பின்னோ
மூளம்பிச்சைகளவனிலமோட்டை—தனமபெறற
மிதாலதுதுபோற்றுகின்றவேதாசலனைப்போல்
ஈதலைத்துமாகிலரேயென் ௰

சோரரெல்லாம்வெண்டிங்களைமேசேர்ந்தால்
ஆராவமுதாமென்னுச்சரியம-ஓராமல
நாணிவாசைமேவநாசை ன்றந்தருளும்
சீனிவாசையன்மணஞ்செய்து. ௰௧

அஞ்சம்பினுலெய்துமன்னநடைக்கன்னிகையை
அஞ்சம்பினுலெய்துமப்பாவி—நெஞ்சமுறும
காவிக்கணந்தார்கலைசைவேதாசலனே

விருத்தம்.

மதுகோவுதுவளைபணிபுயனென்றேனோ
 மருவாருஞ்சூழ்கலைசைநகர்மன்னனென்றேனோ
மூதாதிதெய்வசிகாமணிமாலுக்கு
 முந்தவொருமகனெனநான்மொழிந்திட்டேனோ
பதுமாசனத்திமகனென்சேர்சண்டை
 பண்ணுகின்றானென்றுரைப்பநிந்துன்பக்கால்
இதுவேகாசலமென்றேனிதமசென்னனை
 எதேதோவைதுபழியிடுகின்றாளே ௰௩

பூநகமலன்கலைசைவேதாசலன்மேல் ராஜுநவமைக்குட்பொற்பிலாலென், ஞாங்கயலார்சொலைக்கேட்டுவாணியரிபாலுரைக்க வடைந்தாளன்றேன், தாயெருவனப்போயிருந்தா ணாணிடசந்திறசொல்பரிசதாய்சகழலவுராரூன, ஞயம்பந்தசதிறங்கறபாணிவஞ்ஞில விறறிங்காமெளழிறகணமானே, ௰௪

ஆக செய்யுள்—௯௪.

பொது

பலவித்துவான்கள்பாடல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாப்பிட்டெழுந்திறுதுப்பிட்டுக்காதமென்னை சமங்கே
ஆப்பிடுக்கொண்டடிபட்டசொக்கேசருக்காளைப்பட்டுச்
சேப்பிடுமையிட்டுப்பூமாலைகந்தங்கிரிந்துமஞ்சட
சாப்பிடுவொழ்க்கைப்பட்டாள்கூடல்வாழுங்கயற்கண்ணியே. ௧

காமாகயற்கண்ணிகோபம்பொறுவென்றன்கண்பணிநீர்
ஓமானகாத்திற்றுடைக்கரிதேமெசுகமேழுமெச்சும்
கோமான்கரத்திற்குணிகிலோயன்குருணைசிலம்பில்
மாமாவின்காலல்லவேமன்னவாவுன்மலரக்காமே ௨

தைத்தலைச்சன்னிற்பசும்பொன்வளையல்கலகலெனச்
சத்தமொலித்திடநூபுரம்பாதச்சதங்கைகொஞ்சத்
தத்திமியென்றுநடஞ்செய்சம்பீசர்கஞ்சந்நிதிப்பெண்
செத்தகுரங்கைத்தலைமேற்சுமந்துதிரிந்தனளே.

பரிக்கொம்புபோலப்பகவான்சரிகைபகர்ந்திடினும்
உரிக்கம்பதாயினுமியார்கடனுடனோடிச்சென்று
கரிக்கொம்புபோன்முலைமினாருக்கிவரக்கன்னியர்கை
நரிக்கொம்புதானுமுண்டோவேங்கடாசலநாயகனே ௪

கேளந்தரானாயின்மைந்தாரின்னையரைக்கிட்டிமக
வேளவந்துபூசலிடமதிகாயவெருண்டெனது
தாள்வந்துபற்றிமுன்வாய்ப்புகைக்கதெனின்றுதாழ்மைசொன்ன
நாளந்தநாளல்லவேயிந்தநாளந்நாயகற்கே ௫

கற்றனவொக்குமபுநினைகேட்பனகண்டபன்னுள்
உற்றனவொக்குமொருபசுமகாண்பனகொன்னலரைசு
செற்றனவொக்குஞ்சிறுநகைசெய்வனநீயர்செய்பப
பெற்றனபெற்றியென்னுண்மறப்பானைப்பெருகுன்றனே ௬

பக்குவமாகக்கவிநூறுசெய்துபரிசுபெற
முக்காணம்மெதிர்பல்காலும்போட்டுமுயன்றிடினும்
அக்கடபோவெனும்லோபரைபாடியலுத்துவந்த
குக்கனையாண்டருள்வில்வனத்துக்குயிலெம்மையே. ௭

பொல்லாமதப்பயலெங்கோமுஞ்செய்யும்போருபெண்ணைக்
கொல்லாமற்கெல்லுமதியுங்கடலுங்குயிலுமினை
கால்லாமதொலைந்தமெதன்றென்னினன்பாவிபிபபோதன்மனம்
கல்லாயிருக்குமெனறெவ்வளவேனுமுன்கண்டிலனே. ௮

காலையுபாதிமலஞ்சலமாமன்றிக்கட்டுச்சியிம
சாலவுபாதிபசிதாகமாகுமுற்சஞ்சிமமாம
மாலையுபாதிதுயில்காமமாமிவைமாற்றிவிட்டே
ஆலமுகுந்தருளம்பலவாவென்னையாண்டருளே. ௯

காலடிவள்ளுவராமேயிப்பாலைநடந்தபெருங்
காலடிமேடைபாண்டிமேகட்டுசவிறபட்டும
பாலடிசிலவெண்ணெய்புனைந்தோனரங்கன்பணிவனாயில்
வேலடிமுள்ளுக்குப்பாயமிட்டேகுமவிளையுந்நன்றே. ௰

புலியைக்கொடுத்துப்பசுவாங்கியோபுலிப்பூங்குழலாள்
புலியைபசுதின்னவிட்டுப்புலியைதநினைகற்றிப்
புலியையரைத்துப்பல்காரஞ்செய்துபொருந்துமுகப்
புலியைக்கள்ளிப்புடஞ்சாறுவைத்தாட்புதுநடனுக்கே, ௰௧

(புலி—வேங்கை—பொன்) (புலி—மயிர்ச்சாந்து) (புலி—புல்) (புலி—வரி—கேல்) (புசாப்புலி—முகத்தாமரை) (சாறு—திருவிழா)

வேளாமழகன் றுரைசிசக்கரதியென்விட்டிலொரு
நாளாகிலுமொரகாண்கிலேனெயநதாளுமவன்
தோளாலணையுமசுகவாலிபதனைத்தணிக்கவொரு
நாளாப்பிறந்தனையேமைந்தனேயென்னவாயுனக்கே. ௰௨

நடந்தாளொருகன்னிமாராசகேசரிகோட்டிறகொங்கைக்
குடந்தானைசுமவொயிலாயதுகண்டுகொற்றவருந்
தொடர்ந்தாரசராதியாளாபோகமவிட்டாரகத்தசைவமெல்லாம்
மடந்தானடசத்தாசிவபூசையுங்கட்டிவைத்தனரே ௰௩

நாலாகலைதெரியேசர்பவானரனட்டிலவள்
சேலாககுகண்களபடைத்தபெண்ணேனினறிகழும்வயிரீ
முலாகவுமகுறமபாம்பாகவுமவலையிலிமிசை
மாலாகயானைபளிகொள்ளவந்தலுகறணமாளிகைக்கே. ௰௪

அரவிந்தகண்பண்ணுதன்றமபினைமைத்துனனன்னல்கையில்
வரமூந்தியாபுகபபூணடவன்காலுமறங்கவனே
பாமனறிமிரியைபெருநதியைநதைபனைகவன்வெறபை
உரமெனசெறுதவன்மாறறுனறனசேவகவெணடொடியே ௰௫

சங்கரன்றேவிதமயன்மனைவிதனக்குமுன்றாம்
மங்கையபேரிபவாகனநகாலுமறறெங்கவனோ
கொங்கைகளிரைந்துடையவளபிகருவலயத்தில
எங்குநதிரியுமவயிரவளாதியனறேகிளையே. ௰௬

மாத்தானைப்பிதுகணைமாடேறுவானைமதகரித்தோல்
போர்த்தானைவேதப்பொடிபூசுவானைப்பூதலத்தென்
ஆத்தாளுடனெதிாதம்பலத்தேபெனறுமாடிநிற்குங்
கூத்தாடிப்பையனுககோமகளோமயலகொண்டனையே ௰௭

கானவர்தான்றினைசெய்தனரோகண்ட கண்ணலலவோ
தேனமர்வண்டிலங்காள்கிள்ளைகாள்செழுங்கானைவிட்டுப்
போனவன்றானலலவோநெடுங்கானிப்புனமல்லவோ
நானன்றானலலவோசொலலவேண்டுநடுக்கண்டதே. ௰௮

தாராளனெங்கடிருநின்றைச்சேடன்சயிலத்தின்பால்
நீரார்முகிற்குழற்பெண்பேதையைவிட்டுனிபிரிந்தால்

ஓராமணிக்கலையமுதில்லைபஞ்சணைச்செல்வனில்லை
காராரபொழில்வளர்காழிப்பிரானிலைகாப்பதற்கே. ௧௯

அம்பளவெவ்வளவவ்வளவேவிழியார்ந்தகொவ்வைச்
செம்பளமெவ்வளவவ்வளவேயிதழ்சீர்சொளவஞ்சிக
கொம்பளவெவ்வளவவ்வளவேயிடைகூறெனுமிச்
சம்பளவெவ்வளவவ்வளவேதனந்தையலுக்கே. ௨௰

கச்சணிகண்டத்தாரூர்த்தியாகர்களின்வெற்பில்
கச்சணியும்முலைமாதேயிதுவென்னகாரணமோ
அச்சுதனுமத்திரண்டாமெழுத்திலரையெழுத்தில்
வச்சிரபாணிமனையாள்பகைவந்துவாய்த்ததுவே. ௨௧

அச்சுதன்—அரி—இரண்டாமெழுத்து—ரி—அதில்—அரையெழுத்து பாதி ரி—வஜ்ரபாணி—மனைவி—சசி—சந்திரன். (பகை—பாம்பு)

போமேபொழுதுவருமேமதியமபுரண்டெனங்கம்
வேமேமதனனசாந்தைதககுமேதைததபுணாவழியிற்
பூமேவுதென்றல்விருமேயெனபெண்புத்திபோய்விடுமே
கோமேதகப்புயமேல்மழுவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௨

பாலினுமின்சொற்குயிலினுமென்மொழிப்பாவைநல்லாள்
மேலினுங்காமனசாந்தைக்குமேவடவேங்கடவில்
டாலினும்வேலைநிலினும்பாம்பினுமாக்தாத்துங்
கோலினுங்கண்வளர்வாய்மழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௩

மெய்யினுநலவரினமபொறாமயிர்வீழ்தொடக்கம
செய்யினுமானககவரியுயயாசிற்றினைககாயவர்
வையினும்வாழ்வர்ககவையக்காதுமயிநமொக்கக்
கொய்யினும்பின்செலுமேமழவாபள்ளிகொண்டவனே. ௨௪

மாலாககியென்னைப்பெருவயாதாககியென்மார்பின்முலை
பாலாககியங்கபயகுராயபாககியபபாவையனை
மேலாக்கிச்சிகருவிளைக்கெண்ணையாக்கியெனமேனியெங்கும்
தோலாக்கவோமகனேபிள்ளையாய்வந்துதோன்றினையே. ௨௫

சதுராயிருந்தாதிமாயிவன்யதன்சற்பனைசெய்
தெதிராளியாயையங்கணைதூவவானத்திருந்துகனல்
மதிவாரிவீசவினுவைமறந்துமதிமயங்கிப்
பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்காயிருந்தனள்பைங்கொடியே. ௨௬

பதினாயிரங்கொட்டைப்பாக்கு—அம்மணம்.

அன்பட்ட திசசெங்குட் போற்றுந் தென்கோட்டைக்கதிபதியாய்
பொன்பட்ட ருசுபோரசுனாதபூபவிப்பூதலத்தே
நின்பட்ட போட்டதிற் புதுமைமறந்திநீணிலத்தே தோர்
தன்பட்டமென்பட்டந் நாலாலடிபடுத்தமபட்டமே. ௨௭

சேமன்புதலைவன்செழுங்குன்றவேலன்செழுங்கிரியில்
காமன் மைகவனகரிபுநதமாகினகைவலவா
பூமன்கணை புமதியுமிளவாடையும்பூரவிட
மாமறையையன்றசாபனைமறந்தநிவாடுவனே. ௨௮

(சோமன்-இடபாகனன்.) சாபன் கரி இந்திரனூர்தியாகிய-மேகம் யாமன—ஈருலன அருண—தமையன—சமுமன.

குறைமிச்சங்கமடைவார்தடையுந்துறைநீராடங்கி
மேலமேலறவாண்ணிவர்கைக்குடம்பூப்புரியாடிப்பூச்
சாலைறபநந்தனைப்பிறந்தணையவரைபால
மாலைறவாடைபரியாலேழிருணடியாமயிம்ல ௨௯

பாட்டுக்குப்பாத்திரலேலோரைப்பாடிப்பம்பெறலாம்
மோடுக்குளாபனைபாயமலென்றுபுழுதுண்டபுண்டோ
விடகிரசுக்கீரபுரந்தனைடோவெனளைவாய்பெருவெற்றிலேயோ
படுபுகுசமேகநகைடாயவெளினாயவிருப்பமே. ௩௰

செவிருத்தகதக்குயானைக்குவெற்றிக்கருடனுக்கும்
வலிக்குழுமியபியாரதந்தக்குமவனசவிக்கு
புலிக்குநெய்போயறுதருநாவிகருபடாருப்பூரிருக்கும்வீட்
டைவிருஞ்சரநத்புணடோமெ வாசமிருப்பவனே. ௩௧

சலங்காதவிரியாறும்போகின்றகாலமந்தால
நலங்காமலேபெயலையாட்டுவமோவிக்குரவனநில
சலங்காறுந்கேட்டையந்திமேலுந்தலைபத்துநகாவனிநந்தும்
இலங்காபுரிநிறைத்தாலெளனாவலிருப்பவனே. ௩௨

எரிக்குமதிசசடையண்ணாமலையசெழிற்கிரியில்
பரிக்கின்றபூனைவாமிதிநகப்பொற்றாளதமடாநகதிறைல்
பொறிக்கண்பசாசுசெண்றதகீரதூவிபபொரிபொரித்துக்
கொரிக்கினறபாலிவிலைபாடிபோயினன்கோமளமே. ௩௩

திரைகடலோடிநதிரவியந்தேடென்றுசெப்புமௌவை
உரைபழுதனறெனசசோரதாள்கழிக்குன்றத்தோர்மடமான்
அரைமணிசிசாநதனங்கொணடோங்கியாற்றியபின்
இரைகடலேப்புவாவெநநாளென்றெழுந்தனளோ. ௩௪

மேகம்பிறைசிலைவேல்கும்பிழ்வள்ளைவெண்முத்தந்தொண்டை—
பூகம்பசுங்கணைதேனுமிழ்காந்தள்பொற்பாசிலைநாக்
நாகங்கதலிபல்வண்வாரணன்னனிறமுண்டு
மாகம்பொழிற்றிருத்தில்லையிலேயொருவல்லியிலே. ௯௫

இலந்தத்தைகயோநல்லமுதத்தையோசித்தென்காத்தில்
வளர்ந்தத்தைநயாதுமுணர்ந்திலையேயயலாகிமனைக்
களர்ந்ததைதயேயெனஇருவரங்கேசர்க்குச்ச ற்றச்சொன்னால்
அளாந்ததைதயேயளந்தாய்பின்னையாதுமளந்திலையே. ௯௬

ஆயத்தாறையிற்பிறந்துவந்தந்தணர்பால்குடித்து
மாயக்கண்வேசையிடத்தேவளர்ந்துவண்ணுடனொருநாள்
வயப்புலவரிடத்தேநடந்தெனச்சட்டியேயென்றபின்
போயக்கசாலைபுகுந்தனள்காணங்கப்பொய்மகளே. ௯௭

பூச்சிலைமன்னற்சைசஞ்சேவகசேனைத்தப்பொருப்பிடத்தே
காச்சியபாலைசகுடிபோவென்றனந்தக்காரிகையும்
பேச்சிவளைதருகைகள்சிபின்னைகைகொராமறகுமுன்சொன்னதாம்
வாய்ச்சகொன்னேநடந்தாளபாலைபானைவனந்தனிலே. ௯௮

தோப்பிடுவாரில்லைதெனநல்வாரமற்சுமைதிக்குக்
காயப்பொரிலைகாமன்வாரமற்கருங்குயிலவாய்க்
காப்பிடுவாரில்லைதென்னைநகேசாக்கயமென்று
கூப்பிடுவாரில்லையேவண்டுகாளென்குறைசொல்லியே. ௯௯

அணிபாகடுசகைநறுந்துப்பைகங்கையறுகுடனே
பணியார்சடாடவிநச்சசாலைநாதர்பணிவரையில்
தணியாதமாமதப்பேயபிடித்தாடுமித்தையலுக்கு
மணியாடடிறல்விடுமோசொல்லுவீரிந்தமாநிலத்தே. ௱

பாதாதிகேசமுதலாயிவளைப்படைத்தாமல்
வேதாமருவுகுலவெள்ளைவட்பஞ்ஞைவிரிபூதலத்துள்
ஆதாரமின்றியிரண்டிளநீர்தாங்கிநிற்குமோ
ஓதாகினுஞ்சமறங்கிலாதிராதிடையேந்திழைக்கே. ௱௧

ணையிருந்தாலுங்குலமிருந்தாலுங்கொழுந்தமிழின்
ணையிருந்தாலுமதியிருந்தாலும்வழுதிடுவன்
ணையிருந்தாலும்மார்காசும்பெறுதற்கிங்காரவனைப்
ணையிருந்தாலவர்க்கெல்லாருபஞ்சவிபண்ணுவரே. ௱௨

உரகத்திலேகிடப்பான்சக்ரபாணியுயர்ந்தகும்ப
கரகத்திலேகிடப்பான்குறுமாமுனிகன்னியர்கள்
விரகத்திலேகிடப்பானசாமராஜன்மிகுந்தவெழு
நரகத்திலேகிடப்பான்கொழுமூர்முத்துநாகப்பனே. ௪௩

செய்க்கறியுண்டசிவன்மேலன்பற்றவன்சீசியவன்
வாய்க்கறியாதவிடக்கானதுமில்லைமர்க்கறியுங்
காய்க்கறியென்பதும்வேண்டான்சப்பாரங்கனக்கவிட்ட
நாய்க்கறியுப்புசிப்பான்கொழுமாமுத்துநாகப்பனே. ௪௪

தருநிகரானகான்செல்வராருந்தழைக்கும்புல்லூர்ப்
பெருவயலூடுதனிலெலிப்போலோரபிடாரன்வந்தே
ஒருகுடங்கொண்டொருபாம்பாட்டினனிவ்வுலகிலுள்ளோ
இருகுடங்கொண்டொருபாம்பாட்டுவதென்னவேந்திழையே. ௪௫

கேணாட்டுமுல்லைத்தொடைமருகாதன்செழித்தபுகழ்
பூநாட்டுமன்னர்தொழுமலர்மணிப்பூணணிந்த
வாணாட்டரம்பையர்மண்ணாட்டிசர்மணத்தினுக்குக்
காணாட்டுவரின்கைநாட்டுமதேலினைக்கண்டுகொண்டே. ௪௬

ஞாயிறுபோய்விழகிரங்களாலங்கெயதிடநணவிய செவ்
வாயவனைதூவடியதனையுநாயகல்வியாழம்வர
மேயிருவெள்ளிக்கலைசோமநாதனுன்னைமேவுதற்குத்
தாய்சனியாகினளோமருகாதளசிங்கமே. ௪௭

ஆடியநாகஞ்சமேருகாரநுநல்வெய்புலியும்
சூடியநாதர்பயனமுதலம்புஞ்சொற்பனுவல்
பாடியபாவனுமாயவந்தகால்வெண்பணிலவயல்
கோடியகோன்சிவந்தான்றிருமார்பிற்குளிதொங்கலே. ௪௮

சிவந்தான்மாலைமதனையும், கடலையும் அடக்கி, இவனைப்பிழைப்பி
க்கவையின் பாமசிவன் கண்ணையும், திருமாலம்மையும், சம்பந்தசுவாமி
களையும் ஒத்தது.

முருகார்முளரியுமுள்ளியுமுண்டசமூரியாசம்
பொரிகாரிரும்புகைகமுப்பொன்பொறித்தாரையும்
குருகாருங்கொண்டையுநீனைல்போலென்குரிசிலுக்கு
வருகாதலேழத்தமங்கையுநாலுமடந்தையரே. ௪௯

கரைகோட்டிளங்கன்றுநன்வனாடுநயந்தளிப்பன்
விரையூட்டுதார்பபுனலைறபிழுமன்னன்றேவிருப்பிக்

கரைபோட்டம்நின்மரக்கலம்போட் டென்னைக்காணவந்தால்
திரைபோட்டுநீயிருந்தாய்சிங்கபூபசிகாமணியே. ௫௰

வண்டோவிழிநுதல்வான்பிறையோவல்குன்மான்குளம்போ
செண்டோமுலைநித்திலமோநகையிடைசேர்துடிகற்
கண்டோமொழிகுழல்காரோமுகங்கமலம்பவளத்
துண்டோவிதழ்கன்னித்தண்டோதுடையிந்தத்தோகையற்கே. ௫௧

வண்டொத்தவுண்டிசைபாடுஞ்செந்நெல்விப்பாரன்வரக்
கண்டிருந்தும்வடிவேலொண்டிசைதுப்புவில்லாம்
குண்டமநுத்தும்பொற்றேருந்தாமறைகுழலைதந்தால்
தண்டுகொண்டேட்டடிவென்றிடையடித்தாகுழலே. ௫௨

ஆலங்குடியர்சங்கஞ்செறியத்தரஞ்சக்கரப்பொன்
மேலம்பரத்தினாநாகபெருந்தகவாவேள்ளையர்
சூலக்கண்பெய்பினர்பாடுநீகோம்புறேதாயசவினர்
பாலன்னைகைகோர்பைடசூரணைக்கனைறுநிருபனை செதாடிக்கே. ௫௩

ஆமாவிசமூந்திடமொய்மின்னியிலையனைநிவினை
போமாவுனைவிட்டுப்பாகேனைசகதபுன்மைவர
லாமாபராமுகமாயாமத்தகவேபேடடை
தாமாகுகனெனுநாமாயப்பிறகாசசனைமுகனே. ௫௪

ஆக-செய்யுள் அ௱௪௰.

வெண்பா.

சென்னிமலைவேலவாக்குச் சோதகொடும் பண்டின்டு
கன்னிதுறவள்ளிக்குக் காலிலே—முன்னமே
ஆட்டுக்குக்கொம்பிலே யானைக்குக்காலிலே
பாட்டுக்குளாராய்ந்து பார். ௧

தார்க்கொன்றைதாவென்றேன் றுமேழிவொன்றென்றான்
ஊர்க்கஞ்சிநானமூன்றிலொன்றென்றேனை—ஆர்க்குமை
பொதுவென்றான்பூவென்றேன் போயினனைமூழி
இதுவோனையமீசனியல்பு. ௨

பறவைநாய்நாவம் பனைவிலங்குபங்கம்
செறியுபிருஞ்சதஞ்சி தடன்—குறகிழவன்
என்றுரைதநவிரைந்து மோர்தணடத்திற்பண்பாய்
ஒன்றுமெனவுரைப்ப ரால். ௩

பரியூர்வார்பாலருந்தல் பண்பாமுடற்குக்
கரியூர்வார்பெண்ணின்பம் காணல்—விரியும்

சிவிகையூர்வார்க்குமைத்த லின்பஞ்சேசெல்வார்
பசிவியவுண்டல் பயன். ௪

தக்கசகுனஞாபகஞ சாமுத்திரியஞ்சொன்
மிக்கவசீரிகஞ வென்னைநதுப—இநடவிலை
கூடினுங்கைகூடிவருவ கூடாதொழிந்தொருபால
வீடினும்விடி விடும். ௫

நக்கஞர்சோணகிரி நாதஞர்வெள்ளியிமே
தக்கநாரைத்தகர்த் தக்கஞா—போகமைவா
ஆக்கினர்சூரியனை யம்புலியைத்தேய்த்தரியைத்
தாக்கினரோடோடத் தான. ௬

ஓடிஞனென்ப துணர்ந்துமுனைக்குச்சரியா
நாடிஞர்க்கென்ன நரகமோ—நீடியே
ஆதவிடந்தோன்றியபோ தம்பலவாணன்கொடிய
மாலவிடஞ்சரி யாதே. ௭

அசனமினைப்பகற்று தன்னையேநம்பால்
வசனமிதுதவறு வாயமை-இசைநாகைச்
சின்னப்பாலவெண்மதியஞ சேரிமையதேபிறந்த
அன்னப்பாலிங்குவந்தா லாம். (அன்னப்பால-பரமசிவன்) ௮

தலையிலிரந்துண்பான் றன்னுடலிற்பாதி
மலையின்மடமகளுக் கீவான—உலையில
இருப்புவனமேமணியனே யனைறுமேலாவராம்
திருப்புவனத்தீசன் றிறம், ௯

ஆச்சரியந்தென்னமா மத்தனையுங் குத்துமுலை
காய்சசிருக்குந்தென்குடந்தை காவலா-மாச்சான்
வரக்குப்பையாகீ மருவாநாவெல்லாம்
சாக்குப்பையாமேதனம. ௰

கல்லுமுருத்தாது காலின்முட்டையாது
எல்லைமார்த்தாண்டன்று மேடுறுது—தொலைமரு
மாலையிருளில் வழிநடக்ககக்கூசாது
காலிற்செருப்பிருந்தக் கால். ௰௧

தந்தைபோய்த்தாய்போய்த் தமர்போயென்சுற்றமும்போய்
வெந்தைபுரியாகி விட்டேனே—முந்தவே
ஆழாழிநஞ்சுண்ட வாபத்சகாயனேனும்
பாழாவான்கண்ணோறு படடு. ௰௨

கைக்குடமுஞ்செண்டு கனகும்பக்குடமும்
முகக்கு—முங்கொண்டான் முறியாமோ—மைச் சபமீர்
வெய்க்காற்றினல்விளங்கும விராகநதியாநகரில
ஈக்காற்றுக்காற்று விடை. ௰௩

வையப்புகழு மயிராயிரமெடுத்துக்
கையிலொருமாதவனைக் காணமல்—வையகத்தில்
செங்கண்மாலீசன் திருவடிக்கெண்ணாயிரமாத்
தங்கண்மலர்சாத்தினை ரன். ௰௪

பாம்புசேர்மேனியாள் பாளயத்துமாமாரி
சாம்பசிவன்றன்னடியை சாராரை-வேம்பின்
இலையையுடுத்தியவ ரொமைமயோக்கித்
தலையிலவிளக்கேற்றிவைப்பா டானை. ௰௫

அட்டமியிலோதினு லாசானுக்காகாது
சிட்டருக்குப்பன்னான்கு திதாகும-கெட்டவுவா
விதைக்குநாசமாம வெய்யபிரதமையில
பித்தரும்பேசார் பிறை. ௰௬

ஆயிரம்பாகன்னமுலையென்னகடைக்கண்ணிபாகி
னுயிரம்பாககாறுநேன ணைபினுல-தீயிரங்கி
வந்தாளென்னை மலைப்பழனிவேலவனே
சந்தாளவேறிலயே தான. ௰௭

(ஆயிரம்பாக நளம்ப) (பதினுயிரம்பாக்கு-அம்மணம்)

பிறப்பித்தோனைவித்தைதனைப பேணிகொடுத்தோன்
சிறப்பினுபதேசஞ் செய்தோன்—அப்பயரி
பஞ்சத்திலன்னம் பகாந்தோனபயந்தீர்த்தோன்
எஞ்சாப்பிதாக்களென வெண். ௰௮

கானக்கடன்றலைக் காவணைன்றனுமால்
நாணக்குழன்மடவி ராஜுமாம-ஞானகால
தனைவிறசங்காழி தாம்புகாபபேசுயதோன்
என்கையிறசங்காழி யில்லு. ௰௯

கட்டியடிப்போர்கருங் கண்டிறேற்றுவார்க்கும்
எட்டியடிப்போர்க்குப பீவெர—இடடமுடன
பாடுவோர்க்கியாரோ பலதுதாததாடையினிற்
போடுவோரகிவார் பொருள். ௨௰

செய்யாள்கணவா செகராஜசேகரா
ஐயாவடக்கைக காரியா-ஐய்யா

குடஞ்சுட்டுப்பின்போனகோபாலாமுந்த
வடஞ்சுட்டுக்கண்டுபிலாண்மான. ௨௧

உன்றன்மகளையெடுப்பதற்குக்காரணமென்
என்றன்மகடனியல்புகேள்—குன்றாச்
சிராப்பளிமேனேர்வருஞ்சேவின்மணியோசை
கிராப்பளியுங்கொள்ளாளிவள். ௨௨

நீறுநுதற்செஞ்சடையோனீநகர்பாடமணிந்து
நீறுநுதிவேலைநகரிற்றம்பி—நீநீர
படவரவஞ்சாடப்பலிபிடெண்வந்தால்
இடவரவஞ்சாளோயிவள். ௨௩

வாலைப்பொருந்துதலால்வல்லரவைப்பற்றுதலால்
மாலையடுத்தநெடுவாறுறவால்—சோலைதிகழ்
உம்பர்பூசித்தருளுமொற்றியூரணவரையில
அம்புலியுநன்கருடனாம். ௨௪

அம்மையிலேயேயரியடியேனிடர்தீர
இம்மையிலேவந்தெனையீடேற்றி—மும்மையிலே
எந்தப்பாவமுஞ்செய்தேனந்தப்பாவந்தீர்க்
கந்தப்பாவந்திப்போதா. ௨௫

எழுதரிதுமுன்னமெழுதியபின்னத்தைப்
பழுதறவாசிப்பரிதாம்பா—முழுதுமனைச்
சற்பரிதுநறபயன்னான்கண்பரிதுகண்டகாவ
நிற்பரிதுநாணைக்கே. ௨௬

பட்டறுநீரேறுமென்னைதுயிர்குயிராம்
பாசறுங்காற்படியானதும்—விட்டேறும
அன்னங்காரிசனியபருநாமன்று
நன்னாப்புமாரியப்பரோ. ௨௭

கோடுதிகழுங்குர்பாறல்கோனைநயனைக்கு வென்றால்
மாடுதின்னியென்னைமறுத்தானே—மாடுதின்னி
தனபொழுதும்பேச்சகேதனைநக்கடலிருக்க
உனபொழுதுப்போச்சுமேநயென். ௨௮

மாடுதின்னி—வைக்கோலைச்செய்தமருள்.

செஞ்சடைக்கவேட்கையெல்லாநீங்கியிருவிழியும்
பஞ்சடைந்துள்ளாவிபடுமுன்னே—செஞ்சடையில
வெள்ளாறுவெண்டளும வெள்ளிபுதையாறு
தள்ளாறுவெண்ணேணில். ௨௯

பலவித்வான்கள் பாடிய

மூவாகவி முன்சோழனோர் நூறு
காவலர் மாணிக்கர் தலைநாற்பத்தெட்டோ வருசீர்
நூதனசிவாலயத்தோடாறுபத்துங்கூட
ஓதவருமாயிரத்தெட்டோர். ௯௰

காலெழுத்துப்பூடு நடுவேகாம்பிருக்கும்
காலுந்தலையுங்கடைச்சாதி - மேலாக
ஒட்டிமுதலெழுத்துமோதுமூன்றாமெழுத்தும்
விட்டார்பாமனுக்குவீடு. (புகையிலை-புலை-கைலை.) ௯௧

முனியநட்டுமூட்டிச்சு முன்னிவளக்கும்
கனியுதிர்க்குங்கல்வுநாய்காக்கும் — தனிவழிக்குப்
பத்திரமதாக்கும்பாங்கீக்கும்பாய்படிக்கும்
கைதலத்திற்றடியிருந்தக்கால். ௯௨

பகலொன்றெறுக்கிளைம்பாய்பறைவையெச்சம்
பிகமேவாறதாற்றுய் விண்ணின் — முகிலைதனுலை
பெய்யும்மழையைத்தடுக்குமேபோமுருமாமொருவர்
கையிற்குடையிருந்தக்கால். ௯௩

வந்தவழிகளையாதுவாய்முதகடந்தருள்வாய்
செந்நீதவழிக்கையாதுவாரகையா — சந்துவழி
தோகைமயிலெத்தாமனைகுரிமேவாசைக்கருந்சியுளத்
தாகையெடுத்தாமேனையறிந்து. ௯௪

ரிதுரவிப்பாவையருள்கோவையானையேல்
செறிந்துரவிப்பாவைத்திருக்துய் திறந்தமைந்த
வைகுந்தவூர்வாயாய மனமேகொல்வைகிகர்
வைகுந்தனூரவாய்மடுத்து. ௯௫

மடித்துந்தாமரைக்குவான்கோரைமாமேல்
விடக்குந்தாமரைகுமேமாய் — முடிக்குட
அநந்தசர்மயஞ்சகைமடுத்தேனையாள்வாய்
அநந்தகனையஞ்சங்கமலர். ௯௬

அலமோதிமத்தானைமேகோனைமாலை
அலமோதிமதத்தாபடிக்கும் — அலமோதி

ந்தனைக்கத் தாளுறவே நண்ணிநின் றாயானைக்கோன்
உந்தகத்தா ளுறவே யோர்ந்து. ௩௭

ஞர்ந்தண்டை யாளு முக்கமலச் சோலையனே
சந்தண்டை யாளு மிகுதிரையும் — சோந்திலகு
தூயசுகிர்தசுரூபா தோற்றியடி யேனுடைய
மாயத் திருக்கூறட்பாய் வந்து. ௩௮

அருகும்போகாது மனைக்கு மகிழ்வொழிந்து
போகும்போ தெல்லாம்போகுமே - லோக
நவசாரப்பட்டார்போ னலிந்துமட நெஞ்சே
அவசரம்பட்டாலாகுமா. ௩௯

சல்லடைக்கண் ணாகித் தளர்ந்தாளருள்புரிவாய்
பல்லடையார் சேர்நகர் வைகுந்தா — நல்லடையும்
பாந்தாளிறைசோகாலனை பாணம்வருந்துதலால்
மாந்தாளிறைத்தேர் காலாண் மாபு. ௪௰

காரங்கமேனிக் கருணைக்கடலான்
சீரங்கநாதரோ செல்வரோ — நீரங்கே
அள்ளியுண்ட வெண்ணெய்க்கா வெம்மையடிப்பாளென்று
பள்ளிகொண்டாற் போமோ பயம். ௪௧

படைப்பானுங் காப்பானும் பார்க்கிலருணேசன்
படைப்பானயனென்னல் பாவம் — படைக்கிலயன்
ஐந்துதலையிலொன்றை யானறுத்தபோதிலயன்
றன்றலையைப் பண்ணறியான் றான். ௪௨

நாறுங்கடம்பு நடையுடையும்பாலனையும்
வீறுமுனக்கேன்பழனி வேலவா — ஆறுதனில்
வெட்டுண்டானுங்களையன் வெண்ணெய்த்தனையே திருடிக்
கட்டுண்டானுங்களம்மான் காண். ௪௩

நூதுமதுரை துவரைகடையிடைமுன்
ஓதுகின்றமூவெழுத்து மொக்குமே — நீதி
செகராஜசேகரன்வாழ் சிங்கையெனுஞ்செல்வ
நகராயிழையாரநகை. (நூ—து—து-முத்து.) ௪௪

பூங்கோதைமாதர் புனைகின்றமுத்தாரம்
வாங்கோங்குடிக்கு வடுவென்றோ — நாங்கள்

முலைக்கோட்டணிவதெல்லா முக்கண்ணன்சென்னித்
தலைக்கோபெட்டதழும்பு. ௪௫

இவ்வரையுமாவிங் கிரக்குவோர்தாமிகலை
ஐவரையுங்காத்தவனுந் தஞ்சை—மைவரைசேர்
வானிரங்கு முகதுர வண்ணமன்னவுமது தொண்டை
மானிரங்குவானென்றான் மான. ௪௬

வாரிதாளுஞ்சொரிய மாலையினூடுருவிச்
சோணமர்காடளவுஞ் சேர்ந்ததே—மூர்மகன்
அம்போடலைஇன்ற வாயிழைக்குக்கூதிரைக்
கோமபோகுவேரத்துங்கா கூறு. ௪௭

தேயிருக்குபார்சனிரைச் செந்திலனைடென்றும
பூமருக்கையசிரிப் பொறியென்றும—சாமிருகரு
மாய்ப்படுமேயென்றெண்ணி வாடிமனமகலரந்து
கூப்பிடுமேயந்தக் குயில். ௪௮

காமனூர்வீட்டினிலே கள்ளன்புகுந்தாரே
சோமனைப்பாம்பு சூழ்ந்ததோ—யாமமாககாண்
தீப்பட்டுவேகுதே தியாகேசர்நன்னாட்டில
கூப்பிட்டதேயந்தக் குயில். ௪௯

செந்தமிழோருய்யவன்பு செய்யவந்தசோழவளநல்
சந்ததமுஞ்சோலாடாழ்குயிலே—வந்தனைசெய்
ஐங்கரனைவேலவனை யன்றழற்கண்வந்தவனைச
சங்கரனைவாசுகியைத் தான். ௫௰

கருப்புவில்லைமுறிக்க—ஐங்கரனையும், கடலையடக்க—வேலவனையும்; சந்திரனைத்தேய்க்க—வீரபத்திரனையும்; மன்மதனையெரிக்க — சங்கரனையும், தென்றலையுண்ண—வாசுகியையும்வந்தனைசெய.

மூக்கண்ணன்வாழ்வெற்பை முறித்துவரியிட்டகால்
மூக்கணனையப்பில்விழ மோதாதே—முக்கணன்றன்
வேணிக்காகாமலர்வைத் தேகினன்யெலவியலே
சாணிற்குறைந்தான்றலை. ௫௧

மூக்கணன்வாழ்வெற்பு-மேரு, கால்-காற்று, மூக்கணன்- தேங்காய்மூக்கணன்—வேணிக்காகாமலர்—தாழம்பூ,சாணிற்குறைந்தான்—ஓட்டைச்செடி.

சேரநாடோமதுரைசேர்ச்செழியனேசெழியன்
சாவதிலுள்ளோரேசங்கத்தார்—சிலம்பிகும்
சம்பாலதேவன்கடம்பவனவாசர்
தம்பாரிமீதுநட்டசித்தாய். ௫௨

மங்கையர்கள்போனிடமிசைவைத்திருக்குமாசைதனைப்
பங்குசெய்தாற்றொருபங்கெடுத்துக்—கங்கைமதி
வேணியான்பாதாரவிந்தத்தில்வைத்தக்கால்
காணலாங்காணுக் கதி. ௫௩

நாச்சனரும்பொன்னுங் குடியுந்தாசகமும்
அச்சமறமுன்னிற்குமாயிழையும்-நச்சரவுங்
கண்டித்தவெள்ளைநங்கரும்புயிளநீரும்
தண்டித்தார்க்கல்லோ சயம். ௫௪

பட்டவல்பட்டாணிபொரிதேங்குழலப்பம்
பட்டவிழுந்தோசைவடையுடனே—சட்டமுடன்
பாமற்சோறுகறியுண்டையுண்டையாயடைக்கும்
வாயாநமச்சிவாயா. ௫௫

குச்சிலியாரத் தூயமுங்குவலயத்தோர்
மெச்சராமிழ்மாதா வியன்மூர்வும்-அசசி
தேனுங் மடமார் சிங்காரக்கொங்கைக்
கனிங்மெனவேசொற்கவி. ௫௬

இங்கி நககவென்றுசொன்ன டோவிஸ்டம்விட்
டங்கி நக்கவொன்றுவவைட்டான்—எங்குவைத்துப்
போமுவேணிவ்வுடலைப்பிதகாமிறைகுமே
தானுவேசொக்கநாதா. ௫௭

மௌனமிமலைபொன்னின்மலைமேலமகிழ்விடாகி
பிள்ளைகளோபுததிசொலும்பிள்ளைகளாய்—தெளளு முகம்
வாடாவழவுடையான்மாமணியானைக்கால்
ஆடாரோவொறறியப்பனூர். ௫௮

அடியார்க்கெளியன்சிற்றம்பலவன்கோற்றம்
குடியார்க்கெழுதியகைச்சீட்டுப்—படியின்மிசைப்
பெற்றான்சாம்பானுக்குப்பேதமறத்தீட்சைசெய்து
முத்திகொடுக்க முறை.

பலவித்வான்கள்பாடிய

பரமாகமியத்தைப்பாழாவாயால்
இரவுபகலெந்நேரமின்றிக்—குரவனரியக்
கூப்பிட்டுங்காணுமோ கோலமடநெஞ்சேபால்
பூப்பிட்டுங்காணும் பொருள். ௩௰

காரணுக்கென்றன்கொடியகாமவிகாரமெலாம்
போர்த்தறிவித்தாலுனக்குப்புண்ணியமாய—சோதேதோடும்
தெளிபடவாடுந்திரைக்கடலேமன்மதன்கை
வாளிபடவாடு மனம். ௩௧

கம்பனென்றுங்கும்பனென்றுங் காளிபொட்டக்கூத்தனென்றும்
கும்பமுனியெனறும்பேர்கொள்வாரோ—அம்புவியில்
மன்னுவலர்புடைசூழ்வாழ்குடந்தையாரியப்பன்
அந்நாளிலேயிருந்தக் கால். ௩௨

கட்டளைக்கலித்துறை.

பூமன்றிருந்தண்டியத்தகைகோவல்புரமதிரை
மாமணப்பாறைசெங்கானவிற்குடிமாவழூர்
காமன்கொருநகைநமணைகடவூர்நக்கசிணிகருள்
தேமன்னுகொன்றைச்சடையான்பொருகிட்டசேவகமே. ௩௩

கொச்சகம்.

மெய்ச்சாசமாகவிளையாடியவேளையிலே
கைச்சாசமென்றதலவாற கைச்சாசமென்றேனே
ஆச்சனையார்மிகிலாதைகொண்டராயணனைத்
தச்சுருவவாளிதொட்டதாயோதபேந்திரனே. ௩௪

மின்பார்த்துவிண்பார்த்து வேலையும்பார்த்து [illegible] வரவு
தான்பார்த்தென்னைப்பொற்சரிபார்த்துப்புபெய்யக்குருகே
மான்பார்த்துவாளிதொட்டமாலவெங்கடராயனை
நான்பார்த்துமாதர்நகைபார்த்திருந்தேனோ. ௩௫

முல்லைமுலையாய்த்தொடுத்து மோகமதனையாவந்து
வில்லைவிலையாய்நறுநகிமெல்லமெல்லத்தாராயோ
இலைஇல்லையென்றுசொல்லியற்கவருமாபவலர்கள்
தொலைதவிர்க்குங்களந்தைச்சுப்பிரமணியபூபதியே. ௩௬

ஆயிரங்கண்ணுகமதனம்புமேலப்புவிட
வியிரங்குசெர்தேனிருவினங்கமானேனே
தாயிரங்கவேணபெண்கடாயிரங்கவாணிரங்க
வேயிருங்கும்வாயாவிசயாகூநாயகனே. ௩௭

கன்னலெனுஞ் சிறுகுருவிக்கனமழைக்காற்றுமல்
பின்னலெனும் புழுவெடுத்து விளக்கேற்றுங் காகாலம்
மன்னவனுந் தென்மதுரை மாவலிவாணனைப்பிரிந்திங்
கென்னபிழைப் பெனவிருப்பென்னநகை பயின்னமுமே. ௯௨

ஆக செய்யுள்—௯௮.

விருத்தம்.

கைத்தலத்து முற்கனிச்சிலை தரித்திடப்புறத்தொருத்தி
கட்கணைப்படைக்கிளைத்த திறமேயராம
முத்தலைப்படைக்கரத்தெமதகாசிரசனைக்குணிற்கு
முக்கணைக்காந்கொருக்காமொழியாரோ
திக்கில்தரித்திடையுத்தசர் முத்தடிக்கனதனு
நிறகுமம்புதகத்தனைத்திலிடை மேமிவனை
அத்தரத்தினைதமெதாடுத்தவிடுசெட்டபிறகணத்த
லககனுற்றிடச்செய்சிசருமதுதானே. ௧

கருபாமேலெபணியடித்துப்பனிநீரேதக்க
கதலிபலாக்கணியதனுவைவாயபுகட்டுமே
திருபபாலவாருசீர்பணியாடுந்
தெருவிறபாலவில்லைபகாசிறறிடைசசியாமே
அருட்பாமேலேபொருடபாமேலாமபபார்மேரா
அழிகனைக்கடைக்செதடுதகவுமகபபாமேலா
இருபபாமெமணமபடைத்தநிலைசீரிவசெஙீர
எந்தபபாலெயிற்கவந்தீரிய படியீர். ௨

நூபபார்த்துப்புசழபார்த்துப்பொருள்பார்த்துக்
கவிதைசொல்லும்புலவோர்தங்கள்
நாட்பார்த்துக்கொடைகொடுக்குநல்லதம்பி
தந்தசொக்கநாதனென்னுலை
காபபாற்றமுடியாதகையிலொருகாசுமில்லை
கடனொன்றுலும்
பாப்பாதிசோரிவொளிருந்தாலும்புறங்கமதப்
பயகொட்டேனே. ௩

கெட்டசாறுதனிடுகஞ்சிகிருமியுண்டமாவறைக்
கிரைவோர்தெளிந்தமோர்முறிந்தபாகுக்ண்டிமா

இட்டசோறுகொழியலுப்பிடாதபுற்கைபாயினும்
எங்குமன்பதாகலுங்கவின்பமாயிருக்குமே
பட்டபாகுபசுவினெய்பருப்புமுக்கனிக்குழாம்
பானிதங்கடானிதங்கள்பண்ணிகாரவகையுடன்
அட்டபாற்குழம்புகன்னலமுதமோடுமுதவினும்
அன்பினோடளித்திடாதவசனமென்னவசனமோ. ௯

துங்கவடகாயிலாயமுதலானமைந்து
துரையொன்றுதொண்டைவளநாட்டென்றுநன்கு
தங்குநடுநாட்டிருபத்திரண்டுபொலிவுறித்
தலநூற்றுத்தொண்ணூறுமலைநாட்டொன்று
கொங்கேழுசிங்களமதிரண்டுவையைக்
குளிர்தமிழ்நாட்டீரேழ்மேலாஞ்சூழச்
செங்கையாதலமிருநூற்றெழுபானென்கில்
தென்பாகக்கயிலாயந்திருக்குற்றாலம்.

ஓதுமைந்திரொன்றிலொன்றிலொன்றுமன்னவன்பிதா
ஊர்திதொட்டமேயின்மீதுறுசாபநிருபனோர்
தாதுகொண்டதாளிமாலைசூடிகபரிசாமிசேய
தன்குடைப்பினவன்மறலைக்கிரீடதுவசனோ
காதனன்பன்றந்தைபாகன்பின்னவன்பணைச்சுமைக்
கலையெடுத்தகையனையர்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்
தீதிருந்தைகொண்டுவந்தசிலைவரிந்தமாமியினன்
சிரமரிந்தவன்கொள்பாரிசேரிலாலுறைந்ததே. ௰

ஓதும்-ஐந்துபஞ்சபூதம்-அதிலொன்று-நிலம்-அதில்-ஐந்து- ஐந்திணை-அதிலொன்று-குறிஞ்சி-அதற்குமன்னவன்- முருகன்-அவனபிதா-சிவன்-அவனூர்தி-இடபம் அதன்மேல்-விருச்சிகம்- அதன்மீதுற்றசாபம்-தனுசு-அதையுடையநிருபன்-இராமன்-அவன்தம்பி- பனைமாலைசூடிய பலராமன்-அவன் தம்பிகிருஷ்ணன்-அவன்சேய்-மன்மதன்-அவன்குடை-திங்கள்-அதற்குப்பின்னவன்-சனி-அவன்கிரீடம்-அரவம்-அதைக்கொடியாக வுடையவன்-துரியோதனன்-அவனநண்பன்-கர்ணன் - அவன்தந்தை சூரியன்-அவன்பாகன்-அருணன்-அவன்பின்னவன்-கருடன்-அவன்பகை-ஆதிசேடன்-அவன்சுமைபூமி -அதன்கலை-கடல் -அதையெடுத்தகையர்-அகஸ்தியர்-அவரையர்-பிரமதேவர் - அவர்கதிபெறத்தவஞ்செய்தோன்-அனுமான்-அவன்தந்தை-வாயு-அவன்கொண்டுவந்தசிலை- மேருசிகரம்

கள்—அவைகளைப் பிரதாபமுடையவன்-இராவணன்—அவன்சிரமரிந்தவன்—திருமால்—அவனைக்கொள்பாரி—இலக்குமி-அவளசேர் இல் — தாமரைப்பூ—அதுமறைந்தது—ஆலமரத்தினைக்கீழ்ப்பூத்தது—(இஃதுபொருண் மேறபிரிந்ததலைவன் ஆலின்கீழ்வைத்த அலர்க்குறியைக்கண்டு பாங்கிதலைவிக்குணர்த்தியது.)

தொடுத்தமுந்தாபிழுக்ககத்தியனெனவே தோன்றியபுவனச்சேனாபதிசோன், சொலக்கணைப்புலவனிலக்கணக்கவிவைத் துதித்தகங்களித்திடுங் களியேயம், மடந்தினிற்புருஷமதுக்கிறந்தவனோர் வடித்தகட்குடித்துநின்றவனோர், வருத்தகட்குடித்ததுக்குகடடுகின்றவனோர் மயக்கியுட்டியக்கூற்றவனோ; கடுங்கினையிட்டிறெடுங்கியிட்டவனோகையிலேசிலம்பையிட்டவனோ, மனைத்தநூற்கொடியைநாவிலிட்டவனோகண்ணிலேகுழையையிட்டவனோ, முடிகவிபவாயிற்றிலாழியிட்டவனோ முகத்திருபதககமிட்டவனோ, முனைத்தகோலொருபான்சதங்கையிட்டவனோ முழுபபட்டவர்க்கலாதில்லையே. ௭

கடுவிடம்—சிலம்பு—மலை—நற்கொடி-வாமஸரி— கண்குழைகட்செவிழி—கடல-இருபதககம்—இருபதுகண்—நூபான்-சதங்கை-ஆயிரம்கை.

தேமதூரகவிவிசகன்றெவனைவருபெருமான்
செல்வசசராங்கபார் தாளைத்தினம்வணங்குகளியேம்
யாமதுவுண்டாறுப்பஃதுமக்கடிமையிலாபோல
எமையாக்குமோமயநகாதினியியம்பக்கேளீர்
வீமன்மகனதிபனேகுபேரன்மகன்புதனே
விருனைமுகனெருவன்விரும்புமகனைகுகனே
காமன்மகன்சயந்தனேவேதனமகன்சிவனே
காலன்பாற்பிறந்தமகன்கடல்கடந்தானானே. ௮

வீமன் பிரமன்—குபேரன்-சந்திரன்—விருனைமுகன்-விருன் ஐம்முகன் காமன்—இந்திரன்—வே—மூங்கில்—கால்—காற்று.

சந்தப்பாவிருத்தப்பாகலிப்பாவெண்பா
தாழிசைப்பாகொச்சகப்பாத்தனிப்பாவுக்கும்
விந்தையப்பாவாயெகிசந்தப்பாவும்
வெல்லப்பாவதுபோல்விகடப்பாவும்
எந்தப்பாவுரைத்திடினுமொருபேறில்லா
வதப்பாவிக்குவிணதிணைப்பாதத்தைக்
கந்தப்பாமுருகப்பாபோரிவாழ்வே
கையப்பாமெய்யப்பாகாட்டப்பாவே.

ஆதிசிவன்செத்தானோவுமைசெத்தாளோ
ஐங்கரனுஞ்செத்தானோவரிசெத்தானோ
வேதியனுஞ்செத்தானோநீசெத்தாயோ
வெட்டவெளியானந்தம்வெறும்பாழாச்சோ
சாதிபற்றுப்போனாயோவழிகாட்டாயோ
தாயேனுக்கிரங்கிவந்துகலந்தாராயோ
பாதிவழிதனிலகதிப்படுத்துவாயோ
பாதகாதிருச்செந்தூர்ப்பதியுள்ளானே. ௰

நீருஞ்சுமந்தேன்விறகெடுத்தேனித்துஞ்சுமந்தேன் சாணங்கம்
நிகழவடிபட்டுதைப்பட்டேனின்றென்னையக்காளாக
ஆரும்விரும்பாத்துகிலுடுத்தேனழுகுமேனிகரிக்கோலம்
ஆனேனதனாலல்லோவுன்னடியாருனக்குச்சரியானேன்
காருர்விருப்புங்கடுவணிந்தகளனேகருணைபெருங்கடலே
கமலத்தயன்மால்காணாதசாலாலவென்றும்பரா
திரும்படிகண்ணாருள்புரிவாய்சிவனேயமரர்க்கொருவிருந்தே
தேவேதெய்வமறைப்பொருளேதிகழுங்கடலூர்ச்சேவகனே. ௰௧

காளமேகப்புலவர்பாடியது.

ஏறுகட்டியகொட்டிலரங்கமேயிரண்டுமுகன்வாயிலாயமே, மாறுக
ண்ணப்பன்வாய்மடைப்பள்ளிமேலாய்த்தவோடைதிருமால்வதனமே, வீ
றுசேர்திருத்தொண்டனில்லானந்தி வேட்டகற்கறிகாய்க்கின்ற தோட்ட
மே, நாறுபூம்பொழில்சூழ்தில்லையம்பல நாரிபாகற்குநாடகசாலையே.

நடுவெழுத்தலங்காரம்.

திருமால்வாகனநாவாயிராசியொன்று
சினைதெவிட்டார்மாதுலன்கோகிலம்பல்லிவ்வேழின்
உருவாமேழெழுத்திநடுவெனக்குச்செய்தான்
உகந்துபதினான்கலையுந்தானேகொண்டான்
ஒருபாகத்திருத்தினான்கையிலேற்றான்
ஒருமதலைதனக்களித்தானுண்டான்பூண்டான்
பரிவாயொண்கரத்தமைத்தானுகந்தானிந்தப்
பைம்பொழிற்றில்லையுளாடும்பரமன்றானே. ௰௨

திருமால்வாகனம்—நாகாரி—நாவாய்-கலகம்—இராசி-கன்னி—சினை—கவடு—
தெவிட்டார்—ஆரார் - மாதுலன் — மாமன் — கோகிலம் - பல்லி — இவற்றி

ன்-நடுவெழுத்துகள்—காலன்வாராமல் இவற்றின் ஏனையவெழுத்துக்களின் பயன்—நாரி-உமை (ஓட-கபாலம்) (கனி-பழம்) (கடு-விஷம்) (ஆர்—ஆத்தி) (மான்) (பனி மிசை.)

கூற்றுவனைவின் மதனையாக்கர் கோவைக்
கூனிலவைக்குஞ்சாதனையிஞ்சிமூன்றை
ஏற்றாலகின்புறவுருவமாளதோளக
ளிறவெறிப்பவிமையப்பெண்வெருவவேவக்
காற்றெருநலாயனைத்தால்விராற்சற்றைங்
கதிர்முடியாற்காதலத்தாற்கணையாற்பின்னும்
ஊற்றழியவுகைத்தெரித்துநெரித்துச்சூடி
உரித்தெரித்தானவனெனையுடையகோவே. ௰௪

பொன்னைவாளாக்கணைநாற்றுவாரைநகாவைப்
பொருசிலையைக்கணைசடலைப்பெண்ணைனின்ற
ஐன்மகற்காய்ச்சூர்க்காயைவ்வருக்காய்க்காதல்
நடபினுக்காயச்சானகிக்காய்நடவைக்காக
மன்னுசிறல்வடிக்கணையால்வளையாற்புள்ளால்
வயக்குகேதாள்வலியால்வானையவராளும்
உன்னுடற்கீறிச்சிரங்கொண்டமரில்வீழ்த்தி
முகமேலாகுங்கொண்டிறுத்தடைத்தபோகூரானே. ௰௫

இந்துமுடிக்குஞ்சடையாளரிக்குந்தொண்டைவளநாட்டிற்
சிந்துபடிக்ககவிபடிக்கதெரியாமடவாயுனதுறனுக்குக்
செந்தப்பொடியேன்பூமுடியேன்கிழமாயகரைத்துமுகந்திரைந்தும்
நிந்தமுறுக்கேன்விருப்பேனெடுபேனுன்னைகொடுப்பேனே. ௰௬

ஏழாளையடித்தபுலிதனையடித்தான்வீரசெனனென்றேகாட்டில்
வாழாமற்சிறுபுலிகளிப்புலியோடேவிப்புலியாய்வடிவங்கொண்டு
பாழாகிக்காடெல்லாம்பாதலிக்கவுகொடுப்படியில்வந்து
கூழாகிவயிற்றினிற்போமபொழுதுகுணைப்போகாமற்குமுறுந்தானே. ()

கட்டளைக்கலித்துறை.

காவென்றுஞ்சிந்தாமணியென்றுஞ்சொல்லியென்கையிலள்ளித்
தாவென்றுகேட்கதரித்திரம்பின்னின்றுதள்ளியென்னைப்
போவென்றுரைக்கவுநாணயங்கேயெனைபோவதிங்கு
வாவென்றழைக்கவும்வந்தேன்விராலியலைக்கந்தனே. ௰௮

கொச்சகம்.

காரென்றுபேர்படைத்தாய் ககனத்துறும்போது
நீரென்றுபேர்படைத்தாய்நெடுந்தரையில்வந்ததற்பின்

வாரொன்றுமென்முலையாய்ச்சியர்கைகந்தசற்பின்
மோரொன்றுபேர்படைத்தாய்முப்பேருயபெற்றுமே. ௧௯

முன்றுகீரளக்குமுடிமன்னர்க்காத்திருக்குமுனிகளென்னை
மன்றுமலோட்டுவிக்குமாதனைச்சொற்கேட்பிக்குமடக்குமாட்டைப்
பன்றுகத்தலைசறுக்கும்பாலைச்சொற்கேட்டுவிக்கும்படிப்பண்டாக்கும்
என்றுளுங்கிழவருக்கோரிடிப்பாருடைகொடுக்குமென்னைக்கோலே. ௨௰

கருந்தலைசெந்தலைதங்காணியிருக்கால்கடையிர்சுற்றி
வருந்திக்குடலைக்குந்தாட்டிக்குங்கொதரிடுமோய்வதல்லால்
காக்கைகளாண்டிலொருக்கால்வருவதாகண்டிருந்தும்
அரும்புக்குங்கொத்துக்கும்வர்சார்பிழைப்பதரிதென்பரே. ௨௧

சங்கையிளமதன்விடுக்கபகழிதைதசபுண்வருத்தசந்தன்னைநோக்கிக்
கொங்கைபையொத்திடுங்கொடிததைக் குசாட்பச்சாங்கப்பற்றாசதளிரப்பூ
சிச், செங்கனிவாயிதழ்மருந்து முள்ளுகநேகொடுத்தெனக்குச்செய்தகன
றி, மங்கையரேயிசதிராவிதொக்குவடக்குதிக்கிதிடிஅமறந்திட்டேனே. ௨௨

எயிராவோரியென்பாலொந்தாண்டிவஸ்திபென்பாள
தாயிராச்சொன்னதெல்லாந்தலைகடைதெரிந்ததில்லை
போயிராச்சுழுஞ்சோலைபொருங்கொண்டைத்திம்பிளைகயில்
காயிராப்பட்டபாடுமன்னைவிற்பாடுதனே. ௨௩

சந்தகவிராயர்—விருத்தம்.

ஒருகோட்டுக்கலைமுனியுமொளிதிகழும்புலியானையுரித்தகோவும்
மருமலர்வாழ்திசைமுகனும்வானவாகனையகனுமையிடனருமும
கரியநிறத்திருமாலும்வாலியும்பாசனுமேகாமங்பாக
பெருமையிழந்தனரென்றாற்சிறுமனிதர்க்கெப்படிப்போபேசக்காலே. ௨௪

வாசவனும்பிறர்நகைக்கவுடலாறுநூறுவனாவடிவமானான்
தேசபுகழ்க்கலைமதியுமுடலிழந்தான்மனோவேதன்சிரமொன்றறுந்தன்
ஈசனுகல்விழிதிறந்தானிராவணசுந்தோபசுந்தரிறந்தார்பொன்மேல
காசினிப்புன்மானிடரோமோகசாகரமதனைநடக்கவல்லார். ௨௫

டணங்கியொருகான்முடமாகியொருகணனின்றிசசெவிபுந்து
புணங்குநெடுவாலறுப்புண்டுமேனுமுழுதுகிலவபிமிருந்
வுணங்குநலியமெலிவெய்தியநல்வாயோடுகழுததோநச
ணங்கன்முடுவல்பின்சென்றலையாரைக்காமனலுயாசெய்யான். ௨௬

ட்டிறலைதிருப்பிலைத்தாற்றலைவலிபோமோவந்தக்கதைபோலாட்டுக்
நட்டியிதென்னடிசகியேகேட்டிவயித்தியன்பள்ளிக்கொண்டான்பாம்பின்

பெட்டியிலுக்கையிலிலேனுண்டையுமபாய்ச்சிலே வன்றாய்ப்பிலமாய்க்கா யங், கட்டிடுவெனிலோநல்லாளாறு நமதன்விடுட்பகழிப்புண்டானே. ௨௭

மாமதுமாத்திலேறி மாமதைநோக்காளில்வைத்து
மாமதுமாத்தைக்கண்டு மாதநிறுமாத்தைக்குத்தி
மாமதுவழியேசென்று வளமனைக்கேகும்போது
மாமதுகண்டமாதா மாமுடன்பாலெடுத்தாா. ௨௮

இராமசாமிக்கவிராயர் பாடியது.

காலைக்கலைபடுனைத்தானு மலமலைப்பிறைபடுக்கானு மருவார்பன்னீர், வெழுறத்தெளிக்கானு மெவ்வளவேனுந் தணிவில்லையென்செய்வேன், சோலமுறுமணையிரிலே கிளைகளொடுக்கமாடைத்தாக குலாவுமெங்கள், சோலைத்தனைச்சோமற காமவிடாய்தணியாதே மாதாகைமாரே. ௨௯

பாலைநிகாமொழிமாதே பெண்ணீ நகிலபூரணமாய் பட்சம்வைத்துச், காலைமுகிலனையாகான மனமிலொமுலைசாலையனுன கன்னன்பாற்போய், மாலைக்கேண்மறுநசாளென மனத்தைநகநேண்மறுக்கின்மதன் வாராவண்ணமநிலைநேணமுந்தாரகாறுகள்ளாக நந்தேளவேறென்றோகிடாயே.

ஆகக்கலைப்பிலகைகையாலை நிறைந்தகறைக்கணிகேச னன்பர்பாலந்து, சிரக்கனம்பொருதுலைக ளாயமெனக்காரணயடிதே மொழியேமாலை, வாககலைமதிலைச பயமாலவேளைதளிலவாதுகக்கேம, தாகக்கலைமதபயலெல முனகுன்கைத்தக்குமேமாசொறதிறைகைசீம்ப. ௩௧

என்னையாரமறநாம்பாவலைப்பக்கீனகத்திலிருந்துவாட
முன்னைவிடமுடிகாகுறைமுமிறையிறசெய்யவினைமுடிந்தவாறோ
கன்னமெனநகராமிராமனைவாதுககாயமணியறகாசிகாட்டில்
அலைவயபநருகிலைகாடணிதந்தநகரமு நயாதெறைறைறுவீரே. ௩௨

சண்மனையிரதயாகத்தன்மகன்பலவைறுக்கித
தனமகன்போனேறுதனக்குமைநதுனைகாலகத்
தனைனைநாரியாகத்தானுமோமமுமாறை
தன்மனமிடங்கொண்டுத்தசநகரனனகுமாயன். ௩௩

மூனமொருவூரின்போமுதலெழுந்தில்லாவிட்டால்
நனைகாமனைபோநடுவெழுந்திலலாவிட்டால
மனமா நிருந்தினபோகடையெழுந்தில்லாவிட்டால்
உலகரியதேனினபோமூரினபோவிளம்புவீரே. ௩௪

மதுரை—துரை-மரை-மது.

புதுவைமுத்துக்குமாரதொண்டன் றமிழ்போலக் கவிமதுரம்பொழிய ப்பாடும், சதுரருண்டோவெனவிரிஞ்சன் வினவினைசேடனொன்றுமெனா மொனினுந்தோன்றுமன் மால்கொண்டுகடல்வீழ்ந்தான பதும நரனைவட்பிளந்து காதுறுத்துமண்சுமக்கசவைத்திட்டானே.

ப . . ரத்னமயிகழ்க்குருயில் வடிவேலர்தமையழைத்து வாரேனென் று புரைகளுச்சென்றமெதன்ன ,வின்னமுங்காணேனதனுககிரங்கமே து, சதமிழ் ,,ணவளர்தடுதெ ததாய்க்குதவாதார்க்குதவுந்தத்தையேபி, மு துமரைசோகுமார்தலம யழைத்துவாமதப்பயலே முடுக்கத்தானே. ௯௪

குருமூர்த்தமாய்வந்துவினையொழித்து முத்திதனைக்கொடுக்கத்திப்ப கர், ஒருமூர்த்தியல்லாயன்மற்றுமொருமூர்த்திகளுமுண்டோநெஞ்சே, தி ரிமூர்த்தியென்பார்களவரவர்வாகனமேறிச்சேனிற்கும்மாய், திரிமூர்த்திய ல்லாமலொருமூர்த்தியுங்கதியிற்சேர்த்திடாரே. ௯௫

இருக்கோலமிடுங்கலைசைத் தெய்வசிகாமணிமுகில்வாந்திணங்காநாளி ல், உருக்கோலவடிவாளுன்மைந்தனுமைந்தனுநிதமோயவிலாமல், மரு க்கோலஞ்செய்வதினும் வடவனலைச்சொரிவதினு மயக்கமுற்றுத், திருக் கோலங்கொண்டமக டயங்குகின்றாண்மயங்குகின்ற டினமுந்தானே. ()

மூந்தனத்தைதூறவிட்டேன் வரவுமில்லைமதராஜன் முனிந்தேயில் லால், எந்தனத்துக்கிலக்காக மலர்வாளியெய்கின்ற னினியென்செய்வே ன், சந்தனத்தையகலாத பூம்பாவைவேலப்பன் கையாற்பூசுஞ், சந்தனத் தைசவ்வாதை நினைந்துமனதுருகுதடி தையலாளே. ௯௭

வெறிவிலக்கல்.

குருத்துக்கதலிபசுந்தேனையள்ளிக்குரங்குகுட்டிக்
கருத்திக்களிக்குங்குருங்குடி வாழ்தருமண்ணல்வெற்பில்
பருத்திப்பொதிகெட்டதீப்போலக்காமப்படைதகவிக்த
ஒருத்திக்கொருவன்பகையோடுச்சொல்லுமூரவரே. ௬௰

தொட்டிக்கலைசுப்பிரமண்ணியதம்பிரான்வெண்பா.

வல்லவகுளத்திருக்குமன்னவாவாசமலி
நல்லவகுளத்திருக்குநாதனே—மெல்ல
வடிவாளைக்கொண்டமணவாளாகணிச்சி
வடிவாளைக்கொண்டென்னிடர்மாற்று

(குளத்திருக்குறெற்றிக்கண்)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பொன்முகநோக்கிநின்றன்முகநோக்குமுன்போயினளென்
றுன்னிடவிழ்ந்தனள்கைதொடவுய்ந்தனளென்றுடனே
பின்னும்புணர்ந்திடமுன்னறிவற்றிடப்பெற்றபிறப்
பொன்னலமென்றனளோநந்தநான்மலையீசுகொடியே. ௪௨

ஒட்டக்கூத்தர்.

தற்கோலிப்பாசப்பூசற்கேகட்டாமற்சாகைக்கேகிற்பீர்
முற்கோலிக்கோலிப்பூசிக்கேமுட்டாமற்சேவித்தேகிற்பீர்
வற்றுகெட்டோடைப்பாசசேனைமைப்பூகத்தேறித்தாவிப்போய்
நெறறுறுநற்றுலைப்பாகிற்சேர்செய்ததானத்தானேதயானிதத்தே. ௪௩

புகழேந்தி.

விக்காவுக்காவிதாளிப்போய்விட்டாணட்டார்சட்டேபுக்கார்
இக்காயத்தாசைப்பட்டுற்றேயிறந்தேடிப்போய்வைப்பீர்நிற்பீர்
அக்காட்டப்பேயக்காக்காடச்சூழப்பாடத்தீவெப்பாடப்பூண்
டெக்காட்டக்காணத்தாட்டப்போய்ச்செய்ததானத்தானேதயாநிதத்தே. ௪௪

ஆக-செய்யுள்-௪௪.

இப்பதிப்பில் நூதனமாகச் சேர்த்த

பலவித்துவான்கள்பாடியபாடல்.

கலித்துறை.

நீத்தாவற்றும்பிணியாளராகல்விநெறியறியார்
பூத்தாரமஞ்சிவிருந்தொளிப்பார்பொருட்சேகிவிளை
யூர்ந்தேசுமைசுமந்துண்போரிவர்களுயிரிருந்து
விந்தாரிவரைவர்காண்செழியாதிருவேங்கடமே. ௧

கொடுத்தாவிகாக்கின்றநாயேரிவரறிந்துதைந்திடினு
மடுத்தோண்டிநீநண்ணுவாரதுபோலிருக்கயானிலத்தி
லடுத்தாரைநட்டசிறுகுந்ததாமவனப்பாக்கதையாளப்பிச்சை
யெடுத்தாலுநகொடுப்பாரவரைநோவிருப்பவனே. ௨

வெண்பா.

மாயிருந்தோர்பாதியுண்டுவானோர்க்கோர்வாணருண்டு
சாயிருந்தேறற்பன்சாயியுண்டு-பூமிக்குள்
ளெல்லாந்தெரிந்தவநிலைத்தெரியாதவரு
மல்லாமையுண்டவர்களார். ௩

ஆங்காலமெய்வருந்தவேண்டாமதுவன்றித்
தேங்காய்க்கிளநீர்போற்சேருமே-போங்காலை
காட்டானைதின்றகனியதுபோலாகுமே
தேட்டாளன்றேடுந்தேடுந்தனம்.

சொல்லிச்செய்யார்பெரியோர்சொல்லிச்செய்வார்சிறியோர்
சொல்லியுஞ்செய்யாதவர்கசடர்-சொல்லுங்கால்
குலமாலைவேற்கட்குறிப்பறிந்துபார்க்கிற்
பலமாதற்பாதிரியைப்பார். ௫

கலித்துறை.

முற்றாதகில்லைபும்வாசமுமுள்ளாமுனையுமெவர்
சற்றாகிலுஞ்செய்துவைத்ததுண்டோவன்புஞ்சர்க்குணமும்
பெற்றார்பிறவிக்குண்ணங்கானதுகண்டுபேதையர்கள்
கற்றாலவாராதுகண்டாய்கச்சிமாநகர்காவலனே. ௬

வெண்பா.

மிக்குப்பெருகியுமிகுனல்பாய்ந்தாலும்
உப்பொழிதலசெல்லாவொலிகடல்பால்-மிக்க
இனநலநன்குடையராயினுமென்று
மனநலமாகாவாங்கீழ். ௭

உடைப்பெருஞ்செல்வத்துயர்ந்தபெருமை
அடக்கவிலிநெஞ்சத்திறுடி-நடக்கையின்
ஒள்ளியனென்பேலவைத்தல்குரங்கின்கைக்
கொள்ளிகொடுத்துவிடல். ௮

சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களென
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமிலையேலிலையாகும்
சத்துவம்புத்திவித்தைச்சதுர்விதார்த்தங்களான
இத்தனைவிதமுஞ்செல்வமெய்திடிலெய்துமன்றே. ௯

கதிரவனிலைபோற்கண்ணிறகாண்டமைமறைபுமாபோல்
நீதியமொனறிலேபலியாக்குந்திமானநானம்போதும
துதிபெறுகிறதியான்மைச்சூழ்ச்சிமந்திரவிசாரம்
கதிரமிமானமெல்லாந்தன்னிமேமறைந்துபோமால். ௰

கலித்துறை.

பாலுக்குச்சக்கரையில்லையென்பார்க்கும்பருக்கையற்ப
கூழுக்குப்போடவுப்பில்லையென்பார்க்குங்குதித்தைத்த
காலுக்குத்தோற்சருப்பில்லையென்பார்க்குங்கனத்ததண்டு
மேலுக்குப்பஞ்சணையில்லையென்பார்க்கும்விசனமொன்றே. ௰௧

மேவுமென்போகர் விளம்பில் பெண்ணுடையின்கலன்பாற்
றூவியமே ராசனந்தாம்பூலம்வீசுகந்தமணி
னுவெழிற்பாட்டலர்மெல்லணையாமிவைகண்டைந்த
வாவிக்கடவுணாடுபாழிபெற்றவாசிட்டமே. ௯௨

வெண்பா.

என்கோவைமேகலைங்காஞ்சியிருசோலை
கண்சோலைமாடபரிநயகவ்ரானையு—பணைகோள
பஞ்சமபாசினையுமாயுப்பாதசிரணடு
நிரிந்தைநம்பெணணுணரப்பாதமு. ௯௩

பன்னவர்குணங்கொடிமெனைருத்தலுமதற்குத்
தான்றுணைபாகிகொடுப்பித்தலைமெய்பகனேயேகூழும்
கன்னிபாசாறுபணைருந்தகாவகாதகே
டணாறுமினக்கிதற்செயுமவாபாறசெய்வார்பரிவு. ௯௪

பாவிகளகத்தைப்போலும் பல்விரதியாகள்போலும்
ஐவருசாபபோலு முறைமுறைசெறறபோலும
மேவுவாவலைசசேரினமானையுமேனும் புய்யார்
பூவைபுய நொழுன்றோபுணயைச் சோகதவதே. ௯௫

வேதகுருமகொடுநீயும் வெவ்விடம்பொழிபகுவாய்
பாதருறுசெவியர்கல்லைன்னவன்பக்கல
போந்துகணபுணைடன்பூசக்குமாறென்றும்
மோகநிம்மபழக்கப்பதுமன்னாதமுறையே. ௯௬

செருவாதக்கழுகளந்தா ஐண்பனேறுலசபாரக
பிருவாருக்கமுகளிதாவைத்திரண்பதவிசாவார்
பருவிப்புசைசெய்துவைந்தவரிளப்பையாற்றில்
இருபடைவனைதானஞ்சிவாயபாகுதாமே. ௯௭

வெண்பா.

அருகவீணயுந்சோபணியமர்மூன்றுநாளதனிற்
பெருகவரவந்தீணைடிறபேசுங்கால்—செருக்களத்தின்
மனனார்படி வாமடிவாரேயாமாகில
அன்னமர்தாய்விடம். ௯௮

பரிதியுப்பஞ்சயாகிற்பார்மதிவெள்ளியாகுங்
குரிதியுங்கூச்சலாகுசகொடும்புகன்காமநதாகும்
பெருந்தோர்வியாழமவெள்ளிபோகமோவிற்குங்
கருத்ததோர்சனியுமாகிறகலக்கமுப்பற்றுதே. ௯௯

வெண்பா.

கல்லாடர்செய்பனுவல்கல்லாடம் நூறுநூல்
வல்லோர்சங்கத்திலைந்தருளிச் - சொல்லாடா
மாமதுரையீசர்மனமுவந்துகேட்டுமுடி
தாமசைத்தார் நூறுதரம். ௨௰

இடுகாட்டுவெங்கையேறுமப்பிற்புரண்மால்
சுடுகாட்டிலாடுவார் சூடிநெடுகாட்டுஞ்
சம்பந்தரவெண்புநீறாற்றாக்கிக்கொண்டிலனே
கும்பந்தானென்னுமுலைக்கொம்பு. ௨௧

கலித்துறை.

அரியெச்சில்போலவாவெச்சிலுமஞ்சரியெச்சிலும்
எரியெச்சிலேழுமுனியெச்சிலும்போமவேற்றிழையாள்
கரியெச்சிலபோன்றனள்விக்கிரமச்சோழன்கனைத்தகன்றின்
புரியெச்சிலுண்டபுயல்வண்ணனெச்சிற்புரந்தரனே. ௨௨

வாக்குமனமுடையானென்றோர்தமணிமுடிக்
காக்குந்திறமையிருவகோளனவெறபிலையனடுக்கம
போக்கும்புனிதனுஞ்சந்தனுமாலும்புரந்தரனும
நாக்குங்கழுத்துந்தலையும்பிளவாம்பகைநானவைவே. ௨௩

காயுங்கடுஞ்சுரமீதென்றுகாட்டியகையுஞ்சொன்ன
வாயும்புகையெழும்பாலையிலேமணிமாமகுடத்
தோயும்புயப்பூசிசுந்தரபாண்டியன்றோகைவெற்பில
தாயுந்தமருமிலவொளிகாணேனினைறதாரகுழலே. ௨௪

ஆக செய்யுள்—௯௭௩.

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

மடக்கு.

கருப்பஞ்சிலையுமோர்காமே—கண்டேநானுஞ்சுகாமே
காமப்பயலுமொர்க்காமே—கணையைத்தொடுபான்சீக்கிரமே
வருத்தம்புரிவாரனேகமே—வல்லாமடவார்நிசகாமே
மாமால்வெங்கடேசரெட்டன்—வருவான்வருவானென்றிருந்தே

திருக்கூர்படிச்சுப்பிரோகரமேசெய்காளினிக்கிவாகரமே
இனியில்லாநவாபொனர்காமேதெரியாதிக்காண்சக்கரமே
பொருந்தக்கருதகன்றுரமேபோர்வேட்கிலையிராகரமே
பூணைமருந்தசேகரமேயுழந்தீரண்டத்திறைகரமே. ௧

கைபரண்மறச்சைக்கடைக்குமலர்க்கண்ணெனினையும்பார்க்குமலர்
காரைவெள்ளிருணை நகமலர்த கனியையபொனாதுகுழற்கணிக்கு
மெய்யானகோபகடலிவென்றன் பேரெயிலைக்குமுடைமையெல்லாம்
வெவ்வேறுமார்சனைக்கணைபிட்டுநிரையாக்குரிசதுமதுகே
கையாவிடைய ர்குலெனைநேருபொருந்துமனம்விரும்பி
நசைசர்க்கவெங்கடேசரெட்டன் நானுமகிழ்ந்தவனைப் பார்த்தேன்
மைமாரவியியார்தமைக்கலிவசையாலுருக்கிவசப்படுத்தும்
மார்க்கமலனுக்கல்லாமல்மாரன்றனக்கும்வாராதே. ௨

தம்பியினைச்சோரந்தவனைக்குங்-கடலுக்குஞ்சிலேடை.

படிமேலேந்திமலர்வாய்க்கேன்மழுங்கிக்கணம்பாரத்துக்கிரும்
வைக்குந்தனமேசங்குமென்றுவணிவாய்முத்தம்பலகொடுக்கக்
கொடியினிடைசால்விசைத்தெழும்பிக்கொள்கப்பலைப்பாயசைக்கலந்து
கூடவரைச்சோமனுங்கோநாயகக்கொட்டுமயிர்தம்கொப்புளிக்கப்
படியையளந்தகாலாற்கற்பாறையிறிதுபடமாதைப்
பார்த்துமுனிமேபதிதுவெனவேபகர்ந்தோனவெங்கடேசுரெட்டன்
குடியுமுனையும்படைத்தவெற்றித்துரையைச்சேர்ந்தவிதம்போலத்
தோயமுங்கடலேநானுனக்குச்சொல்லிக்காட்டவேண்டாமே. ௩

அப்புறத்தொதுக்கடிக்கும் அத்தொழிற்கொருப்படுத்தி
அக்கணத்திறமெறடைக்குள் அடிப்படுச்செருப்பி
இப்புறத்திழுதகொருக்கிளப்படிச்சமத்திகெட்டி
இத்தனைக்குழக்கரித்திடிபடிநசெனப்படப்பை
குப்புறக்கிட நதும்விக்கை குறமற்றவிக்கைகுத்து
குத்தெனச்சொலச்சொலிநகொர்டுத்துரைத்தடுத்தடுத்து
மெய்ப்புறதகொழிற்பயிற்றிவெங்கடேசரெட்டமன்
விடியுமட்டுமெனுபவித்தவிதனைநல்லவித்தையே. ௪

ஒருகரத்தில்விடவிலைப்பின்உபரிவிதனைசமுதனடத்தி
உகிர்செலுத்துகரிகாத்திலுரகனுசசிமணியசைத்து
மருவியுப்புமமுதுடைத்துவாவெழுப்பியதிலெனக்கு
வலுமாக்கமவாவிரித்தமலரணைக்குள்விழவுயர்த்தும்

இருகொடைக்குளமணிருக்கணைமலர்த்திருவிசைவதனும்
இதழ்சுவைத்துப்பொருதாத்தில் இருவருக்குமணம்ருசிக்க
விருதுகட்டியனுபவித்தவெங்கடேசரெட்டமனை
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ௫

தந்திசக்கலந்துகண்டதந்தாங்கமென்றசுகத
தந்திடப்புரிந்தணைந்ததந்திரநெரிந்தசைந்து
பசுநெழும்புன்றதெனறுபந்திகொண்டெழுப்பவுஞ்ச
பசுதெருஞ்சகமொருந்துடர்தயங்கருமபகாந்து
வந்துவந்திருந்துகொங்கையநாங்குலுங்கவுண்டு
மண்டுகொண்டைபொண்டென்றவிழ்ந்தொரூதுங்குரண்டைகண்டு
விகலைதவிர்கைகையென்றியமபிவெங்கடேசரெட்டமனை
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ௬

மடியில்வைத்துப்பூசிமுடித்துவலியமுரசுகட்டுமுகத்தில
வதனமீவைத்துமெதுவாகிதக்கவைத்துவகைப்பொருக்கவைவணைத்து
முடியுறைக்கக்முமுசதிமுதிகினிறமைபடவணைத்து
முறுகிமெத்தவிறுகிவெட்கமுழுதுபவிட்டுமெல்லவசைத்து
கொடியபுட்கள்குரலெழுப்பிநிலைதரித்தவிழியிணைபக்க
கிளையுமறுபாவசதநினிறைவேளைசகுவாவயங்கி
விடியுமட்டுமனுபவித்தவெங்கடேசரெட்டமனை
விரகதாபமதுதணித்தவேளைநல்லவேளையே. ௭

மடக்கு.

சாதஞ்செயவேகடிதடவிச்சாதகத்தையேதொட்டதும்
சாதந்திரமாமதனையுமீசுரதந்திரமென்றெண்ணேனே
சாசஞ்சொலியேகைதந்துமிஞ்சாசந்தானேமுடித்ததும்
சாசம்பிரமவேளைதத்சாசஞ்சலமுந்தவிர்ந்தேனே
காகஞ்சமுமென்முலையானகாகந்தொடும்பொழுதிலங்க
காகங்கையும்போய்விட்டதாகாகதிரூபமணமிதுவே
ஆரவந்தருபுட்குரான்முழங்கஅரவந்தனிலேகடித்தமுகில்
ஆமால்வெங்கடேசரெட்டன்அனுபோகத்தைத்தொடுத்தானே. ௮

மடக்கு.

சேலையுரிந்தான்கடிந்துவிழிச்சேலையுருட்டிப்பார்க்கையிலே
செவ்வாயிதழைக்கொடுத்தானென்செவ்வாய்நீவிப்பற்பதித்தேன்
மாலைசரிந்தபிடரினுக்குள்மாலையமைந்தபிறைபோல
வைத்தானகத்தைக்கவலையுஞ்சுவையுந்தாரமிதென்றுரைத்தேன்

காலைப்பிடித்திருத்தியோருக்காலைகையாலிங்கணத்தாற்
கட்டியணைக்கத்தொடுத்தவனைக்கட்டிசொல்லுமனம் வருமோ
வேலைபெடுத்ததிரைக்கடலேவேலையெடுத்தமுருகனைப்போல்
சொக்கட்டசெட்டனைமேவச்சமயம்வாய்த்ததுவே. ௯

மடக்கு.

கலசமுலைமாபெகாட்டணையுங்கலசமதியாமெனிற்பிடித்தாக
கசகசமுலைநகாப்பையும்பருகக்கசக்குமெனவுநினைப்பதேத
சலவையுரிவேனுயர்ந்தபுபாசலவையினுநான்விடுவேனோ
சவாதுவழித்ததுக்கழுத்தினிற்பூசவாதவனைசேர்தழ்பாரு
புலவிதனைவிடுநினைப்பாகுநான்புலவிதவேவாசமையமென்றே
புகழ்சேர்செங்கட்டசெட்டபூபாவுவைபோனானினைந்தேதங்
கிலவானதுவுத்துனிவந்தாகிலவாசமும்வந்ததிக்கவுநான்
றினைப்பாயினிமேலுருவழுநினைப்பாயலினிமேலென்றேனே. ௰

சனிக்குமுலைவனெனநகையைப்பிடித்துமடிப்பிள்ளைத்துக்
காத்தேபோற்கழலைக்கோதியவன்னையான்முதலைகைத்தடவியுமென்
மனதுருகுஞ்சுருள்வாழங்கியவனோபின்புமுக்கம்
வழங்கிதலையாவனைத்தகராமசிசசுவைத்தான்வனைச்சாரன்
தனைச்சுமைசமணைபேராகுந்தாம்மோசலவேபோவிருப்பமுந்
சாதிவனச்சுக்கண்மனதாசத்தரோதயம்பெற்றிருமுக முமை
கானதாவிழிபிற்குனிந்தங்கண்டிருநசென்கொக்கட்டசெட்ட
யேநசான்கலவிதனைநடலை இன்னமுங்கல்வேன்சேட்டாயே. ௰௧

ஆழியிடைக்கிடந்தானைந்தவனாதுமுனைப்பமரிழந்தானை
ஆழிகொடுமானைதழுடனே அதிகனிலமுகந்தகொண்டதாண்
ஊழியாகமையழிவிழைஉரைக்கதுதிபெமைப்புரக்கும்
உரவோனைவிணடேசுசெட்டன்உகந்தவெகுமாக்கொண்டிதமான்
சூழியானைபெறமபுலைத்தனைமேமேறுமிமாசுமெனை
தொனிக்குந்தேரலம்புமலம்பவனை தாசிநுத்தரிக்க மனைச்சும்சென்
வாழிபெபலவேநானிருகமேன்மாரபாலுமையும்போனான்
மையவிழிதகண்பொருந்திமன்னவாவுதகைடேனே ௰௨

படக்கு.

கடலேயுண்டபோல்வந்தவனைக்கண்டேன்மகிழ்ந்தேன்வார்த்தையுஞ்சா
கண்டேயுரைப்பதெல்லாங்கண்டேயெனவுங்கண்டேனே
உடலேன்பசத்தாயென்றாருறதென்பசசாயுமைக்கவெனைக்
கொருவரில்லதுவாமென்றேன்உள்ளத்தனேயுதலையனைத்தாத

இடமேபுகன்றாளப்புவிப்புரக்கச்செய்யபாலவெங்கைகேசவொட்ட
தீரனைசொலுவிருசெனருமெல்லசெயதியுமாதந்தைபவனிகண்ட
தடமெனமுலையாபொதுமாதரப்பிலொருசிபதுபிணிபெபண
தாமமகொழிக்கவேண்டுமெனறுளசாமிசருதபுபிசைசநதாமே. ௧௬

மடக்கு.

காமனிவனேயென்னிலவன்கருப்பணிவிலைசசிவப்பெனைப்பா
காளைவேலெனனிவனாகணையன்பாறுகைகைநிருபான
பூமனைவரைநிகருமையாபபூபானவெங்கடேசரொட்டன
புகழ்சேரொட்டபபுரக்கசைமைக்கப புரகூமனைபபோலவாகசலவிடேல
சோமனறனக்குமாமனையேதுணையாயிருக்குமாமனைய
சூழும்புவிக்குளவனைபடடேதுடிதக்கனமதனைலைபடடேன
ஆமன்மதனசோலைப்பனைறமே ஆரபனிசோலைப்பனைறமே
ஆழநிலையாப்பய நிலையே அலையாலும்பயநிலையே. ௧௭

கடவுட்குந்தலைவிக்குஞ்சிலேடை—மடக்கு.

கச்சங்கவடைகைநகோயைகைகருப பசலைபொருநசியனங
கைகக்குமபடி நகுமிருநதுமடலைகைசருகரிசநவெணணிடதி
உச்சமபாரகுமடவாரகளஉளளஙகவரகாயனபபோல
உதிதசேதானவெஙகடேசரொட்டனஉலாவபபாதசேதனபெருஙகடலே
அச்சஙகூருமுனனிடததில அச்சஙகூருமெனனிடததில
அமபாசலசவாயநீயுமதனைஅப பாலசைவுமெசசகுணடே
மச்சஙகடவாதுவனையுஙகாசசஙகடவாவாசகுமுலாடாய
வணஙகாரகுமுனகமெனககுமவணநகாரருசிமதய ௯. ௧௮

மடக்கு.

வருநதுஞசனகிமுகபபாரதுவரியிறபலதனைப்பமோபாரகும
பனைகசோலஞசெயதிருநதவனவேள மலோசோலஞசெயதனைபபா
ரான, கிருநதுவனையுமபோசசெனமல தெரிவைபாராயபனைதஞ
செயமேவபவெஙகடேசரொட்டனிஎைசநடறுமறையாய
இருநதிடுநககமேவாலனையதிடுஞசகாமேய
ஏறறாலதிடநதாமேவாதாதாலதிடநதாமே
பொருநதுமனவிைவாயநதிடடேபெருமபமேஞசாய வாயததிடடே
புநதாமதியாநதினமேபொருகாமதயாநதினமே. ௧௯

மடக்கு.

தூரியனையகொடைக்குமபகாரிதமிழபாராடடிமனப
தூரிமதியோசனையாலுமகாரியகருமமபகாவோண

வேரிவனசத் திருமாதை விழியுளிருத்திப் பசையளித்தும்
வென்றோனம் வெங்கடேசசெட்டன் மேவுமிசைக் கடற்றுறைவாய்
வாரிமுகட்டி லெழுசலமேல னைபோனதுவு மெழுகலமே
வந்தால்வருமீ சாப்பாறே மேபலெனக்குஞ் சுரப்பாறே
நீரிறைதுமீன் புலவே நெடுநாட்செலுமோ நானைபுலவே
நெய்தநிடத்துங் கொடியாமோ நேயானைமா கொடியாமோ. ௰௭

மடக்கு.

கனைதுப்புடைத் துப்பருந்துவிம்மிக் கார்புரிண்டு கெண்கறுத்துக்
காமன்மகுடம்போராயந்துகச் சுக்கடங்காக் கனைத்தார்
மனந்துக்கிசைந்த வடிவழகன் மதவேள் வெங்கடேசசெட்டன்
வைகைநதியுமமைப்பாறும் வந்துபெருகுங் கடற்றுறையே
உணங்குளோவாசஞ்சலமே உள்ளத்துளவாஞ் சஞ்சலமே
ஒழியாதுப்பு மயக்கமே உணவேபுப்பு மயக்கமே
இனந்துமோது வரியாரே தெரிந்துமோது வரியாரே
நேறுக்கோட மலைத்தேனே சித்தங்கோட மலைத்தேனே. ௰௮

பாட்டுடைத்தலைவன்குணத்துக்குங் கடலுக்குஞ் சிலேடை.

மடக்கு.

தெரிபவளம் பழுக்குமதி நெரிந்தவாசமயிரியாமற்
றிரத்திடமுங் காமற்செழிக்கவாயமைகடவாமல்
வரிசைபுரிந்து தமிழ்புணைபவந்தோன் வெங்கடேசசெட்டன்
மனகாந்நிறைபுக்குணம்போலவளநம் பெரியகடற்றுறைவாய்
பெரியமீனை யினக்கயலே பெண்பாலெவருமெனக்கயலே
பெருகுந்திரையிற் செல்லீரே பிழைக்கத்துறைச் செல்லீரே
அரிதினாமனையே மூட்டலையோ அணைத்தாரவரும் மூட்டலையோ
ஆறார்க்குரிந்தரா கணைக்கூடே அணைசேர் மலராங் கணைக்கூடே.

ஆக செய்யுள் ௰௯.

பின்முடுகுவெண்பாவும்-வெண்டுறையும்.

கலைவிதரு ஞானக் கருத்துடையாங்காயமுறும்
கொலைவினைகளெல்லாந் தொலையுமே—விலைத்
விற்புயறிருக்கணத்தனித்தனவச் சிறப்புயத்தோர்
கற்பகத்தினைத்துதித்தக் கால. ௧

சிந்தாகுலந்தீருஞ் செய்கருமங்கைகூடும்
சந்தானமென்றுதழைத்தேறும்—பைந்தாமற்

தாளைவ்யத்தாளைமலைப்பாவையளித்தாளைமகத்
தாளைமுகத்தாளைநினைத்தால். ௨

செல்வம்பெறலாஞ்செழித்தபுகழ்சேரலாம்
வில்வம்புனைவார்விரிஞ்சேசர்—புல்லுமதன்
கோளைமுடித்தாரிமயக்கோதைதயிடத்தார்கமலத்
தாளைமனத்துடுநினைத்தால். ௩

அண்டர்தமக்கரசாமன்புபடைக்கொம்பாம்
மண்டவுணர்தம்முயிர்க்குவன்னியாம்—பண்டுதிறற்
கஞ்சனஞ்சிநின்றடம்பணிந்தெழுந்துகந்துரை
மிஞ்சிநெஞ்சுறிந்தெழுந்தவேல். ௪

ஆதரவாயென்னருகிலஞ்சலென்றுவந்துநின்று
போதரவுசெய்யுமெய்ப்போதமே—ஓதுதமிழ்ச்
சந்தமுந்தலங்கிர்தஞ்செறிந்துநனகுயர்ந்துதங்கு
விந்தைகொண்டிலங்குசெந்தில் வேல். ௫

இங்கிதமாகவ்வாழ்வெமக்களிக்குமுற்பகல்செய்
சங்கடமாம்வேலைதணிக்குமே—பொங்கமுறத்
தற்பரற்கனுக்ரகித்திடக்கருந்தனிதகசத்த
வெற்பினைத்துளைத்தவுக்ரவேல். ௬

சுட்டும்வினைகளறுத்தின்பமுநல்கவொன்று
பாட்டுக்குகந்தருள்பாலிக்குமே—நாடடமிதாற்
மண்டலங்கலங்கசண்டர்கண்டர்துண்டர்மிண்டராவி
விண்டொடுங்கமண்டியுண்டவேல். ௭

உன்னவினிதாயிருக்குமோங்குசெல்வமும்பெருக்கும்
நன்னலருளைக்கொடுக்குநாடோறும்—பன்னும்
சகடமுருளநெருடுகமலசரணகருணைபரியின்மருகன்
விகடகரியிளையமுருகன்வேல். ௮

ஊழ்வினையைப்போக்குமேயுள்ளொளியைக்காட்டுமே
வாழ்வதற்கோர்வித்தாய்வளருமே—தாழ்வார்
நடபடவெனபதிர்கடலதின்முடிமிசை
விடவதிபொடிசெயும்வேல். ௯

ஒருசென்னியொருமுருகாவென்றளவில்
தீரதவல்வினைபோய்தீருமே—போராடிக்

கோர்க்கரிய சூரவெற்படர்த்துக்கொக்காக்கணைத்துணித்த
விக்ரமத்திருக்காத்துவேல. ௰

கந்தாகடம்பாகயிலாயமாமலையான்
மைந்தாசுவாமிவடிவேலா—சந்தக்
குறமகளாசைகொள்கணவா குருபராகியகுமரா
அறுமுகவாபழநிமலைவேலா. ௰௧

அன்பர்பாவங்கெடுக்குமந்தகிரிகைகந்தா சேரும்
இன்பவல்வினைதீர்க்குமெதிரறுகுமபின்பார்க்க
வருகோளிக்கலறிதீர்வார்குகாவோடியாடு
வேலவரூரணமாமயிலேறுந்தவேல. ௰௨

அஞ்சிட்டமைசஞ்சாத்தகுமுருகிநின்ற
வஞ்சிமையாசோமனைமலர்கைவளவே—பஞ்சமலர்
அங்கசனுக்குங்கிரணத்தந்தமக்குமகட்டுக
குஙகுழலுக்குங்குயிலுக்கும். ௰௩

வாகுசிலைநடகளாயர்யககவிமே
வங்கியனமேமரினாயாகே-மாஙகளிககாயக்
கயடுமயாககசசமைடையிடுதத்நஙைகயசசுர்றங்கொறமைறக்
கொமபனைசறமனபுவைததாககூறு. ௰௪

காமரைப்பூநேனைபுணர்தாதனாத்துவண்டிமிரந்து
காமருமெயவாவிகளருபுகுந்தாசிவ—மாமலைவாழ்
பூவையாஙகத்தஙகமபூகமிலெங்குஙகண்டம
காவையாஙகஞசஙகணகால. ௰௫

வருதுமனமொழியுமவானனவெருகுதடிந்த
கருதர்திருயிழாககாலத்தில—தொந்தமையா
சீர்கதுளியையூற்றிவிட்டோர்த்தியமாறறிவிடு
கிர்தநிவருநாட்டைமொழிகேள். ௰௬

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கோண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே—கோறறிய
சந்தங்குஞ்செஞ்சொற்சஙகம்பொங்குஞ்சேர்திற்
கந்தன்செம்பொனறண்டைக்கால. ௰௭

ஆறுமுகமென்றனவிசைசந்தவிர்க்குமே
வேறுவினைவந்தால்விலக்குமே-கூறுபுகழ்

பாரபோகதரூபத்மன்மார்பிளக்கவேகொடுத்த
விரசத்தியான்மிகுத்தவேல்.

வேலாவிராலிமலைவிராவுங்கொருவாபன்
மாலாகியேநின்றுவாடுகிறாள்-நீலான
உற்பலக்கண்பாதகணிச்சியுகதரிகடிச்சமாதந
அற்பசிறுஇடைகொடிச்சியாள். ௰௯

கந்தனென்றுவேலனென்றுங்காங்கேயனென்றும்
செந்தனென்றுமென்புகலீர் செப்புகிறீர்—முந்தவிளங்
கூறையணைதூடச்சிவனுக்குபதேசித்தருள
ஞானக்குருவேடப்பயலை ௨௰

பன்னிரண்டுதோள் பரக்குன்றுவெம்பொழுதாம்
கண்ணிரண்டுதோன்றீதிரிவிருபாய்-பொன்னின
கதிர்முடியாப்பாதுகிடக்கவலையபபாபழனிய
கதிபதியாய குமரபரா. ௨௧

நோகாதோவேலா நீநோக்கும்மடமானுக்காப்
போசாவனஞ்சேடிப்போனக்கால்—வாகாத்
தினைகிள்ளிந்திட்டுவேண்டுக்கதிரியுமனைபர்கருள்செயும்பொற்
கனகதண்டைச்சிறுசதங்கைசேர்கால். ௨௨

வாரீர்பழனிவடிவேலரேகடம்பைத்
தாரீரெனசிந்தையினிற்றுணையீர்—சேரீர
கன்றுநெஞ்சுபிஞ்சுமனுக்கண்களுஞ்சிவந்துபொங்க
என்றனங்கசேனைகச்சங்கவே. ௨௩

மேகநிறமான்மருகவீறுதணிகேசவிந்து
வாகடினமேவுமிவளாவியருள்—வாகுவனோ
நத்தசத்ததிற்பறநிச்சுபலைகுட்டதது
நிர்த்தத்திறவிச்சித்தநீ. ௨௪

பூவைக்குநண்ணுபகற்போதுகமதாமெலிந்தாள்
வாவிககவின்றணிகைவாழ்குமரா-பாவிமதன்
அம்புசப்புந்தலைக்கவமபகங்கணைந்தெறிகக
வெம்பிநெஞ்சமுந்திகைக்கவே. ௨௫

அம்பிறைக்குவைத்துமலரம்பிறைக்குநொந்துபிற
அம்பிறைகத்தண்ணூட்கநன்புரிவாய்—சப்புகணி

னைக்கிரிக்குளூற்றசித்ரகைச்சடைத்தனக்குறத்தி
யைக்களித்தணைத்தவத்தனையே. உ௬

என்னிடத்திலேகுமராவென்றுதேபேதகமா
உன்னிடத்திற்கொண்டமயற்கோதாயோ—தன்னிரவு
செல்லாப்பகட்டுமென்கண்செல்லாப்புரட்டுமங்கம்
பொல்லாப்பரத்தைவஞ்சிபோல். உ௭

செங்கமலக்கண்கலங்கிச்சிந்தைநொந்திராமுழுதும
வெங்கலைக்குஞ்செங்கலைக்கும்வேலோனே-அங்கசன்றன்
பூங்கணைமெத்தைத்தாட்பூங்கொடிகத்திப்பட்டுத
தாங்கணைமெத்தைத்துதந்தான். உ௮

சங்கநிதியோகம்வாழ்சண்முகனேநின்மோக
மங்கையெழினமேனிகளம்வண்மருக்கு-கொங்கைசெங்கண்
கந்தந்தங்கந்தங்கங்கம் பந்தந்நந்தந்தம்
பந்தந்தந்தண்கஞ்சரம்பார். உ௯

நீமருவவாமுருகாநித்திலங்களுநேசிந்தக்
காமருதேன்பூடி கெடுங்கன்னலெனாத-தேமதனன்
வண்டுவரக்கண்டுளறிவணடுமதியும்பர்போய்
வண்டுவரவாய்புடைபுவாள். ௩௰

நூறுமுகமாய்ப்புசர்ந்தநாறுபயர்பேர்சம்
வேறுமுகம்பார்த்திருக்கவேண்டாமோ—ஆறுமுகச
சுத்தனைசித்தத்துவைத்துச்சொற்றமிழ்ச்சித்ரகவிக்குட்
கத்தனைச்சற்றுநித்தக்கால். ௩௧

பங்கயக்கண்வேல்விழிணைபைங்கொடியைத்தேடிநிதம்
மங்கிமிகவுந்தளர்ந்தவாடுகிறாள் செங்கைமலர்
அன்னநடைமின்னனையொளிசின்னஇடைவன்னமுலை
கன்னன்மொழிமனமுமிவள்காண். ௩௨

எதிர்க்கும்போதுமிவளையெழிற்குமரா
தித்திக்குநின்கனிவாய்த்தேனுறவு—முத்தமிட்டுச்
சித்திரைச்செப்புத்தனத்தைச்சிக்கெனக்கட்டிப்பிடித்துச்
சித்தமொரதுப்பொற்பதத்திற்சேர். ௩௩

வேலவர்தாரேற்றணைந்தவிர்ந்தையைநானேதுசொல்வேன்
கோலவடமோசையிடக்கொம்பனையே-சீமுடன்

கட்டிமுத்தமிட்டணைத்தாசைகட் டிடைக்கணைச்சுவைக்க
மெட்டிணைப்பததிவிட்டுமேல. ௩௪

வேலவனேநின்கலவிவிந்தையாதற்கேற்றமங்கை
கோலவரிக்கண்சுழற்றிக்கொஞ்சுகிள்-போலமுலை
கச்சுக்குட்சிக்கச்சொக்கப்பொற்சுட்டிகட்டிப
பச்சைப்பொட்டிட்டதைப்பார். ௩௫

வளிமுயார்முகவிளனிலாக்கணிக்கருக
காவிமுகையவிழ்ங்காஞ்சியே மேலெந்த
சக்காககாககுஞ்தைக்கதககணைக்கிலகமெனகமெனா
நக்காக்காக்கணக்காநாடு. ௩௬

நாளொநாள்சேர்த்தணைந்த நகையைத்தையெண்ணிமெச்ச
மாலாநாள்வேலவனேமானெய்யுப—கோலமேலே
வண்டுசூடியானகுழல்வஞ்சியெனமேயாபார்த்து
வண்டுசூடியாணமருவவா. ௩௭

வாஞ்சி ... முவாரிவிட டேவனைக்கணைக்குமு
மீனுதிர்நவாரிக்குமேனிகுள—நாமொருநகரி
சிந்தையாமுகொத்தசேந்செனைகைவேல பகவேடி
பந்தபாருஞ்சேசொனேர்துமா. ௩௮

செந்தமுலபோலவெல்லினிசசோநதணைவாயவேலவனே
... சோலைவண்டுகொரகுயிலுமொதாநமுடனா
பாடுவய ... மதலுநதமவாதாந்
தாடுவயபுநருமயிந்தா. ௩௯

வாசந்தாவலைவனமுலைவாசந்தாமரையிருந்த
சோகக்காமீறிவினைநசோயங்கிடவே—நாகஞ்சேர்
மாலைநீத்தமேசாலைவண்டுபாணையபுஞ்சூழ்ந்தொந்திவ
வேலைமுசெந்தசமேயகலைங்கிறேனா. ௪௰

பாசாருமின்சொல்வளர்பாகாகேவேந்தனருள
வாகனகுஞ்சரிவிவாகா—யகாவல
என்றுகப்புவென்றமொந்தசிந்தையன்புபொங்கவாது
நின்றுகொண்டிாகுருநந்தனே. ௪௧

வாதாவுறையுநடவாதாவோரறிவனுடு
காதலுசேர்த்தமிரங்கா தா-நீதாவென

சிந்தைக்கினிசந்தபடிசெஞ்சொற்கிளியருள்
சந்தபாசனைடமுருகா. ௪௨

பஞ்சனையாவென் றுதுயர்மாறறிமனவேட் கையெல்லாம
நஞ்சனையாததந்தருளுமாதவா—பஞ்சனைய
சொகைக்குறமங்கையொடுகுஞ்சரிப்பந்தழுவு
கனைகயுமைதந்திருகா. ௪௩

அந்தணாகளேபோற்றுமழகிதகணிகையாமுருகா
வந்தாகதைநதாமெநுவாநான—பைந்தொடிக்கு
மேலைபடுதமுருகதந்தகன்வேலைப்படபொரிந்தென்று
காலைபட்சரிநதநெஞ்சணகானை. ௪௪

மெத்தபோலநிமிர்ந்தபங்குளாடுகிருசா
சித்துபுவநகாவலடைந்தனன்செவ்வேளே—இத்தகைத்தில
கணபொபுடிமை நதகாரகுலகுறைகளைட நக
வலைபொழிந்தசமான். ௪௫

இருபுறமுங்காவிரியோமாலைபாசநம
திருவரங்காலைகளுடைத்தேவா—வெருவ
வரிபுரிந்தவிழிசிவந்துபமணிருடைவுருவுகொண்டு
வையவுணர்ந்தனேர்கொண்டவா. ௪௬

ஒருநத்திப்பயல்கொண்டுநின்சமூகமேவந்தாள்
திருக்கிடையென்றுவகைசெய்பயிருரைதிடனற்
செய்யமுலைநற்சாறுபழுத்துகொத்துகனிமுசெந்திரவிற்
பொருப்புருவத்துப்பதாக்கா. ௪௭

மாலைநீக்கியிநப்பார்தனிமேலார்களளுணுக்க
மாலையிசயகொரிநதுவக்தருள்க—காலையிலி
அன்றைகைக்கடிநதிழுக்ககலவசவறகளிதநமுதகி
இன்பளிக்கவென்றனக்கு நீ. ௪௮

பாமோர்புகழுவருநம்பங்குனியுத்திரத்தில
ஆர்ந்திரிவயலுறை—தேவே
பணைசசாபபக்கரித்துபபொற்பதகதிற்கிண்கிணிச்சத்தங்
கிணுகருக்கின்கிணு கெணணவே. ௪௯

திருவுளவாயிம்பநியிறசேவேலுமீசா
பருவுளகோனைநதாவறிவக்க—வெருவுளதோ

பின்முடுகுவெண்பா.

சங்கமும்விழுந்திடாதுதங்கமும்மெழுந்திடாது
திங்களும்மழுந்திடாதுதேர். ௫௰

செங்கயலோநீலவண்டோசித்தசன்கைநீதவண்டோ
பங்கயமோமால்வளரும் பாற்கடலோ-தங்கமலி
வச்சிரநகைச்சிகனவச்சிரவின்மெச்சபுரு
வச்சினவிடைச்சிவிழியார். ௫௧

உன்மனதுமென்மனதுமோர்மனதாவொன்றிடினே
மன்மதனும்வில்லெடுக்கமாட்டானே-நன்மதிதோய்
குன்றடர்ந்துபந்தைவென்றுகொம்படைந்ததும்பிகுன்ற
வென்றடைந்தகொங்கைமங்கையே. ௫௨

நித்தமுநினைத்திரவினித்திரையுமற்றுருகி
சித்தயனெடுத்தவருடிக்கணை தைத்துருகி
மெத்தமயலுற்றுபிரமித்துமதலைசதுர் றுநடி
தத்தையொருமுந்தாமரதா. ௫௩

வேலோகடலோவிடமோகருவண்டோ
சேலோகணையோசிறுவாளோ-கோலமுடன்
தண்டங்கித்தண்டிருளக்கதிரின்முக்குததுமுலை
கண்டங்கிங்காரிகடைக்கண். ௫௪

நீலமோவேலோநெடுங்கயலோவாரிசிசேர்
ஆலமோவம்புயமோவைவாளையோ-நீலநிற
வாவிச்சோலைக்கருகிலவந்துபுனைவெகின்ற
காவிச்சேக்காரிக்கண். ௫௫

சேலோகணையோபிணையோநற்றென்னவன்கை
வேலோநமனோமிளிர்வண்டோ-தாளப்
பளபளென்றுஒளிமிகுநதுபவளமின்கைபுனைந்த
களபகும்பமுலைமடந்தைகண். ௫௬

முக்கனியிதழ்கொட்டாமுற்கதிரையிற்குமரா
விக்கனைமிக்கவினியித்தகமுது-சர்க்கரையு
சிக்கிலைகசக்குதாநிசிக்கலையுதிககிலத்தில்
அக்கரைபயக்குமட்டா. ௫௭

ஆரார்பொறுப்பார்சொல்லாதித்தாவஞ்சிமன்று
சோராபராசசேகரா-நேரே

தனிப்பாடற்றிரட்டு.

சினத்துவட்டமிட்டுசெப்பெனப்பணைத்துதித்தபொற்
றனத்திலிட்டமுத்துவெக்கைதான்.

இரவோநீயவளோயின்பமணமேபுரிவாய்
தன்னோருஞ்சலதுரையே-மன்னுமதன
பூவினம்பையேவநின்றுபோசெய்கினையதானமெலிந்து
காவியங்கணாள்கலங்கினாள். ருச

கோங்கினரும்போகுமிழியோபொற்பர்தோ
ஒங்குவளைபோவொளிசெப்போ-மாங்குயிலின்
மன்னுமொழியன்னநடையின்னாவிடையெம்மையரு
கன்னியளாசின்னமுலைகள். சாம

இத்தலததோர்போற்றுமிறைவனேதஞ்சைநகர்
வித்தகனேசிவாசிவ்வநதேகேள-சிததசன்றன்
சமரிலங்கநகுழலுநநதஞ்சதிருறமபெண்டிருமுநஞ்செங்
கமலமுஞசந்திரனுமஞ்சுங்காண். சா௩

பூமிசனிற்பேசும்புனிதாசிவாசிமன்னே
காமியின்மேம்மின்றுபனைகநண்டதுகேள்-காமனவன்
மாகரமுந்தோகையருமாமதியுமபாலனமும்
சாகரமுங்கோகிலமுநதாம். சாஉ

மண்டலத்தோர்பேசுகின்றமாலேசிவாசிமன்னே
கண்டஞ்சுங்கன்னிதனங்கைததாளம-செண்டுசிமிழ்
கும்பமமபுயங்கிரீடநகுஞ்சரங்குருமபைமேரு
பமபாஞ்சிரந்சூதுபார். சா

மாதங்கவததிறற்குவட்டமளித்தோனுதவும்
மாதங்கவததிரறபின்வந்தருகா-மாதங்கந்
தங்கங்கம்புமபோந்துந்தணகஞசங்கண்டம்
பங்கந்தங்குஞ்சங்கம்பார். சாசு

கடுமொழிசேர்சூரைவென்றநநதாவிம்மாதின்
நடுமொழிகளங்கண்முறைநற்றுள-ஓடுசோத
தந்தஞ்சுங்கண்டஞ்சுஞ்சங்கஞ்சுமவண்டஞ்சும்
பந்தஞ்சும்பஞ்சஞ்சும்பார். சா௫

என்றுவடிவேலிளங்குமானேக்கண்டாள்
அன்றுமுதறசேரமனதாகியே-இன்றுமும்

பின்முடுகுவெண்பா.

திக்கிளைத்துச்சொக்கிவட்குந்திக்கில்லைப்பக்கத்தடுத்துச்
சுக்கெடுத்துந்தட்டிவைசதாது. ௬௬

என்னைச்சொல்வாரல்லவென்னைவிதித்தருகணை
தன்னைச்சொல்வாரிலைபித[illegible]கரணியில்-கானி
தன்னைபற[illegible]தாளனைபற[illegible]தாளனைப்போருந்தாள்
எனைபறந்தா[illegible]னைபறக்கமெனை[illegible]. ௬௭

அன்றபன்மால்காணவடிமுடியை[illegible]காண்பதற்குக்
கென்றிசைக்கிரானே[illegible]வரு[illegible]செய்தாரோ-வென[illegible]
அ[illegible]வானமேனிசோதிரவா[illegible]நாளமோது[illegible]
கோடவிதாதாமகட[illegible]சொல. ௬௮

சென்றனுவெந்திருக்கட[illegible]பெருமாள்
பனறலைதசெறிந்தமலர[illegible]-வெ[illegible]றைக்காப் (ந்தாம
பொன்பாவருநீனை[illegible]வெளத்துக்தணப்பிரு
அ[illegible]புதிமணிபெயபெணவெமா[illegible]நெதேகம. ௬௯

பாலனுக்காவன்[illegible]மே[illegible]
காவனுக்குக்காவ[illegible]-மே[illegible] (டு
க[illegible]டபுகெபனடன[illegible]தாக[illegible]பெருங்கெச[illegible]கண்
மாருகணடுகொஞ்[illegible]. ௭௦

கொண்டறுடன்கடிகறுதிர[illegible]கண்ணராய்
கண்டுதொழுவேமெகட[illegible]-பவமேடா
அழகிருஞ்சிறகடதகைமெம[illegible]புணக[illegible]மருட[illegible]
சமனைவெறறுமபரிபுரசெ[illegible]. ௭௧

என்றுதொழுவேனெளியேனெளிமுறனு
கொன்றையணிதென்கட[illegible]சேரமா[illegible]-துன்றம
கனற்பொரிகட[illegible]றிறு[illegible]றுத[illegible]பெறகுக நிசைக்குறே[illegible]
தனைசினைதுடடுனை[illegible]. ௭௨

பறிப்பணிந்துபாவரைநக[illegible]
கற்றைசசடையாகடனா-வெறுறிநெடுங
கொண்டலொகருங்கணடசததகமெகாண்டெடிரத்தனைகருபருஞ்
சண்டனைக்கணடனாறுதைகருந்தாள். ௭௩

ஆறறுபோமெஞ்சததடங்கோம்கொண்டையபல்
[illegible]

கும்பமுலைக் கிங்கணுறு நற்கொந்தளகக் கொம்பைவெறுத்
தம்புதொடுத் தங்கசன்விட்டான். ௭௪

காணப்பெற் றேனிரண்டு கண்ணாரக் கண்டன்பு
பூணப்பெற் றேனமைப் பேசாதே — சேணிற்
பரம்பரப் புரிந்திப் பராந்தரன் பருந்தரும்
பாம்பரந் தருஞ்சிப் பரம். ௭௫

கண்டேன் சிதம்பரத்தைக் கண்குளிரப் பெய்ஞ்ஞானங்
கொண்டேன் சிவாயவென் றாடப்பட்டேனை — வண்டேகேள்
நீண்ட செம்பொற் காண்டந் தும்பிப்பூண்ட செங்கைப் பாண்டரங்கத்
தாண்டவன்றாட் பூந்தேர் தக்கைத் தாள். ௭௬

சேரோடும் வீதிபொருஞ் செங்கையனுந் தங்கிணையும்
நீரோடு லாவிவருநெல்லைப் பாரோடும்
சந்தரத்தாரந் தாழ்ச்சந் தரந்தாந்தர்ந் தர்
கந்தரத்தாரந் தரந் தரப்பு. ௭௭

வல்லாள கண்டா வமிர்தா சவர்க்க
வல்லாள கண்ட மயல்கொண்டு — பொல்லாத
சித்தசன் சரத்தி லிருந்துநித்த கன்னன்முதற் கூடன்கை
கந்திழுக்கிடத் தியாரினேன். ௭௮

பூவிலைமேறைப்பம் போர்த்தா திருப்பாவினைக்
காவிதாவந்தனைக் கூறிநிற் — காவிய
இருவிலிற்கலையா னிக்கண மெய்க்கமதி
அக்கினிதாக்க வெய்யாய. ௭௯

நாணடைவா ரென்று அளநக் கனிபிருக்கிதன்
ஆண்டவர்மாற் கொன்னா மாவொன்று — மீண்டுமதன்
தொட்டதிசாம்பிறையெங்குஞ் சொற்றளர்ந்தென் றந்தையங்கம்
கட்டவெண்டிங்கட் குடைக்குஞ்சம். ௮௦

பந்தளவுந் தகைபந்தனை யணிக்குமுலை
கொந்தளபங் குழமிருந்தமுறவில் — அந்தமுனை
அக்கெனமொழிக் கவிடை யந்தவரியுந் தாளம்
வந்தகரிந்த மயிலே. ௮௧

தேசமதனிற் பேசத்தேவா சிவாசிமன்ற
வாசமலர்மாலை யணிமார்பா — தேசமொடு

நாடுமடமாதுமதனூலுமதியாலுமிக
வாடுமடவாளையணைவா. ௮௨

பாரதனிற்பேசும் பரமேசிவாசிமன்று
சேரமைந்தமாதுகொங்கைச் சித்திரங்கண்—டோடர்கரும்
பங்கயங்கிண்ணஞ்சிலம்பம் பந்திரங்குஞ்செக்குடங்கம்
பங்கயநதண்டெங்குமஞ்சும் பார். ௮௩

சித்தசனூல்வாடுகிறேன் சேர்ந்தணையவேளே பிது
வித்தைசெய்யவேண்டாங்காண் வேலவனே-நித்யப்
படிக்குத்தணிகைதப் படித்துத்தவித்துத்
துடிதத்தத்திகைதப்படி. ௮௪

எய்யவந்தகாமாவுனக்கிங்கிடமில்லை
உய்யவந்தானென்னோடுறவானோன்—செய்யமலர்த்
தேனோவிடுபூணைமுடி நின்றுவிடுகைக்கரும்பை
மீனைபொருகாக வில். ௮௫

வேலனேவேறோர் வினைதீர்த்தவனுதவும்
பாலனேசேனைபதி வேளே-சீலனே
சோங்கரும்பிற் கொங்குகொங்கைக் கூந்தல்கொண்டாற் காந்தளங் (கைப்
பூங்கருப்பிறகாங்கடம்பிற்பூ. ௮௬

சுடுமோவிளந்தென்றல் தோகையின்மேலம்பு
படுமோமெய்வாதைப்படுமோ கடலூரா
நீரணங்காவேளைநப்பா நீலகண்டாமேனியின்பால்
ஆரணங்கார்காலசங்கரா. ௮௭

பேதையேன்காணப் பெறுவதெந்நாள்வேலவர்க்கோ
தாதையேசெம்பொற் சபாநாதர்—மாதவத்துச்
சாதலங்கண்காடேத்தவும்பிந்தாப்புபங்கம்போற்றவுந்தித்
தாத்தெயென்றுந்தாககிடுஞ்செந்தாள். ௮௮

எல்லாருநன்றாயிருக்கட்டுமேதினிக்குள்
வில்லாருந்தென்பழனிவேலோனே—பொல்லாத
பாதகப்பாத்தைவைத்த பாசமெத்தமுற்றுமத்தைப்
பேதகப்பாத்திவிட்ட பேர். ௮௯

வையம்புகழ்பழனி வாசன்குமரன்முரு
கையனைதழுவியணையாநாள்-தையல்

மதியமுன்றுமலைக்கீழ்ன்று மதன்னம்புபடவுழன்று
மதிமறந்துமிகவருந்துவாள்.

வேலாவிராலிமலை விக்ககாரின்மீதின்
மாலாகவேயொருபெண் மையல்கொண்டாள்-மேலான
வட்டமிட்டபொற்றனைகதி வசிரப்பதக்கமொய்த்த
கடிமைழக்குழைச்சிறுக்கி கர்ண.

மையுமணையும் வனைப்புமிழந்தாண்மாது
செய்யும்விதமென்ன சித்தசவேள்—ஐயம்
தனிச்சாதனைகடப்பதறகுக திருத்தணிக்கர்த்தனுக்கெதிர்க
கணத்திணிற்புக்குழைத்திடத்திக்காா. ச

வைக்கிடவேளாவி மருமதகினஞ்சம்பால்
எதிணனுடரிழைக்கா மீசமே—சதுதிர்கத
முத்தாகதிணைதணைவைத்திழைத்தலத்திரத்தைசயுற்ற
மத்தகதினத்திமெத்தமால. கூ

பாகாகாவின்சொலுடைப்பைந்தொடிமேற்கோபமென்ன
வாகாமனைகணையாலவாடுகிறாள்-சீகாழி
மாநகரிமேவிநிதமும் வானவர்கடேவர்பணி
காணனையமானவடிகா. கூ

அம்புலியூரசன்னைபடைமின்பணிமின்கள்
அமபுலியூர்வின்னுலகையாளவிர்கள—அம்போரு
கத்தினயனத்திலகுகைத்தலணிவாக்கரிய
கத்திணியனைதிதியிடத்தான். கூ(

வாடுகிறாணின்மாலைவாங்கக்கிளிபொன்று
தேடுகிறாளாருர் தியாகரே—நாடி
அனகனம்புசொரியவிந்துவணலைமொண்டுவிசிறவெம்பி
மனதுநொந்துகலைபிழந்தமான். ககூ

நீரோதிருவழுகர்நீரோகரியமுகில
நீரோதிருமலைமேனின்றருளவோர்—நீரோ
வளர்ந்தசெம்பதங்கள்கொண்டெழுந்துமண்டலங்கள்பண்
டளர்ந்துகொண்டடங்கலுண்டமால. கஉ

சித்திரமாங்கூடற்றிருவாங்கப்பெருமாள்
மெத்தெனவேபஞ்சணைக்குண்மேவியநாள்—சித்தமுமே

பின்முடுகுவெண்பா.

செங்கையுஞ்சங்கும்பொருந்துந்திங்களுமங்குற்றுயங்கும்
கொங்கையெங்குங்குங்குமந்தங்கும். ௯௰௮

நாராயணாரேசகுராமபத்திரசே
காராம்பசுமேய்த்துக்காளியன்மேல்—நீரோமுன்
தொக்கணகதிககணகதொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௯௰௯

உறுகின்றமாமொழியீரொற்றித்தியாகர்
சிறுபிள்ளையோவிண்செருக்கோ—பெறுகிறநீதா
தொக்கணகதிக்கணகதொந்திமிதிமிந்திமிதி
நக்கணகவென்றாடினார். ௱

பூமாலைபாமாலைபூண்டசட்டைநாயகனே
மாமாலைபின்கொண்டுவாடியனை—லாமாலை
இந்தாலும்வந்தாலுமினைறுண்மெலிந்தோடி
வந்தாள்கலந்தாளுநயாய். ௱௧

மீனக்கொடியானே மின்னையணைவதற்குத்
தானணைவேவந்த கயாபானே—ஏனையவற்
கென்னபலனென்னநடையென்னவிடையென்னவிதழ்க்
கன்னலெனுந்துன்னுமிதழ். ௱௨

ஆலமோவேலோவலைகடலோவம்புயமோ
நீலமோமாரனெடுங்கணையோ—சாலச
சிறுத்தவிடைபருத்தமுலைசிவத்தவிதழ்வெளுத்தநகை
கருத்தகுழலொருத்திகடைக்கண். ௱௩

நீரோசிதம்பரனார்நம்பதியோதென்புலியூர்
நீரோசடைக்குணித்தனா—நீரோ
கடத்தடக்களிற்றினைக்கறுத்துறப்பிடித்திழுத்
தடர்த்தறுத்துரித்துடுத்தவர். ௱௪

போற்றுவார்வல்வினையைப்போக்குமேபூமலர்கொண்
டேற்றுவாரைக்கயிலையேற்றுமே—சாற்றவிளங்
கந்தந்தங்குஞ்செஞ்சொற்கந்தம்பொங்குஞ்செந்திற்
கந்தன்செம்பொன்றண்டைக்கால். ௱௫

வன்மத்தைநின்மனதில்வையாதேபாவியேம்
கன்மத்தைநீக்கிக்களையேற்றாய்-சென்மதனு

ஞாலையுஞ் ஞமலுமின்னார் முலையுஞ் ஞமலுமண்
ஞாமலையின்னு முலையம்மா. ௱௬

மேகங் கவிந்ததுபோன் மேலெழுந்த காலினைக்கண்
டாகந் தளர்ந்துநெஞ்ச மஞ்சாமுன்-மாகடலூர்ப்
பூதநாதா வேதகீதா புவிதாதா தேடுபாதா
மாதுபாகா காலகாலாவா ௱௭

ஆர்செய் தவஞ்சனையோ வாறுமுக வேலர்மலர்த்
தாரியதற் றரிதென்ன கற்பனையோ-பாரதனிலச்
சூதுசற்றுந் தளத்தி தோதகத்திபச்சிலைக்குள்
ஓதுசெப்படக்குவித்தையோ. ௱௮

கச்சிக்கச் சாலைக் கடவுளடியைத் தரித்தால்
இச்சிக்கச் சாலையினாளின் மைகார்-மெச்சிக
நித்தநித்த கமவிதநியுற் றங்கிடங்களத்தைப் பெற்றமுத்தர்
பத்தியைச்சிந்த தகளிகளுமபாா. ௱௯

அன்னைவடிவம்மைபோற்றி யங்கரியைச் சிந்தித்தால்
பின்னைவடிவம்மை யுற்றுப் பேதுறார்-முன்னைவினைப்
பந்தமுந் தவிர்ந்துசீவ ரந்தமுந் தவிர்ந்துஞான
சிந்தையுந் தணந்திடாது சேர். ௱௰

என்றுநிங்காமீச னின்பவடிவைத் துதிக்க
அன்றுபவினை விட்டகலுமே-குன்றுமலை
தொங்கிட்டதோதகிட தோதகிட தோதகிட
தங்கிட்டதோதகிடதா. ௱௰௧

முன்முடுகுவெண்பா.

திங்களொடு கொன்றையுஞ் சிறந்தணிந்து கொன்றுநின்ற
அங்கியமபான்பயந்தவனைப் பகந்தா-தங்கமென்னும
மேதகத் தேனைகுரவர் செய்கட்டேனைபனிரு
வாகுப்பிறனைபெருமானை. ௱௰௨

கன்னி புதன்னிலவு கன்னவிதழ் நிலவு
பன்னுநகை பன்னமுலை பன்னிருகை-மன்னவநின்
மின்னயிலையன்னவிழி மின்னலிடை பின்னுசடை
அன்னநடை யின்னவறிவாய. ௱௰௩

உக்ரசிரி புக்ரகட வுட்கவடவெட்டுபோயோர்
சக்ரசிரிதகப்பாலுக தாண்டுமே-விக்ரமனை

வேன்முருகன்கந்தன் விசாகன்குகன்கரிய*
மான்மருகனேறுமயில். ௫௰௪

சந்தனந்திமிர்ந்தகொங்கை சந்ததம்பசந்ததிங்கு
வந்தனங்கணம்பையுந்தவந்தெழுந்து-சிந்தைதங்கு
நேசபாசமோபொலாது நீநிலாவிலேருலாவ
வாசலாமுலாசவேலவா. ௫௰௫

வாமமேவுசிதாசி வாசிராசநேயமோக
காமமாகிசோபமானகாமிவாம-தாமமேவு
கொங்கைபங்குரும்பைபம்புநன்னடைகொண்டல்கண்டசந்த
செங்கைபங்கயங்கண்வண்டுசேர். ௫௰௬

வெண்பா.

அங்கியாறாதியானவிருமதிகளும்
தங்குபானற்பையிரண்டுந்தரிடவே-பொங்கும்
உரைக்குங்காண்மைநசற்கொருவநவேறுற
துரைக்குததுரையேநீ சொல. ௫௰௭

அங்கியூர்தி ஆடு-சித்திரை-அறாதி-இடபம்-வைகாசி-பன்றி-வராகன்.

இத்தையனையவுநவில்லான்விடுப்போதே
வைத்தகரையோதடுக்கமாட்டாதே-சொர்த்தலவும்
அங்கமுகக்காத்துறைசை பாபலனைன்புபதுத
செங்குவளைததாரினையேகேடு. ௫௰௮

இத்தையல்லைப-போதே-புஷ்பராகம்-தகர்-ஆடு.

ஆக செய்யுள் ௫௰௮.

கூடிகைமுத்துப்புலவர்பாடியது.

விருத்தம்.

காமடியச்சக்கரந்தொட்டெய்தவெங்கடேசுரெட்டன்கமலபூதி
காமடிதொட்டாலுமவாவலைப்பார்காணேனனங்கணைமாசேவ
காமடிபட்டிடுபேரிவாரிதியாமிவளையெவர்காப்பாரோகண்
ணாமடிவிட்டிறங்காதேபேதையின்மேற்கணைதொடுத்தார்காமவேளே. ()

கன்றுதொட்டுக்கலியுகத்தக் கீர்த்திவெங்கடேசசெட்டாகமலக்கண்ணே, கன்றுதொட்டகத்கணையுங்கைநெகிழ்ந்ததறியாவேயோகலையுஞ்சோர்ந்த கன்றுதொட்டவிக்கையெல்லாங்காமவேள்புகழ்க்கதுபார்கருத்துந்தானே கன்றுதொட்டுப்பட்டவிட்டுப்போன்மெலிந்துவாடுவதுங்கண்டிலாயே. உ

வளவனைநோக்கிசை வளர்த்தவெங்கடேசசெட்டன்மருவார்காளில், வளவனைமாளையுப்வெறுத்தாண்மாரனும்பூங்கணையேவவருந்தியேய, வளமனையேநினைந்திருந்தாளைமடவெழுகவறியாளாய்மருங்கிவழுவேது, வளவுனையாடையுமிழ்ந்தாள்வண்டினங்காள்கண்டசெய்துவழுத்துவீரே. ௩

பாசப்பாவருமையறியிளசைவெங்கடேசசெட்டாபாசக்கேண்மோ
பாகப்பாமொழிவிழியாணீயேறிவருங்களிற்றைப்பார்த்தாளாங்கோம்
பாகப்பாதிக்கவராவெனருளாமதியுதிக்கப்பயந்தேயீசன்
பாகப்பாவையிருக்காமாறுனையானின்றெடுத்தபரிசைதானே. ௪

கருக்கோட்டைநாளுநுவெங்கடேசசெட்டமேந்திரனென்னைக்கலந்தபோகக்; கருக்கோட்டைகாணுபடிசகியேமுன்போலின்னுங்காமனுர்த, கருக்கோட்டைநிசர்வீசைமுறுக்கிவரக்காணிலுன்கங்குன்மாலைக், கருக்கோட்டையம்பிளையும்பறிவெருட்டுதலைவாசலைகடக்கத்தானே ௫

சந்தானமேநிகர்க்குபாரமுத்துசமிசகோதரவான்பொன்னே
சந்தானமேருவெனநிறைந்தகுமாரசெட்டனைதகழுவாவாயா
சந்தானமேசரிக்கக்கூடுதில்லையவன்மருங்கிற்சரியேயீபோமடி
சந்தானமேலேறியுபரிசெய்தாற்றிருப்படி தனக்குத்தானே. ௬

திருமாலையம்புதொட்டசிலைமாரனம்புவிக்குட்டிடவான்முல்லைத்
திருமாலையம்புயஞ்சூழ்குமாரசெட்டமனைச்சேரச்செய்தானுள்ள
திருமாலைபந்தெளிந்துசுபசோபனம்பொருந்திச்சிவனைநேசித்
திருமாலையந்தொறும்போயுனைநினைத்துத்தெரிசிப்பேன்றிருமின்றனே. ௭

மாதங்கக்கோடிநிலவுறைக்குளொலிக்கானுமங்கைமுழியேகம்ப,
மாதங்ககோடிவிட்டுச்சென்றடிக்குமுயிர்தரிக்குமாவாரா
மாதங்கங்கோடிகளுகெடலொலிக்கென்செய்வளினிவந்துசேர்வாய்
மாதங்ககோடிதமிழ்க்குதவுமலைசைப்பதியாதிரியே. ௮

தமிட்டாளுவம்பெருக்கிவந்தெதிர்ந்தவெண்முரசுசக்கங்காது
தமிட்டாவெனப்புலமபிருசிறுபேதைவிதபாதுதணியலெழுத்

தமிட்டாமட டிமாக்கின்முகாமூந் ரேவைபுணாச்சமாம்வாணர்
தமிட்டார்காக்கெர்யுமெங்களெட்டேந்திரமகிபாதமிழ்மேரே. ௯

பாதசக்தருக்காயர்ராயன்பிசைப்புனைபுலைப்பனைப்பிலேம
காத்துவசப்படாளிமலர்தாற்றுவார்ஞானைமறுவலேறுராட்டிவேழு
மாத்துவசதகொருகணையாவைர்தவெங்கடேசுரெட்டன்மாறுவாநாளிற்
சாத்துவசக்குராங்கைவேடனிந்திருநமுடிபாதுசாதற்கேனே. ௰

நிலமாதுதிலகனெங்களிளசைவெங்கடேசுரெட்டன் நின்னைப்பார்த்து;
பலமாதுமதுனார்போர் பகைவிகண்டாய் கனேபொன் டையாமேகம்,
குலமாதுரங்கமெனறகிளமிளனேனமாரன்வருந் குறிகையப்பாரதரா,
சொலமாதுகுலுங்கைபுமேல தொய்வனை புகோராறுநின்ற தணிவுதாமே.

கலக்கடமானத்தொனிபைமுழுக்கபணைமலைச்சைடயார் கால்சாய்ந்தோ
டப், பெலக்கடமாகக்களிற்றைநடத்துப்வெர் சடேசுரெட்டன்பிணைய
மிக்கான், கிலககடமாமக்குமுபிலையமாசெதுசடற்றெருனிபசடச்சடக்குதெ
ன்றற்றேனை, விலச்சடமா மதபபமேல ஏலைகசடைவாசலக்கவெருட்டு
வேனே. ௰௨

ங்கமொருக்காலிசெலத்தாமைடயான்கமலசேக்கையாமா
தருக்காங்கம்பமிறறுதுணைபிளைசவெங்கடேசுரெட்டனறமூவாநாளில்,அ
ருக்காங்கம்புரந்திடவுமபலிபுபவொபலிபோனைசசேகனைடாய்; உருக
ரங்கம்பரந்துடைக்கயுருககாயமபிதங்காமனைசுறு நருகுவானே. ௰௩

பொரக்கனைச்சமுற்றவருக்கிரங்குமெங்கடேசுரெட்டன் புயங்கண்
மேல், உரககலைக்கபறறகணைமகன்விடுக்காமலனைசெய்வாளோகோ
கின்னைச், சாக்கனைக்கமபியன்கனைடந்த செபபலத்தானேதிரண்டகனைதகி
றாடே, வாககலககனைனிருதுதரளைலாடினங்காள்கண்டசெயதி வழுத்
துவீரோ. ௰௪

இத்தாரேசசுதுளிவாரென்சமொர்வஞ்சகிமாரென்றால்லோ ளாட், புத்
தமேவததனமேபுண்படுமேபெனபுகலவேனபுனவோர்சேபோ தத்தாமே
கத்திளையாய்நதழைககுவெங்கடேசுரெட்டன்றமூனிறுமேல், அத்தாமேறி
த்தனையுமுனைறுலேனினைந்ததனைறேமெருநிலாவே. ௰௫

கோட்டமிடுமருவலர்களிட்டகற்கோட்டைகளனைத்துங்கொத்திது
ளாக,வட்டமிடுபரிக்குலமுடைடதராசேந்திரமெனைமருவாமாளில்துட்

டாகத் தலைப்போதினைக் கற்ற வழியேதென்றால் வந்தசைவைத்துத் தள்ளி, வி
ட்டவெழுமக் கூட்டமையிற் சகடைதருமெல்லாயன் வெண்ணிலாவே. ௰௬

புவிக்காதிபதியிளசைபுரந்த வெங்கடேசுரெட்டன் புலவோர் சொல்லு
ம், கவிக்காதி வள்ளலெனக் கண்டாசை கொண்டாளுக் கழுதைக் கரைத்துப்பா
வைாரச, துவிக்காதிவைவேவுமைப்புகட சேமுகதனைத் துடைதன் வணி
ரு, தவிக்காதிலே சக்கராறுழுபமைசதாதிவளாமந்தனைதலைக் குத்தானே. ௰௭

பொருவாசிக் கொருதுலனிளசை வெங்கடேசுரெட்டன் புயங்கண்
டாயோ, இருவாசிக் கொங்கைக் கோடையையுந் துவணிதிருந்த வனையெங்கேதே
டு, மருவாசிக் குங்குழலை முடியுனைக்குந் தரிப்பிடந்தான் மகளேசிச்சி, தெ
ருவாசிக் கினைதுய வனைகைமறுந்தான் மெய்மறந்து திரிகின்றாயே. ௰௮

பாவிசையருஞ் செழுந்த வெங்கடேசுரெட்டேந்திரன் மேற் புது
மால் கொண்டேன், காவிசைப்பங்க சமாங்கருப்புவில்லவனைத் துவலக்கை
யாலெய்யும், சாவிசையுங் கிலைந்துணைத்த தருவியப்புறம் போஞ்சவிக்க
மாட்டேனா, இராவிசையப்புகுந்தொளித்தா வினக்குயில்காணிருமெனக்கிர
ங்குவீரே. ௰௯

புடைத்தேனை யுடைப்பட்டவட்டையைத்துறவா பொருந்தார்ச்சிறும்
கடைக்கட்களிற்று நயனிளசை வெங்கடேசுரெட்டனறுவான்முன்னே
அடைசட்டவுனதுருமையவலமெதாய்ப்பேக வனிலத்தேனை
நடைக்கட்டிமிமுதுதொமெரிதியுதயமிதோரான் கண்டேனே. ௨௰

கற்றனைப்பின்னை நெகென் சொன்றறவிருன்றுன்றநயனம்பாற் கலங்கித்
தாபம், உற்றனைப்பின்னைமுற்றுமகசச்சத்தினையமாத நெஞ்சேயுணர்ந்தோர்க்க
ணை, யிற்றனைப்பினை நைசவும்பிளசை வெங்கடேசுரெட்டனினிய நோக்கம்,
பெற்றனைப்பின்னுமையினைக் றொழிந்தயனமாதாலபேசார் தாமே. ௨௧

ஆருக்கேயழுகனென்கனிளசை வெங்கடேசுரெட்டனன்பைமீசன், கா
ருக்கேவிருந்திட்டானென்னலாகள் செங்குருதிதனையைச் செங்கை, வா
டுக்கேவிருந்திட்டானமா சராசவியெலாமலாகனைகவாளி, வேளுக்கேவிரு
ந்திட்டானவெனமதிக்கெனபெனயதிலை விருந்திட்டானே. ௨௨

அனங்கலக்கனைத் தெரியான சிறுபேதைவிசயமிகட்கதிகைமையோ
மனங்கலகசப்பக்கமில்லையு மனயனியாதவினால் வாராதாலே

இணங்கலக்காணீருகுத்துத்தேடுகின்றாள்வாடுகின்றுடிரண்டகும்பத்
தனங்கலக்கவருள்புரிவாயிளசைவெங்கடேசுரெட்டதமிழ்க்கோமானே. ( )

எனக்குடந்தையானவெங்கடேசுரெட்டனருகிலணைக்கிருத்திலைக் கொடுத், தனக்குடனகையாவெனைத்தழுவாதமனக்குறையைசகியசொன் னேல்; உனக்குடம்பெலாம்பசக்கும்பாலனமுலைகசக்குமமுகுற்றகொங்கை கனக்குடங்காதலேதானிகேட்கு மதன்படையும வந்திணிகனை கலக்குத தானே. ௨௪

மாலைமனுமுடிதரித்தமருவலர்கள்சேனைதனைமடியச்சாக்கும்
கோமகன்களிறறிந்த இளசைவெங்கடேசுரெட்டன்கூடாநாளில்
பாலனந்திலலையருந்தாளசிறியாடகுயமசிக்குமென்னபசையோமேனி
வேலைநடுக்கலந்தைவிடவேயுரும்லைநதகாகமெனமெலிகின்றாளே. ௨௫

ஓங்கியபராமாங்கியாசவன்போலவாவுமிடையுடையந்நன்றால்
தீங்கியபராமாசாதகாலவெருகதுவதறகிரங்கவேற்பியாத
பாங்கியராமாவெனக்காண்பார்தகுமருவாய்கலந்தன்படைக்கையாள்வாள்
வாங்கியராயாபூமாவிளசைவெங்கடேசரெட்டமன்னரேறே. ௨௬

கனத்துவளைபோற்புடைத்தகொங்கைமங்கைநொண்டமையல் கண் டுநெந்தா, வனத்துவளைசசென்றுயலாகொய்திலைவெயங்கலந்தான் வந்தா னெப்போ, அனத்துவளைப்புரங்கிதவு சொல்லாளைத்தாக்கியவர்த்துருவ னேட்டிச், சனத்துவளையாக்குமவெங்கடேசுரெட்டயேந்திரனேதளசிங் கேறே ௨௭

திரும்பலிக்குமருவலரைத்தாக்கும்வெங்கடேசுரெட்டசாமிமாலை
வரும்பலிக்குநினைத்தபடிக்கிப்போதுதப்பாதுவலத்திருந்த
திரும்பலிக்குமலைப்பார்க்கிறசெயமடிபெண்ணேமதனன் செங்கையாலெய்
அரும்பலிக்குமென்னபயஞ்சுகமாகவாழ்வாயுன்னைதிட்டந்தானே. ௨௮

மின்னமருங்கொடியனையசின்னமருங்கொடியமுலைவிட்மாறுள்
முன்னமரும்பெடுத்துமதனைறன்னமருந்தொடுக்கவெகுமோகமாகி
அன்னமருந்தென்னினுமீதென்னமருந்தென்னவிண்ணுதயர்கின்றாளே
சொன்னமருந்தமிழ்ப்புலவர்க்குதவுமவெங்கடேசுரெட்டகுணமாலே. ()

கடந்தவாமதத்திளமாக் தனிரோமுத்தம்பொரியச் சகிக்குமாவன்; படங்கலானைப்பாயும் வாறுபோற்சீறுதென்றல் வருமாசொர்ணக்;

கூடங்கலாமதிதனமானனமாஞ்சேர்வாய்மருவார் கூடியுக்கம், தொடங்க லாறபவுரிகொண்டதருமவெங்கடேசுரெட்டசகுணமாலே ௯௧

திருவிருக்குமணிமார்பனிளைசவெங்கடேசுரெட்டதீரனென்னை, மருவிருக்குமணிகணவனெனச்சேரானாண்மோகமயக்கதகாண்மேல், திருவிருக்குமணிவளையுமேகலையிஞ்சோரதிடுமேன்மேலுந்தேன்பால், அருவிருக்குமணியனுபவகாந்துந்தாளமென வருகைகணணருவிதானே ௯௨

குருவடியைவணங்குமவெங்கடேசுரெட்டமேந்திரன்முன் கூசாமற்போய் இருவடிவெல்லாமபாருவிணையமீட்டனுராகமிசைத்தனேகந், தருவடி தெள்ளமுதநவரசமொழுகும்படிபடிசெவ்வாதுபூசி, மருவடிபெண்ணே யினிமேன்மகராசியாயசுகந்ததுவாழ்குவாயே ௯௩

கன்னியுன்றன்மேறபிரியமையாமற்றேரையிவளகண்டான்மூன்று, மன்னர்தனிலேயொருவன்பெயரைபடிகாடிஎழுதுவாளனத்தைத், தென்னவன்றன்மாலையென்றுண்மதியையதிற்கடையெழுத்தாயததீததாளையா, நன்னயகுணகுமாரவெட்டராசேந்திரனிளமாலே ௯௪

பொன்னிலங்கையராவணனைவென்றனிடையாடகளகர்புளகக்கொங்கை, தென்னனைநேராயிருக்குஞ்சொலவார்த்தைக்கண்டுபயந்தேன்மகாவிற், பன்னிவடிவாகணிதமபரம்பையாகுமிவட பரிந்துசேர்வாய், சொன்னமொழிதவறாககுபாறுவெட்டராசேந்தரசுகுணமாலே ௯௫

மெலக்கணககாபபொருந்துவோமெனவேளைமணங்குறிகுதும்வேளை பார்த்து, திலகக்கணக்காமணமபிருந்துருந்தாபபாயவென்மேனிசைத்துளெண்ணிச, சொலக்கணக்காகவழகனானறிந்தவளாதெரிந்தவளாதுயரமெல்லாம், 'இலக்கணக்காரிகைதோந்தகுமாரவெட்டபூபதபாவியம்புவாயே ()

அரைத்தசந்தனம்பொருந்தாளமளியின்மேறகண்டுயிலாளாக்கன்மௌலி, நிரைத்தசந்தனம்பாலே துடைத்தமருதபபன்வாநினையாளன்னை, இரைக்தசந்தனமபசலேந்காரறுமென்றுளேபாரவைபிடத்திலேசென், றரைத்தசந்தனம்பாருக்குள்ளிலேயோ திவாகரனொளிக்கின்றானே ௯௭

ஆரமியஞ்சேர்க்கிளவாழைக்குருத்தைகவிரிக் கதிற்கிடத்த வந்துவுஞ்சூடா, காமியக்கொளளாசெழுந்துதரையில்விழுந்தாளதனைக்கண்டுதாய்மார்,

சாமியங்குதோவிளையோவெனமூக்கிற்கையைவைத்தார்சத்திய. யமைத்,தி
ரமியங்குங்கிளைவைமருதப்பனுக்குசசெய்திசொலவித்தெளிவிபபிரோ ()

திரிந்தலரிகலைபடக்குங்கிளைவைமருதப்பசெயசிங்கமென்னைப்
பொருந்துலரிதாயிருந்தாற்பூத்தானனுசெய்யானோபோமேவேளையா
வருந்தலரிகுளையலரிமாவலரிபூவலரிமாதர்சேழ்பால்
இருந்தலரிவாராமுன்னிரவிதனின்மதியமவாதாலென்செய்வாளே ௫௯

வரைத்தூற்றுநெடுங்காடவெழிப்புலவோரலையாமல் வளர்ந்ததாயபோல், உரைத்தூற்றுமலைபுரந்ததுமைமருதப்பனுறைந்தசோரான், கரைத்தூற்றுநறுப்பாலுமன்னமுமசோரன்டேனசகளகண்டவோமா, தரைத்தூற்றுமென்விடுத்தது தாய்ககிழவிகூடநின்றுசலஞ்செயதாளோ. ௬௰

செருத்தாக்குமதப்புலியே திருமலைவேலப்பாநின்செவலைறுரை, அருத்தாக்குமரிக்கமுதஙகசபபாகுமணைவேலைடாளோயோவானைமுர, குருந்தாக்குமதைவிரிததுக்கிடததிலுருகூடைவெபுருதுகொளவாளகாமக், கருததாக்குமுதநாதன்கங்குலவாககணடிமூனைக சணடிவாளோ ௬௧

எடுத்துவரிமுறநதினிலிடடிழைதசுருதிபவிரதமேரன வெண்ணிசதந்த, வடுத்தவரிதழுககேறுபெனைககணிவாய்மடுதது றுருசபானைப்பாடு, படுத்துவரிம்மாதரென்றுநசொலபவராவளரசிலஙனைகடபதிமேறசென்று, கடுத்துவரிதனைப்பொருநதிருமலைவேலபபணிமைதகடனைடிவாளோ ௬௨

பொருநதமாங்கச்சாத்துக்கல்லாமல்புலிககுப்புநமபோவென்ன, இருந்தமாஞ்சிதமொழியாளிப்பாடுபடமுறையோவெமதூதாமணி, தருநருமருமெனையளியேயென்னளியேயாசசியாதங்கலையவாரிக, குருநதமாங்குழைகதோறுந்திருமலைவேலப்பனிடங்கூறுவாயே ௬௩

இருகலகுவாய்ப்பறந்துசிறகொடுக்கியிருந்துகடறசோலைவாரிக், குருதலகுவளையொதுக்குங்கூடலின்வாழ்திருமலைமேல்கொலுவினிபோய், இருகலகுதலைமொழியாளிததனைமாலானுளென்றிசைததேயன்னம, பருகளகுவளைத்தாரையாகிலுங்கேட்டாளெனச்சோபனஞ்சொன்யாளே ௬௪

சருக்கரையமுதுகனிதேன்கலந்ததமிழ்முனிநிகர்வான்றரியார்பெண்டீர்
கருக்கரையமுனிவிசயகிரிவேலைச்சின்னேப்பகனவானுசைப், பொருக்கரை

யவளவென்றலைக்கோதிமையகன்னதுபிக்தமூர்ச்சைத், திருக்கரையவுடத
மெடுகரைத்துமெல்லப்புகட்டமுதுசெலுத்தென்றளே ௬௫

பொருவதற்குச்சிலைக்காமன்வருமுனமேமதுரையிற்போய்ப் பொறிவ
ண்டர்கள், செருவதற்குப்பூம்விசயன்றிருமலைநரேந்த்ரன்வரச்செய்விரி
ங்கு, வருவதற்குத்தாமதிக்சான்மாலையொன்றுகேளந்தமாலைதானும், த
ருவதற்குமதியானேள்மையலையாயினுந்திருப்பததாச்செய்வாயே ௬௬

தெந்தளம்பேசுங்கொழுநற்மயல்கொள்ளுஞ்சேல்விழியீர்திரண்டமேரு
பந்தனம்போற்றனமுடையீரின்சொலுரையாலுரைக்கும்படிநீர்கேண்மின்
எந்தனைநீசாதவெங்கடேசசெட்டன்றனையழைக்கவெழுந்துபோன, சந்
தனஞ்சுமவாவந்தாறபூசலாரெனக்குமதன்றனக்குத்தானே ௬௭

விருத்தப்பாவிருத்துறையுமவெண்பாவுங்கொச்சகமும் விரிவாய்ச்சொ
ல்லச், சுருதப்பாவனைநுபனள்காமனரவிந்தமலர்க்கணையானெஞ்சில், இ
ருத்தப்பாவையொருதகாவெணையுமவள்சகிதனையுமேசுறணீ, வருத்தப்
பாத்திரமாளவேயணைசதடுவால்திருமலைவேல்வரிசைமாலே ௬௮

விருசாநேவல்வளைவென்றவெங்கடேசசெட்டன்மேவவேண்டி, நா
றுமாகவண்டைந்தநுவிட்டாளெனமருந்தானெருநாள்கண்ணீர், ஆறு
தாமேபாயமனைகாலவுமவிழுமலையாலையூடே, ஏறுதாமாச்செவியைத்து
ளைக்குமேநமேயோலையிட்டாளெனைசொமாதே ௬௯

இதேடியமொப்பெனவிருகோடியிளம்பிறைக்கிற் றெழுந்துவானில்,
முக்கோடிவரைப்பமதுனைமேகொடிகணைதொடுத்தான்மூன்னிற்பாளோ,கொ
ககோடியிறைமயிநகருமிளைசைநகர்செழிக்கவருங்குமுணவெட்டுத், இக்
கோடிப்புகழ்படாதவடமலையாகடமலைமுனசென்றமாலே ௭௰

நெஞ்சுமாசங்கமுகம்பார்த்திரங்குந்திருமனைவேற்கிரியினைனீர்
அஞ்சுமாருசுமந்துபெறறபலன்கிடைத்தனக்காறுமாதங்
கஞ்சுமாதகவினைப்பெற்றிறந்தோர்போற்றிருந்தகலங்குதேழை
நெஞ்சமாதப்பலுக்குநோந்தொருவனபின்றொடர்ந்துநோகின்றளே. ௭௧

கிடக்குவடக்கடக்களிற்றுன்கம்பளவல்லக்கர்குலன்தெற்குப்பூர்வ, கு
டக்குவடக்கடற்காசன்மலைபாண்டியாசன்முல்லைக்காவெந்தன்னை,மடக்கு

வடக்கணசெயவண்மதப்பயலேயுனக்கினியொவ்வாதுபேசி, அங்கேகுவட்
க்கயமீதின் சடைக்குடைக்காதினிமேலறிந்துபாரே ௫௨

இலக்காரமணிப்பாள்கண்ணிமைபொருந்தாண்மன்மதனுசெய்தபுண்ணி
ன், கலக்காரமபெய்கதெனக்கதிர்மதியுஞ்சுழன்றெறிப்பக்கனன்றுளென்
றே, சொலக்காரம்பிபமாகவிலக்கணநாறகவிபபுனைத்தொண்ணூலோர்க்
கும், மலக்காரமருளவிசயகிரிவேளொருசினனேபபதிச்செவ்வேடகே ()

இப்பளப்பாறையிற்படுக்கசொல்லுங்கீர் செடிமறைவோவிலேச்சுழ,
உப்பளப்பாவையுமாசகுரானைநீருவெகுகோபியுமனைக்கண்டால, கொ
ப்பளப்பாக்கினுபாப பங்கேபனிப்பாரகினும்பாப்பன் குணமிலைாத,
தப்பளப்பாவிருக்குதசைபாகுருவைமருக்கப்பாமனு தமிழுதகோமானே ()

கட்டளைக்கலிப்பா.

ஆரசந்திரணைதடிமண்டிணைடிகாளருவாந்தாவிருவிருப்பாகியோ
வாரசபதிரவிபயாகசென நுமேபறங்கைாணமகடகணசெயுமேனியா
சீரசந்திரகாவிடகையாசிகாவுதநாடதாதகண்டனோனை
விரசந்திரகிரிராசிபாவெங்கடேசுரவெட்டமாசனே ௫௫

தடக்கயத்தலைசெலமெடுத்தவோசரச சேரலைவில்வநதானைவ
ளை, அடக்கயதைாயு தாயாகொனறுவெறியாடுததாளிவளாசையை
த்தீரககுமா, கடக்கயததையாா புவிக்கசகாணடுகெடுஞ்சந்திரகாவிடா
லெனுமா, இடக்கயததணிலோடுமாமணடேலசுராவெங்கடேசுசெட்
டேநதமனே ௫௬

கைகைவாளியையாதபொதெண்ணறகாறுககாறுவளேமடவாவ
ளைச, சொலக்கைவாய்பொததியெய்சோருதிருககவுமதோகைமோகமதொ
லையாதுபாரையா, உலகைகவாரியடிசகுஙநடாசலதநதயனேகணெயான்
றின்மாமச, திலக்கைவாவிசயபபாதமிதய தமாமணடேலசுாவெஙக
டேசுசெட்டேநதரனே ௫௭

குரங்கிக்காய்ந்திளைதனைறலுமன்றிலுமகோபங்கொணடதனுன்யாதமோ
துசெய, வரங்கிதகாபொரவாவெவைறைபபாமறுததுபபேசவும்வாயிலே
மாங்குயிலே, அரங்கிக்கலென்றிருந்திசைபாடவுமாறுமோமயலாற்றுத
பேதைககே, இரங்கிககாவிசமாரககாசெகமணடேலசுராவெஙகடேசுசெ
ட்டேந்தரனே ௫௮

காணவாசனைமுலைபாருக்குத்காணவாவெண்டளப்பத்திலேமையல்
பூணவாமுயமியாளியளகணணீரானவாமுமறியாயின்றானோ

வானவாகண்டலாமண்டலாதிபாவாணவாவளவாமதுராபுரி
மீனவாவிசையாமீனகேதனவெங்கடேசரெட்டமாராசனே ௫௯

துரையதநந்திதலைமுலைமேல்வைத்துத் தோயுநாளெந்நாளோவிரகத்
தை, விரையதந்திவளவுஞ்செய்தாலிந்தமெல்லியர்க் கென்னசொல்லியுந்
தேற்றுவேன், தரையதந்திவரையேந்துமேகம்போற்றணிந்தகொம்புப
டத்தனணிமுலைப்பாய்ந், திரையத்தந்திநடாத்தியமாமண்டலேசுராவெங்க
டேசுரெட்டேந்தரனே ௬௰

அந்திராமனைமுன்மேலென்றுற்பகலடங்குமோமையலாலுனையநீ, வ
ந்திராமனையபேதைக்குவேளமபுவசிராயுதம்போல்வந்துதைக்குமே, மூந்
திராமனம்பாலுண்டவாரிதிமுழக்கமேசகியாளேயிளைசைவாழ், இந்திராம
னுவேநதாசெகமண்டலேசுராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௬௧

கொடிநகத்ததுமமலையுமடக்கிநெற்குறியும்பார்த்துக் குணம்பார்த்து
ப்பாத்திந்தப, படிநகத்ததுவளேசோரசசோருமென்பாலனைத்துக்குன்
பாலனைவேண்டுமெனாண், அடிக்கதததுகளையுமபரப்பிமுதண்டகூடமு
கடுமபடியென, வெடிககத்தத்தும்பரியாதிருமலைவேலுராஜவிவேககுலே
சனே ௬௨

பூசத்சந்திமுலையும்புண்ணாக்சினிப்போதும்போதும் புழுகுஞ்சவ்வாது
மா, காசத்நந்தியதிருஞ்சுடுமென்றகாமபபேய்கொண்டகள்ளிக்கென்சொ
ல்லுவேன், மாசததநதிசையெல்லாமதிரவேமந்தரத்தைமவப்பிட்டிடித்த
ளி, விசதநந்நடாததுந்திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே ௬௩

ஓராவுண்டுமிழமதிப்பிள்ளையூராவுறங்காதபெண்பிள்ளைமால், கூரா
வுநணைகொட்டான்மதன்குமபராசிகொழிப்பதுமுத்தமாங்குராவிதடி
ப்பத்துடிப்பததிண்டுணைக்காசலந்துண்டிககக்கண்டிகும், வீராகவராம
திருமலைவேலுராஜவிவேககுலேசனே ௬௪

சங்கராவையகமும்பழிக்குமாந்தாயர்தூற்றிலெனும்பேதைநேயமுடை
அங்கராவையழுக்குங்கழைக்குரலனங்கவேளையழைக்குமென்றேங்குமா
ல், கங்காவையடர்வதுபோலொருகைக்கடாசலங்கால்சாயத்தாக்கிய, வெ
ங்காவையிடறுந்திருமலைவேலுராசவிவேககுலேசனே ௬௫

சந்தனத்தைவிடுக்குமுன்னேவில்வசந்தனத்தையலைப்பகைத்தேய்வன,
சந்தனத்தைத்துளைகுதுபாலுங்கசந்தனத்தையுமப்படிச்செய்ததே சந்

அத்தையன் மனிபுயாசலத்தாருகே வண்டமிழ்க்கவிஞோர்தம்ல, சந்தன
த்தைத்தூசங்கட்டியிந்தருடசாமனே முத்திமந்திரமேந்தனே ௬௬

பூரிக்குஞ்சரமாவாசமார்பொன்னைப்பூவை சாங்கப்பொருதத்தொணிக்கட
ல், பேரிக்குஞ்சரபும்போலுங்கொன்றதும்பெருமயக்குற்றுருசககண்டா
ன்குவேள், சேரிழைக்குஞ்சர முங்கொணடேந்தா போர்நிகறந்திட்டானி
னிவந்துசேர்மக, மாரிக்குஞ்சரிதாருமிந்திரரன்மாமாயகுகப்பட்ட தூ
யனே ௬௭

நகத்துவாரயிலாங்கண்ணிபொன்னைக்கலோபவாரறதைத்தவழிந்தென்
றல், புகத்துவாரஞ்செய்தானே வேளம்மைப் பொருக்கவாரம்புகக்கண்
ணிதந்துசேர், சகத்துவாரந்தெ ரிந்தென்னிளைசாசத்துவாரதநக்கோர்
மந்திரியாய்வந்த, மகத்துவார தெரிந்தவசமூசவாகனும்வசவப்பசிரனே()

கருத்தவாளிலைபாள்காரனுமொருங் ராமயாவள் வெடாநின்றினபத்தை,
அருத்தவாளிலையாயினிப்பேனைபொயா சாதிசாமகரிதாகுமையாண்பார், தி
ருத்தவாளிலையாத்தனைக்கலையம்பொருதப்ப ருசரியாகநிணைப்புலால், மரு
த்தவாளிலையாரயில்வேறகாரயன்மயாயவைப்பதிரனே ௬௯

சேற்றிருந்தநிலவுமங்கைபொன்னினைவிருந்த நினைப்புமிளங்கென்றற், கா
ற்றிருந்தசுகமுன்னுணைபொன்காருந்திருந்ததும் யாதென்றுசொல்லுவேன்,
சேற்றிருந்தசெங்காமனைப்பூவினமேறநருவிருந்ததுபோலச் சிம்மாசனப்
வீற்றிருந்ததுறையேதிருபலமேவழுபாசவிவேகருலேசனே ௭௰

திருதராகவனைந்தந்தனனமுர் கே தந்தடீகமெறியலூர்திரேசன், வருகரா
கவனைந்தநதமங்கைபைமருவுவாய் வர் குஞ்சத்திமையிஙமே, விருகரா கவனைந்
தங்களஞ்செறிவேந்தன்ராவணன்சென ரிபதகிரந்திடப், பொருதராகவனை
ந்தங்களஞ்செயபூபனேவெங்கடேசசெட்டேந்திரனே ௭௧

தடக்சடக்கயலோவிடபோவிழிதாமரைக்குயிலோசிப்போதிரண், டிட
க்கடக்குடமாமுலைமாமதனைப்பவாடியுருகுசல்பாவையா, உடக்கடக்குக்
கமாங்குமபகனைனையுசிதவிதிரசித்தைச்செயங்கொண்ட, திடக்கடக்க
யந்தாதமன்னுகாசிதாரவெங்கடேசசெட்டேந்திரனே ௭௨

உரைக்கத்தகுந்தவப் பொருளாகியவோர் நவமணிகளிலுங் கொப்பாயிவ்
வுலகோரவைகை, வரைசந்தத்துவசாரணமோர் தீமட்டுணவேடோலத்துமுட்
டுதலபாரகிலாய், கரைக்கத்தகுந்தவளிப்பெழுப்பிப்பூச்சக்ரவாளத்தைத்
த் தாசிக்கொட்டுமட, திரைந்தத்துவாபபரிபாமண்டலேசுர வெங்க
டேசுரெட்டேந்திரனே ௭௩

விகடத்தந்திரிகாயபாரவேளவிரிதருவசகிரக்கைத்தாடுருவினன், மக
டத்தந்தியெயிருங்கு புகைவடித்தத்தரும்பிசைவெழுப்பாவளோ, சக
டத்தந்தி பரிந்நிருட்டியசத்துருந்நிரட்டைகுகந்திருமட்ட
தந்திருப்பாயெய்த பூதாரவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௭௪

மருவிய மதம்பெருமறுபிற்பொனிமைய காமவெடியாமலைப்பு, விருதியா
காகம் பரிவி பரிவுருதிமோசரியருட, கொருதியாக
மகராங்க அரிவருப்பொருவெய்யவளருமணைவேணமைந்தா, வருதியாக
மகோந்தோலீரலைவல்லயராயல்வயபயூபமினை ௭௫

பணணப்படமணைமுனைகிரேலைறறு யாபரநேசோர்ந்துமயக்கே
டு, வணங்கையநகமோகதயபிரிமலவிருப்படபாகசணைரிடைசேனை
யா, குணைப்பபரவைதுப்பயாசருந்மப்பரநீகொரிவந்தடி, வி
ண்ணப்பப்பாமென்றெருநேசெகவீரராமகுமாரவெட்டேந்திரனே ௭௬

உன்னகாவடிப் பூப்பரியானைகியாப்புகளோவடிபாலைபநந்தென, என்னைக்
காவடிவேணடாமெனமாறு தமிழ்பாடவவுமைகாமநந்தருவாய், அன்ன
ரகாவடியாறகமுகாசலதநாதிககாவடிமைத்திருபடுமிர, வினைக்காவடிவே
ளவெட்டேந்திரசெகவீரராமகுமாரவெட்டேந்திரனே ௭௭

ஆசிசமக்கப்படுபாசனைசகநனக்குண்டாகியோபிறும், தேரி
சசநனைமெசாலுவாயெசெப்பிசசக்கசசைநனைசேருவாய், பூரிச்
சநணையவிபமதகைப்புசாபிசாகம் ராசபாதநினைவு, வேரிசசந்த
னமாப்பந்தாயசெகவீரராமகுமாரவெட்டேந்திரனே ௭௮

சார்புனைசகுவகருநகாலனைபோறகந்தாசாரவேலையொலிக்குப் பயந்
தோ, காப்புனைககுமெனவெண்பிள்ளை மேலின்க காமாசனைடுதந்த
தொடுத்திடும, அமபுனைக்குமுனைனேபணைநாலிவளவிக்குமிப்பூவிலி
ருக்குமநம, பும்புனைகருணிதியுனைவைத்தவெடபுண்ணியா வெங்கடே
சுரெட்டேந்திரனே ௭௯

கடிகைமுத்துப்புலவர்பாடிய

கட்டளைக்கலித்துறை.

மாதானை வேந்தர்க்கு மேலோன் பெரியசுவாமியையென்
மாதானை வெல்வரக்கண்டனன் கண்டுமயங்கியுஞ்சும்
மாதானையோ வரக்காணேனென்னது வளவுக்குளம்
மாதானை போச்சென்றுவந்தாளினிச்செல்வாயில்லையே ௮௰

அச்சங்கபாணிபதம்போற்றிச்செந்தமிழ்க்கன்பியற்றி
அச்சங்கமேவுந்திருமலைராயனணைந்திலஞன்
அச்சங்கலாமதிக்கென்றிருந்தேதனெந்தனகத்தைநூல்
அச்சங்கயாகத்துளைத்தான்மதப்பயலம்புகொண்டே ௮௧

அத்திக்குதையன்றிருமலைவேலப்பனன்புசொல்ல
இத்திக்குதையன்கருதுதென்னமோமதிசென்றுதணைக்
குத்திக்குதையான்கதிர்காட்டுபோவிருகொங்கையின்மேல்
தத்திக்குதையமட்டேறுதுகாமன்சரங்களைந்தே ௮௨

கலவளைக்குண்டிவள்கைவளைபோனதுங்காரிகையார்
சொலவளைக்குந்தத்தரப்போதகைக்கப்பதுஞ்சொல்பவரார்
நலவளைக்குஞ்சரியாஞ்செவிச்சாணைகிநாண்பூணைய
மெலவளைக்குஞ்சிலையானே திருமலைவேலப்பனே ௮௩

முடிக்குமருப்புக்கிசையாப்பைங்கூந்தலம்மூரிமதன்
பிடிக்குமருப்புக்கிலக்கல்லவேயெதிர்பேசுமொன்னார்
குடிக்குமருப்புக்கடலேற்றுவித்துக்கொடிமதில்பாய்ந்
திடிக்குமருப்புக்களிற்றுணிளசையிலெட்டமனே ௮௪

தடத்தத்தளிச்சிதுநாண்பூட்டிமாரசரந்தனமு
கடத்தத்தளிக்தலைதோற்றுட்குத்தோதிருகடாசலத்தை
நடத்தக்களிக்குட்பகைத்தாக்கிடக்குமொன்னார்கண்முறை
இடத்தத்தளிக்கப்பொருதவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௮௫

செல்லுக்குமல்லுக்குநேரோதிமங்கலச்சித்தசவேள்
மல்லுக்கிணையிலைவல்லிக்கிணைகந்தமாதனஞ்சொல்
முல்லைக்குமானுக்குமாந்தளிருக்குமிம்மூன்றினுக்கும்
பல்லக்குமேல்வருமன்னுவெட்டேந்திரபாண்டியனே ௮௬

(முல்லை-பல்) (மான்-கண்) (மாந்தளிர்-மேனி.)

களம்வளைக்குங்களவுசெய்தோன்வஞ்சகப்பணைமேல்
துவளவளைக்குஞ்சிலையான்மருப்பதுங்கன்வரான்கீ

தவளைவளைக்குக் கடையிடுவாரில்லைசந்துசொல்ல
அவளைவளைக்கும்பிடப்படுமோதண்ணளிக்குலமே. ௫௭

இந்திரச்செல்வன்றுரைபூவிக்காத்தப்பளிங்கிவள்பால்
வந்திலனின்னமும்வேள்கணைபால்கண்வளர்ச்சிமு
கந்திரள்சானுவில்வைத்தகுமகரகர்க்கடக
சந்திரயோகங்களாமடவீரகணித்திடமே. ௫௮

வெஞ்சத்தமார்துளைக்குந்திருபவேலுவந்தால்
வஞ்சத்தமாயபனுக்குஞ்சேனன்னைவாய்க்குமஞ்சேன்
நெஞ்சத்தமாங்கசப்போரைவெல்லுவனியுமெனை
அஞ்சத்தமாஞ்செய்வாயோவலிசெறியபாமே. ௫௯

வெண்பா.

புதநியின்பேர்குள்ளாயவேள்பொற்றொடிக்கிமுன்வந்து
சத்யப்பேர்மீதுசாந்தொடுத்தான்—நித்தம்
ரூபகம்பாரவுமனுகூலபொன்மாது
மருவும்வெங்கடேசுசெட்டமா. ௬௰

புதநி—மதி—சந்திரன்—சத்தியம்—மெய்—தேகம்.

அதிவையூர்ப்பசுப்போக்கிச்சினந்தடித்துச்
சித்தசனென்மேற்சமரஞ்செய்தானே—முத்தமிழ்க்கெங்
காளுப்பகங்கனகநல்கிமுதல்வளளென்ன
வாழூபவெங்கடேசுசெட்டமா. ௬௧

அத்தி—சமுத்திரம்—ஊப்பகு—நகரா—அது—முரசு.

மன்னனவெங்கடேசுசெட்டமாநிதிபாற்றாதுரைத்துக்
கன்னிதார்வாங்கிவரக்காண்கிலேனே—மின்னுடைசஞ்
சொன்னவடிவாயிலங்குந்தோகைநிகளைவண
கன்னல்வளைத்தெய்யுங்கணை. ௬௨

கணை—காண்கிலேன்.

தண்ணமுதபாநிதவிஸ்தாரன்வெங்கடேசுசெட்ட
புண்ணியவான்வந்துபுணராநாள்—உன்னமுது
மாமனதைகயேகுமட்டவம்புவிட்டாள்பால்கொடுக்க
வீமனதைபேரொடுத்தாண்மின். ௬௩

வட்பு—கச்சு—அதுகசத்தல்—வீமன்—பிரமன்—அவன்—அத்தை—சத்தி
அவிவாந்தி.

தண்டமிழ்தேருத்தமதயாளுவெங்கடேசுசெட்
டண்டவிமன்கூவிமருவாநாள்—செண்டு

பூலையானுட்கின்னமுதுகொடுக்கவொட்டுத்
தலையாணுண்யான்மயக்கத்தால். ௬௪

ஆட்டுத்தலை-வேண்டாமென்று-அசைக்கிறதலை.

தெள்ளுதமிழுக்கருடியாகிவெங்கடேசுரெட்ட
வள்ளன்மேலாசைகொண்டயானுண்மேல்-தூள்ளும்
கயவாளிவேட்குவரிகைமூசசனற்பன்
கயவாளியேவானேகாண். ௬௫

கயவாளி-திசைச்சொல்-அதற்கு-இழிந்தோனென்னும் பொருள்

கொங்கைகும்பகோணமாகூந்தலுமோகூடலா
தங்குவிழியம்பாசமுத்திரமா-பைங்கனக
பெருவெங்கடேசுரெட்டபேர்தாயிவள்சசிபுற்
றூருடையானூரிடையதாம. ௬௬

கொங்கை-கும்பவட்டம்-கூந்தல்-கூடு-அம்புல்-தார்-பணை-மாலைஊர்-வஞ்சு அது-ஓர்கொடி.

மெய்யன்வெங்கடேசுரெட்டவேந்தன்பாற்சந்தனைத்துத்
தையல்கண்ணிவாங்கித்தாவிலையே-கையதினற்
றூண்டித்தாமென்றுமொன்றுதப்பினுண்மானையும்
கண்டித்தாளச்சமற்றுன்காண். ௬௭

விலை-சருப்புவில்லை.

பூதநாக்கிஉண்டவனைப்போந்தேறிக்கொண்டவனே
மாத்தூக்கியைத்தூக்கிவந்தானே-பேர்ததிருக
பொன்னுடையானுடையசயிலாதென்னிளசை
மன்னுகுமாரவெட்டமா. ௬௮

பூத்தூக்கி-ஆதிசேடன-உண்டவன்-அவனாலுண்ணப்பட்டகாற்று அதை யேறிக்கொண்டவன்-மன்மதன்-மாத்தூக்கி - இலக்குமியைத்தாங்குந் தாமரை.

நற்றமிழ்வாணர்க்குநிதிநல்கும்வெங்கடேசுரெட்ட
கொற்றவன்றான்றியான்கோயிலின்முன்-உற்றகொடிக்
காலைவிட்டப்பாலேநீங்காததுமுகூறுண்டுபட
வேலையிட்டதேதுவிடு. ௬௯

அரன்-கொடிக்கால்-பாம்பிவன்-துசஸ்தம்பம்-அதை-நீங்காதது-இடபம் அதன்முன்னிராகியேடம்-அது-ஆடு.

கன்னல்வெங்கடேசுரெட்டகாண்டிபன்மேன்மாமோக
சன்னதங்கொண்டாட்குழல்லைத்தாஸ்லா-தென்னசெய்தி

தையன்முன்பூமுன்னட்சாமுற்றதைத்தெரியச்
செய்யும்பேரென்னசெயும்.

தையலென்னுஞ் சொல்லுக்குமுன்—பூமுன்—அட்சரம்பு அது-உற்றது
தையல்—அதைக்காட்டுவது—மை—அது-ஆடு.

தாண்டுபரிதூண்டுதிடசாலிவெங்கடேசுரெட்ட
பாண்டியன்மேலாசைகொண்டபைந்தொடியை-வேண்டியே
ஒன்றிரண்டாய்போகவொருத்தனையிங்கேன்கொணர்ந்தீர்
மின்றுயர்க்கென்செய்யும்விடும். (ஒரு-ஆடு) ௱

கல்விநரைக்கணடகும்பகம்பன்வெங்கடேசுரெட்ட
வில்விசயன்றென்னிளசைவெற்பிடத்திற்-சொல்வதென
கட்செவிமப்புலியுங்கங்கையுமோர்வெம்புலியிற்
பட்சமுறவைத்தார்பதி. ௱

கட்செவி-அரவு—அப்புலி-இருது—கங்கை-அம்—இன்மூன்றுஞ்சேரின்அரவிந்தம்-புலி—வேங்கைமரம் (வேங்கைமரத்தின்மீது—தாமரைமலரிருந்தது.

சங்கநிதியென்னக்கழைத்தழைத்தவெங்கடேசுரெட்ட
சிங்கபிராசைச்செழுங்கிரியில—அங்குகண்டேன்
மாணிக்கத்தைமுற்றுமொருவள்ளநடுவாதியந்தந்
தானிருப்பதேதந்திறிகத்தான். ௱

மால்—மலம்—முல்லை—வள்ளல்-பாரி-நடு—அப்பாரியென்னும் சொல்லின் நடுவில்—ஆதி—ஆதியென்னுஞ்சொல்லின்—அந்தம் — கடையெழுத்தாகிய—தி-இருப்பது—பாதிரி-பாதிரிமரத்தின்மேல் முல்லை மலரிருந்தது.

தாலமுற்றும்வாழ்த்துமிந்த்ர தாருவெங்கடேசுரெட்ட
வாலக்ருஷ்ணவிம்பன்மணிவரையின்—மேலு
மருக்கமழுநன்மாமாணையுமொருசந்தி
இருக்கவதிற்கண்டுகொண்டேனின்று. ௱

மாமணை—இலக்மியின்-வீடாகிய தாமரை சந்தி-மூங்கில்— மூங்கிலின்மேல்-தாமரைமலரிருந்தது.

தங்கள்குலதீபமெனத்தானியோர்கொண்டாடும்
எங்கள்வெங்கடேசுரெட்டமேந்த்ரன்வெற்றியில்—செங்கணரி
உண்டதுடனவனின்றாதினதுஞ்சேர்ந்தவன்பேர்
கொண்டதின்மேற்கண்டேன்குறி. ௱

அரியுண்டது-பூமி-அது-கு-அவனூதினது - சங்கு- அது-வளை-இவ்விரண்டுஞ்சேர்ந்தது-குவளை-அவன்பேர்-விண்டு-அதுமூக்கில் (மூக்கின் மேற்குவளை மலரிருந்தது.)

அழகிசக்கதேவிக்கணந்தம்பணியால்
விழையுங்குமாரவெட்டவேந்தே-பழகுமொரு
கூந்தல்சாமல்குலகடுசொன்னேன்கனகம்
ஏந்துதனமாந்தளிர்மெய்யாம். ௱௬

சக்கு-கண்-ஏவு-பாணம்-இக்கு-மொழி-அல்-கூந்தல்-நதம்-கனம்-பணி அல்குல்-ஆல்-அகடு-கனகம்-தனம்-மாந்தளிர்-மெய்.

ஏகாம்பரிடப்பேரில்லாததாழ்வுசொல்லப்
போகாதுவேறுபுகலிலையே-பாகாந்த
சந்தமதுராக்கமிழுக்கத்யனை
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௱௭

ஏகாமபரிடப் -ஈஸ்வரி.

திரைக்கலக்கிதனைசாவென்பதேசயிரப்பதேழேன்
னைக்கைக்கித்தையம்பேபய-உமையாவொன்று
தக்தம்பாகண்டாவாசாதிபோறதமென
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௱௮

திரை-கடல்-கலை-அதிற்றோன்றும் சந்திரன்-தையலிருப்பதேழு-அவன்மனைவிகள்-இருபத்தேழு-நட்சத்திரங்கள்.

சென்றலாந்தாரசோமுதிருளப்பபூபதியான
மன்றலாந்தாரவாங்கிவருமளவும்-குன்றமுலை
ஏழாயிரம்பண்ணையிலிடமபுவாடாதே
ஏழாயிரம்பண்ணையில. ௱௯

ஏழாய்-பெண்ணே-இரு-அப்பு - அண்ணையில-மதன்பாணம்-பொருந்துவதனால்-ஏழாயிரம்பண்ணை-ஊரு.

கூண்கலைநிலாவின்குளிர்ச்சிபொருக்காதுகல்வி
மான்கலையிலைமணமருளுமா-தேன்கலையச
சந்தநறுங்காவின்மந்திதாவுமிளசைநகர
வந்தவெங்கடேசுரெட்டமா. ௱௰

கொச்சகம்.

நீகாவிதூராநெருப்பாமிவட்குவிலக்
காகாவிதூராகதப்புரிவார்கன்னியாசள்

வாகாவிதாராமராமாதிமாரவச்ர
தேகாவிதாரா திருமலைவேலேந்திரனே. ௱௰௧

அங்காவித்தாரா வணைவதுகண்டின்பமொரு
பங்காவித்தாராபதியேயென்றேங்குவளோ
துங்காவித்தாரா துணைமுலையாராசைகொள்ளும்
செங்காவித்தாரா திருமலைவேலேந்திரனே. ௱௰௨

ஆக செய்யுள்–௱௰௨.

———()———

நாகூர் முத்துப்புலவர் பாடிய

கட்டளைக்கலிப்பா.

தனதனுகடாத்தியடர்ந்தபூச்சரத்தைவாங்கித்தனதிற்றொடுக்கும்
தனதனுகதவிலாமின்போன்மெய்பசந்தசந்துசந்தேசொலென்றாணயினாள்
தனதனுகணதவொம்மெனப்பையினிரதகம்புரிந்தசரணசரோருகா
தனதனுகவளரும்ப்ரதாபவுத்தாரனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. க

கனகனங்கம்பிளந்தளிர்கொத்தளகங்களந்திருக்காயமின்மேன்மற்ற
கனகனங்கம்பளந்தலைகண்டுகொண்டைக்கு ளேவினன்சோரத்தென்கோ
லோ,கனகனங்கம்பளகோத்திராவருட்காதலன்றனைக்காத்தடிமைகொண்ட
கனகனந்தம்பிளந்தநரசிங்ககாகுததாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. உ

கடதரிக்குமதனுணவர்செயுங்காயந்தேர்த்தனரோவளவன்னைமார்
கடகரிககுமரிவாழ்கவேலன்முன்கட்டினாதிலென்றுமொன்றார்க்குனி
கடகரிக்குருவிக்கனறுகண்ணருள்கர்த்தர்தாளிணையைத்துதிகேமகா
கடகரிக்குநிருபாவிளைசைவாழ் கருணைமால்வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

தந்தப்பாயிகடர்மருங்கம்பிருதாரையாயிந்தமாகைமின்னார்சந்தம்
தந்தப்பாதுகைற்றவாய்புவேடாரொளிக்கச்சரமுல்லைதாசா
தந்தப்பாதுகவிப்பட்டம்வாலிபைத்தாக்கியேயவன்றம்பிக்குத்தந்துதந்
தந்தம்பாதுகைதப்பிக்கால்கியதாருவேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ச

கனதனந்தனதாவலினாலந்தக்களிக்குமாமலையரமிடைமின்னினும்
சினதனந்தனமாறகூறரிதரிதென்னுமல்குற்றிருவையணைகுவாய்

மனதனந்தனமாடைதமிழ்பகர்வாணர்க்கீந்துமகிழ்ப்பிரதாபனே
தனதனந்தனவென்றுடுவோருடங்கிவாழ் வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

இந்தக்காவனங்கற்கோர்கவிகையா விருந்துகாந்துதியானென்னசெய்குவே
ன், பந்தசாவனமம்மைகண்டபிரியெப்படியங்கேகுவன்பாங்கியென்றுள்
கவி, சிந்தைக்காவணசந்திரசேகரதியாகசற்குணபாசயனோகரா
சந்தககாவனாஞ்சூழிளைசப்பதிதானமால்வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே.

இருபந்தந்திமெனும்பொற்பயோதர மென்னசொல்லாதிகசெண்மடங்கிவ
ன், சொருபந்தந்தசசிவிளைசிலவருகனள் சொந்தமாகவுவந்தணைவாய்சுடர்
தருபந்தந்தமணியவெற்புப்பெற்றிற்றாய்நலங்கித்தணைப்பவோர்க்கெல்ல
ம், நிருபந்தந்தரமனதின்படிக்கருணைசனைவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே

நாகலாதனங்கண்சமர்க்கோலஞ்சதைந்துபாணமெய்தான்பூவலவா
கரகலாதனகுரும்பம்பொருக்குமாகன்னிபெயணைக்கண்பாரென்றுள்புல
வாகலாதனவபாக்ககிளாகியமாவசந்தியாகவமோதயா (னே
பிரகலாதனைப்புரந்ததிருக்கருணம்பெருக்குமால் வெங்கடேசுரெட்டேந்திர

மாதபந்திரணம்போலிருந்தைதயலைக்கொப்பாகவளர்த்ததுமாரன் கைச்
சூதபந்திரவோருகமாமதிசோர்ந்துகாணிந்தவேந்திழைவாடுமோ
போதமந்திரசக்கினியைக்கவ்விப்பொழிலிற்றுயர் புகழ்க்கமுகாசல
வேதமந்திரமெய்க்குகனைதொழும்வெங்கடேசுரவெட்டமகிரனே. ௯

வருதுகட்டுமூட்டெல்லாங்கடந்துபூவாளிவேள்கயவாழிமுரசம்
திருதுகட்டுவசனமலைதென்றலாதகொடுந்தேரைநடாத்தியே
பொருதுகட்டுவதனத்திற்சாடவேபூதிதொடுதனன்சந்திரகாவிடாள்
விருதுகட்டுமகிபாவிளைசைவாழ்வெங்கடேசுரெட்டேந்திரவசிரனே. ௰

தீர்த்துசந்துகந்தாகந்தணிக்குமீர்ததடமருங்குதனமல்குற்றையலெழுந்து
கந்துகந்தாகணைப்போழ்திலுன்மோகத்தாதுமொழிவனென்றேவந்தேன்
வந்தார்ந்துகந்தாகமுகாசலவாசகாவெனவாழ்த்துமுன்பாகட்டுங்
கந்துகந்தாகப்பூட்டுங்கடாசலவெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே. ௰௧

நம்பாக்கரையானை யூராகியநாதா முன்புனைமைவேண்டிச்செல்கவென்
றம்பாக்கரையாயனிப்பந்தனை துருவிலாம தன்யுகத்துக்கென்செய்வேன்
அம்பரக்கரையானைதிற்பாளயமன்றிறங்கியடர்ந்திலங்காபுரி
வம்பாக்கரையாசுக்ந்தாலவென்றமாதவா வெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே.

அத்தன்கண் ணூர்ந்தகோறறுனறன் மாதொலரிபிர்மாதிக்குந்தோற்று
னவன்மகா, எத்தன்மாமனைபொனுந் மைமயனெறசொல்வோன்கணை
யெய்யாபவெய்கிறுன, கந்தரன்புவனவேயுபெபொரு கவினைகீழ்லிறகா
ர்த்தருளுமபரி, சுந்தனமனுருபருபரவெட்டேடந்தனசோதரவெஙகடே
சுரெட்டேந்தரனே. ௰௩

உமையாசிவைபுநடபிரான்வாவிபரமநகேநந்தனத்தாளுணைபரிற்ந், து
மையாசியமாய்நகூடுவலெவனறு பொரலியெலைணயுணபால்விடுத்தாள்
பொன்றா, சமையாசிறசெரறுபரவென்சுரைத தன்னையாறமெருழுது
ந்தனைவிடணைற, அமையாசிபராயருரவலவொபுகழாகரா வெஙகடேசு
ரெட்டேந்தரனே. ௰௪

சங்கதாகரளஙகாவெகுறந்தா என்சமுர திணையென்றுட்குன்றுநின்று
அஙகதாகரநதாமகநெசெயபிலதம்ராளைந கேநத்தைமாரனவருநதவான்
அஙகதாதாநீறுதுசெலவலைறயாரியாரணபிரியப்ரதாபனே
வெஙகதாதாயிமாசெயநாரவெஙகடேசுரவெட்டம்புயனே. ௰௫

பூவலாரைமுதலானநறபலாரயபரிந்துநிடைவசிந்திருந்தானுபொன்
ஆவலாரையுமவிடடுவிடாதநதவரிபபிரமாதிகளானுலுந்தானென
பாவகாரைமலர்திறுவெபாயின்பஙகையுள்ளமயங்காதிருக்குமா
மேனலாரையடந்நிசசெயமபெற்றவிரயனேவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே

அஞ்சக்கஞ்ரணங்கைபாலவெந்தசோநமேவைவடாவிடுகுமுதஞ்
சகஞ்சனமெலலாஙகரைகதிருகனமனைகிலததடவரையாககமான்
பிஞ்சக்கஞ்சனஞ்ராமுக்குனுநகுமெய்மபின்னமேவிவிரகந்தணித்திடாய்
வஞ்சக்கஞ்சனகதனைநதுணித்தவாவாசவாவெஙகடேசுரெட்டேந்த்ரனே

கந்தரப்புயருஞ்சடையார்பகைக்காமன்வந்துகணையேவவேமினுள்
அந்தரப்புயலின்பேர்மிகுககளாணையின்மீதனைவாயணை வாய்பா
தந்தரப்புயங்கப்பணிமீதுதெய்வதகென்றுடுஞ்சரணம்புயாதிட
மந்தரப்புயபாரசெயதாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௮

அந்த்ராசலவன்பன்றிபோற்பகையார்ப்பரிக்க வவர்கநிசைந் தெய்து
மின்; பந்தராசலனைபயந்தாள்வெறுப்பாயுரைக்கிற்பலரென்சொல்லாருவ,
கந்தராசலவாவூரின்வாய்மறைக்கவுலைமுடியுண்டா, கொண்டகாதல்நீர்மந்
தராசலவாசாசயதராவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௰௯

முனைசனங்கைமிகன்கண்ணிருந்தற முற்றும்வெந்தவன்வந்திகல்செ
ய்யவே, தினைசநங்கைக்குதுகளுசிதடடுது சேலைசோர்திருகாலையும்பின்ன
வே, இனைசனைங்கையதுரொட்டிக்கொட்டிவந்தேசவேமயன்மீசுரமாகுது,
வனைசனங்கைமருவுய்ப்பயாசலாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௨௰

படங்குமாதங்கரேக்காறசமைமகதிட்ட பாரக்கொங்கைக்குறியுஞ்சமி
பந்தான்; சடங்குமாதங்கழிக்குமுன்றுமிதசபயங்கட்டித்கழூவாவிடில
வா, அடங்குமாதங்கள்சிததமென்பாக்கியமணையவேண்டுமுன்றுண்மூல
மென்னவே, தொடங்குமாதங்கமுன்வந்தமாதவாதுங்கனே வெங்கடேசு
ரெட்டேந்த்ரனே. ௨௧

வாசக்காந்தண்மலைக்கையிறுலைணவாரிப் பன்னீரொடுசந்தனம், பூச
க்காந்தல்பொருமலர்ந்துவாய்புலைபத்தாமமும்வெம்பமின்றார்களும், வ
சக்காந்தமுணைகதிலென்மசெய்குவாளெய்துவாய்குறமாதுதெய்வானைக்கோ
ர்,நேசக்காந்தருள்பெற்றுவாழ்மனுநீதனேவெஙகடேசுரெட்டேந்த்ரனே

வந்துவாரவையாடத்திச்சிலைவளைத்துச்சித்தசன்மான்கணையேவப்பு
குந்துவாரவளவும்பிதிர்ந்திடக்குடைந்துகொங்கைக்குடத்தையுமேயனே
கந்துவாரமதாக்கிவிட்டாலிந்தக்கன்னியெனசெய்குவாள்காண்கவியிறுவ்;
சிந்துவாரமதிலனைகண்டவாசிதராவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே. ௨௩

அரிசிராவணத்தாலடைந்துந்தொனியமருதில்லையதைமுனியுண்ண
வும், கரிசிராகவலப்பகலோன்வருங்காலமானதெக்காலமென்றுடரும், பரி
சிராமுழுலோபகுடாரிநீபாசவில்வளைத்துக்கரதூஷண, திரிசிராவிழவோர்
பாணந்தொட்டவாசீதராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே. ௨௪

தொடுக்கவத்திரம்வேளதுதானிந்தத் தோகைமெய்யைத்துளைத்து
டுருவவே, கடுக்கவந்திரண்மேல விழுமீயெனக் கலங்குவாட்குன்னலஞ்
சலின்றிகுவாம், இடுக்கவதகிராங்கா வென்றழைக்கவர் திடக்கனை

த்திரிக்கினையிட்டவா, உடுக்கவத்திரமில்லாதவர்க்கருளுதவு டேசுரெட்டேந்த்ரனே

சீதமாரப்பனங்கன்றெரூட்டான்றனத்தினைத்துலைத்துத்தடரிக்குதம்பு; சூதமாரமயம்சாமாராமாவெனச்சொல்லுவேன் சந்துசொல்லவிம்மதர்க்குள், நீதமாரம்பலாதிசெய்யவாசெந்தன்னைமக்காமந்தணிமுலையென்னவே, போதமாரம்பஞ்செய்யமுன்வந்தவா போசனேவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

உ௩

பூசுகந்தனத்திற்பொரிசதுபொருக்கெழும்பிரிப்புலைதன்மனுங்கே, நீசுகந்தங்கடவுகவின்றித்தாகேமஞ்செய்திவள்காமன் தணித்திடாய், தேசுகந்தஞ்சாரவணைசெயதலைசிகனெக்கொண்டுவாவென்றிலக்குமற; காசுகந்தந்தாராமாபெருமபுகழாகராவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே()

பொருப்புக்குஞ்சரியாகப்புடைத்தெழும் பூண்முலைக்கன்னிமீதேசமாசெயயக், குருப்புக்குஞ்சரியேரிதமெயயெவகனுந்துலைககமானவனோககவலனசெங்கைக், கருபபுககுஞசரிசாமநிழறருந்திங்கட்குடைக்குங்கலங்குவளோமனை, விருபபுககுஞ்சரிகாந்தற்குவைத்தவாவினைமேனவெங்கடேசுரெட்டேந்த்ரனே

உ௪

அடிதங்கச்சியிவளென்னமோதெரியாதுசிந்தையயருகிறளிந்தா, பிடிதங்கசரிவினைகயிலிருந்துநம்பிள்ளைதான்கிளிபயினையல்லோமயல; கொடிதங்கச்சிபரிபோற்சென்றெவாசனென்றாளிகள் கொண்டோராமர்கண்டு, அடிதங்கச்சினைமயப்புயங்கொடடுமுந்துநகனே வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே

உ௬

அரகதத்னைதமதன்சிந்தைதன்னில்வைத்தம்பரத்தையடித்தார்பரிதுமே, தாரகதத்தைநடதியம்பாலுமென்றுவதனத்தைத்துலைத்துவிட்டான்கொண்ட, விரகதத்தையெவர்தணிப்பார்மவர்மெத்தைமீதினில்வைத்தணைவாய்டணி, மரகதத்தையணியும்புயாசலாவாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே

உ௭

அனைகனம்பணந்தொடமெய்பசந்தசந்தவாடுவதல்லாவினைறு, தனைகனம்பணந்தாராளிருக்குநற்றலத்தின்போர்க்கொடிதாங்க ற்றதாய், மனங்கனப்பனம்பின்போயிருத்தந்தமாதர்சொல் க்காதிய, மினங்கனம்பனைஞ்சேர்சுதமாயினள் வெங்கடே மனே

உ௫

மாதவா வினைமட்டலர் தின்புயமாலை மாலைகற்றுவ தாசடை, மாதவா வினன்சொல்லுந் தாரகதவனை யானையடக்குவ தார்மலர்ச், சிதவாவினந்த ங்கந்தர மெனுஞ்செவிக்கோமொழி சொல்லியவனைந்திடாய், போதவாவினங்கா தருண்மாதவா போசனே வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே ௯௨

இருதனக்கனிக்குச் சிலைபோற்படைத்தெழுந்துவிப் பியிறுமாந்திடக் கயல், விருதனைகத்துக் குச்சிலை வாங்கிமாவிசை கொண்டு நிருவிப்பாயவாளியால்; பொருதனைக்கனிவர்க்கமுண்டாமன்மாலை பூண்டு நகைச் செய்தான்றபிவாணர்க்கு. மருதனைக்கனிவாயுதாருமன்னவா வாசவா வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே ௯௩

என்னிலங்குசசலராசராச நக்கேழுதாமவரிங்கவருதப்போய், முன்னிலங்குமகாரியமயாவது மொழிபொனாள் பைங்கிளிதான்மருவுவாய், நன்னிலங்குமயிலையாத்திமிதென நாடுகதைக்குக கோட்டைக்கதிபனே, பொன்னிலங்குமணிப்பாமனே நிலபோசனே வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே ௯௪

ஆரகாரசலங்கொண்டபுண்டோன் முலையானை விம்மவத்திற் றென்றுலவே, உரகாரசவென்குளிர்தனை நுக்கிறனைந்தமாதுவிமாதரு, தாககாரசலாசியமாயமனை நீணைப்புணாவாயமூலமென்றதோ, பிரகாசசலங் காந்தசக்ரேசுவராதீரா வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே ௯௫

கஞ்சாஞ்சப்படைபோலுமென்கலைத்தாள் நகண்ணையானது பஞ்சராஞ்சாசனைவட நிறைபுலைப்பருபதத்தி லறுபதநானமொட்டான, வெஞ்சாஞ்சப்பியல் சகோளகைமிதிருதங்க மின்றுணைபயவுவாய், வருஞ்சாஞ்சப்பொருளுஞ்செய்தோகதண்டவாசவா வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே

மாமனுச்சுமகனைவந்தகாமனுக்கும் பெற்றவனாகவான குச்கலைச், சோமனுக்குமினத்தாரகுருபஞ்சியெய்சோர்ந்துவாடினள் சோகனைவாயினி, காமனுசருமினியகுமாரெட்டதருமனுக்குமகுபாலமுசேதுந்திர, பூமனுக்குஞ்சகோதரனே திடபோசனே வெங்கடேசரெட்டேந்த்ரனே ௯௭

என்னையாவித்தூரசியமாநடைபோலுமாமகள் காவோதிகாணைபிகப்பின்னபா, விதூரவனைழுவவா பிரமணிபபடிசசெப்பிரமென்றுாசன்வாய; மெகா

ன்னவாவிதராகதத் தென்றிசைகுடிபுகக்கையிற்கோசண்டம்வாங்கியே, மன்னவாவிதராபுகழாகரவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௩௮

சொலங்கக்காகொண்டமோகத்திறல்வருஞ் சோபகாபங்குலைந்தவென்றட்குமே, விலங்கக்காமசாதகாதுய பூங்களிமெய்யினைத்தனளல்லாமலொப்பிலா, கலைக்கக்காரிகைநாரிமேவிநாளுமோகல்லநா ளடையாமனம் பலக்கக்காலகொண்ட பாரிமேலவருபவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௩௯

சாக்கராதரங்கண்டமருள்விக்கதானெனத்துகுழந்தைத்தனிமோமல், பந்தாராதராக்க சிறுநரம்பொறபாகம்பாது பாதனைக்கதரங்கவே. உரக்கராதரவமபோற்றுவண்மருகிகொகியுபுள்ளமமகிப்பாயனைநகிடாய், புரக்தாராதரணிகைதிப்பியசெய்புநா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௪௰

பேசிச்சுரவனகனொங்கொடிபபிடித்துக்காக்கப்பெருப்பனைகயின்றிக்கா, லாவிந்துரரயபநிகநீதுசென்றாயுபபோலவநதடிக்குறுதாயென்ற, நீவிந்துரபயபோகநாசிவணிவெகாறுகணவுயிங்கேயொரு, வாவிசுதுசமேயவிப்பாகவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௪௧

அராவுங்கேசமெயசெவிபெண்பதல்லபெற்றவனைக்கேபின்றுநவு, பராவுங்கேசமபேகதலைகமபணைறுச்கேசொந்த பெண்ணுக்கரசரியின், நிராவுரிகைரையேமசென்றிருந்து புலமினைபலிலைசெயதன்பாய்மருவுவாய்; மராவுங்கேமையேபவிபாகவாவாசவா வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௪௨

அல்லமாலைநகைகனிமையபியைருணைநால்வனைந்த தாலையநாக்கிவிடடேல்லைமலுபனி டாகதேறிநாணிருகருமாலையதாட் புகுந்தேதனைகை, யிலைமாலைவிலைதருமனைததைமவிடுமேவண்டு மீறினைமேவுவாய்; குலமாலைமலைமலைபபோற்றிய குழுணமனை வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௪௩

அடிகளிரலை முலைதிரண்டேடமாள்சமையவிலலை மணைந்தான் குழுகுமென், அடிக்கவிலைபொடிபுனுகதாமசாதகணியவிழுலையதற்குமுன்மாரமேடோர, முடிக்கவிலையானைததாறுகுழந்தைகாணமோகந்தாங்கவுமுற்றுதொணுார்ஆடி, அடிக்கவினைவனைகருமகோரவுக்துங்கனே வெங்கடேசுரெட்டேந்திரனே ௪௪

மஞ்சலக்கணங்கன்புறவேகட்டிமருவுகற்குளவாவைத் திருத்துநாள் அஞ்சலக்கணலார்க்கேதெரியுநினைவுமேலாவடங்காரிக்காதவன, செஞ்சலக்கணப்பெற்றியின்வெண்ணெயாநிலவில்வந்தகலவிசெய்வாயையா; பஞ்சலக்கணமுத்தமிழாதாபாஷிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௪௫

சதுதிக்கும்பணிக்கையிருங்பெற்றதனையன்போக்குவினையமின்றுரைக்க, மத்திக்கும்பணியாய்நிரைக்குச்சாமாரிபெய்யவென்ப [illegible] ரைகாதுவரைக், கதுதிக்கும்பணிசோர [illegible] வாயையா, எதுதிக்கும்பணிவேந்தாமகாமண்டலேசுரா வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௪௬

தனதுமெய்க்குமலரணையானதுகழலிறைக்குக்கனச்சபையாலிடை, மினதுமெய்க்குந்துவளுமிப்பாணகமேனைசேர்ந்துவெகு மிச்சகாலுண்மை, சொனதுமெய்க்குமாரபொற்பணப்புநசொமுந் தெழுமபாண்குமாரெட்டபாண்டியன், மனதுமெய்க்குமுயிர்க்குத்துணைவாபுகழ்வாசவாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௪௭

இட்டங்கட்டியயாறேயல்லாதுவேறில்லை சிக்கைதவிதெலைஞ்சுவாமிய, இட்டங்கட்டியபாஞ்சியாற்செய்க சிதாமஞ்சத்திற்சேர்வாய்தினஞ்சாட; வட்டங்கட்டியங்கக்குடிக்கின்றாவணையெனறன்புவைத்தவன்றமயிக்குப், படடங்கட்டியராமாகவாசபாசிதாவெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே

பருதியானைவரீராறுபேருங்கோபாக்னியிருந்சிவருயதுபோன்மதி,வருதியானதறகாறறேமென்றுனைமோமடிருநதுபெறறேனிசுப பிளளையை, ஒருதியானமதுகுதீபமபோலுதிரதுபோகதந்துகருள்ளாகினலையா, குருதியான்மறவாதவாபுகழ்க்கொறறவா வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௪௯

அம்பமாமுனிவாய்முலைக்கண்ணைச்சல்லடைக்கண்ணுசுவனங்கனையச்சொான, விபமாமுனிருந்தபடிக்கிலை மேனிமாகலைக்யானியிவனையா; கம்பமாமுனிதம்பெறவந்துசற்காத்தவாவெகுநேர்த்தியகாங்கமிழ்ப, கும்பமாமுனிபோல்வந் துதித்தவாகொற்றவா வெங்கடேசுரெட்டேந்தரனே ௫௰

ஆக செய்யுள்-[illegible]

இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம்

மானேஜராவர்களாகிய

பொன்னுசாமிதேவர்மேற்

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய,

வெண்பா.

திருமடக்குத்தன்னிறமாஞ்செய்யும்புயமும்
பொருமகட்குப்பொன்னம்புயமுந்-தருபொன்னு
சாமிவள்ளன்மாலைதந்தான்றன்கமலவானோநற்
சாமிவண்ணமாலைதரா தான். (நிறம்-மார்பு) க

இய்யூர்தகரவெடுத்ததிருமான்மருகன்
மையூர்குமரன்மலரடிக்கு-மெய்யூர்
மனந்தைநயளித்தபொன்னுசாமிகுமானே
அனத்தைமறந்தாளென்றறை. (இய்யூர்தகரம்-இகிரி) உ

வெறிவிலக்கல்.

ஆடிமாதம்பவணிபுயத்தாரன்றியே
ஆடிமாதம்பார்கண்ணீர்மாற்றி-நீடுமயல்
போக்குமோவன்னாய்புலவர்மிடியைக்கொடையான்
நீக்குபொன்னுசாமிநிருபன். ங

பின்முடுகுவெண்பா.

பொன்னாரம்பூணும்புகழ்பொன்னுசாமிவள்ளல்
துன்னுநாள்ளாமன்றுயர்புரியார்புரிவான்-மன்னனிதேன்
நக்கருமடபுமற்சுரும்புகற்கருப் புங்கைக்கொளும்வேள்
எற்கருமபுண்ணுய்க்கவெய்வனே ச

அளகைப்பொறித்தகொடியண்ணலடிபோற்றும்
அளகைக்கோனும்பொன்னுசாமி-துளிமதுத்தார்
தந்தான்மதனடங்கத்தண்மதியந்தானடங்க
இந்தாவிந்தாமுகத்தாயிது ரு

புறங்காட்டல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வேரிகழ்தான்மாமலர்ச்சேவடிசிந்தைசெய்யும்
தெவ்வேறிகலபொன்னுசாமிபூபாலனற்சீக்கிரிவாய்
வெவ்வேறினமணிமேவமுதக்கடீர்மறைத்து
உவ்வேரினமதகவ்வினைக்காட்டலென்றெண்டாடியே சா

உவ்வேறின-மதக-முதுகு.

கைக்கார்கிதிதருதேனுசிந்தாமணிகன்னன்கார்த்தி
கைக்காங்கிரவாங்கொடையோன்பொன்னுசாமிநடக்
கைக்காவரையிற்பவனிவந்தானைகண்டுமால்கொள்காரி
கைக்கார்துணைபுரிவாரிறவாதுகருணைசெய்தே ௭

கலிப்பா.

என்றுகண்டவிந்துளைப்போலிஎன்முகளுஞ்சோரநாளமா
என்றுகண்டனமபாலுமெனவாரிலொலென்கணனே
என்றுகண்டங்கமமவனைறநிதிமுறையாரகளிகமே
என்றுகண்டன்னிரகமெபாபொழிறபொனனுசாமிமன்று ௮

வாராகலகொங்கைபிசைமருவபொனனுசாமிவெள்ளம்
வாராரமெல்லாமகியழாரதெனறநவர
வாராகலியொலியுமைருநதமணமநாரானவரால்
வாரீயலைலாலமமணவாபெருமானறனைத்தே ௯

போதுபாய்மனோமதியணிநறுபுகழ்யுயெறெய்
வாதயாறதுபானவொமிலையைபாபாய்
போதமபுமெரிதகோதாககோதுமவெளபொற்கமல
பாதம்புனைபொன்னுசாமியெனுமபாதநிபனே ௰

கட்டளைக்கலிப்பா.

அச்சுபம்பார்ப்புவோனையமித்திடுமனைமேல் பொருமகாரசர்வாளியாய, கசுபபோதுமுரககைதுறநதனைமையம பூரறுரந்துகிறாவிவிடனைகசுப்போநனைதுயகாருனமுரசவைவாநாவலாவளகேசவிவாகண்டுபு, கைசசுபபோனதுமுணயுவை மெவனைடேநனைனியைபபுடபாயபொன்னுசாமியே ௰௧

அதிகதநவடுச்சூரர்ய்வினையட்டவாழிகெம்பொனா நானய, சநதித்தன்சந்தரசலசசெந்துரவாழதாநதாரவலாரிமகனைதப, பதிமுசச்சூறகதியனைநிணைபணியுநபபொனனுசாமிமதிபனைக, திரிகரமுமெனமொழிகூறிசேரசசெய்திடுவாயபடைக்கிளைஞனே ௰௨

ஆரம்பூணும்வரைக்குயமீதிலேயணங்கவேடனார்லக்கனை நாவலோசூரம்பூணுண்டுகிஇங்குயிறுநலலமபனைகழங்கும் மடக்கில்லையுப; ஆரமபூணுருவறந்துமெயசோரநதனளவினைசகாததனைததளவதுனையமே, ஆரம்பூணுடைநறகுருதவீரனேமனைவாம் பொனனுசாமிகுமரனே ௰௩

எங்குந்தம்புகழோங்கவளித்தமுழவேழுவள்ளல்களுமிதனீகையால், இ
ங்குந்தங்குடிவாழ்த்தேபுகழெனச்சாற்றுஞ்சாற்குணனும்பொன்னுசாமிமா, அ
ங்கமேற்கொடுபோந்தவனோதினஞ்சாரும்விதியிற்கண்டார்மயல்கொடு, சு
லகுந்தவகலையுந்தரியாதுந்தனாந்துநாணமுந்தாமிழந்துதார்களே ௰௪

மட்டுதுதார்களைபான்மதன்பாதினைவருத்தத்தான்மனனொந்துமயங்
கிப்போம், கட்டுதுதார்புரவிக்கொருவிரநின்கருத்துததானிரங்கிப்புயமே
வுறு, மொட்டுந்தார்தரவாங்கிவாச்சொன்றேன் முத்தத்தார்நிறையொத்த
முறுவளாலே, தட்டுத்தாருணாயாமலருநாரிச்சந்திரனேபொன்னுசாமிவேந்த
ரனே ௰௫

பாலருக்கைநவிடுச நுநின்நன்னிவள்பாலநனைத விடுத்தனள்வேணு
கோ, பாலனதகையுடையோன்மருகன்கோபாலனத்தயபாகனருள்பா
ன், பாலனக்கைதபணிநாசிவள்ளிக்காபாகபற்ப பணிபொன்னுசாமிநீ, பா
லனதைதப்புரிசிலைமாரனமபாலவழுதசபபடாமலிபபானையே ௰௬

விருத்தம்

மானேசாங்கொடுத்தமதனங்கம் விழிதகெரித்தோன்மான்மலர்க்கோ
மானேசாதவர்பாவும்பானன்பன்சேதுபதிமன்னன்வாயில
மானேசாம்பொன்னுசாமிவள்ளலென்னையவர்மருவகல்ல
மானேசாகும்வகைநீபுரிந்தாலிவ்வுலகிலவாழுவேனே

கொச்சகக்கலிப்பா.

சார்க்கோர்சுவையமுதைந்து நெடுமாலிந்தனன்பூ
சாககோரசுவைசோறுவமுதையீந்தனை நீ
மண்டலத்தின்மூன்றடிமண்வாமனாந்தானீந்தனன்க
மண்டலத்திலகுராமாநிதிசொரிந்தனைநீர்

இதுதாவு * எனவாங்குதனிச்சொல்.

சக்கரத்தாணிருதர்களைத்தான்றணிசுதாருணனுஞ்
சக்கரத்தானுட்பகையைத்தான்றணிந்தாய்நீசபையில்
எல்லார்வலோக்காடையளிக்கரிமானங்காத்தான்
எலலாக்குநீயாடையீந்தபிமானங்காத்தாய
நல்லாரணிகவர்ந்தானாராயணனறிந்த
நல்லாரணிநல்கினைநீநாணிலத்தில

சந்திரசேகரகவிராஜபண்டிதர்பாடிய தனிப்பாடற்றிரட்டு.

இவைமூன்றுங்காழிசை.

வான்றருவெனவேவழங்குகொடையோய்
மீன்றருகண்ணினள்விழைவெனுநறவை
உண்டுகளித்தேயொளிவளைசோரக்
கண்டபாலனமுங்கொண்டிவளணைமேற்
கண்டுயிலாதுதொண்டைவாய்துடிப்பக்
காவிநீர்வாரவோவியம்போன்றனள்
கருப்புக்கழையைக்குழைத்துத்தேன்றுளி
அருப்புக்கணையைவிடுத்தனனனங்கவேள்
வெம்புலியேறெனவிண்மிசையூர்தரும்
அம்புலியோவிவயாலிமேற்றுவினை
தோவனுந்தென்றலுங்காவுறுகுயிலும்
தண்ணுறுஞ்சிறுதும்பெண்ணைவாழன்றிலும்
சந்தமுமுடற்றும்வெந்துயர்தணிப்பாய்
நன்னயவிராமநாதபுரம்வாழ்
பொன்னுசாமியெனும்பூபதியே.

ஆக செய்யுள் — கூ2 சுகூ.

தனிப்பாடற்றிரட்டு

முற்றிற்று.

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலைய

தனிப்பாடற்றிரட்டு - செய்யுளகராதி.

அக்காவாய்ப் புண்டி	௱	*அக்கிரமபதழி	௧௧௯
அக்குவடைப்பனை	௮௭	அக்கிதலையூர்	௧௮௫
அக்கம்வளைக்க	௮௭	அக்கிமுகமேலும்	௬௯
அங்காளிக்காரா	௧௮௯	அக்கிரம்வேலா	௧௧௯
அங்கையாரூர்	௧௭௨	அந்தங்கரும்பான்	௮௩
அசனமின்னோப்பர்	௧௧௩	அந்தணர்கள்	௧௯௩
அசங்கபானி	௱௰௪	*அந்தநாள்வந்திலே	௯௫
அசைதனிப்ப	௭௩	அந்தராசன	௧௬௨
அசடேபோர்	௧௰௮	அந்திக்காரவந்து	௯௩
அஞ்சாக்கஞ்சவ	௬௯௩	அந்திராமனமு	௧௮௧
அஞ்சப்பிரை	௧௨௪	அந்திவெழுபுல்லி	௧௨௩
அஞ்சுவென்று	௭௯	அப்பனிரக்கன்	௨௫
*அஞ்சனை	௭௯	அப்பாருபமகோட்	௰௯
அஞ்சிநால்	௧௫௬	அப்பாவையல்கு	௱௭
அடவெருவாய	௯௧	அப்பிலேகாய்த்	௭௨
அடாதகனாகும்	௩௮	அப்புறத்தொரு	௧௫௩
*அடைவிகாணவே	௧௧௭	அப்புறமுவெசநேச	௰௭
அடுதிதிகணிகர்	௯௪	அப்பரமுனி	௱௯௯
அடுசங்கவி	௩௯௩	அப்பவொரவிய	௯௫
அடுநசதி	[illegible]	அப்பவெவ்வா	௱௨௮
அடிபட்டா	௯௰	அமழிறைக்கு	௱௯௰
அடியாரநசெநபி	௫௩௪	அமபீகையாரக்கு	௭௩.
அடுக்ததிருககர	௭௨	அம்புனிபூரகா	௱௨.
அடுதுவாருந	௱௪	அம்பெலிழூதண்	௱௬௯
*அட்டதிககெசனை	௰௬	அயபோகதுறைகார்	௨௨.
அட்டதிபிலேச	௪௩௪	அயனைமயிலே	௪௩௫
*அட்டாவைராண்	௯௧	*அயிமார்பொற	௱௨௨
அணியாதகதிடு	௧௩௰	அரக்கனே	௪௪௭
அண்டககமார	௭௯	அரகததனை	௱௯௩
அண்டமொரவையார்	௯௭	அரகதிருசசிற்றம	௰௨
அண்டர்தமக	௱௫௮	அரகாரசல	௱௯௪
அண்டர்புகழ்	௱௫	*அரசன்களங்க	௪௪
அத்தர்செடு	௱௭	*அராபிபஞ்சே	௱௭௭
அத்தன்கண்ணு	௱௯௯	அரவங்கரந்தோ	௭௰
*அத்திகதக	௱௬௮	*அரவிந்தகண்ப	௧௨௭
*அத்திரமுதத	௱௮௪	அரனைவளிடத்தி	௭௯

அரவுர்க்கேக	க௭௫	ஆடல்புரிந்த	௰௯
அரிசிரவணக்	க௬௨	ஆடரோபின்னை	௨௰
அரிமருகாகரு	க௨௨	ஆடிக்குடத்தடையு	௰
*அரிமருகாகருணாலய	க௨௰	ஆடிமாதம்ப	க௬௭
அரியதுகேட்கின்	௯௬	ஆடியநாகம்	க௯௬
அரிபெயச்சில்	க௫௨	ஆடுங்கடமணி	௫௫
அருக்கணையுந்	௭௫௩	ஆடுந்தியாகரோ	௨௨
அருப்பாக்கி	௮	ஆடெரிபடர்ந்த	௬௬
அரும்பாலகாமு	௮	ஆட்டுக்கிடைசந்தவ	௨௬
அரைத்தசந்தன	க௭௭	ஆணிவணாயுறவா	௰௨
அரையின்முடியி	௰௪	ஆண்டநாளெலோ	௭௫
அலிசெட்டி	௱௬	ஆதரவாலென்னை	௱௫௮
அலரோதிமத்	௱௩௬	ஆதாரமாங்குடந்	௬௪
அலங்கலணியார்	௪௮	ஆதிசிவன்செத	க௪௪
அலையான்கவடுட்	௬௪	ஆமாவிசழ்ந்திட	க௯௨
அல்லிமலப்பண்	௯௫	ஆபத்துறையிற்	க௯௰
அல்லிமாலிமரு	க௬௱	ஆயனுக்குக்கண்மூ	௨௬
*அலிசெட்டிவாங்	௱	*ஆயன்பதியில்	௯௫
அழகிசக்கதேவி	௪௮௮	ஆயிரங்கண்ணுக	௪௰
அளகைப்பொ	க௬௭	ஆயிரம்பாக்கன்	க௩௪
அறவுரையன்றி	௮௮	ஆய்முத்தப்பந்தரி	௭௮
அறிந்துதவிப்	௩௩௬	ஆரசத்திரணத்து	க௮௰
அற்பின்றதாயே	௭௬	ஆரணனை	க௨௨
அற்றநலிபோக	௩௨	ஆரத்தடவயல்	௬௪
அனங்கலக்கனா	க௭௫	ஆரம்பூணும்வனா	க௬௮
அனங்கனைப்ப	க௩௯	ஆரவயல்சூழ்ந்	௱
அன்பட்டதிக்	க௨௬	ஆராயுமுத்தமிழ்	௯௰
அன்பர்பயங்கே	௱௫௬	ஆராதல்லவன	௪௱
*அன்றயன்மால்	௱௬௬	ஆரார்பொழுப்	௪௬௪
*அன்றுநீசெல்ல	௮௬	ஆரிச்சந்தபம்	க௮௯
அன்றையிலும்	௪௬	ஆருரிலவாழ்கின்ற	௱௮
அன்னவயல்குழ்	௨௮	ஆர்கருங்குளிரு	௬௬
அன்னவயற்றி	௪௨	ஆர்செய்தவத்தா	க௭௩
*அன்னைவடிவம்ம	க௭௩	ஆர்த்தசபை	௯௭
ஆத்திலே	௭௮	ஆலங்கிடக்கு	௬௯
ஆருப்போ	௩௯௭	ஆலங்குடியா	க௯௨
ஆக்கையெனும்	௭௬	ஆலங்குடியானை	௨௪
ஆங்காலெய்	௱௫௰	ஆலமோவேலோ	க௭௰
ஆசுகவியால்	௬௮	ஆலெலங்கேயங்கே	௮௪
ஆச்சரியங்கென்	க௯௯	ஆலைப்பலாவாக்க	௪௰

ஆவினமழைபோ	௧௩௮	*இருக்கோலமிரீ	௧௪௮
ஆழியாழி	௪௩	இருதனங்கனி	௧௯௪
ஆழியான்பள்ளி	௪௫	இருந்தவனைப்போ	௪௬
ஆழியிப்பத்திலிரு	௧௫௫	இருந்தாரைகேள்	௩௰
ஆழிவாயச்சத்தம்	௭௰	இருந்துமுகந்தி	௩௪
ஆளுக்கேயழுக	௪௭௫	இருபாந்தந்தம்	௧௯௰
ஆறும்பதிறுழமா	௨௰	இருபுரமுங்கா	௧௬௩
ஆறுபெருக்கற்றடி	௬௯	இருபபோமென்	௯௩
ஆறுமுகமென்ற	௱௫௯	இருமிருமென்று	௪௩
*ஆற்றங்கரையினி	௫௨	இருவருர்குங்கா	௯௮
ஆற்றுமோகெஞ்	௪௬௬	இலகுபுகழாறை	௫௩
ஆறைணத்தள	௱௫	இலக்கணக்கவிரு	௩௩
ஆறெரிலேயே	௨௩	இலக்காரமணி	௧௮௰
ஆனைகுதிரைதரு	௨௭	இலலெணுஞ்	௫௮
ஆனையுர்த்து	௭௮	இவளைரயுபாலி	௧௩௮
இகேகோடிவனோட	௯௭௯	இவ்வளவுகண்ணு	௩௨
*இங்கிரமாகல்வா	௯௮	*இழையோன்றிர	௫௬
இஙகிருகவெல	௰௩௯	இளந்தச்சைதயே	௧௩௰
இடுகாட்டுமா	௧௫௨	இனியதுகேட்கின்	௩௯
இடுவோர்சிலர	௭௰	இன்றுமேலாகம்ப	௫௪
இட்டங்கட்டியே	௱௩௬	இன்றலமேலாகப்ப	௫௪
இட்டடிநோவ	௫௩	இன்றெருக்கவேண்	௭௯
இட்டமுடனென்	௰௧	இன்னங்கவிக்கத்	௫௫
இட்டிட்டுவாருகுத	௰௨	இன்னங்கலைமகள்	௬௰
இத்தரமோதத்து	௩௭௰	இன்னுநிதுவென்	௯௯
இந்தலத்தோவா	௧௬௫	ஈசன்பகவாதி	௱
இந்தனைய	௯௭௨	ஈட்டுமியவினைகள்	௱௫௮
இந்தக்காவனம்	௩௯௰	ஈதலறந்தீவினைவி	௪௰
*இந்தைவிடைநிற்	௯௫	ஈயாதபுல்லரிருந்	௬௨
இந்திரசெல்வ	௧௮௫	உகரகிரியுக்ரகட	௱௭௧
இந்திரன்கலையா	௰௰	உங்களிலேயாரே	௮௬
இந்துமுடிக்குஞ்	௧௪௫	உலங்கொண்டம	௧௨௩
இந்தோதிலகநுதல்	௰௩	உடுத்ததுவு	௰௪
இந்தோரீயவனோ	௧௬௫	உடைப்பெருஞ்	௧௫௰
இப்பளப்பானை	௧௮௰	*உணங்கியொரு	௧௪௯
இப்பூமிதன்னிலே	௯௭	உததிரத்துக்கோர்	௨௩
இம்பர்வாவென்கோ	௫௮	உடையாசிலை	௱௯௧
இம்மென்னுமுன	௰௮	உமையவளுநீயு	௪௬
இயுழர்தகா	௧௯௭	உம்பனைவாழ்	௩௰
இயவனோ	௧௪௭	உரகத்திலே	௧௩
		உருவியுடக்கருவி	[illegible]

உரைக்கத்தரை	கஅக	*என்றுரெகாழு	கசகூ
உரைபெறுங்பெ	அ௰	என்றுபெறுமே	ருகூ
உலங்கொண்ட	௱உஉ	என்றவடிவேலி	ககூரு
உலைக்குரியபண்டை	சரு	என்னைவாவிருர	கசஅ
உள்ளக்கமலமெ	அ௯	என்னைக்காரு	சகூ
உள்ளக்காலவேள்	உஎ	என்னிடத்திலே	ககூஅ
உள்ளமுழக்கிருக்க	கூஎ	என்னிலைகுச்ச	ககூச
உழக்கின்னோய	கசம	என்னைத்தக்கல்	கூச
உனக்கின்றிபால	அகூ	என்னைக்கொடி	உ௰
உன்மனமுமெ	கருச	என்னைசசா	கசக
உன்றன் மகனோ	கஅரு	என்னையவைறும்	கசஎ
உன்னைக்காமை	சஅக	எசாம்பாரிடப்	சஅஅ
உன்னைவிளிகாவி	ருஅ	எகிரிடவிளிடா	கூச
உன்னாயிருமெய்	சகூ	*எறிலைவழியவர்க	ககரு
ஊனைச்சுடுமோ	அமு	எதுவன்னக்காவே	௱சு
ஊழ்வினைமை	ருஅ	எயிரவெரி	கசச
எங்குப்பதபு	௭உகூ	எரித்தனைக்க	உச
எடுத்தசைவாய்	எஎ	எாடுபூர்	அச
எடுத்துவரிமுறை	கஎஅ	எரனைக்காவி	சஅ
எட்டிகுழத்தனி	உச	எளிபுரியார்பு	கசஉ
எட்டுத்திக்குள்	௱ச	எனைக்குக்கல்	அகூ
எட்டேகாலை	கூகூ	எறாவையடித்த	கசரு
எட்டொருமா	௰ச	எழுபூசைகத்	ககக
எண்கோவைமே	சருக	எறுகட்டியபொ	கசமு
எண்ணரியகவிஞ்	௱கூ	எறாறுமேறு	ககூரு
எண்ணெயிரகாலம்	கூஅ	ஐம்பொருள்கள்	அகூ
எண்ணியவருவ	அஎ	ஐயதின்வெள்ளி	எகூ
எத்திக்கும்போ	கருக	ஐயமிமின்ற	கூஉ
எந்தவுலகுப்பா	௱ச	ஒயவென்றுணை	சகூ
எந்தவுவென்றி	சூ௱	ஒட்டாகவெட்டி	அச
எப்படிவெப்படி	அஉ	ஒருசெய்பிருசெ	கூமு
*எய்யவந்தமா	கசஅ	ஒருகோட்டுக்க	கசக
எல்லப்பனமை	அசு	ஒருதாத்தின்வி	௱ருகூ
எல்லாருநன்றுபி	கசஅ	ஒருத்திமிகபா	ககூ
எவ்வுயிருங்காக்க	சஉ	ஒருபாலிமாவெய	அஉ
எழுதரிதுமுன்னை	கருரு	ஒருவருக்கமுத	கருக
எறிக்குமநிச்ச	கஉமு	ஒருவர்க்கிடமரபு	கூச
எனக்குடங்கை	கஎக	ஒருவனறுதல்	கூஎ
என்கிளிகை	சஅ	ஒற்றியூரக்கியாக	௱
என்றுமேகாமீச	கசக	ஒன்றிரண்டேமன்று	சகூ
என்னுகண்டவிக்	சசஅ	ஓசாயமிதோ	சகூ

ஓங்கொரமசம	கஎ௯
ஓழுஞெனை	கஙஅ
ஓடுஞ்சுழிக்க	கக
ஓடுமிருகரு	ரு
ஓட்டக்கடியதளம்	கக
ஒருதுமைநிலோ	௯௰
ஓராயுண்டுபி	௯அ
ஓராறுசென்னி	க௰அ
ஓரணவனந	கசக
ஓரதட்டிலேமெபா	சக
ஓர்தண்டனை	கஙஎ
கச்சநெடுகவை	கருக
கசகிரிகசசா	௩எ௩
கனசமுறைகயம	௨
கஞ்சரஞசபெ	௯௩௰
கஞ்சிருடியாளே	எ௨
கடகரிகருபநை	௯அரு
கடகதுகருமபே	கஎ
கடலெழுந்த	௯௯
கடலேயுண்மோ	கருக
கடம்பவனசெ	௨எ
கடியுண்டகெடு	அஎ
கடுமொழிசே	௩௰ரு
கடுகொறுமனை	கசு
கட்டிகதழுவுகள	௯௩
கட்டிடிக்கை	கக
கட்டுபடிப்போ	கஙசு
கட்டிநலைதிருப	கசுக
கணிக்கண்ணை	அ௰
கண்டககாறைடமி	௨க
கண்டாமோ	௯அ
கண்டமோமெகண்	௨க
கண்டேன்சிவம	ககஎ
கண்ணபுரகோ	௨க
கண்ணணிடுகுறி	௨க
கண்ணுழையாக	௯௨
கதுகடலகூற்	கசு
கதிரவநீபோற	௯ருய
காதிதகாலே	௯சு
கநதமலாபபிம	௯
கநதாபபுபருஞ	கசுக
கந்தனென்று	கஙய
கந்தபுட்ப	கருஙு
கமபாதரிச	௨அ
சபபமநடைசலி	ஙக
கமலிலைமா	கசய
கமமமணி	௨எ
கயதாலீ	க௩ய
கயபபய தகன	எரு
கரநெடிருணை	அ௨
கரணடனட	ருசு
கரயபு யசத	கஎ௨
கரிந்தபமெடா	கஎ
கரியதநமோ	௯எ
கரியமமம	கக
கரிமயாமுமோ	ஙய
கரியுமறை	௨சு
கருநகோட்ட	கஎங
கருககாலிக்கட	கஅ
கருகுரளவிநனை	கஅ
கருமோரியபு	ஙரு
கருகமைவரை	கஅ௨
கருந்தெசக	க௯சு
கருபபறை	௯௯க
கருபபளவிலை	கரு௨
கருநப்ரு	௯௨
கரைக்குவடகதிரு	ருய
கலவசெவ்வாளி	கஅய
கல்நடமத	கஎசு
கலைசாகலியா	க௨சு
கலைகழுலையாத	கருரு
*கலவிலைக்குண்டு	கஎஅ
கலையாசழுலை	ருங
கலைவாணிமிய	ருங
கலெங்காதெளி	ருய
கல்லடிக்குழம்ணி	சுங
*கலடாசெய்ப	கரு௨
கலைதவொருவ	ககஅ
கலையமா	ககசு
கல்லாவின்பிழிரு	சுக
கல்லுமுழுநதா	கஙங
*கலைதகாலமண்	ககஅ

கல்விக்குஞானக்	கருஎ	காசென்றுபேர்	கசரு
கல்வியுடையீர்	கூக	கார்படைத்த	கஉச
கல்விகளைகண்ட	கஅஎ	காலப்புயனிகர்	ருய
கவளவளைக்குக்க	கஅசு	காலேயுங்காமனை	உய
*கயளம்வளைக்குக்	கஅச	காலையுங்காம	ளஅ
கவியாருமாதினைப்	அச	காலைப்படியளக்கு	உஎ
கவுரிகமலா	எசு	காட்பாவிந்தங்	அரு
கழியும்பிழைமொழிபா	உகூ	காலையிலும்வேலை	உரு
கள்ளிக்கேன்மூள்	ககங	காரியமேயபொ	சருசா
கற்றதுகைமண	கூசா	காலைஞாயிறு	அஅ
கற்றனமின்னுவ	கஎரு	காலையிலொன்றுவ	கூசா
கற்றனவொக்கு	சஉசா	காலையுபாதி	சஉசா
கற்றுணர்ந்தார்	ளஎ	காவலனெங்கள்	உச
கற்றைச்சடைமுடி	கூசு	*காவென்றுஞ்சிக்	கசரு
கனகனங்கட்பிள	கஅய	கவன்றாங்	ககக
கனதனந்தனை	கஅசு	*காணந்திகண்டத்	கூரு
கனத்தவளை	கஎசு	காலைமுகிற்குல	சுசா
கனத்துப்புடை	சருசா	கானைக்கடன்மல	சகூச
கனவில்வருமன்	சருரு	காவையர்தான்றி	கஉஎ
கன்றுதொட்டு	கஎகூ	காமெனுந்தென்னை	கூச
கன்னபுராவே	[illegible]	கான்றெண்டனிட்	எசு
கன்னலெனுஞ்சி	கசுக	கிட்டாதுபெண்	கசஉ
கன்னன்வெங்க	கஅகூ	கிளையாளன்சேது	சாச
கன்னிக்கலசமூலே	சஅ	குச்சலியமாதர்	ககூகூ
கன்னிமுகநன்னி	கஎச	குடகறுணகட	சசா
கன்னியுமுறன்	கஎசு	குடக்கொடுவா	எச
காசினியிற்பிள்ளை	சமி	குட்டுதற்கோமின்	சகூ
காணக்கண்கூச	கூச	குணமிருந்தாது	ககூய
காணப்பெற்றோ	கருஎ	குண்டைக்கொரு	அகூ
காணுயல்வேழை	கூஉ	குதியாணமனை	எஅ
காதமிருபத்து	சகூ	குமின்டுயர்ப்பன்	சகூ
காந்தனுக்கென்னை	கசுஎ	குரங்கனைவென்றிய்	கஅ
*காப்பிட்டபிள்ளை	சுஉ	குரங்கிக்காயந்தி	கஅய
காமஞர்விட்டிற்	காஅ	குருந்துக்குதலி	கசஅ
*காமனிலனையெ	சருசா	குருமூர்த்தமாய்	கசஅ
காமாகயற்கண்ணி	கஉரு	குருவடியைவணா	கஎஎ
காம்புவனம்புக	சாஎ	குழற்காலைவிந்த	எக
காய்ந்துசிவந்தது	சாஉ	குறையுளாவெங்கி	சுஎ
காயுங்கடுஞ்சு	கருஉ	குன்றுங்குழியும்	சாஅ
காரங்கமேனி	சகூஎ	கூடல்புரிவாயில்	டரு
காரமருங்கண்டார்	ளரு	கூதிசெட்டேடியும்	கஎ

கூக்தாள்விழி	உ௰	சங்கநிதியோகம	௪௬௯
கூமமொழுதத	கூ௬	சங்காரகுமாரு	உ௬
கூரியுவளா	௬௬	சங்கரஞாயா	௱எ
கூழையபளத்த	௬௬	சங்காரணசேவி	க௨எ
கூற்றாயினவினா	௪௪௫	[illegible]கரணவையசமு	க௮௯
* கூ[illegible]நிளவி	க௮௮	[illegible]	௮எ
கே[illegible]	க௬	[illegible]சம	க௬
கொ[illegible]	[illegible]	[illegible]மொழி	க௪௬
கொ[illegible]குறிக	[illegible]	[illegible]மகட	கஎக
கேட்ட[illegible]	௮	[illegible]முசரம	௬எ
கே[illegible]	க[illegible]	[illegible]டு[illegible]	உ௯
கை[illegible]	௪	சவைடைக	௪௨
கைதாசுடைழி	௬	[illegible]	க௨௮
கை[illegible]தைதக	க௪	[illegible]	உ௫
கை[illegible]நெதனள்	க[illegible]	[illegible]துவா[illegible]தவி	க௫௰
கொ[illegible]குய[illegible]	௪	[illegible]நம[illegible]ஜம	௫௫
கொ[illegible]குசேர	௮	[illegible]நிலை[illegible]	உ௬
கொவகுல[illegible]	[illegible]	[illegible]குமபலவி	கக௬
கொ[illegible]கைகரு	[illegible]	[illegible]தைவிரு	க௪௬
கொழுக்கத[illegible]	௮௬	[illegible]தவி	க௮௬
கொழியதுசேட[illegible]	௬௮	[illegible]கதிமிர்	கஎ௨
கொடிதகாவி[illegible]	[illegible]	[illegible]சேநிசா	கஎ௬
கொட்ட[illegible]	க௭௪	[illegible]குட[illegible]	௬௯
கொ[illegible]டைபடரு	க௬	[illegible]தசதரு	க௮௬
கொண்டற[illegible]	௮	சா[illegible]தாந	கர௫
[illegible]மயிலை[illegible]	௯௨	[illegible]வை	௬௬
கொ[illegible]	௪	[illegible]பமுகி	௪௭௮
[illegible]	[illegible]	[illegible]	க௯௬
கொன்னை[illegible]	[illegible]	[illegible]டை[illegible]ண	கநஎ
கோகக[illegible]	[illegible]	[illegible]பருதத	௫௯
* கோகலி[illegible]	[illegible]	[illegible]சேரொண்	௪௬
கோடுதி[illegible]	க௬	சாமகபாவியை	உ௮
கோ[illegible]	கூள	சிததசஞவொடுக	க௬௮
* [illegible]	[illegible]	சிதாயபூர	க௫
கோலெ[illegible]	கக௬	[illegible]திரமாமண்ட்	கஉ௬
கோளா[illegible]	௨	[illegible]ராமாகூட	க௬௯
கோளரி[illegible]	௮	[illegible]கப[illegible]மாகை	௬௨
கையாண[illegible]	க௫௬	[illegible]திரும	க௫எ
சஙகாதபணி[illegible]	கமை௯	[illegible]தாமணிசஙகு	௯௬
சங்கதாதரளா	ககூக	சிரபபாண்மணி	௬கூ
சங்கநிதியென்ன	க௮௪	சிரமபாதகான்	௪௫

சிரித்தப்புரமெரித் ௨௯
*சிறுமையின்மை ௱௨௪
சிறுவனோப்பயறு ௧௨
சின்னஞ்சிறுபின் ௧௫
சிதமாரம்பணங்க ௧௬௯
சிதாரவிந்தபுயன் ௭௨
*சீமானுநாமகள் ௭௩
*சீரங்கத்தாரும் ௨௯
சீரணையற்ற ௬௩
சீரிலங்குமாடகூ ௧௩௯
சீக்றாச்சமுகில் ௮௯
சுரேபாவிளங்கெ ௧௬௮
சுண்ணாம்புநீட்ட ௮௯
சுத்தபாற்கடலினடு ௧௭
சுத்தரஞ்சேர் ௭௧
*சுரதஞ்செய்யிவே ௱௫௪
சுரந்தனெரீனைத்த ௯௨
சுரர்கோவர்கலை ௧௬௯
சுருக்கவிழ்ந்த ௧௮
சுரும்போய்க்கும் ௧௬
சுற்றங்கருங்குள ௯௭
குலேறிச்சங்கம் ௩௨௯
செகத்தாவொனை ௮௫
செசமதின்மிக்க ௮௫
செங்கமலத்தன் ௧௬௪
*செங்கயவேலாதில ௧௭௨
செங்கைவாரிச்சி ௧௬௪
செஞ்சடரின்மை ௫௯
செட்டிமக்கள்வாசு ௪௩
செந்தமிழ்ச்செல் ௧௩௪
செந்தமிழ்மோருப ௧௯௮
செந்தழல்போல் ௧௬௨
செந்திற்குமரன் ௬௯
செப்பத்தினுனை ௮௨
செம்காண்காத்த ௯௭
செம்பொன்மலே ௱
செய்யுட்குடையறீ ௧௧
செருந்தாக்குமத ௧௭௮
செருப்புக்குவிரர்கா ௧௭
*செல்லப்பண்கச்சி ௬௪
செல்வப்புகல்வ ௫௭
சென்லார்வறஞ்ச ௱௨
செல்வம்பெறவை ௧௫௮
செவ்வேலிசழ் ௧௬௭
செற்றவனைவென்ற ௧௮
சென்றவந்தார் ௧௮௮
சென்னைபுரிவாக்க ௧௨௪
*செல்வாரும் ௬௰
*செல்லுமிருமன்று ௧௮௪
சென்னிமலேனை ௧௩௨
சென்னிமுகமாறுடை ௧௫
சேதுபதிசேத்திர ௧௩௪
சேபங்குருனை ௮௮
சேமன்புதல்வன் ௧௨௯
சேய்க்கறிபுண்ட ௧௯௩
சேய்கொண்டார் ௭௪
சேய்பொழிலேயா ௮௬
*சேரலர்கோன் ௯௪
*சேராதவேடன் ௮௪
சேரநாளென்ன ௧௩௪
சேலகமோமதுரை ௧௯௯
சேலோகலோ ௧௬௪
சேலைபுரிந்தவா ௧௫௪
சேற்றுண்மனை ௱௯
*சேற்றுக்கமல ௪௮
சேனைதமைப்பாக் ௫௨
சொலிக்கக் ௩௯௫
சொல்லிச்செய் ௧௫௰
சொல்லாமலேயே ௯௫
சொல்லுக்கினிய ௯௨
சொல்லுமல்லும் ௫௯
சொல்வாரார் ௧௩௯
சொன்னசத்தக ௫௭
சொன்னமன்ன ௧௩௯
சோகாமலவாகா ௰௬
சோதிங்கவரிவிழி ௯௨
சோனையங்காத்து ௬௰
ஞாயிறுபோய் ௧௯௩
ஞாலத்தவரு ௧௧௧
ஞானசபைகனக ௰௫
ஞானவானென்று ௪௯
தக்கசகுணம் ௧௯௯

தர்சன்குலதீப	க௬௭	தார்க்கிசைக்கு	கரு.உ
தக்கன்றனைநீத்	௭௰	தாழைமுறத்தாரா	க௯௭
* த[illegible]	க௯௨	தாவைவாரணமுகில	க௯௰
* தக்கடவிர்மன்னி	௰௭	திட்குவைக்கட	க௭௬
* தடக்காயத்தரசேர	க௯௧	* திகிரிவட்டக்	௫௭
* தடக்கும்பனிர்	க௰௨	* திரிகுவொட்டிக்கவ	௫௯
தடக்கைக்காண்டகல்	௭௩	திங்கட்குடையு	௬௫
தடத்தரசனிர	௪௯	திங்கபிணைய	க௭௮
தடிக்கனிக்கீழ	௧௬௫	திங்கடுஅலர்தி	௨௨
தண்டாமிற்தைக்கு	க௯௫	* திக்கிக்கித்தி	௱௬
தண்டார்ப்பக	௨௫	* திபமதுகா	௰௨
தண்டாமலைத்தட	௱௪	* திசன்டிமைசோர	௬௰
தண்டாமப்பல	௪௭	திரிசிரபள்ளி	௱௩
தண்டாழகபாலு	க௯௫	* திருக்கோலம்	௱௬
தன்னினீறுங்காளி	௬௩	திருநலுறவைப்ப	௭௯
தத்தப்பாடிரணர்	௨௯௬	திருக்காந்தகல்	க௭௪
தக்கைதமிழ்க்கலிய	௱௯	திருகுடக்கை	௰௪
தத்துகத்துக	கரு	திருந்தனசீல	க௭௯
தந்தீதன்கொக்கு	௯௪	திருத்தட்டவனி	௨௪
தக்கைதப்பாக்கிரவா	௨௨	திருத்தசிமுகில	௭௫
தக்கைதேரய	௩௬௬	திருசெபிமால	௫௪
தமிட்டரானுவ	க௭௩	திருப்பாதிருப்பு	௱
தரசனரனைக	௬௰	திருமடக்குத்த	க௬௭
தருமிகரனை	௪௬	திருமலைப்பு	க௭௩
தர்க்கோவியாச	க௭௬	திருமல்லாகை	க௯௬
தருப்பனிக்கும்	க௭௩	திருவிருக்குமே	க௭௭
தலைமயிர்தூண்	க௬௬	திருவளாயிற்	க௪௩
தனையமிழ்நல்ல	௪௭	திரைகடலேலடி	க௨௬
தனதுமெய்க்கு	க௱௯	திரைக்கலைக்குத்	௪௯௯
தனைகுரைதூத்	க௯௯	திலகிகோமிக்கும	௬௪
தனம்போன்	க௨௪	தினைவிளைத்தார்	௯௭
* தன்மனையிரத	க௭௭	தித்தாழுன்கன்	௨௪
தாண்டிரிதூ	க௯௭	திமைக்கடல்லி	௬௯
தாண்டவா	ககள	தும்கவடகயிலா	க௯௨
தாண்டிக்கிரியும்	௭௭	துங்கவைமார்	க௨௩
தாண்டிபொருத்	௨௨	துங்கதாதல	௬௨
தாதிதூதோ	௨௬	துடியார்காத்தன்	௯௨
தாமரைப்பூந்தோ	க௫௯	துணையாசைநேரி	௭௯
தாயோடுறுசவை	௪௰	துப்பமையுமகத்	௬௰
தாராளனேனக	க௨௭		

துயிலையிலேயிடர்	௯௨	நச்சணிகண்டத்	௧௨௮
துரையத்தந்தித	௧௮௧	நச்சரவம்பூண்ட	௰௯
தூர்ச்சனரும்	௧௩௯	நஞ்சிருக்குந்தோலு	௯
*துளைபடுமாமா	௯௰	நஞ்சுகுடிகொண்	௨௪
துள்ளிமயிலேறு	௱௬	நடந்தாரொருக	௧௨௭
தூறுமனை	௧௩௭	நந்தூலவுதென்மயி	௱௮
தெண்டிரைசூழ்	௬௯	நமக்கின்னுருவா	௭௮
தெர்தளம்போ	௧௭௯	நற்பாக்களை	௧௯௫
தெரியவமுதம்	௪௫௭	நற்பாதிருநகை	௱௭
தெருமுட்டப்பாளை	௱௮	நம்பணடியவர்க்கு	௩௩
தெள்ளுதமிழுக்	௧௮௬	*நரைக்கோட்டி	௧௩௧
தெள்ளுபுகழ்ப	௱௧	நல்லதொருபுது	௨௧
தென்றலுலவுந்	௧௯௬	நல்லம்புலியணி	௭௧
தென்னவன்றனை	௫௫	நல்லாளையிடமரு	௬௰
தென்னவாமின	௫௨	நற்றமிழ்வாணர்	௧௮௬
தென்னெருக்குஞ்	௩௫	நற்றோணவிநி	௮௫
தேங்குபுகழாங்	௬௭	நாடிவந்தபேர்க்கு	௱௬
தேங்குபுகழ்கதெ	௱௩	நாடுதிருக்கோவை	௱௭
தேசமதனிற்பே	௮௬௭	நாடுந்திருச்சப்பு	௱௩
*தேடரிதாய்	௧௨௧	நாடிறந்திறந்திரு	௬௩
*தேடறியதாய	௧௨௨	நாட்டுக்குளாட்டு	௨௧
தேட்டாளன்	௬௨	*நானெயினி	௫௯
*தேட்டேதுமிக்		நாணியென்பது	௭௫
தேமதுரகவி	௧௪௩	நானென்றுனஞ்சி	௬௮
தேயிநக்குமாங்	௧௩௮	நானென்றுனஞ்சி	௱௧
தேருளோப்புவி	௪௮	நாப்புளக்கப்போ	௭௨
தேனையார்செவ்	௫௰	நாராயணனே	௧௭௰
தேரோடேட்டவிதிசே	௧௯௭	*நாராயணனை	௨௫
தேவாதிதேவன்	௯௮	நாராய்நாராய்	௭௫
தேனூட்டுபுல்லை	௧௩௧	நாலடிவள்ளுவ	௧௨௯
தேன்பொழிந்த	௫௮	நாலாகலைதெரி	௧௨௭
தொடுக்கவுந்திர	௧௯௨	*நாலாநாள்	௧௬௨
தொடுத்தமுத்த	௧௪௩	நாலெழுத்துப்	௧௩௬
தொண்டருடன்	௧௬௬	நாறுங்கடம்பு	௧௩௭
தொல்லுலகிலே	௯௬	நானெயினியுனை	௫௬
தோய்ந்தான்பேய்த்	௰௪	*நிட்டையிலே	௭௪
தோப்பிலொவரி	௧௩௰	நிட்டோமாக	௩௩
நகத்துவாயிலா	௧௮௨	*நிணம்போதத்த	௮௩
நங்கைசோண	௧௩௩	*நித்தமுநினைத்தி	௧௯௪
நங்கைபயனைகம்	௯௪	நிருதராகவனக்	௧௮௨
நங்கைபொருந்தி	௯௪	*நிலமாதிலை	௧௭௪

நிலமேழளந்த	௮௯	பங்கப்பழனத்து	௫௬
நிலவாய்விளங்குந	௰	பங்கயக்கண்	௪௱௯
நிலைதந்தார்	௫௯	பங்கயமுமேரிக்	௧௰௯
நில்லாதபல்லு	௫௧	படங்குமாதங்க	௪௮௨
நில்லுநில்லென்று	௪௯	படுகுருச்சுதுந்து	௪௭
நிறாருமைவெய்	௪௰	படைத்தாமவேற்	௮௩
*நிறைபவுளதோ	௭௪	படைப்பளுங்	௮௯௭
நின்றுபடியளக்கு	௭௭	பணியார்ந்தே	௬௰
நீதாவிதாராசெ	௧௮௮	பண்காணுந்தமிழ்	௯௰
நீண்மதில்சூழா	௱௨	பண்டனைப்பணை	௯௩
நீத்தாவநிஞர்பி	௧௪௯	பண்ணைம்பம்ப	௧௮௯
நீமருவவாமுரு	௯௱௧	பண்டோதரிய	௮௰
நீரிலுளவா	௰௨	*பண்புளருந்தோ	௨௫
நீரொலாஞ்சேற்று	௪௬	பதமவாறசக	௱௪
நீருஞ்சுமந்தே	௧௪௪	*பத்தாயுக்கேற்ற	௯௪
நீருருஞ்செஞ்சு	௧௯௫	பத்துக்கொண்ட	௫௯
நீரோசிதம்பரா	௧௭௰	பந்துளவுகந்த	௧௬௭
நீரோதிருவழகர்	௧௱௬	*பாத்துவசத்து	௧௭௪
நீரோபிறவா	௰௫	பாப்போதநோல	௪௮
*நீலமோவேலோ	௧௱௪	பாமாகசியத்தை	௧௪௰
நீலத்திரிந்துழன்	௧௨௯	பரிக்கொம்புபோ	௧௨௬
நீறுவாய்நெற்றி	௰௮	பரியூர்வாய்பால	௬௯௨
நூலாநாலாயிரகா	௰௮	பரிதியுர்பஞ்ச	௧௫௧
நூலெலணிலோகோ	௯௭	பருதியாகமகமா	௪௮௯
நூறுமுகமாய்ப்	௧௱௧	பருதியகாவீ	௪௯௬
நூற்றுப்பத்தாயி	௯௬	பருப்பதங்களோ	௭௰
நெஞ்சடைந்த	௧௯௫	பலகையிடுமுன்	௰௯
நெருப்புக்கறுக்க	௬௯	பழியுப்புகழு	௫௭
நெல்லைச்சொன்	௬௫	பழுத்தான்மாத்	௬௫
நெற்படிவினைகழ	௫௨	பறவாததும்பி	௯௧
நேசனைக்காணு	௪௰	பறவைநாய்நர்க	௧௯௨
நேசித்துவந்த	௱௧	பற்றிப்பணிந்து	௪௯௬
நேயமிகுமாயல்வ	௱௫	பன்னிரண்டு	௧௯௰
நோக்கடப்பேன்	௧௰௭	பாகப்பாவரு	௧௭௯
நோற்றிராவந்தோ	௨௧	பாகாருமின்சொ	௧௬௪
நேற்றிருந்தறில	௧௮௨	பாகாகாவின்சொ	௧௯௬
நோகாதேதாவே	௧௱௰	பாங்குபெறுந்திரு	௨௬
புகருங்காண்மேட	௰௫	பாங்குயாபணிக்கு	௭௰
பகலோன்றெரு	௧௯௬	பாடல்பெற்றேனை	௯௬
புங்கஜமேன்மேவி	௫௬	பாடுந்தமிழ்க்குச்	௭௬
புக்குவமாத	௧௨௬	பாட்டாணைதவ	௭௧

பாட்டுக்குப்பாத்	சஉசு	*...ரக்குகோ	எக
பாட்டுவரிச்சுருப்	சுசு	புரண்சாண்மாலை	எக
பாணர்க்குச்சொல்	ம்ரு	புரதனமான	[illegible]
பாணன்மதுரைப்	சாக	புல்றுக்கட்டுப்	[illegible]
பாணிபிலேபுள்ளி	எஎ	புலிக்காதிபதிபி	[illegible]
பாண்டியனைப்	சஎ	புலிமையக்கொடு	[illegible]
பாண்டியன்மாலை	[illegible]	*புள்ளிருக்குந்தார்	
பாண்டியன்றாரா	[illegible]	*பூங்கமலைன்றலை	[illegible]
பாதாதிகேசமுத	[illegible]	பூங்காவனஞ்சூழ்	[illegible]
பாம்புசேர்ந்தா	[illegible]	பூங்கொண்டைசா	[illegible]
பாரவினைதீர்மடைக்க	[illegible]	பூங்கோதைநமாத	[illegible]
பாரனைக்குந்தூது	உஎ	பூந்தகதிமுலை	[illegible]
பாரதனிற்போசும்	[illegible]	பூந்தாந்தத்தந்த	[illegible]
பாரர்சொல்லா	ககஉ	பூச்சிலைக்கணை	[illegible]
பாரிபறித்தபறி	[illegible]	பூவரிதநிலத்தப்	[illegible]
பாருரைய	[illegible]	பூசநூக்கியண்ட	[illegible]
பாரைச்சமைந்தபட	[illegible]	*பூனைக்குயாறுகால்	[illegible]
பாரோர்புகழுமை	[illegible]	பூபாக்குப்புக	[illegible]
*பார்தனிலேபே	[illegible]	பூயன்றிருக்கண்	[illegible]
பாலறுக்காவன	[illegible]	பூமாதிருந்தென்	[illegible]
பாலனைந்தைது	[illegible]	பூமாலைபாமாலை	[illegible]
பாலாழிநீக்கி	[illegible]	பூரிதனிப்போக	[illegible]
பாலாறுசேரு	[illegible]	பூரிக்குந்தசை	[illegible]
பாலிறுபின்செ	[illegible]	பூவிலைமொட்ட	[illegible]
பாக்குக்கக்குரு	[illegible]	பூவையைபுக	[illegible]
பாலைநிகர்	[illegible]	பூவிலையறு	[illegible]
பாலையிலாளபின்	[illegible]	பூசியக்கரமுள	[illegible]
பாவிகளத்தைப்	[illegible]	பூலைக்குநல்	[illegible]
பாளைமணங்	[illegible]	பெரியதுகேட்கில்	[illegible]
பாறுகிரணம்பார்	[illegible]	பெரியவிடைபேசே	[illegible]
பிள்ளைவயதினி	[illegible]	பெருமாளுநல்ல	[illegible]
*பிறந்தும்பிறர்	[illegible]	பெற்றபனைமுதி	[illegible]
பிறப்பித்தோன	[illegible]	*பேயப்புகழ்போரு	
பிலிக்குஞ்சரங்	[illegible]	பேனத்தேவெங்கா	[illegible]
புகார்மன்னன்	[illegible]	பேயல்லவோவோ	[illegible]
புடவிகடகடை	[illegible]	பேசமசேதினிமா	[illegible]
புட்டவல்பட்டா	[illegible]	பொகலிப்பெருநில்	[illegible]
புட்படியகாரண	[illegible]	பையரவணிச்சூடு	[illegible]
புலைவமுக்கு	[illegible]	பொதியிலைத்தேய	[illegible]
புத்தியில்போர்க்	[illegible]	பொய்யருக்குப்	[illegible]
புரசைவடையலைய	[illegible]	*பொரக்கலைகை	[illegible]

பொரடக்கயம்	அச	மட்டாருந்தென்	அசு
பொரவிசயந்	கஎரு	மட்டார்குழலங்க	அம
பொருநீரட்டு	ககங	மட்டுக்தார்க்க	ககூ
பொருக்குமக்க	சஎஅ	மட்டுப்படாக்	ருப
*பொரியமந்து	கசுரு	மட்டுவார்கூந்தல்	சுசு
பொருகைதிருத்தி	கஎசு	மட்டுற்றகோதை	கம
பொருமைத்திக	கஎரு	மண்ணென்றமன்	எஅ
பொல்லாரேபம	ளசு	மண்டலத்திருவு	உரு
*பொல்லாமரப்	கஉசு	மண்டலத்தோர்	சகூரு
பொல்லாசமுற்க	சுஉ	மண்டலமெனை	ளசு
பொன்போலுங்க	அசு	*மதுரமுமிது	கஉக
*பொன்போன்கூ	அம	மதிமலிபுரிசை	அள
பொன்மாரிபெய்	கூரு	மதியாதார்முற்ற	கூஎ
பொன்முகங்கொக்	கசுசு	மதிக்காந்தைநாரிக	கசஅ
பொன்றிரளுந்தி	ளக	மதுரமொழிகல்	ருக
பொன்னேந்தவை	உச	மதுமேயவருவனோ	கஉரு
*பொன்னனைவாளைக	சரு	மந்தமதிசூடும்	ளரு
பொன்றுரந்தா	அகூ	மரமணமாந்தி	கசஎ
பொன்றாமபூ	கசுஎ	மரந்தாகிலுமலை	சகூ
பொன்றுமரு	சுரு	மற்கொண்டகின்	ருப
பொன்னிலங்	கஎஎ	மற்றெருப்பிலாக்	சுஎ
பொன்னேபொரு	அக	மற்றேருபொருவ	எசு
பொன்னேமலை	அம	மனஞ்சவியாம	ளசு
பொன்னேபுயார்	ளசு	*மன்னவன்குளைக்	சருஉ
போதத்தைக்கேமை	சுரு	மன்றாடியாபெருங்க	ளக
போதம்புடேசா	கசுஅ	*மன்னனைனுந்போ	சஅ
போதுசிவநெருங்க	சுஉ	மன்னன்வெங்க	கஅரு
போதன்னைநிறை	சஉஉ	மன்றுரையாபமே	ளஎ
போந்தவுரகாருங்	சம	மன்னிரிகைபிறக்கு	ம
போமெனவுமார்க்	சசு	மன்றுதிருவவ்வு	மரு
*போமோபொழு	சஉஅ	மன்றுவெள்ளி	ளஅ
போலிறமாகாக்	உரு	மாசக்கும்புகழ்	கசஉ
போற்றிலும்போற்	சகூ	மாகமனைப்புரக்கான	சுரு
போற்றுவார்வல்	எம	மாக்கைக்கிரங்கும்	கூம
மங்கையர்கள்	ககூசு	மாங்காட்டுவேளா	சுஅ
மங்கைபொருபங்	சரு	மாங்குயிலா	ருப
மஞ்சக்கனங்	கசுசு	மாசற்றிடுதிருமே	கமரு
மஞ்சமஞ்சக்கெ	கசஉ	மாசிலாதநேதன்வி	சுசு
மடியில்வைத்து	கருச	மாடில்லான்	கூசு
*மடிமேமேக்கி	சருகூ	மாடுதின்பான்	உசு
மடிக்குஞ்சர	ககூசு	மாடோடுதாரும்	சுரு

மாட்டுச்சேன்	௨௧	முக்கிருக்கும்	௯
மாதங்கக்கோடி	௧௭௯	முக்கெரியும்	௯௫
மாதங்கவதிரர்	௧௩௫	முந்தந்தைத்	௧௪௮
மாதமந்திரணம்	௧௩௬	முந்நான்கிலொன்	௨௯
மாதரணிமென்	௫௩	முருகார்முளரியு	௧௯௧
மாதர்க்கிதங்கவி	௭௧	முலைபுன்குழுமு	௭௬
மாதவாவின	௧௩௪	முல்லைமுல்லைபா	௧௪௬
மாதப்படியுண்டு	௭௩	முற்றுதில்லையும்	௧௭௬
மாதாவுடல்சலிக்	௯௫	முற்கரையப்பணை	௩௨
மாதானைவேந்த	௧௮௪	முற்றுககாஞ்சியி	௨௨
மாத்தானை	௧௨௭	முன்சனங்கை	௧௩௨
மாந்தரொடுவின்	௭௭	முனியதட்டுமு	௪௯௩
மாந்தையிறேவா	௯௩	முன்னையின்னன்	௩௨
மாப்பிட்டெனு	௧௨௫	முன்னமொருதமி	௭௫
மாப்பைந்தார்	௫௨	முன்னுகீளக	௧௪௩
மாமனுக்குமக	௧௯௪	முன்னுட்டுத்தவ	௩௬
மாயிக்கோமாயி	௧௪௯	முன்னுனிருவர்க்கு	௫௮
மாயனூர்போற்று	௬௩	முன்னுனைகூப்பிட்	௭௮
மாயன்றுயின்றது	௬௯	முன்னொடுவாள்	௨௬
மாலறியாக்கள்ள	௩௫	முன்னையிரண்டு	௯௪
மாலாக்கியென்னே	௧௨௮	முன்னொருநாளின்பேர்	௧௪௭
மாலைதனைப்புனை	௧௪௭	முக்கிலிலேபொனித்தி	௧௧௩
மாலைமணிமுடி	௧௭௩	முச்சுவிமுன்னேமுன்	௯௧
†மாவாரிமுதகம்	௫௯	முடர்முன்னே	௩௮
மாவுறங்கின	௫௬	முப்பாண்மயுறு	௬௯
†மாறுஞ்சன	௧௨௧	*முனைவளிமுந்தா	௧௯௩
மானவனுனர்த	௫௫	மூவர்கொனை	௪௧
மாணிக்குமோ	௫௫	மூவைந்துபுறு	௩௨
மானேசரருதொ	௧௯௩	மூலொன்படு	௧௨௮
மான்பிடிதிர்	௭௬	மெச்சுபுழ்வெங்க	௬௩
மிக்குப்பெருகி	௧௫௬	மெத்தமரியாகி	௧௯௯
†மின்னைமருங்கோர	௧௭௩	மெய்க்கேயணியு	௭௭
மீனக்கொடி	௧௭௬	மெய்ச்சராசமாக	௧௪௬
மீன்பார்த்தாவி	௧௪௬	மெய்யன்வெங்கடேச	௯௮௩
முக்கட்பராபரை	௮௧	*மெய்யரப்புவிகா	௭௬
முக்கணன்வாழ்	௯௭	மெய்யிலேயொரு	௯௬
முக்கண்ணனென	௭௭	மெய்யிறுகல்ல	௧௨௮
முக்கண்ணியீசற்	௧௩௪	மெலக்கணக்க	௧௭௭
முக்காலுக்கோகா	௬௯	மோதங்கவிந்து	௧௭௧
முடிக்குமருப்பு	௧௮௪	மோகதிமாணம்	௧௩௬
முட்டைத்தப்பன்	௭௬	மோகட்பிறைறி	௧௯௬

*மேயும்பசுவத	
*மேலாடையின்றி	௧௩௪
*வெளிவிடிலுட	௯௫
மேவுகெணபோ	௧௫௩
*மேழிபிடிக்குங்கை	௪௯
மேற்குப்பவளம்	௬௪
மேற்பார்க்கமைக்	௪௰
மைக்கார்குழற்	௮௧
மைப்போதகழ்	௧௧௨
மையுமனயும்	௧௯௬
மையுறுங்கண்ணை	௭௰
மொட்டெட்டுதுமை	௪௯
மோனைமுத்தமிழ்	௫௭
யாவருக்குமோருக	௧௧
வருஞ்சந்திலை	௧௩௯
வந்தகர்பாடந்	௧௩௮
வடக்குத்திசைப	௪௪
வடவாறுகுழவரு	௩௩
வடைவைக்கலை	௫௯
*வடிகொண்டசெங்	௮௰
வட்டமதிபோலிருக்கும்	௫௨
வணக்கமவருஞ்	௧௩௪
வண்ணாங்கரியனே	௧௩
வண்டமிழ்தகேவ	௪௩
வண்டாங்கிமைப	௯௫
*வண்டிட்டகுந்த்	௮௧
வண்டுகெண்டிய	௬௧
வண்டுமது	௧௩௨
வண்டுறைசோலை	௧௧௧
வண்டோவிழிறு	௧௩௨
*வந்தவனொத்தை	௧௩௯
வந்தனைதமேன்	௫௬
வெ	௧௯௩
	௧௫௬
	௧௪௨

வரைத்தாற்று	௧௭௮
வல்லைகுளத்தி	௧௪௮
வல்லிபாரயுற்றிட	௰
*வல்லாளகண்ட	௧௯௭
வழக்குடயாளு	௩௮
வழிமேல்விழிவை	௯௩
வள்ளினைநோக	௧௭௩
வள்ளலெனும்பெ	௨௧
வள்ளிகெண்டா	௧௧௪
வற்றுகலைவரைபரி	௯௭
வனைங்கொந்தளவ	௯௯
வன்மத்தைதினை	௧௪௰
வகந்தாவல்லை	௧௯௨
வாக்குமணமு	௧௫௨
வாங்குகிலேதுக	௧௫௬
வாசற்காந்தனை	௧௯௨
வாசவனும்பிறர்	௧௪௯
*வாசமலர்	௫௧
வாடிகெறுனின்மா	௧௯௯
வாட்டானைத்தெ	௪௭
வாணன்புகழ்க்கெ	௫௧
வாணன்பயமெ	௪௯
வாணியன்பாடிட	௨௬
வாதக்காலந்தமக்கு	௨௩
*வாதக்கோளுனெயென்று	௩௭
வாதமணமேறிபது	௧௪
வாதாவுன்றனு	௧௯௨
வாழுமேவுசித	௧௭௨
வாயத்தவயரபு	௮௫
வாரணங்கலொட்டு	௧௪
வாராகக்கொங்	௧௬௮
வாரிகளந்தடிக்கும்வந்த	௬
வாரிட்டுவிட்பிப்புடைத்	௧௧௩
வாரத்தளஞ்செர	௧௩௮
வாரிபழனியலேவேலர	௧௯௰
...ச்சுவும்	௨௮
	௧௬

[illegible]ரிலின்ற	எ௨	வெங்கண்கொங்கா	[illegible]
[illegible]வருகீடு	ரு௨	வெங்காயசுக்கா	[illegible]
[illegible]தா	ரு அ	வெருகதக்கார	[illegible]
[illegible]தபாற	கூ௨	வெண்ணெ[illegible]	[illegible]
[illegible]ந்தால	௬எ	வெண்ணெ[illegible]திரு	[illegible]
*[illegible]நமெவனோ	உ௱	வெண்பாவிரு[illegible]	ரு அ
வி[illegible]ங்கி	க அ ரு	வெண்ணிலாப்பபி	[illegible]
*விக்காரக்கரவி	[illegible]	வெட்டுகாலே	[illegible]
விடங்காட்டி	எக	வெய்யகாப்பாறுரணி	[illegible]
வின்றுறைகருபாபதி	அ௨	வெள்ளியலே	[illegible]
வின்னோர்ருவற்றி	௬அ	வெள்ளைத்தடங்க	[illegible]
வின்னுக்கடங்காமே	க ரு	வெள்ளைத்தாவட	[illegible]
வின்னுக்குமனை	சா ரு	வெள்ளைகலைபுடித்துவெ[illegible]	[illegible]
வின்பட்டமொக்	ருஎ	வெள்ளையனேறு	உ௯
விதானைவைப்பதி	கசரு	வெள்ளைநாக்கப்	[illegible]
வியந்தநிசாபறு	கசக	வெறிக்குன்றுமக்	சா சா
*[illegible]வரிருவர்	ரு௨	வெறுப்புறுகையு	[illegible]
வருத்தசடை	௬௯	வெற்றிபுனைந்த	[illegible]
விரித்தான்சடை	அக	வென்றியாளவன்	ருஎ
விரிந்தபகழ்	௯௯	வேண்டியபோதி	ரு௨
விருத்தப்பகவே	கஎ௰	வேந்தருன்	[illegible]
விருப்பாரும்	[illegible]	வெப்பாகுவமினி	ரு௨
வில்லம்புசொல்லம்பு	[illegible]	*வேயின்றந்தா	சா அ
*வில்லவனையாதே	சா௯	வேலவனோடிலக	கசா௨
வில்லொடிக்க	உ௰	வேலவர்காகே	கசாக
*வில்வந்திருச்சடில்	௯அ	*வேலாவிராலிமலைவே	கசா௯
விழுந்ததுளியந்த	அசா	வேலாவிராலிமலைவே	கசா௰
வளம்புதாமை	உ அ	வேலேகடலோ	[illegible]
விகுறதறிக்கக்	கஎ	வேலகொடுத்தாய்	சா௨
விற்கம்பதகாவு	ககச	வேல்கெடுத்தாய்	சா௨
*விசும்பரப்பொரி	[illegible]	[illegible]முடைத்தாம்	

MAHAMAHOPADHYAYA Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY